

ناكۆكئيه سىياسىيەكانى نىۋان ھاۋەلان
نامەيەك سەبارەت بەپىڭگەي كەسەكان و پىرۋى بنەماكان

نوسىنى: محمد مختار الشنقىطى

وەرگىزۋان: رىدار ئەحمەد

ناکۆکییه سیاسیه‌کانی نیوان هاوه‌لان
نامه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌پینگه‌ی که‌سه‌کان و پیرۆزی بته‌ماکان

.....
له‌ بڵاوه‌کراوه‌کانی ناوه‌ندی هزی و پۆشنیری خال ()

نووسینی: محمد مختار الشنقيطي

وه‌رگێڕانی: رێدار ئه‌حمه‌د

دیزاین: ره‌وشته‌ محه‌مه‌د

چاپخانه: تیشک

له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان

ژماره‌ () ی سالی ۲۰۱۷ ی پێدراوه

پیشہ کشہ بہوانہ ی
بنہ ماکان پیش کہ سہ کان دہ خہن و
وہ حی دہ خہ نہ پیش میژوو

((لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ
النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ))

سوره تی حدید - ۲۵ -

((اللهم رب جبريل وميكائيل وإسرافيل، فاطر السماوات والأرض، عالم
الغيب والشهادة، أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون.. أهدني
لما اختلف فيه من الحق، فإنك تهدي من تشاء إلى صراطٍ مستقيم))

صحیح ابن حبان ۳۳۵/۶

(دادپه روه ری ئه رکى هه ر که سیکه له سهه هه رکه س له هه موو
ره وشینکدا، سته میس به ره هایى قه دهغه کراوه به هیچ شیوهیه ک ریى
پینادریت)

ئین تهیمیه

(سته مکار که سته م ده کات خه لکی تووشی ئاشوب ده بن و
ئه وانه شی سته میان نه کردوو ده یانگریته وه، له وکاته شدا ده سته وسان
ده بیت له ره تکرده وهی، به پیچه وانه ی ئه وهی گه ره له سه ره تاوه ریگری
له و سته مه بکرایه، ئه و هۆکارى ئه و ئاشوبه له ناو ده برا)

ئین تهیمیه

له سه رنوو سین به پینووسی: دکتور یوسف قه رزاوی

سوپاس بۆ خودا، سه لات و سه لام له سه ر په یامبه ری خوداو خانه واده و یاوه رانی و ئه وانه ی شوین رینوینییه که ی که وتن، دواتر: برای به ریزم (مه مه د موختار شه نقیتی) که تو یژهره له ناوه ندی قه رزاوی له ده وحه کتیه که ی (ناکوکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان- خوا لییان رازی بییت) پیشکش کردم، ماوه یه ک لام مایه وه و ده رفه تم نه بوو بیخوینمه وه، پاشان خوی گه وره ده رفه تی بۆ ره خساندم بیخوینمه وه، سه رسام بووم به کتیه که و به شیواز که ی، پیگه یشتن و به رچا وروونیم له خسته رووی ئه م بابه ته هه ستیاره بگره گوماناو ییه بینی، له وبارده یه وه قسه ی خۆم له گه ل کرد، ده ستپیشخه ری کردو گوتی: داوا ده که م بۆچوونی خۆت بکه یته پیشه کی چاپی نوی کتیه که م، پیم گوت: کتیه که ت خاوه ن پیشه کییه کی جوا نه که برا و هاو پیمان بیرمه ندی ئیسلامی راشید غه ننووشی نووسیوو یه تی! گوتی: پیشه کیه کی تو ده بیته پیشه کی دووهم و، زیاده ی چاکه چاکه یه، به تاییه ت که هه ندیک له برایان به توندی هیرشیان کردۆته سه رخۆم و کتیه که.

داواکاریه که م قبول کردو، گوتم: سی چوار لاپه ره ی بۆ ده نووسم، به لام بوا ری قسه فراوان بوو بۆم، تا گه یشته ئه م راده یه و ئه م چه ند لاپه ره یه، گومانی تیدا نیه که بابه ته که شایسته ی ئه وه یه و، ده کریت سه رنجی جیاواز له بارده یه وه هه بییت و، هه موو موجته هیدیک به شی خۆی بۆ هه یه و، هه موو که سیش به گویره ی نیه ته که ی پاداشتی بۆ هه یه.

هاوہ لان کین؟

ئەم پێشەکییە بەم پرسیارە لەپێشە دەست پێدەکەم: هاوہ لان کین؟

ئەو نەوہ باشەن کەقەدەری بالا هەلیبژاردوون، تا لەفیرگەیی موخەممەدا (صلی اللہ علیہ وسلم) فیر ببن و، قورئان لەوہو بەپوختی و نویی پێیان گەیشت و، ئەم قورئانەیان وەک بەرنامەیەک کەپەپرەو بکریت وەرگرت، ئەوان بۆ جێبەجێکردن و شوێنکەوتن وەریانگرت، نەک تەنھا گوێ لیبوون، ئەم نەوہ قورئانییە دەگمەنە -وەک ئەوہی سەید قوتب ناوی ناو- هەلگرتنی بانگەواز بۆ لای خوداو، ئەو ناپرەحەتیە دەیخاتە سەر هاوہ لانێ و تووشبوونی نەهامەتی و زیان و لەرزین و، ئەوہی لەبەرگە گرتنی باجی قوربانیدان بەگیان و مالی کەوتە ئەستۆیان، لەراستیدا ئەوان لەپیشترین کەسن بەپێناسەیی بریوادار، ئەوانەیی کەخوای گەورە لەبارەیانەوہ دەفەرموویت: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) سۆرەتی الحجرات ۱۵.

ئەمانە ئەو کەسانەن کەخوای گەورە لەکۆتایی سۆرەتی (الفتح) دا پیاوەلدانیکی گشتی بۆنخۆشی کردوون: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَّمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطَآءُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) سۆرەتی الفتح ۲۹.

جوانانساندنیکى تاييه تى موسلمانان پيشينه كانى موهاجىرو
 نه نصار دهكات، خواى گه وره له سوره تى (التوبه) دا دهفه رموويت:
 (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) التوبه ۱۰۰.

باسى له موهاجىرو نه نصاره كانيش به شيويه كى تاييه تى
 كردووه، خواى گه وره له سوره تى (الانفال) دا دهفه رموويت: (وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ
 الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) سوره تى الانفال ۷۴.

هه روه ها له سوره تى (الحشر) دا باسى له باشه موهاجىرو
 نه نصاريه كان به جورىك كردووه، كه به رزى پايه يان لاي خواى
 گه وره دهخاته روو: (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ (۸) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
 إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
 كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۹))
 سوره تى الحشر ۸و ۹.

قورئان باسى نه وانه شى كردووه كه به شدارى جهنگى به دريان
 كردووه، كه له كاتيكدا بيده سته لات بوون خواى گه وره سه رى
 خستن و، په نايدان و به سه ركه وتن پشتگيرى كردن و، له روژى
 باش به شيدان تا سوپاسگوزار بن و، دهفه رموويت: (وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ
 اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲۳) إِذْ يَقُولُ لِلمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ (۱۲۴) بَلَىٰ إِنْ

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (١٢٥) وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (١٢٦) لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ (١٢٧)) ال عمران.

پیغهمبه ریش (صلی الله علیه وسلم) ئەو کاتەى هەندیک لەبەشدار بووانى بەدر هەلەى گەورەیان کردو عومەر داواى کردو، وتى: ئەى پیغهمبه رى خوا رێگام بدە لەگەردنى بدهم، دوورپوو بووه! فەرمووی: ((انه شهد بدر، وما يدريك لعل الله أن يكون قد اطلع على أهل بدر، فقال اعملوا ما شئتم، فقد غفرت لكم) ^١، واتە: ئەو بەشدارى بەدرى کردووه، چۆن دەزانیت لەوانەى خەوای گەورەى بەئاگا لەبارەى ئەهلى بەدر فەرمووبیتی چى دەکەن بیکەن، من لیتان خوش بووم).

بەهەمانشیوه قورئان باسى بەشداربوونی ئوحدو، سەرپێچکردنیان لەراسپاردەکەى پیغهمبه ر (صلی الله علیه وسلم)و، هەلەاتنى هەندیک لەوانەى کەلەدەوروبەرى بوون کردووهو، رایگەیاندوووه کەلییان خوش بووه، لەمبارەیهوه دەفەرموویت: (ثُمَّ صَرَقَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) ال عمران ١٥٢، لەهەمان سورهتدا دەفەرموویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (١٥٥)).

^١ - متفق عليه: بورخارى له (الجهاد والسير) (٣٠٠٧) گێڕاویەتیەوهو، مسلیم له (فضائل الصحابة) دا (٢٤٩٤) گێڕاویەتیەوه، هەروها ئەحمەد (٦٠٠)و ئەبو داود له (الجهاد) (٢٦٥٠)و، تورمزی له (التفسير) (٣٣٠٥) لهعەلیەوه گێڕاویەتیەوه.

باسی له‌غه‌زای ئه‌حزاییش کردووه‌و، ده‌فه‌رموویت: (وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا (٢٢) مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا (٢٣)) الاحزاب.

به‌هه‌مانشیوه‌و باسی په‌یمانی (رضوان) کردووه، ئه‌وانه‌ی په‌یمانیان به‌پیتغه‌مبه‌ردا له‌سه‌ر مردن له‌پیناوی خوادا، خوای گه‌وره له‌باردیانه‌وه فه‌رمووی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا) الفتح ١٨.

راسته‌ه‌اوه‌لان پله‌و ئاستی جیاوازیان هه‌یه له‌رووی هه‌ولدان و جیهادیانه‌وه، به‌لام فه‌زلی خوای گه‌وره هه‌موویانی گرتوته‌وه‌و، ده‌فه‌رموویت: (لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ) الحديد ١٠. ئه‌بیټ چی هه‌بیټ له‌م به‌لینه‌ی په‌روه‌ردگار مه‌زنتر: (وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ).

ئهم نه‌وه په‌روه‌ردگارییه‌و قورئانییه‌و موحه‌مه‌دییه‌و مه‌زنه، که‌چاوی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی به‌بیننی هاوشیوه‌یان له‌ئیمان و سه‌قامگیری و ئارامگری له‌سه‌ر ناره‌حه‌تی و، کۆشش و قوربانیدان له‌پیناوی خوای گه‌وره‌و، دنیا نه‌ویستی له‌پیناوی ئاینداو، براهه‌تی له‌باوه‌رداو، ئیمان به‌خوای گه‌وره‌و به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌و بر‌واداران سه‌رده‌خات پ‌وون ده‌بیټ، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌و ده‌فه‌رموویت: (هُوَ الَّذِي آيَدَكَ بِفَتْحِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ (٦٢) وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) الانفال ٦٢-٦٣.

گیرۆدهبوونی ئەم نهوهیه به ئاشوبی په رته وازه بوون:

قهدهری خوی گه وره وابوو که ئەم نهوه مه زنه به ئاشوبیکی مه زن تاقی بکریته وه، که هه موو شتیکی تیدا تیکه ل بووبوو، بینایی لیل بووبوو، به لگه کانیان لی ونبووو، گومان به سه ریدایاندا زال بووو، پالنه ری ئاره زوو له گه ل پالنه ری ئایندا که وتبووه ململانی، ئەمه ش بووه هوی به گژیه کداچوونی براکان و، هه ردوو دهسته که وتنه جهنگه وه، خوینی بیتاوانان رڙا، که هاوشیوه نیوهی ئەوه وه دهیه کی ئەو خوینه لهو بیست و هه وت غه زایه وه له ده رچوونی ئەو مه فره زانده نه رڙا که ژماره یان ده گه شته په نجا وله سه رده می پیغه مبه ردا روویاندا بوو: زیاتر له هه فتا هه زار کهس له م ئاشوبه دا کوژران.

ئەم جهنگ وناکوکیه سیاسیان به یه که مجار ئەم ئومه ته ی دابه شکرد بۆ دوو به ره ی دژبه یه ک: ئاشوبه که دوو به ره ی خه لکی گرته وه:

۱- به ره یه کیان دهستی چووه ئەو هاوه لانه وه، ئەو هه ول و تیکۆشانه ی له پیناوی ئیسلامدا له گه ل پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دابوو یان به هه ده رداو، به چاویکی پر گومانه وه سه یری کردن و، هه یچ پاساویکی بۆ نه هیشتنه وه، کرده وه کانیانی به جوړیک له ئیجتیهادی ره وای کاروباره گوږاوه کانی دنیا سه یر نه کرد، که ئەم فره مووده ی به راستی له باره وه ها تبوو: (أنتم أعلم بأمر دنیا کم)^۱ واته: ئیوه ئاگادارترن له کاروباری دنیا تان، هه رکه سه یش له کاروباریکی دنیا ییدا بگره له کاروباری

^۱ - موسلیم له (الفضائل) دا (۲۳۶۳) و، ئەحمه د (۱۲۵۴۴) و، ئه ین ماچه له (الرهن) دا له ئەنه سه وه گیراویه تیه وه.

ئاینه که شیدا - ئیجتیهاد بکات و نه ییکیّت ئه‌وا له پاداشت بیه‌ش
ناکریت، بگره پیغه مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لینی پنداوه
که یه‌ک پاداشتی بۆ هه‌یه: که ئه‌ویش پاداشتی گه‌ران و
ئیجتیهاده‌که‌یه، ئه‌وکه سه‌شی ئیجتیهادی کردو حه‌قه‌که‌ی دۆزیه‌وه
له ئیجتیهاده‌که‌یدا، ئه‌وا دوو پاداشتی بۆ هه‌یه.

گومانی تیدا نیه له‌نیو هاوه‌لانیشتا هه‌بووه هه‌له‌ی کردووه،
هه‌روه‌ک چۆن هه‌یانبووه له‌سه‌ر حه‌ق بووه، بگره هه‌یانبووه
زیاده‌ره‌وی کردووه به‌رانبه‌ر براکه‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه پیغه مبه‌ر
(صلی الله علیه وسلم) به‌عه‌ماری فه‌رموو: (تقتلك الفئة الباغية)¹
واته: پی‌ره زیاده‌ره‌وکاره‌که ده‌تکوژن.

زیاد له‌وه ده‌لیم: ئه‌و که سه‌نه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی رقیان
له‌هاوه‌لانه‌و، له‌ناخیانه‌وه نیاز خراپن به‌رانبه‌ریان و، هه‌موو
خراپه‌کاری و کاریکی نابه‌جی ده‌دنه پالیان و، به‌هه‌لگه‌رانه‌وه‌و
دوروو بوون باسیان ده‌کن، به‌گوێره‌ی ئه‌و تیروانییه‌ی به‌رانبه‌ریان
هه‌یانه، ئه‌مه‌ش پینچه‌وانه‌ی ده‌قه یه‌کلاره‌و بووه‌کانی قورئان و،
یه‌کلاره‌و بووه‌کانی فه‌رمووده‌و، یه‌کلاره‌و بووه‌کانی میژوووه.

۲- به‌ره‌ی دووه‌میش واینا بیه‌یت که هه‌چکام له‌هاوه‌لان هه‌له‌ی
کردیه‌ت و، پارێزگاریان لێ ده‌کات و، پاساو بۆ هه‌موو ره‌فتاره‌کانیان
دیه‌ته‌وه، با به‌ئاشکراش دیار بیت که هه‌له‌یه‌و، له‌گه‌ل کۆده‌نگی
ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌دا یه‌کنه‌گره‌یه‌وه، که پێیان وایه هاوه‌لان
بیگونا (مه‌عصوم) نین له‌هه‌له‌ و گونا، چونکه لای ئه‌هلی سوننه
ته‌نها پیغه مبه‌ری خوا بیگونا (مه‌عصوم)ه، که خوای گه‌وره

¹ - بوخاری له (الصلاة) دا (٤٤٧) و، هه‌مه‌د (١١٠١١) و، نسائی له (الكبرى فى
الخصائص) دا له‌ئیهو سه‌عیدی خدریه‌وه، مسلیم له (الفتن) دا (٢٩١٦) له‌ئوم سه‌لمه‌وه
گێڕاویه‌ته‌وه.

له باره یه وه فه رموویه تی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴)) النجم. به لām هاوه لāن - لای ئه هلی سوننه. به (دادپه روهر) باسکراون، به و واتایه ی: ئه وان له باره ی پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) درۆ ناکه ن.

پێویستی ئهم ماوه ناره حه ته به نووسینیکی وردی به لگه دار:

له بهر ئه وه ئهم ماوه میژوویی به هه ستیاره - ماوه ی ناكوکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لāن - پێویستی به قه له می وردی بر وادار هیه، که زانست و دادپه روهری تیدا بیت، نه ک به نه زانی و سته م و شوینکه وتنی ویست و ئاره زوو، بیخاته بهرده م شیکاری لیکدانه وه توێژینه وه ی بابته ی و پرۆگرامی زانستی په یره و بکات، که به هویه وه بتوانیت راستیه کان له ژیر داروپه ردووی ئه و هه لبه ستراوه زوران ه دهر به ئینیت که له باره ی ئه و ماوه یه وه له کتیه کانی میژوودا باس ده کریت و، گیرانه وه کان به گویره ی (به رنامه ی فه رمووده ناسان) له به لگه پیه ئینه وه و لاواژکردنا، یاخود له ته عدیل و ته جریحدا کاربکات، که مه نه هجیکی زانستی متمانه پیکراوه، نه ک به لوژیکی هه والگیره وه کان، ئه وان ه ی که هه رچیان بیست چاک و خراپ، پاک و پیس کو ده که نه وه، هه روها به گویره ی رازیکردنی سوژی ئه وان ه ش نا که لایه نگر یاخود دژ به م به ریه یان ئه و به ریه ن.

ئه وه تا پێشه وایه کی وه ک (ئیب ن جه ریری ته به ری) که به فه ره نه گییوون ناسراوه، له فیه هو ته فسیر و فه رمووده و میژوودا پێشه و بووه، له میژووه که یدا له که سانی متمانه پیکراوه وه ده گیریت ه وه، هه رو ده ک چو ن له که سانی لاوازه و شوینکه وته ی ویست

و ئاره‌زووی وه‌ک سه‌یفی کورپی عومهری ته‌میمی و واقدی و ئه‌بو مخنف و هاوشیوه‌کانیان‌ه‌وه ده‌گیریت‌ه‌وه، بیانوشی ئه‌وه‌یه که‌ئه‌و گیرانانه‌وه له‌بابه‌تی حوکه‌مه‌کان و، حه‌لال و حه‌رامدا نیه، هه‌ر بۆیه ئه‌و هه‌رچی بیستبیت گیراویه‌ته‌وه، به‌بێ لیۆردبوونه‌وه یاخود پشکنین، ته‌نها ئه‌وه‌ی به‌س بووه که‌رووداوێکی به‌سه‌نه‌ده‌وه گیراوه‌ته‌وه، هه‌رکه‌س سه‌نه‌دی بکات بۆت ئه‌وا شوینکه‌وتنی گه‌ران به‌شوین سه‌نه‌ده‌که‌ی خستۆته‌ سه‌ر شانی خۆت.

به‌لام له‌سه‌ده‌کانی دوایین و سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا، باسکردنی سه‌نه‌د هیچ به‌هایه‌کی نه‌ما، چونکه ئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ به‌لای مامۆستای میژوووه‌وه گرنگه: رووداوێک ده‌گیریت‌ه‌وه بۆ کتیبی ته‌به‌ری به‌شی ئه‌وه‌نده، فلانه‌ چاپی و، ئیدی ته‌واو.

له‌به‌ر ئه‌وه په‌یره‌وکردنی مه‌نه‌ه‌جی فه‌رمووده‌ناسان له‌پیشتر بوو، بگره‌ پێویست بوو.

به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی شه‌نقیتی بۆ ئه‌م کاره‌ گه‌وره‌یه:

ئه‌وه‌ی جه‌سورانه به‌ره‌نگاری بوویه‌وه: کورپی خۆشه‌ویست و، برای ئازیزمان محه‌مه‌د کورپی موختاری شه‌نقیتی، توێژه‌ر له‌مه‌له‌به‌ندی قه‌ره‌زاوی بۆ میان‌ره‌وی ئیسلامی و نوێکردنه‌وه له‌قه‌ته‌ر، هینده‌ش که‌ره‌سته‌ی عه‌قڵی و زانستی و مه‌نه‌ه‌جی له‌به‌ئاگابوونی میژوویی و، مه‌عریفه‌ی مرۆیی و، هه‌ستی ره‌خنه‌گرتن و، زانستی شه‌رعی له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ که‌بۆ ئه‌و کاره‌ شیاو بی‌ت که‌له‌قوتابخانه‌ی شه‌نقیتی بۆی ماوه‌ته‌وه که‌له‌نیو زانایانی جیهانی عه‌ره‌بی و ئیسلامیدا به‌چاکه‌و خزمه‌تی که‌له‌پوری ئه‌م ئومه‌ته‌ ناسراوه.

ئەم گەنجە پېش ئەوھى تەمەنى بگاتە چل سالى چۆتە ئىو ئەم جەنگە زانمستىيەو، لەدەريايەكى داوھ كە زۆركەسى تىدا نغرو بوو، گەلىك كەس ترسى نزيكبونەوھيان لىي ھەيە، بەھوى ئەو ھەستيارىيە زۆرە لەبابەتەكەدا ھەيە، پەيوەستى بەسۆزى گشتىيەو، ھەمىشە سەيرکردنى وەك ئەوھى بابەتەيى گوماناوييە، پىويستى بەو ھەيە ئەو كەسەى خۆى لەقەرەى دەدات خاوەن ئازايەتەيەكى ئەدەبى و، زانستىكى تىرو تەواو و، بۆچوونى پەسەندى ھەيىت.

ئەمەش واىکردووھ لەشەنقىتى كوپو برامان كەئەم نامەيە بنووسىت، كە بە ((سەنگ سوک و، پەر مادە)) دەيىنىت، ئەوھش لەپوختەيدا برىتييە لە (بانگەشە بۆ نووسىنى مېژووى ئىسلامى بەمەنھەجىكى نوئ، پىروۆزى بنەماكان بەدات بەسەر پىگەى كەسەكاندا، لەگەل داننان بەچاكەو پاىەى پىشىنان، لەسنوورىكدا كەبنەماكان رىي پىبەن، كەلەوھو ئەو باشەو ئەو پىگەيەيان وەرگرتوھ)).

نوسەر ئەم نووسىنەى واداناوھ كەسەر بەفېقى سىياسىيە، زياتر لەوھى پەيوەنددار بىت بەزانستى مېژووھو، لەواقىعەشدا پەيوەنددارە بەھەردووكيانەو، يان بلى: ئەو تىكەلەى ھەردووكيانە، لەوانەيە ھەندىك كەس واى بىين كە بۆ فېقى مېژوو زياتر لەفېقى سىياسەتى شەرى نزيك بىت، بەجۆرىك كەفېقى مېژوو بەتايبەت لەو ماوھەدا لەفېقى سىياسەتى شەرى نزيك دەكاتوھ.

ھەندىك لەزانايان بۆچوونيان واىە پىويستە قسە نەكرىت لەسەر ئەوھى لەنيوان ھاوھلەندا روويداوھ:

كۆمەلىك لەزانايان وايدەيىن پىويستە قسە نەكرىت لەسەر ئەو ناكۆكى و، خوینرشتەنى لەنيو ھاوھلەندا روويداوھ، لەمەشدا

پشتیان به وه به ستووه که له و باره یوه گنډر داوه ته وه، ته به رانی و ئیین عدی له ئیین مه سعوده وه، له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) گنډر اویانه ته وه که فه رموویه تی: (اذا ذکر أصحابی فأمسکوا، واذا ذکر النجوم فأمسکوا، واذا ذکر القدر فأمسکوا) واته: ئه گهر باسی هاوه لانم کرا بیده نگ بن، ئه گهر باسی ئه ستیره کرا ئه وای بیده نگ بن، ئه گهر باسی قه در کرا بیده نگ بن.

له مباره یه وه پرسیار له عومه ری کورپی عه بدولعه زیز کرا، وتی: ئه وه خوینیک بوو خوای گه وره ده ستمانی لی پاراست، با زمانمانی لینه ده یڼ.

له پیښه وای ئه حمه دیش پرسیار کرا، وتی: (تِلْكَ أُمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ((البقرة.

ئه وانه پیښان وایه: بابه تی هاوه لان وتی وتی و، تویژینه وه و ره خنه گرتنی تیدا دروست نیه، ئه مهش به هوی ئه وه فه زله ی لای ئه م ئومه ته و، ئه و شوین و پایه ی له قورئان و سووننه دا هه یانه و، له بهر ئه وه فه رمانمان پیکراوه قسه ی تیدا نه که یڼ.

من لیږده دا قسه نه کردن وایک ده ده مه وه -زوریکیش به هه مان شیوه لیکیان داوه ته وه- که به مانای جوینپینه دان و ده مدریژی نه کردنه به رانه ریان، پیغه مبه ریش (علیه الصلاة والسلام) فه رموویه تی: (لا تسبوا أصحابی)¹ واته: جنیو به هاوه لانم مه دن، ئه مه ویرای ریگه نه دان به جنیودان به شیوه یه کی گشتی.

له بهر ئه وه ئه وانه ی له باره ی عه قیده ی ئه هلی سووننه وه نووسیوو یانه هاوده نگ بوون له سه ر ئه وه ی قسه نه کریت سه باره ت به وه ی له نیوان هاوه لاندا روویدا وه، گومانی باشیان پی

¹ - متفق علیه.

ببریت و، بۆ نیه تی خۆیانیان بگێڕینه وهو، چونکه ئهوان به وهی پێشکهشیان کرد گه یشتن و، پێشینه وه لویستهکانیان له سه رخستنی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده بیته تکاکاریان و، ئه م بابته یان خستۆته پال بابته تی عه قیده، چونکه شیعه قسه وتن به هاوه ل و جنیو پیدانیان کردۆته کرۆکی بیرو باوه رپان.

له بهر ئه وه جنیو پیدان و زماندریژی به رانه ر هاوه لانی پایه به رز قه دهغه کراوه، به لام توێژینه وهی زانستی بابته تیانه و، شیکارو لیکدانه وهی ئه و پرو داوانه و، حوکمدان له باره یانه وه یاخود له سه ریان به هیمنی و بابته تیانه و، په ند وه رگرتن لییان، به بی لایه نگری بۆ به ره یه کیان دژ به ویتریان به بی به لگه. هینده ی ئه وهی که له توانادا بیته: هیچ شه رمیکی تیدا نیه، له گه ل له به رچا وگرتنی چاکه ی هه موویان و ریزی هه موویان لای خوای گه وره: (وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى) الحديد ۱۰.

ئه و فه رمووده یه شی که ئه وانه ی به پێویستی ده زانن قسه له سه ر ئه و ئاشوبه نه کریت له نیوانیاندا رویداوه کردویانه ته به لگه، هاودهنگی له سه ر (صحیح) بوون و (حسن) بوونی نیه، له نیو پێشه وایانی فه رمووده دا هیه به لاوازی داناوه.

هه یسه می وتوویه تی: ته به رانی گێراویه تیه وه و مه سه هری کوپی عه بدوله لیکی تیدایه، که ئیبن حه یان و جگه له و به متمانه پیکراویان داناوه، ناکوکی تیدا هه یه و، هه موو پیاوه کانی تری که سانی (صحیح) ن^۱.

¹ - مجمع الزوائد ۲۰۲/۷.

مه‌ناوی له (شرح الجامع الصغير) دا وتوویه‌تی: حافزی عیراقی
وتوویه‌تی: له‌سه‌نه‌ده‌که‌یدا لاواز هه‌یه.

به‌یه‌قی وتوویه‌تی: یه‌زیدی کوپی ره‌بیعه‌ی تیدایه‌ که‌لاوازه،
ئیب‌ن ره‌ج‌ب وتوویه‌تی: له‌چه‌ند روویه‌که‌وه‌ گیر‌دراوه‌ته‌وه
که‌سه‌نه‌ده‌کانی هه‌موویان (مقال)ن.

مه‌ناوی وتوویه‌تی: به‌هۆیه‌وه‌ ئه‌و هی‌مایه‌ی سیوی‌تی بو (حسن)
بوونی ده‌زان‌ریت، له‌وانه‌یه‌ پشتی پی به‌ست‌بیت^۱.

له‌وانه‌یه‌ هه‌ر ئه‌و له‌خوگرته‌ی بووبیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌لبانی
به‌ژماره (۳۴) راستی بکاته‌وه‌، له‌(صحیح الجامع الصغير)یش‌دا
به‌ژماره (۵۴۵) هات‌وه‌.

هه‌لۆیستی زانیانی سوننه سه‌باره‌ت

به‌وه‌ی له‌نیوان هاوه‌لاندرا روویداوه:

مام‌وستا شه‌نقی‌تی هه‌لۆیستی ئه‌ه‌لی سوننه‌ی له‌مه‌ر قسه‌نه‌کردن
یاخود باسه‌نه‌کردنی ئه‌و ئاشوبه‌ی له‌نیوان هاوه‌لاندرا روویداوه
خست‌وته‌ روو، ئه‌مه‌ش گه‌یاند‌وو‌یه‌تی به‌پینج هه‌لۆیست یان پینج
رێباز:

۱- رێبازی ئه‌وانه‌ی به‌ره‌هایی قسه‌ناکه‌ن له‌باره‌ی
ناکوکیه‌کانه‌وه‌، قسه‌کارانی گه‌وره‌ی سوننه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م رێبازهن،
ئه‌مانه‌ش له‌هه‌موو خه‌لک که‌م‌تر له‌باره‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌وه
نووس‌یوویانه‌، سه‌ره‌رای لی‌هات‌وو‌ییان له‌قسه‌و مشتوم‌رو
داش‌کاند‌نه‌وه‌ی قسه‌له‌شوینی تردا.

¹ - مجمع الزوائد ۲۰۲/۷.

٢- ریبازی ئه‌وانه‌ی داوا ده‌که‌ن قسه‌ی تیدا نه‌کریت، ئه‌مه‌ سه‌ره‌رای قسه‌کردنیان تییدا، وه‌ک زه‌ه‌به‌ی له‌ (تاریخ الاسلام) و (سیر أعلام النبلاء) داو، ئیبن که‌سیر له‌ (البدایة والنهایة) داو، قسه‌کردنیشیان له‌بابه‌ته‌که‌دا به‌وه‌ ریگه‌پینده‌دن که‌بو مه‌به‌ستی زانستی بووه‌، یاخود مه‌به‌ست له‌قسه‌کردن لی‌ لای ئه‌وان به‌شیوه‌ی تانه‌دان و سه‌رکونه‌کردن بووه‌).

٣- ریبازی ئه‌وانه‌ی باسی ناکوکیه‌که‌یان کردووه‌ له‌گه‌ل ته‌ئویل بو‌ هه‌ر به‌ره‌یه‌کیان به‌وه‌ی که‌هه‌ردوولایان موخته‌هیدن و پاداشتیان بو‌ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش ریبازیکی به‌ناوبانگی بلاوه‌، کومه‌لی پیشه‌وایان به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان په‌یره‌ویان لیکردووه‌، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی به‌ئاگانه‌بوون له‌پشته‌وه‌ی رووداو ده‌کان و مه‌به‌سته‌کانی).

٤- ریبازی ئه‌وانه‌ی به‌ی ته‌ئویکردن باسیان کردووه‌، له‌نیو زانیانی تابعیندا که‌سانیکی وا ده‌رکه‌وتوون، وه‌ک حه‌سه‌نی به‌صری و، ره‌بیعی کوری نافع و جگه‌ له‌وان...ئین ته‌یمیه‌ش به‌م وته‌یه‌ی ئاماژه‌ی پێداوه‌: (سووده‌که‌ی: ئه‌وه‌ی که‌ده‌کریت بزانیته‌ با باشتیش وا بیت قسه‌ نه‌کریت له‌وه‌ی له‌نیوان هاوه‌لاند روویداوه‌ داوای لیخوشبوون بو‌ هه‌ردوو به‌ره‌که‌ هه‌موویانیان و لایه‌نگرانیان بکریت، به‌لام پیویست ناکات له‌و بره‌وایه‌دا بین که‌هه‌موو که‌سیک له‌سه‌ربازان موخته‌هیدو لیکده‌ره‌وه‌ نه‌بووه‌ وه‌ک زانیان، گوناهاوارو خراپه‌کاریان تیدایه‌، تییاندایه‌ به‌هوی جوریک له‌ئاره‌زوویه‌وه‌ که‌مه‌ترخه‌م بووه‌ له‌ئیجتیه‌ادا، به‌لام ئه‌گه‌ر خراپه‌یه‌ک له‌نیو چاکه‌ی زوردا بوو ئه‌وا به‌لانراوه‌و لیخوشبوونی بو‌ هه‌یه‌)^١.

^١ - مجموع الفتاوى ٤/٤٣٤.

۵- رېبازی ئهوانه‌ی زیاده‌په‌وی ده‌کهن له‌به‌رگریکردندا، به‌هه‌لچوون و کاردانه‌وه‌وه‌و، خه‌ریکی ته‌ئوئلکردن بۆ هاوئل و ئه‌وانه‌شی که‌له‌هاوئلان نه‌بوون، به‌په‌واو به‌ناپه‌وا، ئه‌مه‌ش به‌(شيعه‌بوونی سونی) ناوم بردووه‌و، ئیبن عه‌ره‌بی و قوتابییه‌ هاوچه‌رخه‌کانی نوینه‌رایه‌تی ئه‌م رېبازه‌ ده‌کهن.

((ئه‌م رېبازه‌ی کۆتاییان له‌ئه‌م‌پۆدا ده‌نگی بڵندتره‌و، به‌هێزتره‌و، له‌به‌ر چه‌ندین هۆکاری سیاسی و مه‌زه‌به‌ی زۆر که‌لیره‌دا بواری نیه‌ بیانخه‌ینه‌ روو، له‌هه‌مان کاتدا بیئاگایی رۆله‌کانی ئه‌م ئومه‌ته‌ له‌ورده‌کاری میژوووه‌که‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌دا بۆته‌ به‌هێزکاری)).

((به‌لام شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه‌، خۆی نه‌به‌ستوته‌وه‌ به‌ریبازیکی تایبه‌ته‌وه‌، به‌لکو به‌شاره‌زاییه‌وه‌ له‌بابه‌ته‌که‌ دواوه‌و، له‌هه‌ندیک شویندا -به‌بی زۆر له‌خۆ کردن-لیکی داوه‌ته‌وه‌و، له‌شوینی دیکه‌شدا به‌پاشکاوی ره‌خنه‌ی گرتوووه‌و، مافی ته‌واوی هه‌ریه‌که‌یان و مافی ته‌واوی مافیشی داوه‌و، خۆی دوور گرتوووه‌ له‌گشتگیری وگه‌وره‌ کردن و، مکوپ بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌هۆی پوچه‌لیکه‌وه‌ حه‌قیك سه‌رنه‌خات، یاخود به‌هۆی بیدعه‌یه‌که‌وه‌ بیده‌عه‌یه‌کی تر ره‌ت نه‌کاته‌وه‌و... با رېبازی ئه‌وانه‌ی به‌شوین هه‌قدا ده‌گه‌رین به‌وجۆره‌ بیت)).

به‌پراستی توێژهر سه‌رکه‌وتوو بووه‌ له‌پشت به‌ستن به‌توێژینه‌وه‌کانی ئیبن ته‌یمیه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له‌نیوان هاوئلاندا ر‌وویداوه‌، وه‌ک که‌سیك له‌م ماوه‌یه‌ی کۆلیوه‌ته‌وه‌، به‌تێروانینیکی میژوویی شه‌رعی هاوسه‌نگ، ئیبن ته‌یمیه‌ به‌وه‌ جیا ده‌کریته‌وه‌ که‌توانای به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا شکاوه‌ زۆر لێزانانه‌ بگاته‌ ره‌گ وپیشه‌ی شه‌رعی بابته‌کان، هه‌ربۆیه‌ هێچ سه‌یر نیه‌ هه‌مان شت له‌بابه‌ته‌ میژوویییه‌کاندا بکات، له‌مه‌شدا رۆشنییرییه‌ فراوانه‌که‌ هاریکاری

بووه، به جوړېک که توانا به سهر هه لسه نگاندن و راستکردنه و هدا
 وشک نه کات و، هاوسه نگانه حوکم به سهر رووداوه کاند ا بدات و،
 روانگه شى بو چوونه نيو ئه و وتى وتیه بریتی بووه له:
 بهرگرېکردن له هاوه لان - به تاييه ت ئه وانه ی پيشين - له بهرانبه ر
 به وهی که ئه وان بيه رين لئی و، دابرانيان له هه موو باشييه ک.
 هاوپرای شيخ راشيد غه نوشی برام نيم له و هدا که ره خنه ی
 له نووسهر گرتووه - له پيشه کيه که ی بو چاپی يه که م - به وهی که ته نها
 پشتي به ئين ته يمي به ستووه.

له پال ئه مه دا، نووسهر ره خنه ی مه نه جی له ئين ته يمي به
 گرتووه و، به دژيه کی و دوودلی له هه نديک هه لويستيدا له مه ر
 هه نديک بابته، به تاييه ت هه لويستی معاويه و ته ماعی له خه ليفايه تيدا
 و، تيه پوونی معاويه به چه ند قوناغیکدا و، هه لويستی پيش دانانی
 دوو ناوېژيکاره که، هه مان هه لويست نه بووه پاش دوو ناوېژيکاره که،
 نووسهر به پشت به ستن به هه نديک روودا و مشتموری له سهر ئه م
 ليکدانه وه يه ی کردووه و، منيش له مه دا له گه ليم که ئه مه له ناخی
 معاويه دا هه بووه، له وانه شه له گه ل هه نديک له هاوه لاني دا وهک عه مر
 خويان بو ئاماده کردييت، به لام ئه وهی بو خه لکی ئاشکرا
 نه کردووه تا پاش کووونه وهی دوو ناوېژيکاره که، قسه ی ئين
 ته يمي به له مباره يه وه هيچ تیکه لکردنيکی تيدا نيه، نووسهر په يره ی
 له م ريسايه کردووه: حوکم به سهر رووکاردا ده دريت و، ئه وهی
 په نه انه بو خوی گه وره ده مي نيته وه.

ئه مه ش به و واتايه نيه که: ئين ته يمي به مه عصومه و له هه له
 به دهره، ئه و خو شى بانگه شه ی ئه مه ی بو خوی نه کردووه و،
 ئيمه ش نايکه ين بوی، له هه نديک بابته تشدا ويپرای سه رسامبوونم
 پيی به لام پچه وانه ی ئه و بووم، به لام ده بيت هه موو زانا و

توێژهرێك له باره‌ی شه‌رع یاخود مێژوو نیه‌تی ئه‌وه‌ بێت بگاته‌
 حه‌ق و، بۆ ئه‌مه‌ش په‌یره‌وی مه‌نه‌ه‌جیکی دروست بکات و،
 به‌گوێره‌ی توانای له‌مه‌دا ئیجتیه‌اد بکات، خۆشویستن یان رقلیبوون
 له‌دادپه‌روه‌ری دوور نه‌خاته‌وه‌و، هه‌مان ئه‌م پارانه‌وه‌یه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری ئازیزی له‌خوای گه‌وره‌ بکات: ((اهدنی لما اختلف فیه
 من الحق باذنک، انک أنت ته‌دی من تشاء الی صراط مستقیم))¹
 واته‌: به‌ویستی خۆت له‌وه‌دا رینوینیم بکه‌ که‌تیی‌دا جیاوازم
 تیی‌دا، چونکه‌ هه‌رتۆ رینوینی هه‌رکس ده‌که‌یت که‌ویستت له‌سه‌ر
 بێت به‌ره‌و شارێگه‌ی راست.

ئه‌م براهه‌مان بیست و دوو پرسی‌ای زانستی داناوه‌،
 که‌له‌خویندنه‌وه‌ی فراوانی و، لیکۆلینه‌وه‌ی زۆری له‌بابه‌ته‌که‌
 له‌هه‌موو پوه‌کانی و، له‌رامانی قوڵی و، هاوسه‌نگیه‌ بێلایه‌نه‌کانی
 له‌نیوان هه‌لۆیسته‌ جیاوازه‌کان و، بۆچوون و حوکمه‌
 جیاوازه‌کانه‌وه‌ وه‌ریگرتوون و، له‌مه‌شدا سوودمه‌ند بووه‌ له‌وه‌ی
 پێشه‌وايانی ئه‌م ئومه‌ته‌ ئه‌وانه‌ی له‌زانستدا قول بوون و
 به‌هاوسه‌نگی ناسرا‌بوون و مه‌نقوڵی راست و، مه‌عقوڵی راشکاویان
 پێکه‌وه‌ کۆ کردبووه‌وه‌ نوسیویانه‌، به‌تایبه‌ت شیخی ئیسلام ئیبن
 ته‌یمیه‌ که‌زۆری له‌وه‌وه‌ گوازتۆته‌وه‌، پش‌تی پێ به‌ستووه‌و، له‌مه‌شدا
 له‌سه‌ر حه‌ق بووه‌، باهه‌ندیک تییینی که‌میشی له‌سه‌ری هه‌بووبیت،
 چونکه‌ له‌زانستدا گه‌وره‌یی نیه‌و، ئه‌ویش به‌هه‌رحال م‌رۆقه‌و
 مه‌عصوم نیه‌.

¹ - موس‌لیم گیراویه‌تی‌ه‌وه‌ ٥٣٤/١ فه‌رموده‌ی ژماره‌ ٧٧٠، دار احیاء التراث العربی -
 بیروت، تحقیق: محمد فؤاد عبدالباقی.

له راستیدا ئیبن تهیمیه له توێژینهوه و نامه و فهتواکانیدا بایه‌خی زۆری به‌م بابته داوه، هه‌روه‌ک له (مجموع الفتاوی) دا ده‌بینریت، که‌گه‌شتۆته‌سی و پینچ به‌رگ، هه‌روه‌ها به‌فراوانی و قولی له‌کتییی (منهاج السنة) دا لێ دواوه، له‌کاتیکدا که‌وه‌لامی نوسه‌ریکی شیعهی داوه‌ته‌وه، که‌له‌کتییی (منهاج الکرامه) دا به‌شیوه‌یه‌کی نه‌شیاو قسه‌ی له‌باره‌ی هاوه‌لانه‌وه‌کردووه، ئیبن تهیمیه‌ته‌نها به‌وه‌جیا نا‌کریته‌وه‌که‌زۆری نوسیوه‌یاخود به‌فراوانی نوسیویه‌تی، به‌لکو به‌وردی جو‌رایه‌تیه‌که‌ی که‌نوسیویه‌تی و، توانیویه‌تی پارێزگاری له‌باشه‌ی هاوه‌لان و پله‌و پایه‌یان و پیرۆزی ئه‌و په‌یام و بنه‌ماو به‌هایانه‌ی که‌هیناویانه‌بکات.

سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌هه‌روه‌ک شه‌نقیتی ده‌لێت - که‌((زۆریک له‌وانه‌ی له‌ئه‌م‌پۆدا - سه‌ر به‌قوتابخانه‌ی ئیبن تهیمیه‌داده‌نرین و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ده‌که‌ن که‌مه‌نه‌جی ئه‌و له‌م بواره‌دا په‌یره‌و ده‌که‌ن، خۆینده‌وه‌یه‌کی وردی تیگه‌یشته‌وانه‌ی ئه‌م بابته‌یان نه‌کردووه‌که‌ ئه‌و نووسیویه‌تی و، له‌خه‌سله‌تی هاوسه‌نگی و هاوتایی تینه‌گه‌یشته‌وان که‌له‌مه‌نه‌جی ئه‌ودا په‌یره‌و کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌هه‌ندیکیان له‌مشتومره‌که‌یدا له‌گه‌ل شیعهدا راده‌ی خۆیان تێپه‌راندووه، هه‌ندی‌کجار به‌پوچه‌ل به‌رگریان له‌حه‌ق‌کردووه‌و، هه‌ندی‌جار وینه‌یه‌کی شیواوی بنه‌ما سیاسیه ئیسلامیه‌کانیان نیشانداوه، ئه‌مه‌شیان له‌روانگه‌ی به‌رگری له‌هاوه‌لانی به‌رێز ئه‌نجام داوه)).

(خودی شیخی ئیسلامیش هۆشدارێ له‌باره‌ی ئه‌م شیوازه‌ی بیروپراگۆرینه‌وه‌داوه‌و، ره‌خنه‌ی له‌وانه‌گرتووه‌که‌به‌روپووبوونه‌وه‌ی شیعیه‌نا‌ره‌حه‌تی کردوون (پوچه‌لیان

به پوچهل و، بیدعەیان به بیدعە وه لامداوه ته وه^۱، له مه ترسیه کانی ئەم مەنەهه به بۆسه ر حەق و شوینکه وتوانی له پرسی ئاگادار بوونی له و مشتومرانهی له نیوان موسلمانان و شوینکه وتوانی په راوه ئاسمانیه کانی تر دا ده کرا زانیوه و، وتوویه تی: (شوینکه وتوانی کتیبه ئاسمانیه کان (اهل الکتاب) حەق و پوچه لیان لی تیکهل بووه به هۆی ئەو که مه حەقه ی که لایانه و.... زۆریک له و موسلمانانه شی که نه یاریان ده که ن له وانه ن که جیاوازی ناکه ن له نیوان حەق و باتلداو، ئەو به لگه یه ناهینیته وه که باتله که تیکده شکینیت و، ئەو به لگه یه روون ناکاته وه که خوای گه وره به په یامبه ره کانیدا ناردوویه تی و، به هۆی ئەمە شه وه ئاشوب به رپا ده بیت)^۲.

ئین تهیمیه به پرونی جیاوازی کردووه له نیوان خه لافه ت و پاشایه تیدا که هیچ که س به ر له و ئەوه ی نه کردووه و، رایگه یاندووه که (پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که هه والی نه مانی خه لافه تی پیغه مبه ری داوه سه رکو نه ی پاشایه تی و نه نگی بو ئەو تیدایه)^۳ و، پاشایه تی (وازهینان له هه ندیک پیویستی ئاینی تیده که ویت)^۴، ئەوه شی ره تکر دو ته وه ئەو شوینگرته وه یه ی له نیوان ئەبو به کوه عومه ردا پرویدا وایکبداته وه که خزمه ت به بیرۆکه ی میرا تگری تی ده سه لات بکات... ئەمه یه جیا کردنه وه ی بنه ما و که س و، وه ی و میژوو).

له وانه یه هه ندیک که س بوچوونیان له بابە ته کانی عه قیده دا له گه ل ئین تهیمیه جیاوازی بیت، وه ک ئەوانه ی به دروستی ده زانن

^۱ - مجموع الفتاوی ۵۱۳/۴.

^۲ - مجموع الفتاوی ۱۹۰/۳۵.

^۳ - مجموع الفتاوی ۲۱/۳۰.

^۴ - مجموع الفتاوی ۲۴/۳۵.

ئايەتەكانى صيقات و فەرمودەكانى صيقات تەئويل بکەن، يان ئەوانەى داواکردن لە پيغەمبەرەکان و پياوچاكان ريگەپيئەدەن، ياخود ئەوانەى لاسايکردنەوہى مەزھەب بەواجب دەزانن و، دەرچوون لىي بۆ زانا ياخود کەسى تر بەدروست نازانن، بەلام لەم بابەتە زانستىيە کە لەسەر مەنھەجىيەت و بابەتییوون و بەويژدانانە ئەنجام دراوہ، ئاین و ئاکاریان ريگایان پيئادات کەلەگەلى نەبن.

بىست و دوو ريساکەى شەنقىتى:

ئەو بنەمایانەم خویندەوہ کە شەنقىتى برامان لەليکۆلینەوہكانى ئىبن تەيمىيەو جگە لەو دەرپهینان، لەراستیدا چيژم لەخویندەنەويان وەرەگرت، داواى سەرکەوتنى زياترم بۆ دەکرد، هيچ کەسيكى خاوەن زانست و بەويژدان ناتوانيت واى ببينيت ريسايەک لەو ريسايانە بسپردريتەوہ، بەلکو بەتەواوہتى پيکاوئەتى، ئەمەش بەرھەمى خویندەنەوہى بەرچاوپرووانانەو، تيروانينى ھەمەلایەنەو، بيرۆکەى ھاوسەنگ و، ويژدان زیندوویی بووہ کەچاک وەک چاک و، خراپ وەک خراپ ببينيت.

چوار ريسا پيئشياز دەکەم زياڊ بکريت:

من سەرسام بەو ريسا مەنھەجیانەى کەنوسەر پيئانەوہ پابەند بووہ لەليکۆلینەوہکەيدا و، بونەتە روشنائى بەخشى ريئمايکار رووہو گرتنەبەرى مەنھەجى ناوہندگيرى، کە کەم وزياڊى تيدا نەبيت، بەلام من ھەزەدەکەم کەچوار ريساى تر بۆ ئەو ريسايانە زياڊ بکات، وايدەبينم کەببيتە تەواوکارى ريساکانى خۆى.

باشبوونی سه‌ده‌کانی پېښين (خبرية القرون الاولى):

رېښاي يه‌که‌م: باوه‌ربوون به‌باشيتي سئ سه‌ده‌ی يه‌که‌م، که‌فه‌رمووده‌ی صه‌حيحيان له‌باروه‌ هاتووه‌و بلاوه‌و، رووداوه‌کانی ميژووی دروست ئه‌وه‌يان سه‌لماندوه‌و که: قورسايی رزگاريی ئيسلامي که‌وتوته‌ ئه‌و ماوه‌يه‌وه‌، که‌رزگاريی دادو سوژ بووه‌و، نه‌ک داگيرکاري وچه‌وساندنه‌وه‌و، نه‌ته‌وه‌کانی هيتايه‌ ناو ئيسلامه‌وه‌، له‌روژه‌ه‌لاته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ چين و هيندستان، له‌روژئاواشه‌وه‌ تا ئه‌نده‌لوس.

ماموستا شه‌نقيتیش پابه‌ند بووه‌ به‌مه‌نه‌جی فه‌رمووده‌ناسانه‌وه‌ له‌چه‌سپاندن و به‌لاوازداناندا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری پټويسته پابه‌نديش بيت به‌فه‌رمووده‌ صه‌حيحه‌کانی له‌باره‌ی باشيتي ئه‌و سه‌دانه‌وه‌ هاتووه‌، که‌سه‌رده‌می راشيدين و سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌ييه‌ به‌شيويه‌کی گشتی ده‌گريته‌وه‌، ئه‌مه‌ زور گرنگه‌ بو هه‌لسه‌نگاندنی سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌ييه‌ به‌گشتی و، سه‌رده‌می دامه‌زرينه‌ره‌که‌ی به‌تاييه‌تی.

ئومه‌تی ئيسلام ته‌نها بريتي نيه‌ له‌فه‌رمانډه‌واکان:

رېښاي دووه‌م: به‌و پټيه‌ی که‌(ئومه‌تی ئيسلامي) بريتيه‌ له‌جه‌ماوه‌رو که‌لانی موسلمان، فه‌رمانډه‌واکان به‌شيکی ئومه‌تن و، هه‌موو ئومه‌ت نين، که‌م وکورتی زانستی (ميژووی) تو‌مارکراویش ئه‌وه‌يه‌: زياتر چاوی له‌سه‌ر سه‌رکرده‌و فه‌رمانډه‌واکان و، لايه‌نی سياسي‌ه‌و، گرنگی به‌کو‌ی ئومه‌ت هه‌مويان نادات، له‌وانه‌يه‌ فه‌رمانډه‌واکان لابده‌ن و سته‌م بکه‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ ته‌نها له‌سنووری کو‌شکی فه‌رمانډه‌واو ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ده‌ورو به‌رينی قه‌تيس ده‌بيت، به‌لام تيکراي ئومه‌ت باشن، فه‌رمانډه‌وايانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش

دهسه لاتيان نه بووه به سهر فيژکردن و دادگاو هه لس وکه وتی
 خه لکید، بگره دهسه لاتى زانایانی به هیژتر بووه، بالادهستی
 دهولت به سهر هه موو تواناکانی گهلاندا له خه سهله تهکانی ئهم
 سهرده مهیه، ههروهک فهیله سوفی بهریتانی (برتراند راسل) وای
 گوتوه.

زانستی میژوو لای ئیمه به ویژدان بووه بهرانه بهر که سانیک، ئهو
 کاتهی که ته نهها باسی ژیانی پادشاو سه رکرده سهربازییهکانی
 نه کردوه، به لکو باسی ژیان و سهربوردهی زانایانی له هه موو
 پیسپوریتیهکان و، پیاوچاکان و زاهیدهکان و، ئه دییان وشاعیران و،
 دانایان و، پزیشکان و هه موو چین و توێژهکانی تر کردوه.

ئیسلام مه رجه عی بالای ئومه ته:

پیسای سییه م: جهخت کردن له سهر ئه وهی که ئیسلام بهردهوام
 مه رجه عی بالای بووه، ئاراسته کاری یه که می هه موو ئومه ته له م
 سهرده مانه دا، نهک ته نهها له سهرده می هاوه لان و تابیعیندا به س،
 به لکو له دواتریشدا، ئهو قسه یه شی گوايه ئیسلام له پاش خه لیفهکانی
 راشیدین یان وهک وتراوه پاش عومه ر له یاسادانان و،
 ئاراسته کردن دوور بووه، قسه یه کی راست نیه، چونکه ئهم ئومه ته
 جگه له ئیسلام مه رجه عیکی تری نه بووه، جگه له شه ریه تی
 ئیسلام هیچ یاسایه کی تری نه بووه، که هه ر ئهو له دادگاگانیدا
 له هه موو شوینهکان حوکی پیکراوه، خویندن ته نهها له ژیر
 دهسه لاتى زانایانی ئیسلامدا بووه، جه ماوه ری ئومه ت
 له به پیکردنی کاروبارهکانیدا ته نهها بو لای زانایانی ئومه ت
 دهگه رایه وه، ئهو قسه یه شی که سهرده می (خه لافهت) کو تایی
 هاتوه، به هاتنی معاویه سهرده می (پاشایه تی) دهستی پیکردوه،

بەو مانايە نىيە كە ئىسلام ۋە لا كە وتىيىت، ياخود بلىسە كەى خامۆش بويىت.

پېشتر كىتېبى (تارىخنا المفترى عليه)م دانا لە ۋەلامى پرسىيارىكى گە ۋەردا كە ئاراستەى من و جگە لە منىش كراۋە، ئەۋىش برىتييە لە ۋەى: ئايا ئىسلام ۋەك شەرىعەت و، مەنەجى ئومەت و، سىستىمى ژيان، پاش سەردەمى خەلىفەكانى راشىدين كۆتايى ھات؟ ۋە لامەكەش بەرەركردنە ۋەىيە بەشئۆھەكى يەكلا كەرەۋە، ھەرۋەك چۆن لە ۋە كىتېبەمدا بەلگەم بۆ ھىنا ۋەتە ۋە.

ھەلسەنگاندنى رووداۋەكان لە چوارچىۋەى سەردەمى خۆياندا:

پىساي چوارەم: ھەلسەنگاندنى رووداۋەكان ياخود قسە لەسەر كردنيان لە چوارچىۋەى سەردەمى خۆيدا بىت، كەتپيدا پرويداۋە، بەپىي رېكارو پىۋەرە باۋەكانى ئەۋ سەردەمە، نەك بەگوپرەى پىۋەرەكانى سەردەمى ئىستامان ھەلسەنگاندنى بۆ بگەين و، ستم لە ھەقىقەت بگەين و، ئەۋەى لە سەردەمى خۆيدا لە ۋانەىيە بچوك بىت ئىمە گەۋرەى بگەين، ياخود ئەۋەى لە ۋە سەردەمەدا مەزن بوۋە ئىستا ئىمە بچوكى بگەينە ۋە.

ئەگەر بەپىۋەرى ئەم سەردەمەمان كەتپيدا بىرۋكەى (دىموكراسىيەت)بلاۋبۆتە ۋەۋ، شۆرشى گەلان لەدژى فەرمانرەۋايەتى رەھادا بەرپا بوۋە، گەلان ئەۋ مافەى خۆيان بەدەست ھىناۋە كەخۆيان فەرمانرەۋاۋ نوينە رانيان ھەلبژيرن، ئەگەر بەۋ چاۋەۋە سەيرى بابەتلىكى ۋەك (چەۋساندەۋە- استبداد-) بگەين، ئەۋا چەۋساندەۋە (استبداد) بەتاۋانىكى گەۋرە دادەنڤين، بەلام بەپىۋەرەكانى جىھانى ئەۋ سەردەمانە، سەركوتكردن و چەۋساندەۋە بەسەر زۆرىنەى فەرمانرەۋايانى

جیهانی ئەو کاتەدا زال بوو، بگرە خراپەکاری و سەرکوێکردن و خۆبەگەرە گرتن بەناڕەوا لەسەر زەویدا زال بوو.

ئەگەر بەپێی پێوەرەکانی ئەو سەرەدەمە سەیری (معاویە) کورپی ئەبو سوڤیان بکەین، ئەوان دەبینین لەدادپەرۆەرترین فەرمانڕەواکان بوو، تا دەگاتە ئەوێ ئێبن خەلدون و تووێتە: دەکرا معاویە بەهۆی باشەیی ئەوێ کەهاوێ بوو و ژیا ننامەیی باش بوو بەدراپەتە پال خەلیفەکانی راشیدین، بەلام ئەگەر بەئەبوەکرو عومەر و عوسمان و علی بیپیۆین ئەو تەرازووەکەیی ئابرو بەرانە دەرەچێت، لەبەر ئەو ئێبن تەیممە بەباشترین و دادپەرۆەرترین ئەو پادشایانەی دواي خۆی هاتوون داناو، دەرکری عومەری کورپی عەبدولعەزیز لەو هەلاوێرد بکریت کەبەخەلیفەیی پینجەمی ئەژمار کردوو.

ئەم پرسیارەش نزیکە لەپرسیاری (وەرگرتن بەپێی پێژەیی سەرەدەمە کە -الآخذ بالنسبۃ الزمانیة)، بەلەگەئیشیدا نەبێت.

پەخنەگرتن لەپێشەوا ئێبن عەرەبی:

بەپراستی سەرسام بووم بەبویری نوسەر، کاتی پەخنە لەزانا گەرەکانی پێشین و، فەرموودەناسان دەرگرت و، لەم ڕووەوە پەخنەیی لەعەلامە ئەبوەکری ئێبن عەرەبی گرتوو، لەسەر ئەوێ لەکتیبی (العواصم والقواصم) لەو بەشەیی باسی رووداوەکانی نێوان هاوێلان دەکات.

لەپراستیدا من لەو کەسانەم کە سەرسامن بەئێبن عەرەبی بەهۆی ئەو هیژو راشکاویەیی لەئیجتیهادو خستنه ڕووی بیروبوچوونیدا لەسەر حوکمەکان و بابەتەکان هەیهەتی و، گوێی لەو نەبەهۆی ڕاگەیانندی بوچوونەکانیەو ڕووبەرووی کەسانی

تر بپیته وه، چه ندین فه رمووده ی ره تکر دۆته وه که جگه له و قبولیان کردووه و، بۆچوونی وای هه لێژاردووه که پیچه وانه یه له گه له مه زه به بی خۆی (که مه زه به بی مالکیه)، هه روها بۆچوونی ئه بو هه نیفه ی له پیویستبوونی زه کاتدا له هه موو ئه وه ی له زه وه ی ده رده چیت په سه ند کردووه و، له کاتیکدا ئه م ئایه ته ی سوره تی (الانعام) رافه ده کات: (وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ) الانعام ۱۴۱، و تویه تی: به لام ئه بو هه نیفه ئه م ئایه ته ی کردۆته ئاوینه ی و حه قی پی دۆزیوه ته وه^۱.

به لام نوسه ر په خنه ی له وه گرتووه که له کتیی (العواصم) دا هیناویه تی و، عه لامه (محب الدین الخطیب) حاشیه ی له سه ر نوسیوو، شه نفیتی په خنه ی له مه نه جی نوسه رو حاشیه نووس گرتووه و، له هه ندیک جیگادا توندی کردووه له سه ریان و، خۆشی که و تۆته هه مان شتی که په خنه ی لێ گرتووه، ئیدی سروشتی مرۆف وایه.

نوسه ر ئه و ریسایانه ی خۆی خستۆته روو که ئه و مه نه به جی په یه وه ی کردووه بۆمان روون ده کاته وه، که پشتی به ئیبن ته میه و ره خنه گران له فه رمووده ناسان به ستووه، له سه ر ئه وه تیروانین و بۆچوونی خۆی دروست کردووه، پاشان گفتوگۆی له گه له ئه وانه دا ئه نجام داوه که ناوی (قوتابخانه ی شیعه گه ری سونی) لیتاوان که قازی ئیبن عه ره بی و، قوتابییه هاوچه رخه کانی (محب الدین الخطیب و ئه وانه ی هاو بۆچوونین) گوزارشتی لیده که ن.

¹ - ابن العربی: (احکام القرآن ۲/۲۳۸) دار الفكر، لبنان، تحقیق: محمد عبد القادر عطا.

شه نقيتي ره خنه مهنه جيانه له ئيبن عه ره بي ههيه پرووني
کردۆته وه، له ههشت دانهدا ديارى کردوه:

۱- سه رکوتکردن و توندی (السطوة والشدّة).

۲- سته مکردن له وانهى پيچه وانهى بوون (التحامل على
المخالفين).

۳- په له کردن له وه لامدانه وهى فهرموده سه حيه كان (التسرع
فى رد الاحاديث الصحيحة).

۴- زۆرله خوکردن و زۆرکردن له سه لماندنى بوچوونى
هاوپاو، ره تکردنه وهى بوچوونى پيچه وانهى (التكلف والتعسف فى
اثبات الرأى الموافق، ونفى الرأى المخالف).

۵- به په هاى ره تکردنه وهى ئه و به لگانهى كه پي نه گه يشتون،
يا خود نه گه يشتون ته و لاته كهى (الاطلاق فى نفى الادله التى لم
تصل اليه، أو الى بلده).

۶- گه وره کردن و موباله گه کردن (التهويل والمبالغة).

۷- گوازتنه وهى کۆدهنگى له و بابنه تانه دا كه ناکۆکیان له سه ره
(نقل الاجماع فى الامور الخلافية).

۸- توندی سروشتى (حدة الطبع).

بوچوونى من وایه كه خالى يه كه میان: سه رکوتکردن و توندی
(السطوة والشدّة) و، خالى کۆتاييان توندی سروشتى (حدة الطبع)
ناچنه ناو ره خنهى مهنه جيه وه، به لام له خه سه له ته دهروونيه كانه،
باکاريگه رى له سه ره مهنه جيش هه بيّت، له مه شدا نوسه ره چه ندين
به لگه رى له سه ره هيئا وه ته وه، كه هه نديکیان به ده ر نين له وهى تيبينيان
له سه ره بيّت.

ههروه ها نوسه ره قسه رى له سه ره حاشيه نوسى سه ره کتيبه كه
کردوه كه عه لامه رى موحه قيق (محب الدين الخطيب) ه، كه سه ره قال

بووه به بهرگری له هاوه لان (رهزای خویان لیبت) و، له باره ی (نه وه ی یه که م) وه نووسیویه تی و مافی خویانی پیداون و، بهرگری له (هه لگرانی پیشینی ئیسلام کردووه) و به ویزدان بووه به رانبه ریان، به لام نوسه ره که مان له زیاده رهویه کانی له بهرگری کردن لییان قسه ی له سهر کردووه، هه تا ده کریت بجیته نیو ئه وانه ی که ئیبن تهیمیه له باره یانه وه وتوویه تی: به بیدعه یه که بیدعه یه کیان ره تکر دوته وه! له بابه تی بوون دوور که وتونه ته وه و، ئه وه ی فره موده کانی کتیه که ی ته خریج کردووه شیخ (محمد مهدی الاسلامبولی) بووه.

ده بیت ئه وه دش بلیم که بانگخوازی گه وره ی ئیسلامی شیخ محمد غه زالی هاو ته نیو ئه م جه نگو وه کاتی ره خنه ی له (الخطیب) گرتووه به وه ی بوچوونی ئیبن عه ره بی وه رگرتووه له وه ی که ئه هلی هل و عه قد ده کریت له یه که که سدا خو ی ببینیته وه، شیخ (محب الدین) وه لامی شیخی غه زالی داوه ته وه که ئه وه هوکمیکی شه رعیه چو ن غه زالی ده توانیت ره تی بکاته وه؟ غه زالیش به م وته یه وه لامی داوه ته وه: کی وتوویه تی هوکمی شه رعیه؟

هه روه ها نوسه ر تبیینیه کانی له سهر کتیبی (العواصم) خستوته ږوو، به سهر سی به شدا پو لینی کردوون: هوکمه کانی له سهر ده که کان و، هوکمه کانی له سهر ږووداوه کان و، هوکمه کانی له سهر که سه کان.

له پال ئه مه دا نوسه ر به ویزدان بووه به رانبه ر ئیبن عه ره بی کاتیک وه ک قازی قسه ی له باره وه کردووه.

په‌خه‌کانی (غضب‌ان) له‌سەر (شنقیطی):

به‌خیرایی ئه‌وهم خوینده‌وه که‌برای لیکۆله‌رم، بانگخوازی په‌روه‌رده‌کار (د‌منیر الغضب‌ان) له‌(جولات نقدیة) سه‌باره‌ت به‌کتیبه‌که‌ی شه‌نقیتی نووسیویه‌تی، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و پ‌یزم بۆ (غضب‌ان)، بینیم لۆژیکی شه‌نقیتی له‌میان‌په‌وی و بابه‌تی بوون نزیک‌تره‌، له‌وانه‌یه‌ له‌هه‌ندی‌ک له‌وتیبینانه‌ی له‌سه‌ری هه‌یه‌تی و نمونه‌ی بۆ هه‌ناوه‌ته‌وه‌و کردویه‌تیه‌ به‌لگه‌ راست بی‌ت، به‌لام له‌دروستی هیچ پ‌یسه‌یه‌ک له‌پ‌یسه‌کانی مشتوم‌ری له‌گه‌ل نه‌کردوه‌.

تیبینی ئه‌وهم کردوه‌و که‌زۆری‌ک له‌برایانی خه‌لکی شام به‌رگری‌کردن له‌به‌نی ئومه‌یه‌یان به‌میرات پ‌شتاوپ‌شت بۆ ماوه‌ته‌وه‌، با ئه‌وه‌ به‌شتیک له‌زۆر له‌خۆکردن و زیاده‌په‌ویشه‌وه‌ بی‌ت، ته‌نانه‌ت دکتۆر غه‌زبان (تۆپه‌یه) له‌پ‌یشه‌وا ئیبن ته‌یمیه‌، وا باسی ده‌کات که‌ئه‌و شایسته‌ نیه‌ بۆ ئه‌وه‌ی حوکم له‌سه‌ر بابه‌ته‌ می‌ژوویه‌کان بدات! چونکه‌ ئه‌و له‌ئه‌هلی فیه‌قه‌، نه‌ک ئه‌هلی فه‌رمووده‌و می‌ژوو، باشه‌ ئه‌بی‌ت ک‌ئ ئه‌هلی فه‌رمووده‌و بی‌ت؟ ئه‌مه‌ له‌کاتیک‌دایه‌ که‌وتوو‌یانه‌: هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک ئیبن ته‌یمیه‌ نه‌یناسی‌بی‌ت ئه‌وا فه‌رمووده‌ نیه‌! ئه‌هلی فه‌رمووده‌ش له‌م سه‌رده‌مه‌ماندا بریتین له‌شوینکه‌وتوو‌انی ئیبن ته‌یمیه‌!

راسته‌ ئیبن ته‌یمیه‌ وه‌ک (ذهبی) یاخود (ابن کثیر) یان (ابن حجر) کتبی له‌سه‌ر می‌ژوو نه‌نووسیوه‌، چونکه‌ ئه‌و سه‌رقال بووه‌ به‌راسته‌کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌و چه‌مکه‌کان و، په‌تکرده‌وه‌ی شته‌ پ‌روپوچه‌کان له‌سه‌ر هه‌موو ئاسته‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌نها ئه‌هلی فیه‌قه‌ نه‌بووه‌، به‌لکو پ‌ر به‌واتای وشه‌که‌ پ‌یاویکی مه‌وسوعی بووه‌.

ئه‌وه‌ی په‌خه‌نم ل‌یه‌ته‌ی له‌قه‌سه‌کانی دکتۆر غه‌زبان: پ‌یچه‌وانه‌ بوونی بۆچوونیه‌تی له‌وه‌ی که‌شه‌نقیتی گوازتنه‌وه‌ی خه‌لافه‌تی

راشیدین بۆ پادشاهیة تیه کی پشتا و پشت خستویه تیه ئه سئوی معاویه و به نی ئومه یه، کاتی سیسته می پشتا و پشتی دامه زراند، به وهی به یعه تی به زۆرو ترساندن بۆ یه زیدی کوری و هرگرت، له کاتیکدا که له نیو ئومه تدا هاوه لانی وهک ئیین عومه رو ئیین زوبه یر هه بوون، ئه و تاوانی ئه م کاره ی ده که ویته ئه سئو.

به لام غه زبان ده لیت: ئه وه ته نها ئیجته هادیکی هه له یه و به س! ده یه ویت له لیکه وته کانی ئه و کاره مه زنه ده ربازی بکات، که بووه هۆی هه لوه شاننده وهی خه لافه تی راشیدین و شوراو، کردیه کیسرای یاخود قه یسه ری، له مه دا هیچ به رپر سیاری تیه کی نه خستۆته ئه سئوی، به لکو خستویه تیه ده روازه ی ئیجته هادی هه له وه، واته ئه و له سه ر ئه و کاره خراپه ی که سیستمی سیاسی ئومه تی تیکدا و ئه و جیکه وتانه ی لیکه وته وه و تانیستاش له نه هامه تیه کانیه کانیدا ده تلته وه هیشتا له سه ر ئه م کاره خراپه پاداشتیکی بۆ هه یه.

منیش کتییکم نووسوه تیدا به رگری له میژووی ئیسلامیمان ده که م و، ناوم ناوه (تاریخنا المفتری علیه)، تیدا وه لامی ئه وانه م داوه ته وه که ئه و ئاشوب و ململانیه نه ی له میژووماندا پرویانداوه که وره یان کردووه و، پروداوه کان و که سه کان و، پالنه ره کانیا ن شیواندووه و، ئیسلامیا ن واداناوه که له پاش سه رده می راشیدینه وه یاخود له پاش عومه ره وه کۆتایی هاتوه، بگره هه یانه وایداناوه که به وه فاتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کۆتایی هاتوه، ته نانه ت به وهش تۆمه تباریا ن کردم که من به رگری له به نی ئومه یه ده که م، یاخود بریکاری به نی ئومه یه م!! له راستیدا من به رگری له میژووی تۆمه ت ده که م، به رگری له سه ده چاکه کانی ده که م، به رگری له وه هه له و تاوانانه ناکه م که معاویه، یاخود عه مری کوری

عاص، یان مهروانی کورپی حه کهم، یان ئهوانه ی له وان باشترن تی
 که وتوون، له گه ل ئه مه دا به هوی ئه م تاوان و هه لانه وه، گه وره بیته
 یان بچوک، ئه وه ی له میژوودا کردوویانه ناسرپه وه، له ویاوه پرده دام
 که ئه مه مه نه ه جی ئیبن ته میه ش بووه (په حمه تی خوی لی بیته)،
 ئیمه فه رمانمان پیکراوه که دادپه روه ر بین له شاهیدیداندا، بائه و
 شاهیدیه له سه ر خومان یان دایک و باوکمان یان که سانی نزیکمان
 بیته، پر قبوونمان له که سانی و امان لی نه کات دادپه روه ر نه بین:
 (رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ) الاعراف ۸۹

یوسف قه پزاوی

سه روکی یه کیتی جیهانی زانایانی موسلمان

ده وحه، له مانگی ذی الحجة ۱۴۳۱ ک

به رابنه ر به نۆقه مبه ری ۲۰۱۰ ز

پیشہ کی شیخ راشد غہ نوشی:
کتیبیکہ شایستہی ئہ وہیہ بخویندنیہ وہ و
دووبارہ بخویندنیہ وہ

لہو ژمارہ کہمہ کتیبہی کہلہ ولاتانی عہ رہبی چاپ دہبیت
(ئہ وہی لہہ موو ولاتانی عہ رہبی چاپ دہبیت ناگاتہ ئہ وہی لہیہ ک
ولاتی بچوکی ئہ وروپی چاپ دہبیت) کہ میکیان دہخویندنیہ وہ،
ئہ وہی شایستہی خویندنیہ وہ بیت لہ نیویاندا زور کہمہ، گومانم
لہ وہ نیہ کہ کتیبی (ناکوکیہ سیاسیہ کانی نیوان ہا وہ لان)
کہلہ نووسینی ماموستا محمہ د موختار شہ نقیتیہ لہ ہیلی
پیشہ وہی ئہ و کتیبانہیہ کہ شایانی خویندنیہ وہن، لہ و کتیبہ
دہگمہ نانہیہ کہ چیژم لہ خویندنیہ وہی بینبیت و کہمہ ندکیشی کردبم
بو بہ ردہوامی و تہ و اوکردنی خویندنیہ وہی، ہرکاتی سہ رقالیہ کانی
ژیان لہ خویندنیہ وہی دایبریم.

سہرہ تا وک ئہرکیکی برایانہ و بہ دہمہ وہ چوونی داواکاری
نووسہر دہستم بہ خویندنیہ وہی کرد، کہ ئہ و ریزہی لینابووم
پیشہ کیہک بو کتیبہ کہی بنووسم کہ تیندا کتیبہ کہ پیشہ کیہ
خویندنیہ ران بکہم، بہ لام کہ چہند لاپہرہیہ کم لی خویندنیہ وہ - وک
ئہ ناجمدانی ئہرکیکی برایانہ - بہ لام خویندنیہ وہ کہم گورپا و خودی
خویندنیہ وہ بووہ مہ بہست، یاخود بلین بہ ہوی ئہ و چیژہ روچیہی
بہ دہروونی دہدات لہ گہل خویندنیہ وہی ہہ موو لاپہرہیہ کیڈا، بگرہ
لہ گہل ہہ موو برگہیہ کیڈا کہلہ م سہرچا وہ مہ عریفیہ سازگارہ
ہہ لیدہ مژیت، کاتی بہ شوین ریخستہ و ردہ قولہ کہیدا بو بیست و
دو و ریساکہ دہجیت کہ کردویہ تیہ مہ نہج بو مامہ لہ لہ گہل قولناغی

دامه زړاندنی شارستانیه تی ئیسلامی له روژۍ سه قیفه وه، نه و روژهی نه رکی رینوینی مروقایه تی له قوناغی پیغه مبه ری مه عصومه وه گوړا بو قوناغی جینشینى مروف که هه له ده کهن، سهروهختی به رجه سته کردنی راسپارده که ی پیغه مبه ری سه رکړده (علیه السلام) ده سستی پیکرد که له روژى مالئواوی کردن له ئومه ته که ی پیى فهرموون: (قلیلغ الشاهد منک الغائب) — متفق علیه — واته: با نه وانه تان ئاماده ن لیږه نه وانه تان ئاگادار بکات که لیږه نین.

هه روهک چوڼ شیخ حه سهن به ننا سه رکه وتوو بوو له دارښتنه وه ی ئیسلام و مهنه جی گه یشتن به حه قیقته ته کانی له بیست بابه تی ته و او پوون و ورددا، نه میش وهک زنجیره ی بنه مالله ی شه نقیتی ده سtpاک له خزمه تی نه م ئاینه — زانست وئاداب و جیهاد — دا سه رکه وتوو بووه له باسکردنی قوناغی دامه زړاندنی شارستانیه تی ئیسلامی له هه موو په هنده کانیه وه، نه و قوناغی که تییدا یه کبوونی موسلمانان و کومه لگای ئیسلامی تییدا دوو که رت بوو، هه تا ئیستاش برینه که به رده وامه و، به تیپه پبوونی کاتیش زیاتر قول ده بیټ، به تاییه ت به هو ی نه و نمونانه ی بوژاندنه وه ی ئاینیه وه له نه مړوډا هه ن و نه و موژدانه ی پینانه، که به در نین له زیاده و توندپه و ی و، نه و ئاگره ی ئاشوب و کوشتار خاموش بووه گه ش ده که نه وه، هه تا باشتړین سه رده م و نزیک له نمونه یی ئیسلامی گوړی — یاخود وهخت بوو بیگوړیت — بو گوړه پانی ناکوکییه بیکو تاییه کان و، سه رچاوه یه کی به فیرودانی بیسنووری تواناکانی ئیسلام و، بناغی تیكدانی کومه لگه ی ئیسلامی.. له بری نه وه ی ببیته بنچینه ی کوډه نگی و، روگه یه ک که رینوینی سه رلیشیواوان بکات، نه مه ش به هو ی نه و مهنه جه

هه‌لانه‌وه بوو که باسی نا‌کوکیه‌کانی نیوان هاوه‌لانی به‌میژوو گیرانه‌وه پاشان به‌ته‌ئویلکردن ده‌کرد، له‌خزمه‌تی مه‌به‌ستانیکدا یاخود خوگونجاندن له‌گه‌ل نه‌فامیه‌کاندا، ئه‌مه‌ش دووره له‌وه‌ی که ئیسلام له‌سه‌ر موسلمان پیویستی کردووه له‌پابه‌ندبوون به‌مه‌نه‌جی زانستی و دادپه‌روه‌ریی پیکه‌وه.

وادیاره وروژاندنی سه‌رله‌نویی ئه‌و ململانییانه‌ی له‌نیو هاوه‌لان (په‌زای خویان لیبت) پرویداوه ئیدی مه‌نه‌ج و مه‌به‌ست هه‌رچییه‌ک بیت- جوړیکه له‌کولاندنه‌وه‌ی برینه‌که، یاخود گه‌رانیکی نوییه بو سه‌رخستنی مه‌زه‌بیک یاخود لایه‌نیک، یان خراپه‌کاری له‌ئاست به‌رانبه‌ر، ئه‌مه‌ش وا له‌ده‌روونه باشه‌کان ده‌کات که به‌په‌هایی خو دوور بگرن له‌م بواره، به‌هۆی پرووبه‌پووبونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌په‌شانه‌ی که له‌ئێستادا به‌روپروویان بوته‌وه که ئه‌وانه‌ی به‌سه‌و زیادیشه‌ لی، له‌وانه‌ش تیدا جوړیک له‌کات کوشتن و دورکه‌وتنه‌وه له‌پرووبه‌پووبونه‌ی ئه‌وه‌ی ئێستا، که‌وتنه‌ نیو گیزاوی ئاشوبی تیدا ببینیت که تیدا که‌سانی به‌توانا جگه له‌کولاندنه‌وه‌ی برین و په‌رته‌وازه‌یی زیاتر لینی ده‌رنه‌چوون.. به‌جوړیک که وادیاره هه‌لو‌یستی هه‌ره‌گونجاو ئه‌وه بیت لاپه‌ره‌ی ئه‌و قوناغه‌ی میژوو مان به‌چاک و خراپه‌وه دابخریت، ته‌نها به‌وه وازبه‌نین که داوی لیخو‌شبوون و به‌زه‌یی بو هه‌موویان بکه‌ین: (تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٣٤)) البقرة.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که وازه‌ینان به‌په‌هایی له‌باسکردن یاخود بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که پرویداوه وه‌ک گریمانه‌ی تیوری چاوه‌پوان نه‌کراو وایه، چونکه چو‌ن ده‌کریت ئومه‌تیک دوور بخه‌يته‌وه

له باسکردنی قوناغیک دامه زرانندی تییدا بووهو، سهردهمی زیږینی بووه، ته نانه تئگه ر ئه وهش له توانادا بیت- که ئه وه ناکریت- سوودی نابیت، به هوی ئه و گری و ناته واییه زۆره ی له بونیاتی که سیی شارستانی ئومه تدا به جیی ده هیلت، بگره ئه وه هه دروست نیه، چونکه ئیمه فه رمانمان پیکراوه که بیانکهینه پیشهنگ: (علیکم بسنتی وسنة الخفاء الراشدين من بعدی)¹، واته: سونه ته کانی من و سونه تی خه لیفه کانی راشدینی پاش منتان له سه ر پئویسته.

باسکردنی رووداوه کانی دامه زراندن ناتوانیت خۆتی لی دور بگریت، به لکو ئیمه فه رمانمان پیکراوه به ئه نجامدانی به هوی ئه و نزیکه سته وه سوودانه ی له هه موو کاتیکدا تییدایه بۆمان.

ئه گه ر له مه نه جیه تی زانستی پته ودا سه رکه وتوو بووین که هه ردوو ریسای زانست و دادپه روه ری پیکه وه کۆکردبووه وه، به ئاگاداری ته و اووه له بابه تی توێژینه وه که ئه نجام درا، دل له مه به سته کان پاک کرایه وه و جگه له مه به سستی دۆزینه وه ی راستی و ده سترتن پێیه وه، ئه مهش له مامۆستا شه نقیتیدا هاتوو ته دی و سه رکه وتنی زۆری به ده سته ئناوه له م کتێبهیدا که له پرووی قه باره وه بچوکه به لام سوودو که لکی مه زنی ده بیت.

له رستیدا مامۆستا شه نقیتی خزمه تیکی گرنگی پێشکهش به نه وه کانی بزووتنه وه ی ئیسلامی هاوچه رخ کردوو له پێی دووباره خویندنه وه ی رووداوه کانی ناکۆکی نیوان هاوه لان، که میژوومانی تائیستاش به رهنه تاییه ته که ی رهنگریژ کردوو، به پێی جووری ئه و خویندنه وه ئایدیۆلۆجیه ی که بۆی ده کریت، خۆ

¹ - أخرجه الترمذ وصححه وابن حبان والحاكم، وضعفه ابن القطان الفاسی).

ئەگەر خويىندەنەۋە ناتەۋاۋەكان ئىدى بەھۋى كەم و كورتى زانستى
 بىت ياخود ناداپەروەرى يان ھەردووكيان پىكەۋە، ئەۋا تا
 رادەيەكى زۆر بەشدار بوۋە لەلیدانى ھىزى يەكگرتوۋى و
 سەربەرزى ئومەتەكەمان، تەنانەت لەسەردەمىكىدا
 كەدوژمنانى ھاۋسەنگى ھىز بەلایاندا نەشكاۋوۋىەۋە، باشە ئىستا
 چۆن بكرىت لەكاتىكىدا كەھاۋسەنگى ھىز لای ئەۋان زۆر مەزنتەرەۋ،
 بالادەستن بەسەرمانداۋ، لەجەرگەى دارلئسلامدا لىيان داۋىن و،
 سەردەمەكانى ھەپەشەۋ ترساندن ھەموو ئەۋەى پەيوەست بىت
 بەعەقىدەۋ فىكرو پۇشنىبرى و ئابورى و سىياسى ئەم ئومەتەۋە
 گرتۋىەتپەۋەۋە، گەيشتۆتە ئاستىك فشارى چر بخرىتە سەر
 دامەزراۋەكانى چاپكردنى قورئان و، دامەزراۋەكانى فىركردنى
 ئاينى و، راگەياندى خەرجكردنى بودجە بۆ سەپاندنى مەنەجى
 عەلمانىەت، ھەموو ئەمانە پروودەدات وشمشبرى داگىركەرىش
 لەسەر سەرمانە..

لەبرى ئەۋەى لەم جۆرە كەشەدا رۇشنىبرى كۆدەنگى و
 يەكخستەۋەى رىزەكان لەنىوماندا بلاۋ بىتپەۋە، بۆ
 بەرەنگار بوۋنەۋەى مەترسىەك كەھەپەشەيە بۆ سەر ئومەتەكەمان
 بەھەموو پىكەتەۋ لایەنەكانىەۋە، لەنىۋەندەكانى رابوۋنى ئىسلامىدا-
 كەپاش خۋاى گەرە پشت بەۋ دەبەستىرت بۆ پروبەپوۋنەۋەى
 مەترسىەكان- بانگەۋازو مەنەجى زىادەپەۋى و تەكفىر
 سەرھەلدەدات و بلاۋ دەبىتپەۋە بۆ ھەلالكردنى خۋىن و سامانى
 بىتاۋانان و، بلاۋكردنەۋەى ترس و كوشتار لەنىۋان مۇسلمانانداۋ،
 بانگكردنى نەتەۋەكان تر بۆ سەرى.. بىئاگابوۋن لەۋ خاكە
 داگىركراۋانەى كەخەلكەكەى داۋا لەبراكانيان دەكەن بەھانايانەۋە بچن
 وپشتىۋانى جىھادى رزگارخۋازيان بكن و، ھەرۋەھا خۆ دوور گرتن

له مافه ونبووه كان له نيو ئومه تداو ئه و شه ريعه تانه ي كارى پيناكريت، كه پيويست ده كات هه موو توانا كان له پيناوى يه كخستنى ريزه كانى جهنگاوهرانى مسولمان بخريته گهر، ئه وهى كه وهى به باشه باسى كردوو هه هانمان ده دات له سه رى: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنَيَانٌ مَرْصُوصٌ (٤)) الصف.

بو ئه مهش هيچ ريگايه كى ديكه نيه جگه له دووباره بونيانتانه وهى متمانه ي به يه كه وه بوون، به لگه نه ويسته كه زياده روى زور له وه دووره كه بتوانيت كه بهم راپه رينه هه ستيت، بگره له هه موو پرويه كه وه دژيه تى، به هوى ئه و رۆشنيرى ته كفиро وه دهرنان و، قورخكردنى قسه كردن به ناوى ئاسمانه وه، دوور له مه نه جيتيكى مامناوهند كه ته نها ئه و ده توانيت كودهنگى دروست بكات، له پيناوى پووبه پروو بوونه وه يه كى كاراى ئه و هه ره شه و مه ترسيه ناوخويى و دهره كيه گه ورانه ي روبه پروى ئه م ئومه ته بوته وه.

به راستى ماموستا شه نقيتى سه ركه وتوو بوو له تويژينه وه و شيكارى ئه و ناكوكيانه ي له نتيوان هاوه لاندرا پرويدا به پابه ندبوون به ريساي مه نه جى پروون و وردو ره سه نه وه، وهك (جياكردنه وهى كه سه كان و بنه ماكان و، له نتيوان وهى وميژووداو، په سه نكردنى پيرۆزى بنه ماكان به سه ر پيگه ي كه سه كان له گه ل داننان به چاكه ي پيشينه كان له و سنوورهدا كه بنه ماكان ريگه ي پيده دا).. كه نارحه تى له سه ر برواداران هه لبريت له وهى به هه ستركردن به گونا هباريه وه باسى ئه و قوناغه بكهن، هه روه ها ده بيته ريگر له به كار هينانى سياسى له به رژه وهندى حزبى زياده روهى شيعه، له به رانه ر (به شيعه كردنى سوننه دا) كه هه نديك له سوننه به پاساوى وه لامدانه وهى زياده روهى شيعه په يره وى ده كهن، هه ربويه په نايان

بردۆتە بەر بەرەنگار بوونەو، چۈنەنە نۆ كاروانىكى سەختەو،
 بۆ بەرگى لەستەم وچەوساندنەو، ھەلگەرانەو، سىياسى و،
 رەگ داکوتىنى راڧەى پلاندانان بۆ مېژوو، بەسەر داروپەردووى
 ھەقىقەتى مېژووى بەلگەدارداو، مەبەستەكانى ئىسلام
 لەدادپەرورى و شورا...

مامۇستا شەنقىتى لەراستکردنەو، تېروانىنى نەو، ھەكانى نوئى
 ئىسلامدا بەرانبەر قۇناغى دامەزراندن سەرکەوتوو بوو، بەو
 خزمەتە گەورەيەى بەبىردۆزەى سىياسى ئىسلامى کردوو،
 جەختى لەسەر بالادەستى ئۆمەت بەسەر فەرمانرەواکانىدا،
 بەويپىيەى كەجىنشىنى خۇاى گەورەو پېغەمبەرە بۆ گەياندنى ئاين.

نوئى ھەرە گرنگ لەمەدا پىشت بەستىيەتى بەمەنھەجى
 فەرمودەناسان لەمامەلەکردن لەگەل ئەو گىرپانەوانەى لەبارەى
 رووداو، ھەكانى ناکۆكىيەو، ھاتوون، بەجۆرىك ھەلى جياکردنەو،
 لەنۆوان راست و ناراستدا بۆ رەخساندوو، گرنگى ئەمەش لەو،
 خۆى دەبىنىتەو، كەزۆرجار زىادەپەو و توندپەو لەم
 سەردەمەماندا خۆى بەشانازىکردن بەزانايانى پېشىنەو، پېرچەك
 دەكات و، ئەو پېناسەيان بۆ خۆيان قۇرخ کردوو، خۆيان
 بەشېخى ئىسلام و قوتاييەكانى لەزانايان و فەرمودەناسان بەسەر
 ئەوانەدا دەرەخەن كەپچەوانەى ئەمانن، ھېچ دوودل نين لەو،
 ھەموو كەم و كورتىيەكى وەك رۆژئاوا، بېوون ياخود لاسايىکردنەو،
 ياخود كالاكەى لەزانستى فەرمودەدا بېيەھايە بدەنە پال ئەوانەى
 سەرپېچى ئەمان دەكەن، بەشېو، يەك كەمتمانە بەھەموو وتارەكەى
 ناھىلىت ئەگەر دروستىش بېت و، سەرخستى وتارەكەيان ئەگەر
 لەراستىشەو، دوور بېت، ئىدى ئەمە لەلەيەنى سەنەدەو، بېت
 ياخود لەلەيەنى راستى دەرئەنجامەو.

ئەم كتيپەى قەبارەى بچوكە، لەواتا بەخشىندا گەورەىە، بەسوربونى لەسەر يەكلا بونەوہى لِيَكُولِيْنەوہى گيرانەوہ ئەو كەلینە پڕ دەكاتەوہ، وەك سوربونى لەسەر پشت بەستنى نیمچە تەواوى لەسەر باسکردنى بابەتەكانى ناكۆكى نيوان ھاوہلان لەپڕى كەلەپورى شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە، بەتايبەت لەمەوسوعە بەرزەكەيدا (منهاج السنة).

هەرچەندە شىخى ئىسلام (رحمەتى خوائى لِيَيْت) و خوائى گەورە بەهەموو چاكەىەك پاداشتى بداتەوہ بايەخى بەئىسلام و شايستەى هەموو پيژو پيژانينىكە لەزۆر ڤووەوہ كەداهينانى تيدا كردووە، لەوانە بابەتەكانى ناكۆكى نيوان ھاوہلان و پيشەوايان، لەگەل ئەوہدا هەندى لەنارەحەتيم لەناخدا بۆ دروست بوو بەهوى زۆر چرەبونەوہى قسەکردن لەسەر كەلەپورەكەى، وەك ئەوہى بەتەنھا لەيەك تادا ييت و هەموو زانايانى دىكەى ئىسلاميش لەتايەكەى دىكەدا بن و هيشتا ئەم لەوان سەنگيتتر بىت...!! ئەمەش زىادەڤەوييە لەوانەىە سوودبەخش بىت بۆ ئەو مەبەستەى كە مامۆستا شەنقىتى ويستوويەتى لەدابرينى زىادەڤەوى و توندوتيزى كەلەگرنگترين چەكەكانين كەقسەى خوى بەسەر ئومەتدا پيڤدەكات: چەكى زانستى گيرانەوہ (الروايە) و كەلەپورى شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە، ئەگەر توندڤەوى و تەكفيرو تەفسيرى پلانگيرى بەرانبەر ميژوو و بەشەرعيکردنى چەوساندنەوہ لەو دوو چەكانە بن، لەخزمەت كۆدەنگى و ميانڤەوى و ناوہندبون و شورائو ديموكراسيەت، ئەوہش چاكەىەكە بۆ مامۆستا شەنقىتى حساب دەكرىت ئەگەر پينمايى بكرىت بۆلاى: (يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٢٦٩)) البقرة.

ڤاشد غەنوشى

لەندەن لە ١٥ ڤەمەزانى ١٤٢٤ ك

پیشہ کی نووسہر بۆ چاپی نوی

سوپاس بۆ خودا، سوپاس و ستایشیکی پر واتا، درودو سلاو
لہ سہر پیغمبرہری کوتا، دواتر:

لہ راستیدا ئاریشہی شارستانیتی ئیسلامی لہ کرؤکیدا
ئاریشہیہ کی دەستوریہ، ئارشہیہ کہ دەستپیکہ کی لہ شہوی
(سہ قیفہ) دا بوو، لہ (جمل) یشدا گۆرا بۆ ئاشوبیکی کویرانہ،
لہ (صفین) دا جہنگیکی داپلۆسینہری لی کہ وتہوہ، لہ (صفین) دا ہیز
سہر کہ وت بہ سہر حەقدا و، زیادہ پڑی (البغی) بہ سہر
دادپہر وەریدا زالبوو، پاشایہ تی بہ سہر خەلافەتدا، ہەتا ئیستاش
موسلمانان دەستہ وسانن لہ دەر بازبوون لہم تہ نگہ ژہ دەستووریہ،
ویرای ہەبوونی چەندین بنہمای کار بۆ چۆنیہ تی بونیاتنانی
دەسلالت و بہرپوہ بردنی، سہرہ پای ہەبوونی ئەو ئەزمونہ مروپیہ
ہا و چہرخہی لہ پەند وەرگرتنی بہ سوود لہم ہوارەدا.
لیرەدا چەخت لہوہ دەکەمەوہ کہ لہ پیشہ کی چاپی یە کہ می ئەم
کتیبہ دا باسەم کردوہ، ئەویش بریتیہ لہوہی ((ئەم ئومەتہ لہم
ئاریشہ میژووپیہی دەر بازی نابیت تا ئەو کاتہی تینہ گات چۆن
کہ وتوتہ ناوی))، دەرچوون لہم ئاریشہ دەستووریہ میژووپیہ
رونادات بہ بی لیکۆلینہوہ لہو ناکۆکیہ سیاسیانہی لہ سەدہی
یە کہ می کوچیدا لہ نیوان ہاوە لاند سہریہ لدا، پیویستہ بہ عەقڵیکی
بیلا یە نانہوہ لی بکۆلریتہوہ، پیرۆزی بدریتہ بنہماکان نہک پیگہی
کہ سەکان، ہەر وہا بہ تیگہ یشتنیک ی ہستانہوہ نہک خەلک
ترسینہرہ (وئاب غیر ہیاب) روبہروی گرپی بیردۆزہی باوی

بابەتەكە بېيتەو، لەگەل پابەندبون بەدروستی گوازتنەو،
سەلماندن لەگێرەنەو، كاندە.

ئەوێ جێ نېگەرانییە بەراستی بەرەستانیکی چری پیرۆزی
خەیاڵی هەتا ئیستاش لەنیوان ئیمە و خوینەرانی ئەو قوناغە
بناغەدانانی میژووی ئیسلامدا هەیهو، ئەمەش وا لەخودی توێژەر
دەكات لەنیوان شیعە كەخراپ میژووی هاوێلان دەخویننەو،
سۆنە كەریگە نادەن ئەو میژووە بخوینریتەو، لەنیوان ئەوێ
میژوو خراپ دەكات و، ئەوێ رېگەر لەباسکردنی ببەسترتیتەو،
لەم نێوئەندەشدا بەهۆی دەمارگیری تائیفیەو راسیتەكان و ن بوون.
ئەمە چاپی نوێی كتیبەكەم ((ناكۆکییە سیاسییەكانی نیوان هاوێلان:
نامەیهك سەبارەت بەپېگی كەسەكان و پیرۆزی بنەماكان))، بەبێ
گۆرانکاری یاخود دەستکاری لەنێوەرۆکی كتیبەكەدا، كە لەماوێ
حەوت سالی رابردوودا چەند چاپیكی دەرچوو، لەلایەن زانایان
و باوەردارانەو پێشوازی باشی لێكرا و بایەخی زۆری پێدرا،
ئەمەش لەفەزلی خوای گەرەوێ.

بەلام ئەم چاپە بەپێشەکییەکی شیخمان عەلامە قەزازی
رازووتەو، بۆتە پێشەکییەکی زیادكراو، بەو هیوایە نېگەرانی
ئەوانە نەهێلێت كەبەباسکردنی ئەم باسانە نېگەرانی دەبن، چونكە
شیخ قەزازی بەو ناسراو سۆپاس بۆ خودا- كەزانستی
شەری و هەلۆیستی شەری پێكەو كۆکردۆتەو، وابەناوبانگە
كەبەبێ بەلگە بویری قسەکردنی لەبارە ئیسلامەو نەبێت،
پێشەکییەكی شیخی قەزازی دەچێتە پال ئەو پێشەکییە قوڵە
مامۆستامان بیرمەندی ئیسلامی راشد غەنوشی كەچاپی یەكەمی
ئەم كتیبە ی پێ رازایەو.

له لای منه وه ئه وپه پری ریژو پیزانین هیه بو ههردوو ماموستا
قه رهزاوی و غه نوشی.

ئه و سالانه شی که تیپه رین، له پاش کۆتایهاتنم له نوسین ئه م کتێبه
له سالی ۲۰۰۳، به لگهیه له سه ر بایه خی ناکوکیه سیاسیه کانی نیوان
هاوه لان و، کاریگه ری له سه ردارشته وهی شارستانیه تی ئیسلامی
به وشیه وهی که بو مان ماوه ته وه و، پیوستی به قه له مه بیلایه نه کانه
بو پونکردنه وهی ئه و ناکوکیانه و په ند وه رگرتن لیان، چونکه هیچ
شتیک نیه یادگه ی میژووی ئیسلامی وه ک ئه و ناکوکیانه ی
که له نیوان هاوه لاندا سه ریه لدا دارژتبیته وه، هیچ شتیکیش نیه وه ک
ئه و بوبیته پالنه ری ئه و گیانی تایفه گه رییه تونده ی که پیکه وه
ناشیرینترین پوویمان له سه ر دهستی شیعه و سوننه له عیراق بینی -
ههروهک چون له سوریا کۆبوونه وهی هه ریمی شیعه کانم له پرووی
شۆرشی به رزی سوریا دا بینی- وه ک وینا شیوینراوه کانی ئه و
ناکوکیانه و، خویندنه وهی به وجۆره ی لاهیک دهیه ویت، به دهروونیکی
جۆشدر او وه، یاخود یادگه یه کی تۆله کردنه وه، به شیکردنه وه و
دریژه دانه وه له لیکۆلینه وه یه کی تایبه تدا به زمانی عه ره بی له باره ی
(الشيعه والسنة بين التواصل والقطعية) باسی ئه م یادگه میژووییه
ته قاوه یه م کردو وه، له لیکۆلینه وه یه کی فراوانیشدا به زمانی ئینگلیزی
سه باره ت به (أثر الحروب الصليبية على العلاقات السنية الشيعية)
لیی دواوم.. له بهر ئه وه نامه ویت له م پێشه کیه دا دووباره قسه ی
له باره وه بکه م.

هه ندیک که س ریژو پیزانینی خۆیان بو ئه م کتێبه و ئه و هه وه له
په سه نه ی تییدا کراوه ده ربړیو وه، هه ندیکیش خۆپاریژیان به ئاست
و راده ی جیاواز له تونده ی به رانبه ری ده ربړیو وه، سوپاس و
پیزانینم هیه بو ئه وانه له سه ر گرنگیدانیان به کتێبه که و، له سه ر

يارمه تيدانيان بۆم له سهر زياتر رامان له و بۆچوونانهى تيدا
 هاتوووه، جهخت كردنه وه له سهر به تينى ئه و ريسا زانستيانهى
 له سهرى بونيات نراوه، له گه له ئه مه شدا من جگه له پاساودان
 به سته مى سياسى و، مافدان به ناچارى و سهر شوڤرى و، لاوازى
 له گوازتنه وه (نقل) گيرانه وه، نه گونجان له گه له لۆژيک و
 به لگه هينانه وه هيچ شتيكى زياترم نه بينى، ده مويست به پره هاى
 خۆم له وه لامدانه وه دوور بگرم، چونكه رقم له مشتومر و بگره و
 به رده يه و، نامه و يت کات و هه ولى خوينه ر به وه لام و وه لامکارى وه
 بکوژم، له گه له ئه مه دا چه ندين براى به ريز مكوڤيان کرد له سهر
 وه لامدانهى ماموستاى بانگخواز دکتور منير غه زبان که له سهر
 کتيبه که نوسيبوو، هه ربويه تيبينيه مه نه جيه کانم بۆ وه لامى
 دکتور مونير وهک پاشکويهک له کوتايى کتيبه که دا داناوه.
 من سهرم له که سانیک سوڤ ده ميتيت که زۆر له خويان ده که ن بۆ
 پاساودان بۆ ئه وانهى به هوى چاوچنۆکى سياسيه وه ده يان هه زار
 له باشترينى هاوه لان و شوينکه وتووان، که تيان له پيشيانانى
 به دريشيان له نيودايه بکوژريت، له کاتى که ئه وانه ئه و سهر زه نشته
 تونده ده زانن که پيغه مبه ر (صلی الله عليه وسلم)، سهر کونهى
 کوڤى خۆشه ويسته کهى ئوسامه ي کوڤى زه يدى پى کرد کاتى
 ده شته کيه کى کوشت که شايه تومانى هينابوو له چرکه ساته کانى به ر
 له کوشتيدا، له ئوسامه وه ده گيرنه وه:

((پيغه مبه ر خوا(صلی الله عليه وسلم) ئيمه ي بۆ حه رقه ي لای
 جه هينه ره وانه کردبوو، له گه له ئه و هۆزه دا رۆبه روو بوينه وه و
 به سه رياندا سهر که وتين، ده لیت: من و پياويكى ئه نصارى رۆبه روو
 پياويکيان بوينه وه، کاتى ليمان ترسا وتى: لا اله الا الله، ده لیت:
 ئه نصاريه که وازى ليه تياو من به رمه که م ليما هه تا کوشتم، کاتى

ئەو ھەوالە گەيشتەو ھەپتەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پیتی
 ھەرموم: ئەى ئوسامە ئایا پاش ئەو ھى وتى لا الہ الا اللہ کوشتت!
 دەلەیت وتم: ئەى پتەمبەرى خوا ئەو بۆ خۆپاراستن وایوت، دەلەیت
 ھەرموى: پاش ئەو ھى وتى لا الہ الا اللہ کوشتت! دەلەیت: ھیشتا
 ھەر دووبارەى دەکردو ھە بۆم ھەتا ئاواتەخو ھە بۆم کەخۆزگە
 پیتش ئەو رۆژە موسلمان نەبومايە (صەحیحى بوخارى،
 ھەرموودەى ژمارە ۶۷۸و. صەحیحى موسلىم-ھەرموودەى ۹۶)،
 جا ئایا پتەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەم سەركۆنە ناخۆشەى
 ئوسامە دەکات بەھۆى کوشتنى دەشتەکیەکی نەناسراو، ئیمەش
 بێین زۆر لەخۆمان بەکەین بۆ پاساو دۆزینەو ھە بۆ کەسانیک کە
 نەگەيشتبوونە ئاست و پایەى ئوسامە و لەئاست و پایەشى نزیک
 نەبووبوونەو، دەیان ھەزاریان لەھاو ھەل و شوینکەوتووان
 کوشت؟!

مەمەدى كورى سیرین کەلەشوینکەوتووانە ژمارەى
 کوژراوانى جەنگى (صفین)ى بەحەفتا ھەزار مەزەندە کردو ھە،
 لەمبارەىو دەلەیت: ((ژمارەى کوژراوانى رۆژى (صفین) گەيشتە
 حەفتا ھەزار، بەخورما نەبوایە نەدەتوانرە بژمێردرین، لەسەر ھەر
 یەکیکیان خورمايەک دانرا، پاشان خورماکان ژمێردران)) (مصنف
 ابن أبى شیبە ۵۴۹/۷)، وردى و تەواوى ئەم ژمارەى ھەرچۆنیک
 بیت، گومانى تیدا نیە کەکوشتاریکی مەزن بوو لەمعاویەو عەمرۆ
 ھاو ھەلانیانەو دەستى پیکردو ھە، جا ئایا بێزارى دەربرین لەو
 کارەیان و سەركۆنە کردنیان، وەک ئەو سەركۆنەى پتەمبەر(صلی
 اللہ علیہ وسلم) بەرانبەر ئوسامەى كورى زەید کردى ھەلەییەکی
 شەریعی، لەکاتی کدا جیاوازییەکی گەورە ھەیە لەپرووى قەبارەو
 شیو ھە ئامانجى ئەو ھى ئوسامە ئەنجامیدا، لەگەل ئەو ھى

كه سه ركرده كانى سوپاى شام له (صفين) دا كرديان: ئوسامه ته نها
 يه كه كه سى كوشت، له كارتيكدا كه هيچ شوينه وارى بو پاش خو
 نيه، له كاتيكا سه ركرده كانى سوپاى شام له (صفين) دا دهيان هه زار
 له باشترينى موسلمانانان كوشت و، پايه كانى خه لافه تي راشيدينيان
 ويران كردو، سيسته مى پشتاو پشت و سته مكارى و
 چه وساندنه وهيان دامه زراندا؟! چى له وه بيژراوتره زورله خوكران
 بهم قسه يه ي پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ليكدانه وه بو ئه وانه
 بكه ن كه به عمارى كورپى ياسرى فهرمووه وه له ريساى حه قده يه مى
 ئه م كتيبه دا هينا ومانه ته وه: ((ويح عمار، تقتله الفئة الباغية، يدعوهم
 الى الجنة ويدعونه الى النار) (بخارى ١٧٢/١) واته: عه مار گروپيكي
 زياده ره وكار دهيكورن، ئه م بانگيان دهكات بو به هه شت، ئه وان
 بانگى لنده كه ن بو لاي ئاگر.

جا ئايا ئه م قسه يه ي بو ئه وانه دروسته له كاتيكا پيغه مبه ر
 (صلى الله عليه وسلم) ده فهرموويت ئه وان بانگى ده كه ن بو لاي
 ئاگر كه ئه وان ئيجتيهادى تيدا بكه ن و پاداشتيان بو هه بيت
 له سه رى؟! ئه گه ر واييت كه واته چهند كه منرخه ئيجتيهاد!!
 ئيفليجى له يادگه ي ميژوويمان و، كه م وكورتى له پيوهرى
 زانستيمان و، لادانمان له پيوهره ره وشتيه كان، له نيو ئه و
 هوكارانان دهان كه ئومه ته كه مان به هه مه جيه ت و چه وساندنه وه وه
 به ريوه بريت، پاش ئه وه ي هه موو نه ته وه كان به ئازادى و
 دادپه روه ريه وه به ريوه ده برين، به لام به هارى عه ره بى گه شاوه
 كه له تونس سه وزه وه سه رچاوه ي گرت ئاسوى ميژووويه كى نو
 بو ئومه ته كه مان كرده وه له پيناوى گه راندنه وه ي ئازادى و
 كه رامه تى و، داپران له كه له پورى كويله كردن و چه وساندنه وه،

ئومىدەوارم ئەم كىتەپ خەشتىك بىت لەبۇنياتنانى تىۋرى و،
 لەھەقىقەتى مېژوويىيەو بەگوازىتەو، يادگە شىۋىنراو، كەپاك
 بىكەتەو، بىناغەى شارستانىيەتى ئىسلامى لەسەر بىچىنەيەكى
 بەتىنى شەرىسى سىياسى و سىياسەتى شەرىسى دابمەزىنىت، ئەمەش
 خەشتىكە ھىوادارم بىتە ھاندەر بۇ ئەوانەى لەپوۋى پىگەيشتەو
 باشتر بۇ ھەنگاۋ ھەلگرتىيان لەپىناۋ دارىشتەو، ھەقىقىسى سىياسى
 ئىسلامى سەرلەنۋى بەجۋرىك كەلەئاستى بەھارى ئىستاماندا بىت.
 ھىچ شىتەك نىيە ۋەك ئاۋىتەبوۋى مەركەبى زانىيان و خويىنى
 شەھىدان شارستانىيەت توندوتۇلتر بىكەت، خۋاى گەۋرەى بى ھاۋتا
 بۇ ھەموۋ كارىكى چاك پىشتىۋانە.

مەھمەد كۈرى مۇختارى شەنقىتى

دەۋرە لە: ۱۷ى سەفەرى ۱۴۳۴ك-۳۱

دېسەمبەرى ۲۰۱۲ى ز.

پیشہ کی نووسر بۆ چاپی یەكەم

ئەم نامە یە كیشی سووكە و، ناوەرۆكى سەنگینە، مەبەستى نوێکردنەوہى خوێندنەوہیە لەتوێژینەوہى ناكۆكییە سیاسىەكانى نىوان ھاوہلان (خوا لىیان رازى بىت) و، دەرچوون لەبازنەى مشتومر وگفتوگۆکردنە لەبابەتەكانى بەباشزانى لەنىوان ھاوہلان و شەرعىەتى خەلافەتى راشیدیىن -كەئەوانە بابەتگەلىكى تیۆرىن عەقلى موسلمانى بەبى ھودە بەھەدەر داوہ- بەرەو بازنەى رەگ و ریشەدارو شىكردنەوہو بەھاپێدان، لەم نامەىەدا خەمى جیاکردنەوہى نىوان كەس و بنەما، نىوان وەحى و میژوو و حوكم دەكات، پوختەى ئەمەش بانگەوازە بۆ دووبارە نووسینەوہى میژووى ئىسلامى بەمەنھەجىكى نوئى، بەجۆرىك كەپىروزی بدریتە بنەماكان و بەسەر پىگەو پایەى كەسەكاندا پىش بخرىت، لەگەل داننان بەچاكە و پىگەى موسلمانانى پىشەین لەو سنوورەدا كەبنەماكان رپى پێدەدەن، كەھەر ئەو بنەمایانەشە ئەو چاكەو پىگەى بەوان بەخشیوہ.

ئەم نامە یە گىزانەوہى ناكۆكییە سیاسىەكانى نىوان ھاوہلان نىە یاخود چوونە نىو قولاییانەوہ، بەلكو برىتیىە لەكۆمەلىك رپسای مەنھەجى پىشنىازكراو بۆ چۆنىەتى مامەلەكردن لەگەل ئەو ناكۆكییانە، بەشیوہیەك بگاتە ئەوہى سوودو پەندى تیدا بىت بۆ ئاینەدى ئومەتى ئىسلام و رۆژانى داھاتووى، درىژەى ئەو رپووداوانەشى بەرادەى پىویستبوون، یاخود پشتگىرى لىكدانەوہ بۆ نمونە ھىنانەوہ تىدایە، لەوانە یە ئەم رپسایانە ببنە بەلگە بۆ ئەوانەى

زیاتر پیگه‌یشتوون و توانای زانستیان فراوانتره له‌بارهی ورده‌کاریه‌کانی میژووی ئیسلامی، تابتوانن بۆ دووباره خویندنه‌وه‌ی ئەو میژووه هه‌نگاو هه‌لبگر.

هه‌رچه‌نده ئەم نامه‌یه زیاتر به‌لای فیهقی سیاسیدا ده‌چیت له‌وه‌ی زانستی میژوو بیت، ئەمه‌ش وه‌ک پێشه‌کی مه‌نه‌جی وایه بۆ ئەم دوو کتێبه‌م ((السنة السياسية)) و ((الشرعية السياسية)) که‌پشت به‌خوا ده‌به‌ستم بۆ ته‌واوکردنیان و، ئومیده‌وارم لی‌مان وه‌ربگیریت و، ئەم نامه‌یه‌شیان قبول بکریت و... بگات.

لێرده‌ا هه‌ولمداوه رێبازی زانایانی (جرح وتعديل) په‌یره‌و بکه‌م، ئەمه‌ش ته‌نها له‌سه‌لماندنی گیرانه‌وه‌کان و نه‌قلدا نا، به‌لکو له‌و سۆنگه‌ فیکرییه‌یانه‌وه که‌له‌سه‌ر باوه‌ربوون به‌ په‌سه‌ندزانی بنه‌ما به‌سه‌ر که‌سدا دامه‌زراوه‌و، به‌جۆریک که‌پێشه‌وا موس‌لیم کردوویه‌تی‌ه پاساو بۆ (جرح)ی گیره‌ره‌وه‌کان له‌پێشه‌کی سه‌حیحه‌که‌یدا، که‌ئ‌ه‌وه له‌((باسکردنی پاشه‌مله (غه‌یبه‌ت)ی هه‌رامکراو نیه، به‌لکو بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی پیرۆز، هه‌روه‌ها م‌کو‌ر بووین له‌سه‌ر دا‌رشته‌وه‌ی بۆچوون به‌پێی ڕووداوه‌کان، نه‌ک دا‌رشته‌وه‌ی ڕووداوه‌کان به‌قالبی بۆچوونه‌کان، وه‌ک ئە‌وه‌ی باوه‌ له‌زۆریک له‌و کتێبانه‌ی سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته‌ نووسراون.

له‌راستیدا فیهقی سیاس‌ی ئیسلام‌ی به‌گون‌جان له‌گه‌ڵ ئە‌و واقیعی سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌یدا دامه‌زرا که‌جه‌نگی (صفین) هینایه‌ ئاراو، ئە‌م گون‌جاندنه‌ ته‌نها له‌رافه‌ی میژووی سیاس‌ی ئیسلامیدا نه‌بوو، به‌لکو زیاتر ڕۆشت و بیردۆزه‌ی سیاس‌ی ئیسلامی‌شی گرت‌ه‌وه، ئە‌مه‌ش واده‌کات ئە‌رکی ئە‌مرۆ قورستر بیت و، له‌سه‌ر لیکۆله‌ری فیهقی سیاس‌ی و میژووی ئیسلام‌ی پێویسته‌ ئاگاداری ئە‌م دیاردیه‌ بیت و، له‌تویژینه‌وه‌و پاک‌ز کردنه‌وه‌یدا له‌پیناو وینه‌یه‌کی راستی

ئەو ھى لەسەر ھەتاي ھاتنى ئىسلامىدا رۆيداۋە لەئاشوب و ناكۆكىيە
سىياسىيەكان تا ئەمروش كاريگەرى لەسەر ئەم ئومەتە ماو ھو،
گەران و بەدواداچوون لەم بوارەدا ھەك كاري زانايانى
شوينە وارناس وايە كەلەئە و قوناغانە دەكۆلنەو ھە دەستى رۆژگار
تيكىداون.

ئەو ھى زياتر ئەم ئەركەى قورستر كردو ھە تيگەلكردى
ناراستەوخوى نيوان ھەحى و ميژوو ھە لەمەر جەعەت بووندا،
ئەمەش كاريكى بالۆ ھە لەفيكرى ئىسلامى ئەمرودا، بەھوى ناتەواوى
لەھوشيارى ميژوویدا كە جياوازی ناكات لەنيوان وينەكەو
وانەكانىداو، كەمتر ھە ميكردى لەليكوئينە ھەى ژيانى پيشين
بەشيۆ ھەكى ھەمەلايەن كە ھەموو لايەنە رۆشن و تاريكەكانى
بگريتە ھەو، تەنھا بەگيرانە ھەى كارەباشەكان نەو ھەستيت.

ھەركەس لەدەقەكانى شەرع و چارەنووسى نەتەو ھەكان رابميتيت
تيگەگات كە تيگەلكردى نيوان بنەماكان و كەسەكان لەخراپترين
كەرەستە فيكرى و كردار ييەكانە، پينغەمبەريش (صلى الله عليه
وسلم) فەرمان پيكر دووين بەرپەھايى شوينى سوننەتەكانى بكەوين،
چونكە بيگوناھە (مەعصومە): ((عليكم بسنتي ..))، پاشان فەرمانمان
پيگەگات بەشوينكەوتنى ئەو خەليفانەى پاش ئەو دین، بەلام كۆتى
كردو ھە (رشد): ((وسنة الخلفاء الراشدين من بعدى))، لەمەشدا
وانەيەكى بەنرخ ھەيە لەجياكردنە ھەى نيوان كەس و بنەما، تەننەت
گەر ئەو كەسە يەكيك لەخەليفەكانى راشيدىنيش بيت، بەلام دەردى
بەر جەستەكردنى بنەماكان لەكەسەكاندا -بەداخەو-
لەخويندە ھەى ژيانى پيشيدا بالۆ ھە، بەجۆريك تەننەت ئەوانەى
لەنيواندا كە راشيدىنيش نين، بەمەش حالى بەرگريكردى

له هاوه لانه وه گۆرا بۆ بهرگریکردن لهسته می سیاسی و، پاساودان به ناچارکردن و سهershوپی.

لیروهه لهه توژیینه وهیه دا سوربووین لهسه ر پهیره وکردنی بیرۆکهی لهه توانا دا بوونی میژوویی (الامکان التاریخی)، ئەم بیرۆکهیه لهو سۆنگهیه وهیه که گۆرانه میژوویییه کان بهو پێیهی که کردهیه کی مړویی ویستییه - هه میشه ئەگەر هه لده گریت و، ئەوهی له واقعی ژياندا ڕوده دات، بریتی نیه له هه موو له توانادا بوویه ک (مومکینیک)، به لکو بریتییه له لایه ک له چه ندین له توانادا بوودا، که په وشێ کرداری مړویی وایکردووه ده ربه که ویت، به مهش بیرۆکهی له توانادا بوونی میژوویی ئامرازیکێ مه نه جی کارایه، له پێی ئەوه وه جیاوازی نیوان ئەوهی بووه و ئەوهی له توانادا بوو بێت ده رده که ویت و، به مهش به گه رانه وه بۆ ئەو جیاوازیه هه لسه نگاندن به رده ست ده بیت.

به لام ((جه بریه تی ئەمه وی)) و ((که ربه لاییه تی شیعه)) هه تا ئیستاش له توژیینه وه کانی میژوویی سه ره تای ئیسلامدا باون، ئەم دووانهش دوو ڕوی یه ک فله سه فه ن، لهو سۆنگهیه وه سه رچاوه ده گرن که ئەوهی ڕوویدا بریتییه له سنووری ئەوهی که له توانادا بووه، له بهر ئەوه بهاری ڕخنه یاخود پێداچوونه وه نیه، به بالادهستی ئەم دوو مه نه جهش فیکری ئیسلامی بیرۆکهی له توانا دا بوونی میژوویی له ده ستداو، خودی عه قلی موسلمان له خویندنه وهی میژووه کهیدا له کارخست.

ئەو هه لچوونه باوهی له بهرگری له پێشین بلاوه بۆته هوی له ده ستدانی پیرۆزی بنه ماکان به هوی سووربوون له سه ر پێگه ی که سه کان و، وه لامدانه وهی زیاده ڕویی به زیاده ڕویی، له گه ل

گشتاندن و توقاندن که واده کات عوسمان و مهروانی کاتبی بهردهستی و، عمارو ئه بو غادیه ی بکوژی یه کسان بیت، بۆمان ده رکه وتوو که گهنجی هاوچه رخی مه سلّمان بۆته قوربانى مهنه جى ئیبن عه ره بى له کتیبى ((العواصم والقواصم))، پاشان قوتابخانه ی ((شیعه گهرى سونى)) هاوچه رخ که لیکۆله رى کتیبى ((العواصم)) شیخ محب الدین خه تیب و قوتابیه کانی سهرکردایه تی ده کهن، له بهر ئه وه ئه م نامه یه مان به گهنگه شه ی مهنه جى ئه و قوتابخانه یه وه هه ندیک له هه لّلیسکانه کانی کوتایى پێهێناوه.

ئه م رۆشنیرییه میژوویه ده رده داره مان به شیکه له م تهنگانه به رده وامه مان.

په یوه ندی نیوان رۆشنیری ده رده دارو چه وساندنه وه ی سیاسى په یوه ندی بوون و نه بوونه، له بهر ئه وه سه یر نه که جادوگه رى رۆشنیری میسریه کان بوو بیت له سه رده مى فیرعه ونه کاند، به ره مه ی ئه و رۆشنیرییه ده رده داره مان چه ندین لیکه وته ی نامۆیه، له پروکاره کانیشی ئه وه یه که قوربانیاى چه وساندنه وه له جیهانی ئیسلامیدا ئه مپۆ به هیزترینی ئه و که سانه ن که له پرووی فکریه وه به رگری لیده کهن، له پرووی ئاکاریشه وه له هه مووان زیاتر پاساوی بۆ ده هینه وه و ... ئاگاشیان له خۆیان نه وه هه ستی پێناکه ن!!

کۆمه لگای ئیسلامی یه که م سه رکه وتوو بوو به سه ر ئه و هه لگه پانه وه عه قیده یه دا که له ده ورو به رى هه لگیرسا، به لام شکستی هینا له به رده م ئه و هه لگه پانه وه سیاسیییه ی که له ناوچه رگه یه وه سه رچاوه ی گرت، هه لگه پانه وه ش وه ک ئیبن ته یمیه ده لیت-

له‌وانه‌یه له‌هه‌موو ئاین بیټ، یاخود له‌هه‌ندیکی، ئه‌و هه‌لگه‌رانه‌وه سیاسیه‌ش خۆی له‌گۆڕانی خه‌لافه‌تدا بۆ پاشایه‌تی بینیه‌وه که‌ئه‌وه‌ش ره‌وتی شارستانیه‌تی ئیسلامی وئ‌ه‌وی به‌سه‌ریهات کیشاو، تائیس‌تاش به‌سه‌ر ژیا‌نی موس‌لماناندا حوکم ده‌کات.

ئه‌گه‌ر له‌پ‌ا‌بردو‌ودا له‌پیش‌بوون لای هه‌ندی‌ک له‌زانایانی سوننه بریتی بووبی‌ت له‌ئاشکرا کردنی (ئ‌ا‌برو‌و‌چو‌ونه‌کانی باتنیه‌کان) و (وه‌لامدانه‌وه‌ی شیع‌ه و قه‌ده‌ریه‌کان)، چونکه بیدعه‌کاران و له‌و رۆژهدا ده‌سه‌لاتدار و ده‌ول‌ه‌ت بوون، وه‌خته له‌سه‌ر رۆژه‌لاتی جیهانی ئیسلامی و رۆژئاوای جیبه‌جی بکری‌ت .. چونکه ئه‌وه‌ی ئه‌م‌رۆ له‌پیشه بریتی‌یه له‌ئاشکراکردنی ئ‌ا‌برو‌و‌چو‌ونه‌کانی سته‌م‌کاران و، د‌ا‌بر‌ا‌نیان له‌هه‌ر شه‌ریه‌تیکی ئه‌خلاق‌ی یاخود می‌ژوو‌یی، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌بیدعه سیاسیه‌کان مه‌ترسییه‌که‌یان له‌بیدعه‌ی عه‌قیده‌یی که‌متر نیه، وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌ندو وانه‌ی چواره‌ سه‌ده‌ی می‌ژوو‌ی ئیسلام شاهیدی ده‌دات.

به‌لام ئاشکراکردنی ئ‌ا‌برو‌و‌چو‌ونه‌کانی سته‌م‌کارانی هاوچه‌رخ له‌توانادا نیه به‌هۆی ئه‌وه‌ی قسه‌کردن له‌باره‌ی ئه‌و لادانه سیاسیه‌یه‌ی که‌له‌سه‌رده‌می هاوه‌ل‌انه‌وه ده‌ستی پیکردووه و مۆری پاساو به‌رگری لیکردنیان لیدراوه، نه‌ک مۆری توێژینه‌ی بی‌لایه‌نانه که‌ئامانجی به‌هاپێدان بی‌ت، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌وه‌ی قسه‌کردن له‌باره‌ی ئه‌و ئاشوب و ناکوکییه سیاسیه‌یه‌ی فیه‌قی خ‌وا‌پ‌ا‌ری‌زی حوکمی تیدا ده‌کات، نه‌ک فیه‌قی هه‌له‌سه‌نگاندن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گشتگیری و به‌دواداچوون له‌سروش‌تی بنه‌مای ئه‌خلاقین و، له‌توانادا نیه سته‌می سیاسی له‌سه‌ر پیشین هه‌رام

بکریّت و، بۆ پاشین ریگهی پیدریّت، به بی که وتنه دژیه کیه کی فیکری و ئەخلاقی.

له راستیدا ههستکردن به گونا ه له قسه کردن سه بارهت به ناکۆکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان ئاشکراو بلاو بووه لای زانایانی ئومهت و پیاوچا کانی، به لام ئەمه نه بوته ریگر له وهی بۆمه بهستی فیکرکردن و رهسه نایه تی و به ها پیدان قسه ی له باره وه بکه ن، له مباره یه وه هه یسه می له (مجمع) هکهیدا دهروازه یه کی پر مانای ته رخا ن کردوو وه بۆ ئەمه و، وتوویه تی: ((باب فیما شجر بین أصحاب رسول الله صلى الله علیه وسلم، ولولا أن الامام أحمد رحمه الله وأصحاب هذه الكتب أخرجوه ما أخرجته))، واته: دهروازه یه ک له باره ی ئەوه ی له نیوان هاوه لانی پیغه مبه ر (صلى الله علیه وسلم) روویدا وه، ئەگه ر پیشه واه ئەحه مه دو خاوه نی ئەو کتیبانه نه یانه یه تیاه ئەوا منیش نه مده هیتا، مه به ست له (خاوه نی ئەم کتیبانه) خاوه ن ئەو مه سنه دانه یه که هه یسه می له کتیبه کهیدا کۆی کردونه ته وه، وهک ته به رانی و به زازو ئەبی یه علی... هه یسه می لیژدها کیشه که دهخاته روو: ناکریّت ته نها بۆ به سه ربردی کات و کات به فیرۆدان قسه له م بابه ته بکریّت، به لام قسه کردن تییدا هه ندیک کات پتو یسته یه کی زانستی و کردارییه و، بیدعه یه کی داهینرا و نیه، به لکو گه وره زانایانی ئەهلی سوننه و فه رموو ده، وهک پیشه واه ئەحه مه دو جگه له ویش لی دوا ون.

هه رچه ند نارازییه ک نار په زیه تی ده رببریّت یاخود مشتومرکاریک مشتومر بکات له باره ی ئەوه ی که نووسین له سه ر بابه تی ناکۆکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان کولاندنه وه ی برینیکی

رابدووی دوورو، جەدەلیکی تیۆری بئى ئەنجام و، کردنەوہی
دەروازەى زماندریژییە بەرانبەر گەورە ھاوہلان... ئەوا ئەم ئومەتە
لەم ئاریشە میژووییە دەربازی نابیت تا تینەگات چۆن کەوتوتە
ناوی.

هیچ کەس حەز بەباسکردنی ئەو کوشتارە ناکات کەلەنیوان
نەوہی یەکەمی موسلماناندا بەرپا بوو، هیچ کەسیش چیژ
لەھەلدانەوہی برینی ئومەت نابینیت، بەلام پزیشک دەرمانی تالیش
دەنوسیت و، کەتەرەکەى بەکار دینیت لەکاتیکدا کەپپی خوش
نیە... بەلام ھەندیکجار ئەوہ تاکە ریگایە بۆ نەھیشتنی نەخۆشیەکە.
خوای گەورە یارمەتیدەرە بۆ ھەموو چاکەیک و پینمایکارە بۆ
ریگای ھەرەباش.

محەمەد کوپی موختار شەنقیتی

۱ی رەمەزانی پیرۆزی ۱۴۲۴ک

بەرانبەر ۲۷ ئۆکتۆبەری ۲۰۰۳ز

دەروازەى

پېشەدارکردن لە پرووى شەرعىيەو و بەئاگايى ميژوويى (التأصيل الشرعى والوعى التاريخى)

هۆشيارىي ميژوويى بەشيكي سەرەككەيە لەپۆشنبيرى هەر نەتەوئەيەك كەسوربەت لەسەر بونياتنانى ئايندەى بەپيى بەها تايبەتەكانى، ئەم بەهاىە لەئومەتەكەماندا كەئومەتى ئىسلامىيە بەهوى پەيوەستى شارستانىيەتەكەى بەهۆشيارىيەو جەختى لەسەر كراو و، بەهوى ئەو ميراتىيە ميژوويى زۆر گەورەى و، بەهوى هۆشيارى راستەو نەوەكانى ئومەت دەگەنە بەديھنەنانى سى كار:

- دانانى هيلى جياپونەو لەنيوان وەحى و ميژوودا، بەجۆريك كەپەيوەست ببەت بەوەحىيەو كەهاوتە خواری و كتاب و سوننەتە، پەنديش لەئەزمونى ميژوويى وەرگيرەت، بەبى ئەوئەى بكريتە بناغەيەك و لەسەرى بونيات بنرەت، ياخود پيوەريك و لەسەرى داداگايى بكريت.

- دانانى سنوورى يەكلاكردنه وهى نيوان بنه ماکان و
هۆکاره کانى به رجه سته کردنه ميژووييه کانى، به شيويه ک دەرگا
ئاوه لا بيت له به رده م نوئکر دنه وهى هۆکاره کان دور له شيواندننى
بنه ماکان و، چه ق نه به ستریت له سەر چه ند هۆکارىكى ديارىکراو،
ته نانه ت هه گهر سوودمه ندبوونى له رابردودا سه لميئرا بيت.

- دانانى هيللى جياکردنه وه له نيوان پيگه ي که سه کان و
پيروزي بنه ماکاندا، چونکه که سه کان پيگه کانيان له خزمه تکردنى هه
بنه مايانه وه به ده ست ده هينن، جا هه گهر پاراستنى هه و پيگه يه گور
بو وه لانانى بنه ماکان، يا خود روون نه بوونى له ميئشكى خه لکيدا،
هه و له مه به سته که ي خوى لادراوه.

قوناغى دامه زرانديش له ميژووى هه ر نه ته وه يه کدا به گرنگى
تاييه تى جيا ده کريته وه، هوشيارى ميژوويى له باره يه وه ده بيته
پيويستيه کى گرنگ، هه مه ش به هوى هه و به يه کدا چوونه ي نيوان
بنه ماکان و هۆکاره کان و که سه کان له م قوناغه دا، له به رته وهى
به زورى قوناغى دامه زراندن له ميئشكى نه وه کانى دواتردا ده گوريت
بو ((قوناغى پيروز)): که ته نها بنه ماکان پيروز رانگيرين - که هه مه
کارى پيويسته - به لکو هۆکاره کانى هه و قوناغه و که سه کانيشى
په پيروز سه ير ده کرين.

له م روانگه يه وه، هه م نامه يه ئامانجى يارمه تيدانه له سەر
بونياتنانى هوشياريه کى ميژوويى هاوسه نگى ناکوکيه سياسيه کانى
نيوان که سانى نه وهى يه که م - به تاييه ت هاوه لان خوا ليتيان رازى
بيت - له گه ل رامن له سەر هه وى که شيخى ئيسلام ئيبن ته يميه و
هه ندیک له فه رمووده ناسان له مباره يه وه خستويانه ته روو، هه وى
رايکيشام بو نووسينى هه م بابته چه ند هۆکارىکه، له وانه:

• هاوہلان خوا لییان رازی بیت نہوہی دامہ زرنہری میژووی ئیسلامن، ئەو نہوہیەن کە پشتیوانی پیغەمبەری خویان (صلی اللہ علیہ وسلم) کردو سەریانخست، ئەو نہوہیەن کە بناغەیی دەولەتی یەکەمی ئیسلامیان دامەزراندو سنوورەکەیان فراوان کرد، لەبەر ئەوہی ھەر شتیک ئەو نہوہیە ئەنجامی داویت وەک بنچینە (أساس) -بەئاشکرا یان ناأاشکرا- لای نہوہکانی دواتری ئیسلام وەرگیراوە، لەبەر ئەوە ئەوہی پیکابیتیان بەھای دامەزراندنی ھەھەو، ھەلەشیان کردبیت مەترسی تایبەتی خۆی ھەھە، بەھۆی ئارەزوومەندی خەلکی بۆ ئاسانی لاساییکردنەوہی گەورەکان لەھەموو شتیکدا.

• ئەو ناکوکییە سیاسیانەیی کە لەنیوان هاوہلاندا (رەزای خویان لیبیت) بەرپا بوو بەسەر ھەموو قوناغەکانی میژووی ئیسلامدا کێشاوە، بگرە شارستانیەتی ئیسلامی بەرەنگ و جۆریکی تایبەت ڕەنگریژ کرد، لەسەدەیی یەکەمی کۆچیەو تا ئەمڕۆ، چونکە ئەو قوناغە -لەراستیدا- کلیلی میژووی ئیسلامی و کۆمەلگای ئیسلامییەو، ئین تەیممە بەو قسەیی گوزارشتی لەمە کردووە: ((... ئەو بەیەکدا پڑانە بەزمان و دەست بنچینە بوو بۆ ئەوہی کە دواتر لەنیوان ئومەتدا ڕویدا، دەبا کەسی عاقل پەندی لی وەرگریت))^۱.

• تیگەیشتن لەو قوناغە میژووییە ھەستیارە لەرپی لیکوئینەو لەبارەییەو بەشیوەیەکی وردو فراوانی بەھاییدەرەو دەتوانریت ئەو لیکەوتە خراپانەیی کە تائێستاش کاریگەری لەسەر فیکرو واقعی ئومەتەو ھەھە تیپەپینریت، ئەو پەند وەرگرتەشی

¹ - ابن تیمیة: (مجموع الفتاوی) (۵۱/۳۵).

ئىبن تەيمىيە داۋاي دەكات نايەتەدى بەبى لىكۆلىنەۋە لەۋ قۇناغە مېژوۋىيە بەلىكۆلىنەۋەدى ورد لەبەر رۇشنایى بنەما ئىسلامىيە رېنمايكارەكانداۋ، چۆن پەند لەشتىك ۋەردەگىرىت كەحەقىقەتەكەى نەزانىن و، دەممان لەئاست قسەكردن لەبارەيەۋە داخستىيت.

• زۆرىك لەۋانەى خۇيان لەقەرەى لىكۆلىنەۋە لەم قۇناغە داۋە رىگايەكى رېك و ناۋەندگىريان نەگرتۆتە بەر كەپىرۋزى بنەماكان و پىنگەى كەسەكان پىكەۋە كۆ بكاتەۋە، بەلكو كاردانەۋە كارىگەرى لەسەريان ھەبوۋە، بەۋ ھۆيەۋە كەۋتونەتە زىادەپەۋى، مەبەستم زىادەپەۋى شىعە نىە-چونكە ئەمەيان ۋەك رۆژى رۈوناك ديارەۋ، زۆركەس ۋەلاميان داۋەتەۋە- بەلكو مەبەست زىادەپەۋى ھەندىك لەپەپرەۋانى سوننەيە كەۋەلاميان داۋنەتەۋە، كەئەمەيان زىادەپەۋىيەكى شاراۋەى وردە، چونكە بەناۋى بەرگىرى لەھاۋەلانى بەپىزەۋە ئەنجام دراۋە.

جەدەلىەتى نمونەى بالاۋ نمونە

• پەيۋەندى ئىۋان رېشەداركردى شەرەى و ھۆشيارىي مېژوۋىي بەلگەدارترە لەۋەى كە زۆركەس پېشېبىنى دەكەن، چونكە ھەموۋ مرقۇڭىك وىنەيەكى خەيالى ھەيە لەژيانىدا رېنمايى دەكات و، لەسى بەش پىكھاتوۋە:

• نمونەيەكى بالاى ھەيە لەشىۋەى بنەماى مۇجەرەد كەئارەزوۋى پابەندبوۋن پىيەۋە رۇشتن لەسەر رېڭاكەى ھەيە.

• نمونەيەكىشى ھەيە لەشىۋەى كەسەكان كەتۋانىۋانە لەۋ بنەمايانە نزىك ببنەۋە، دەيەۋىت شۈينپىيان ھەلبىگىرىت.

• له گه ل ئه و هوکارانه ی که ئه و که سانه به هوی کارپیکردنیا نه وه به سه رکه و توانه له خزمه تی نمونه که دا بوون، ئه میش دهیه ویت پشت به و هوکارانه به ستیت.

میژووی مروقایه تی گورانی نمونه ی بالای بو نمونه به شیوه یه کی ره ها به خویه وه نه بینیه - ناشییینیت - چونکه ئه وه له توانای مروقادا نیه.

ته نانه ت ئه و کاته ی پیغه مبه رانیش هه بوون - که ئه وان لوتکه ی ته و او مه ندی مروقتن - له بهر ئه وه ی سنووری کات و شوین ریگیان پیتادات نمونه ی بالا بگورن بو نمونه له کومه لگا کانیاندا و، به رزکردنه وه ی ئاستی ئاینداری بو ئاستی ئاین به شیوه یه کی ره ها، چونکه ئاین رینمای خوییه و ته و او مه نده و، ئاینداریش به ده ستها توویه کی مروبی ناته و او وه، له وانه یه له وه فاتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یشدا که ئاره زووی ده کرد (بهیت) له سه ر بناغه کانی ئیبراهیم دروست بکاته وه نمونه ی ئه مه بیّت. خو که سانی تر که پیغه مبه ر نین ئه و اهله و گونا هه کانیان که لیتی نیوان ئاین و ئاینداری فراوانتر ده کات، له بهر ئه وه ی مه عصوم نین.

به لام هه موو مروقه کان هه مان ئاستی خودا برین (تجرید) یان نیه که بتوانن جیاوازی بکه ن له نیوان بنه ماو که سی هه لگری ئه و بنه مایه دا، له نیوان بنه ماو هوکاره کانی گوزارشت لیکردنی له پرووی کاته وه، لیره دا ده ردی ((به رجه سه ته کردن)) دیته ئارا: بنه ما به رجه سه ته کرا وه کان له که سه کانداییدی هه رچه نده مه زنیش بیّت خو مه عصوم نیه، له هوکاره کانیشدا ئیدی هه رچه ند سه رکه و توو بیّت له پروژانی دامه زرانندا له گه ل ئه وه دا له پرووی کات و شوینییه وه سنوورداره.

بەھۆی دەردی بەرجەستەکردنەو دەردی تر
سەرھەلەدات: ناچاری و چەقبەستن (الجبرية والجمود)، سەبارەت
بەناچاری ئەمەیان باورھێنانە بەوێ لەتوانادا نیە باشترە لەوێ
بوو ئەنجام بدەیت و، سەیرکردنی ڕووداوەکانی ڕابردوو
کەکاریکی چەسپاو بوو و هەردەبوو ڕووبدات، بەھۆی ئەمەو
ملکەچبوون بۆ ڕووداوەکانی ڕابردوو دروست دەبێت
کەلەئێستاشدا درێژە دەبێت و، دەرگاکی و یستنی تیگەشتن و
راستکردنەو دادەخرین، بەلام چەقبەستن بریتیە لەخۆگێکردن و
بەسبوونی ئەو ھۆکارانەی کەلەڕابردوودا سەرکەوتوو بوو، بەلام
بۆ کاتی ئێستا گونجاو نیە، بۆ ئایینەدەش دەست نادات، بەجۆریک
دەبێتە ھۆی دواکەوتنی بنەماکان لەژیان، لەکاتیکیدا کەپیشتر
ڕێنمایکارو جەلەوگیری بوو.

چارەسەر بریتیە لەھۆشیاری میژوویی کەبیرۆکە زەمەن
دەخاتە ناو لیکۆلینەوێ بنەماکان، بەوێش جیاکاری لەنیوان
نمۆنە بۆ نمۆنەدا ڕونتر دەبێت: لەنیوان بنەماو ھەلگیردا،
لەنیوان بنەماو ھۆکارەکانی خزمەتکردنیدا زیاتر دەرکەوت،
بەمەش دەروازەکانی ھەلسەنگاندنی دروستی ڕابردوو دەرکێنەو،
کەڕێنمایکار دەبێت بۆ دروست بونیاتنانی ئایندە.

بەمجۆرە ڕێشەدارکردنی بنەماکانی ئیسلام لەسیاسەت
وفەرمانڕەوایدا-بۆ نمۆنە- بەتەنھا بەس نین، ئەگەر تەنھا لەدەقی
فەرموودەیکدا سەبارەت بەشورائو بیعت و دادپەرورەری
ھاتبوو بەبێ شیکاری میژوویی قۆناغەکانی بەرزو نزمی و دورو
نزیکی ئەو بنەمایانە لەمیژوویی ئومەت، بەتایبەت لەقوناغی
دامەزراندندا کەھەمووان وەک بنچینەو مەرجە وەریدەگرن،
توێژەر ھەرچەند خۆی ماندوو بکات لەڕێشەدارکردنی دادپەرورەری

لهفه رمانزه وایی و دابه شکردندا، ئهوا که سیک ده بینیت له توشبوان به نه خویشینی به رجه سته کردن که به قسه یان کرده وهیه کی هه ندیک له هاوه لانی گه وره دینیتیه وه که خو نه ویست بوون و له دهسه لات و ساماندا که سانی تریان پیش خو یان ده خست، تویر ژهر هه رچهند خو ی ماندوو بکات له قسه کردن سه بارهت به مافی ئومهت له هه لباردنی سه ر کرده کانیدا، ئهوا که سیک به لگهی قسه یان کرده وهی هه ندیک له هاوه لانی پایه به رزی بو دینیتیه وه که دهسه لاتیان داوه ته مناله کانی خو یان.

هیچ چاره سه ریک نیه بو ئه م ئاریشه فیکری و کردارییه جگه له پایه ندبوون به راسپارده که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بو ئه بو زه ر (خوا لئی رازی بیت) که فه رمووی: ((قول الحق وان کان مرا))¹ واته: حق بلّی با تالیش بیت. هه ربویه ناولینانی هه له کان به ناوی خو یه وه به ناروونی، به تاییهت هه له کانی گه وره هاوه لان ئه وانهی که پیشه نگ و نمونه ن بو نه وه کانی ئومهت.

له راستیدا ئه وهی ئه و هاوه له پایه به رزانه له خزمه تی به رز پیشکه شی په یامی ئیسلامیان کرد، پاداشته که یان لای خوای گه وره یه و، بیانوشیان هه ر لای خوای گه وره یه، به لام بنه ماکان ئه مه یان زیندوو وه هه ر ده مینیتیه وه، هه ربویه پاریزگاری لیکردنیان ئه رکه و، روونیان له میشکی خه لکیدا پیویسته و، پیویستی خه لکیش به نمونه یه کی بالا زیاتره له پیویستیان بو هه ر نمونه یه کی مرویی تر ئیدی هه ر ناویکی هه بیت، پاش ئه وهی خوای گه وره پیغه مبه رانی مه عصومی بو ناردن.

¹ - مجمع الزوائد ۲۶۵/۷ هه یسه میش وتوویه تی: (ته به رانی له (الصغیر، والكبیر) دا به و جوړه گیراویه تیه وه و که سه کانی جگه له سه لامی کوړی مونزر که سانی (صحیح) ن، ئه و متمانه پیکراوه و، به زازیش گیراویه تیه وه. .

په نډ وهگرتن له چیرۆكه كانی قورئان

زۆریك له زانایانی موسلمان له رابردوو ئیستادا به مهنه جی گیرانه وهو باسکردنی باشه و كاره چاكه كانیان له سه ر ژایانی هاوه لان ومیژوویی پیشینانیان نووسیوووه، به قسه كردن له سه ر ئه و هاوه لانه (خوا لئیان رازی بیت) مه حكوم بوون كه زۆر نه ناسرابوون و دان به هیچ باشه یه کی له پیشبوونیاندا نه رابوو، سه ره رای سوودی ئه م مهنه جه له هه ستانه وه ی هیمه تی راوه ستاویان و، له وه لامی ئه وانه ی كه نكولیان ده كرد، له گه ل ئه ودها چه ندین لایه نی ناته واوی مهنه جی تیدایه، گرنگترینان ژایانی هاوه لان و پیشینانی یه كه م له سروشته مروییه كه یان ده رده هینیت: سروشتی ململانی له نیوان نمونه و واقیعداو، گرفتی دهروونی له پیناوی گه یشتن به ئاستی بنه ماو، رووکاری كه وتن و هه ستانه وهو، گونا ه و ته وه كردن و، بیئاگابوون و پاشگه زبوونه وه... ئه مه كرۆکی ئه زموونی باوه رداره له هه موو سه رده میكد، ئه گه ر میژوو ئه وه ی له ده ستدا ئه و له میژوویییه کی زیندوووه ده گوریت بۆ میژوویییه کی مردووی پیروژ، كه هه ست ده وروژینیت به لام ئه زموونی لی وه رناگیریت، هیمه ت ده جولینیت به لام وانه ی لی وه رناگیریت، كه مه رخه می پاشین (خلف) ده رده خات به لام بیئومیدیان ناكات له شوین پی هه لگرتی پیشین..

ئه مه ش مهنه جی قورئانی پیروژ نه بووه له خسته پووی چیرۆكه دیرینه كان و، سه ربورده ی پیشینه كاندا، ته نانه ت كاتی قورئانی پیروژ به وه چی باسی پیغه مبه رانی كردوو كه مه عصوم بوون، وینه یه کی ته واوی نیشان داوه، كه خالی به هیژو لاوازی له خو گرتوو، تا ئه وكه سی لی راده مینیت په ندی لی وه ربگریت و، میژوو وا بمینیته وه كه میژووی مروقه كه له گوشت و خوینن، نه ك میژووی فریشه كه له سه ر گویرایه لی به بی هه ول یاخود ماندوو

بوون دروست کراون، ئەم فەرمايشتهی خوای گەوره سەبارەت بەئادەم (سەلامی خوای لیبیّت) بخوینەرەوه: (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) ١، لەبارەى نوح (سەلامی خوای لیبیّت) دەفەرموویت: (قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) ٢، سەبارەت بەداود (سەلامی خوای لیبیّت) دەفەرموویت: (وَوَظَنَ دَاوُودُ أَنَّهَا قَتْنَاهُ) ٣، سەبارەت بەسولەیمان (سەلامی خوای لیبیّت) دەفەرموویت: (وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ) ٤، سەبارەت بەیوسف (سەلامی خوای لیبیّت) دەفەرموویت: (وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا) ٥، سەبارەت بەموسا (سەلامی خوای لیبیّت) دەفەرموویت: (قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي) ٦، لەکوئایدا لەبارەى کوئتا پیغەمبەر و رێزدارترین دروستکراو لەسەر حەق محەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموویت: (عَبَسَ وَتَوَلَّى (١) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى) ٧، لەئایەتیکی تردا دەفەرموویت: (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ) ٨.

ئەم شیوازە خستەنەرۆه قورئانیە وادەکات وینەکە تەواو، بەلگەکە بەهێز بیّت، ئەگەرنا چۆن پێمان دەکریت شوین پێی کەسانیک هەلبگرین کە لەخەسلەتی مەزەبەوون دامالرابن؟! خودای ئافەرێدەکاری دانای دادپەرۆەر داوای ئەوەی نەکردوووە لێمان،

١ - سورەتی طه: ١٢١.

٢ - سورەتی هود: ٤٧.

٣ - سورەتی ص: ٢٤.

٤ - سورەتی ص: ٣٤.

٥ - سورەتی یوسف: ٢٤.

٦ - سورەتی القصص: ١٦.

٧ - سورەتی عبس: ١-٢.

٨ - سورەتی التوبة: ٤٣.

له بهر ئه وه مروّ قانیکی به پیغه مبه ر ناردووه، نه ک فریشته بکاته په یامبه ر، ئه مه شی به مه به ست و له داناییه وه بووه: (قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا) ۱. پوخته ی سودمه ندبوون له م مه نه جه قورئانییه ئه وه یه که لیکولینه وه له میژووی پشین هاوه لان بن یاخود هاوه ل نه بن- پیویست ده کات وینه ته واومه نده که بخریته ږوو، به هه موو لایه نه ږوشن و تاریکه کانیه وه، هېچ میژوویه ک نیه هه مووی باشه یاخود هه مووی خراپه بیټ و، په ند وه رگرتن له هه له وه که مته رخه می یه کسانه به راستی و هه ستانه وه، به لکو هه ندیجار له وه ش زیاتره. له ژیا نی هه موو باوه ډارانیشدا په ندو وانه هه یه، ئیدی هه یان بیت سته می له خو ی کرد بیت، یان که مته رخه م بوبیت، یان پی شه نگ بوبیت به کاری چاکه به ویستی خوی گه وره.

وانه یه کی مه زن له عه ماره وه

ئو مه نه جه ی له م لیکولینه وه یه دا بانگه شه ی بو ده که ین و، وایده بینین که شیخی ئیسلام ئیبن ته میه و هه ندیک له ئه هلی فه رمووده هه رکه سیان سه رپشک کردووه له سه یرکردن و جیه جیکردنی، ئه ویش مه نه جه کی به رکار له سه ر هاو سه نگی نیوان ږیزگرتنی پیگه ی که سه کان و خو به ستنه وه به پیروزی بڼه ماکانه وه، ئه وه شی ږه چاو کردووه که هه ندیک کات په سه ندزانی (ترجیح) ده بیته پیویستی هه کی شه رع ی و کرداری، کاتی که کو کردنه وه ی نیوان دوو کاره که ده سته به ر نابیت، لیږده به بی دوودلی به لای بڼه ماکاندا ده شکیته وه.

¹ - سوره تی الاسراء: ۹۵.

مەزنتىرەن وانەش لەمبارەيەوہ بينييتمان وانەيەكە لەعەمارى كورپى ياسرەوہ (رەزاي خواي لييت) لەرۆژى جەنگى (جمل)دا: ((لەعەبدوللای كورپى زيادى ئەسەديەوہ دەگيرنەوہ وتويەتى: كاتى تەلەو زوبيرۆ عائيشە چوون بۆ بەسرە، عەلى عەمارى كورپى ياسرۆ حەسنى كورپى عەلى ناردو، رۆشتن بۆ كوفە، چوونە سەر دوانگەيەكى بەرزو، عەمار لەخوارى حەسەنەوہ راوەستا، لييان كۆبووينەوہ، گويم لەعەمار بوو دەيوت: عائيشە چووە بۆ بەسرە، سويند بەخوا ئەو ھاوسەرى پيغەمبەرەكەتانە (صلی اللہ علیہ وسلم) لەدونيائو قيامەتدا، بەلام خواي گەرە تاقيتان دەكاتەوہ تا دەرەكەويت ئايا گوپرايەلى ئەم دەبن يان ئەو))^۱، لەگيرانەوہيەكيشدا: ((... ئەمجا وتى: من نازانم ھاوسەريەتى لەدونيائو قيامەتدا، بەلام خواي گەرە تاقى كردونەتەوہ تاشوينى بەكون يان شوينى ئەو بەكون))^۲، لەگيرانەوہيەكى تردا: ((عائيشە ھاوسەرى پيغەمبەرتانە لەدونيائو قيامەتدا، بەلام بەھۆيەوہ تاقى دەكرينەوہ))^۳، لەگيرانەوہى ديكەشدا: ((عەمار وتى: ميرى باوەرداران ئيمەى ناردووہ بۆلاتان تا ئاگادارتان بەكىنەوہ، چونكە دايكمان چووە بۆ بەسرە...))^۴، لەدەرەپرینكى سابتدا: خوا شاھيدە كە ئەو ھاوسەريەتى...))^۵، ((لەعەمرى كورپى غالييشەوہ: پياويك لای عەمار قسەى بەعائيشە وت، عەمار وتى: ونبە لەبەرچاوم پياو

^۱ - البخاري: ۲۶۰۰/۶.

^۲ - بخاري: ۱۳۷۵/۳ و ئەحمەد ۲۶۵/۴.

^۳ - بخاري: التاريخ الصغير ۸۲/۱، ھەرۆھەا بېروانە: نعيم بن حماد: كتيبي (الفتن) ۸۶/۱.

^۴ - فتح الباري: ۵۸/۱۳.

^۵ - الذهبي: سير أعلام النبلاء ۱۷۸/۲.

خراپ، ئايا ئازارى خۆشه ويسته كهى پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دهدهيت؟^۱.

ئيبين حه جهر دهليت: ((مه به ستي عمار له م چيروكه كه عهلى له سهر حه قهو، عائيشه له گهل ئه وه شدا له ئيسلام دهرنه چووه، له وهش دهرنه چووه كه هاوسه رى پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) بيت له به هه شتدا، ئه مهش له به ويژدانى عمارو زور خوپاريژى و جوان دهربرينى قسهى حه قيه وهيه))^۲، ((ئيبين هبیره دهليت: له م گيترانه وه يدا عمار راستگو بووه له دهربرينداو، ململانى واى لى نه كردووه كه له به رانبه ركهى كه م بكا ته وه، شاهيدى بو چاكهى ته واوى عائيشه داوه له كاتيكا كه جه نكيان له نيواندا بووه))^۳.

ديارترين ئه وهى بكرى ليردا بخريته روو بريتيه له دارشتنه وهى عمار له وهه لويسته ناخوشه يدا كه به شيويه كى ورد دهربرى كه ته نها ئه وه كه سانه ده توان كه له هاو كيشه پيه وهندى نيوان كه س و بنه ما تيگه يشتون، ئه وه سهره تا به خسته رووى چاكه كانى عائيشه (خوا لى رازى بيت) ده ستي پيكر كه ئه وهش داننان بوو به پيگه يداو ئاموژگارش بوو بو ئاماده بووان و، به وهش كو تاى هينا كه داواى كرد خويان لى دوور بگرن، ئه مهش به ويژدانى به رانبه ر بنه ماو په سه ندزانيه تى به سهر پيگه ي هه ر كه سيكا، ته نانه ت گه ر ئه وه كه سه عائيشه دايكى باوه ردارانىش بيت، شىخى ئيسلام ئيبين ته يميه دهليت: ((عمار شاهيدى ئه وهى بو دا كه له ئه هلى به هه شته، هاوسه رى پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم)، له گهل ئه مه شدا داواى

¹ - سير أعلام النبلاء ۱۷۹/۲، زهه بى وتويه تى: ((صححه الترمذى)) له هه نديك نوسه شدا: هذا حديث حسن)).

² - فتح الباري ۵۸/۱۳.

³ - فتح الباري ۵۹/۱۳.

له خه لکه که کرد خۆیانی لی دوور بگرن به وهی که له توانادایه له جهنگ و هه شێوهیه کی تر))^۱، گرنگتر له مه ئه وهیه که عه مار تاقیکردنه وه که ی بۆ خه لکی ڤوون کرده وه، ڤرواداری بهر چارو ڤوون ڤیویستی به وه ههیه که لینی تیگیات و خۆی بۆ ئاماده بکات، ئه وهش به لایه که ڤیویستی به کو کردنه وهی نیوان ڤیروزی بنه ماکان (نه که ن گوێزایه لی بن) له گه ل ڤیگه ی که سه کان (یان ئه وه تا) که هه ندی کجار فه رمانه بۆ ڤیگریکردن و، هه لبژاردن و به په سه ندرانی ده کاته کاریکی ڤیویست، پاش ئه وهی که کاره که له نیوان (أما) و (أم) دا قه تیس بوو، وایلێهات گوێزایه لی دروستکارو (مخلوق) له به رانه ر گوێزایه لی دروستکار (خالق) دا بیت، گوێزایه لیش هه ر بۆ خودایه و ئیبن جه وزی ده لیت: ((... له ئوصلدا لاسایی نه ئه بوبه کر ده کریته وه نه عومه ر، ئه مه بنچینه یه و ڤیویسته له سه ر ئه مه کار بکریت، له به ر ئه وه باسکردنی مه زنی که له ده رونتدا نه تترسی نیت))^۲.

خۆ ئه گه ر ئه و توێژه رانه ی له ناکۆکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان ده کو ئنه وه له م گو شه یه وه -گو شه ی تاقیکردنه وه به به لا- سه یری کاره که یان بکردایه ئه و سه رکه وتوو ده بوون له مه نه ه جی باسکردنه که دا، چونکه له م حا له ته دا له و سنووره ی که بنه ماکان ڤی پێدات ڤاریزگاری ده که ن له ڤیگه ی که سه کان، به لام له کو تاییدا بنه ما ده که نه حوکمه ده رو ڤیوه ر، به بی ئه وه ی گیرۆده ی نه خو شی به رجه سه تکردن ببن.

وانه که ی عه مار گرنگیه که ی ته نها له وه وه وه رناگریت که ئه هلی عیلم بۆی چوون که تیگه یشتوو به ویژدان و خو پاریز بووه، به لکو له شاهیدی ڤیغه مبه ره وه یه (صلی الله علیه وسلم) که له و

1 - منهاج السنة ۶/۲۵۸.

2 - ابن الجوزي: سيد الخاطر، ص ۸۹.

ناکۆکیانەدا ئەو لەسەر حەقە، وەک ئەوەی دواتر دەبینین، بگرە لەو ڕووداوانەدا نەیارەکانیشی شاھیدیان بۆ عەمار دا، لەنێواندا عائیشە (خوایێکی رازی بێت)، ئیبن حەجەر دەلیت: ((تەبەری بەسەندیکی (صحیح) لەئەبو یەزیدی مدینی هیناویەتی، وتویەتی: عەماری کۆری یاسر کاتی لە (جەنگی) جەمەل بوونەو بەعائیشە ی وت: ئەم ڕێرەو چەندە دوورە لەو بەلێنە خرابووە ئەستۆتان، وەک ئاماژەیەک بۆ ئەم فەرماشتەیی خوای گەرە: (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ)، عائیشە وتی: ئەبو یەقزان؟ وتی: بەلێ، عائیشە وتی: سویند بەخوای ئەوەی زانیومە ئەوەیە کەتۆ قسەیی حەق دەکەیت، وتی: سوپاس بۆ خوا کە لەسەر زمانی تۆوە ڕیاری بۆ دام))^۱.

مەنەجی شیخی ئیسلام ئیبن تەیممە لەم کتێبەدا لەو بەدەر نیە کەدریژەپێدەری وانەکی عەمار بێت، لەبەر ئەوە مەزنتەین خەسلەتی مەنەجەکی لەم بوارەدا ڕیئییە لەخەسلەتی هاوسەنگی و مامناوەند بوون کەجەخت لەو دەکاتەو هەموو کەسەکان مافی خۆیان بدریئێ، حەقی حەقیش بدریئ و، حەق بخریئە سەرۆوی کەسەکانەو ئیدی ئەو کەسانە هەرچەند بەرز بن، مەنەجەکەشی لەم دەستەواژە پڕ مانایانەدا راڤە کردووە، وتی: ((..پێگای مامناوەندبوونی گرتەبەر ئەو کەسە شایستەیی مەزنی بوو مەزنی ڕاگرت و خۆشی ویست و پشتی گرت و، حەقی حەقیشی دا و، حەق مەزن ڕادەگریئ و، بەزەیی بەخەلکدا دیتەو، دەزانیت کە هەر تاکێک چاکەو خراپەشی هەیە، جێی سوپاسکردن و سەرکۆنەکردنەو، پاداشت و سزای بۆ هەیە و، لەڕوویەکیوە خۆشەویست دەبێت و لەڕوویەکیشەو مایە ی رق لیبوون دەبێت))^۲.

۱ - فتح الباری ۵۹/۱۳.

۲ - منهاج السنة ۵۴۴/۴.

بۆچی ئېبن تەيمىيە؟

لەرپاستيدا لەم تويژىنە ۋە يەدا مكوپ بووين لەسەر دريژەدان بە ۋەى كەشيخى ئىسلام ئېبن تەيمىيە ۋە ھەلى فەرموودە سەبارەت بە ناكۆكىيە سىياسىيەكانى نيوان ھاۋەلان (خو لييان رازى بيت) نووسىويانە، لە ۋانەيە ۋە پرسیارە بوروژينريت نھيتى ھەلبژاردنى ئېبن تەيمىيە بۆ باسکردنى ئەم بابەتە لەنيو ھەموو زانا ديارەكانى ترى ئىسلامدا چيىيە، لەكاتىكدا ئەوان چەندىن بەرگ كتيبيان لەبارەيە ۋە نووسىوۋە، ۋە لامھەكە بەمشيۋەيە كورت دەكەمە ۋە:

- ھەولەكانى شيخى ئىسلام لەرووى چەندايەتيە ۋە جياۋازە، چونكە ئەو سەبارەت بەمشتومرى ناكۆكىيە سىياسىيەكانى نيوان ھاۋەلان (خو لييان رازى بيت) نووسىويەتى كەجگە لەو بە ۋجۆرە نەياننووسىوۋە، ئاگادار نيم ھىچكام لەزانايانى ئىسلام كتيبيكى بەقەبارەى ((منهاج السنة النبوية)) كە نۆ بەرگە نوسىيىت، ياخود بەقەبارەى بەرگە زۆرەكانى ((الفتاوى)) كە ئېبن تەيمىيە تايبەتى كردوۋە بەم بابەتە، ئەمە وئپراى ئەو كتيب ونامانەى تر ۋ ئەو بەشە زۆرانەى كەلەكەلەپورى گەورەى زانستيدا ھەيە.

- برىتييە لەجياۋازبوون بەھەمانشيۋە - لەرووى چۆنايەتيە ۋە، لەراستيدا شيخى ئىسلام توانىويەتى تارادەيەكى زۆر بەرگرى لەپيگەى ھاۋەلانى بەريز (خو لييان رازى بيت) ۋ، بەرگرى لەپيروۆزى بنەما ئىسلامىيە بەرزەكان پيگە ۋە كۆ بكاتە ۋە، ئەمەش ھاوگىشەيەكە زۆرىك لىي بىئاگابوون: يان ئەۋەتالاي بنەماكانيان گرتوۋە بەسەر كەسەكاندا، ياخود بەپيچەۋانە ۋە كەسەكانيان داۋە بەسەر بنەماكاندا، كەئەمەيان زياترە.

- زۆرىك لەۋانەى خويان سەر بەقوتابخانەى شيخى ئىسلام - لەم رۆژانەدا - دەزانن ورايدەگەيەنن كەپەپرەۋى مەنھەجى ئەو

دهكهن له م بواره دا، ليكولینه وه بیان له باره ی ئه مه وه نوسیویه تی به شیویه ک که بیانه ویت بگه نه ئه نجامیکی وهرگیراو ئه نجام نه داوه، له خه سه له تی هاوسه نگی و مامناوه ندبوون نه گه یشتون که مه نه هجه که ی ئه و پپی ناسرابوو.

هه ندیکیان هاتوون له مشتومرپه کانی له گه ل شیعه دا دوور که وتونه ته وه، هه ندیجار به نارپه و به رگریان له حق کردوو، هه ندیکجاریش وینه یه کی شیواوی بنه ما سیاسیه ئیسلامیه کانیان نیشان داوه، ئه مه ش له روانگه ی سوربوونیا نه وه بووه له سه ر به رگریکردن له که سایه تی هاوه لانی به ریز.

خودی شیخی ئیسلام هۆشدار ی داوه سه باره ت به م شیوازه له وتویژ کردندا، په خنه ی له وانه گرتوو که ربه پرووبونه وه له گه ل شیعه بیزار بوون و ((به نارپه و ربه پروی نارپه و بونه ته وه، به بیدعه وه لامی بیدعه یان داوه ته وه)) و له مه ترسیه کانی ئه م مه نه هجه له سه ر حق و خه لکه که ی له رپی به دوا داچوونی بو ئه و مشتومرپه ی له نیتوان موسلمانان و په رپه وانی ئاینه ئاسمانیه کاندا بووه تیگه یشتوو وه، وتوویه تی: ((شویکه وتووانی په یامه ئاسمانیه کان به هوی ئه و حقه که مه ی پپینه حه قیان به نارپه و داپوشیوو وه... زۆریک له موسلمانان که ربه پروویان ده بنه وه به چاکی ره و او نارپه وایان له یه کتر بو جیا ناکریته وه، ئه و به لگه یه ناهیننه وه که نارپه واکه یان پوچه ل ده کاته وه، ئه و به لگه یه خوی گه وره روون ناکاته وه که به په یامبه ره کانیدا ناردوویه تی و، به وهوییه شه وه ئاشوب دروست ده بیت))¹.

¹ - مجموع الفتاوی ۱۹۰/۳۵.

ئىبن تەيمىيە بەرپوونى جىياوازى كردووه لەنيوان خەلافەت وپاشايەتيدا كەهيچ كەس لەوانەى پيش ئەو بەوجۆرهيان نەكردووه، رايگەياندووه كە: ((پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەوالی داوھتى كەبەكوتياھاتنى خەلافەتى پيغەمبەریتی سەرکۆنەى پاشايەتى و نەنگيش بو ئەو ھەگەرپیتەو))^۱، پاشايەتیش ((وازهينان لەھەندىك واجبى ئاينى تيدايە))^۲ و، ئەوھشى رەت كردۆتەوھ كەراقەى ئەو جينشينيايەتيەى ئەبوبەكرو عومەر بەجۆريك بكات كەخزمەتى بيروكەى ميرانگريتى دەسلالات بكات وھك دواتريش دەبينين... ئەمەش جياکردنەوھى نيوان كەسەكان و بنەماكان و، نيوان وھى و ميژووه كەمەبەستمانە.

ئەھلى فەرموودە بۆ؟

ھەمان پرسىار دیتە ئارا سەبارەت بەھوى ھەلبژاردنى ئەھلى فەرموودە جىياواز لەوانى ترو، دريژەدان بەفقیھەكەيان بەدەر لەوانى تر لەم بابەتەدا، وەلامى ئەم پرسىارەش لەسى خالدا كورت دەكەينەوھ:

ليكۆلەرەوانى فەرموودەناس لەسەر مەنھەجى (جەرح و تەعدیل) راھاتوون و، زانستى (جەرح و تەعدیلیش) زانستیکە لەسەر بەھادان بەپیرۆزى بنەما شەرعیەكان بەسەر پیگەى كەسەكاندا دامەزراوھ، ئیدی كەسەكان ھەرچەند بەرز بن، لەبەر ئەوھ فەرموودەناسان نەنگیەك لەئاشكراكردنى درۆى درۆزنەكان و وەصفیان بەجۆرەھا تانە بەمەبەستى پاراستنى سونەت لەخراپەكاریان و، لەمەشدا دوودل نین لەئاشكراكردنى فیلى فیلكاران وتیکەلكارى تیکەلكاران و،

^۱ - مجموع الفتاوى ۲۱/۳۵.

^۲ - مجموع الفتاوى ۲۴/۳۵.

له نیویشیاندا که سانی گه وره له په رستش و دویانه ویستیدا، پېشه و
 موسلیم له پېشه کی (صحیح) ده کیدا بهم قسه یه گوزارشتی له مه
 کردووه: ((باب: بیان أن الاسناد من الدین، وأن الروایة لاتکون الا عن
 الثقات، وأن جرح الرواة جائز، بل واجب، وأنه لیس من الغیبة المحرمة،
 بل من الذنب عن الشریعة المکرمة))^۱.

واته: ((ده روازه ی: خسته پرووی سهند له ئاینه وهو، گیرانه وه
 تنه له که سانی جی متمان وه ده بیت و، (جرح) ی گیره وه ده کانیش
 دروسته، بگره پتویسته و، ئه وه باسکردنی پاشه مله نیه
 که ده غه کراوه، بگره بۆ پاککردنه وه ی شه ریه تی پیروزه)).

- زانایانی فه رمووده ناس له که سانی تر زور وردترن
 له وه رگرتنی هه واله میژووییه کان و، له میژووی هاوه لاند (خوا
 لیان رازی بیت)، له بهر ئه وه ده بیت پشت به زانستی فه رمووده
 ببه ستریت، چونکه زانستی میژوو ((متمانه پیکراو نیه له هه والی
 مردوواندا)) هه روهک شاعیر محمه د - به حق - له و کۆپله
 شاعرانه یدا وتویه تی که له پېشه وه ی لاپه رهکانی ئه م کتیبه دا داماننا،
 هه روه ها زوریک له زانایانی فه رمووده ناس که پشتمان
 به شیکاریه کانیا ن به ست لیږده دا - وهک زه هه بی و ئیبن حه جره -
 به هه مان شیوه زور شاره زا بوون له زانستی میژووداو، هه ردو و
 کاره که یان پیکه وه کۆکردبوویه وه له هه ردو و زانسته که دا
 به توانا بوون، له بهر ئه وه ئه وان شایسته ن که سه نه دیان بدریته پال
 و پشتیان پی ببه ستریت.

- له کوتایشدا ئه و تپروانینه باوه ی هه یه گوايه زانایانی
 فه رمووده ناس به گشتی له نیویاندا ئیبن ته میمه به تاییه تی -

^۱ - صحیح مسلم ۱/۱۴.

پابه‌ندبوون به‌مه‌نه‌جی خو‌پاریزی و پاساو هینانه‌وه له‌کاتی
 قسه‌کردنیان سه‌باره‌ت به‌ئاشوب و نا‌کوکیه‌ سیاسیه‌کانی نیوان
 هاوه‌لان و، قسه‌کردنیان له‌م باب‌ه‌ته‌دا له‌گیرانه‌وه زیاتر یاخود
 له‌به‌رگری بئ به‌لگه‌و شیکاری زیاتر نیه، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م نامه‌یه
 به‌لگه‌ له‌سه‌ر پی‌چه‌وانه‌بوونی ئه‌و تیروانینه‌هه‌له‌یه ده‌خاته به‌رده‌م
 خوینه‌رو، خوینه‌ری به‌ئاگا له‌میانی قسه‌کانی فه‌رمووده‌ناساندا
 که‌لیزه‌دا خستومانه‌ته‌ روو ئه‌وه ده‌بینیت که‌ئه‌م بو‌چوونه‌ پو‌چهل
 بکاته‌وه‌و، ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که‌زۆریک له‌فه‌رمووده‌ناسان
 به‌بو‌یری و لی‌هاتوویه‌وه‌ قسه‌یان سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته‌ کردووه‌و،
 بلا‌و بو‌ونه‌وه‌ی ئه‌و تیروانینه‌ ته‌نها شوینه‌واریکه‌ له‌شوینه‌واره
 خراپه‌ زۆره‌کان که‌به‌هۆی سه‌رنج نه‌دانی پێویست له‌نوسراوه‌کانی
 ئێبن ته‌یمیه‌و فه‌رمووده‌ناسان دروست بووه‌.

مه‌نه‌جی زانست و دادپه‌روه‌ری

ئێبن ته‌یمیه‌ مه‌نه‌جه‌که‌ی خو‌ی له‌باسکردنی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی جیی
 نا‌کوکین و بونه‌ هۆی په‌رته‌وازه‌ی ئومه‌ت خستۆته‌ روو، ئه‌ویش
 بریتیه‌ له‌مه‌نه‌جه‌یک بن‌چینه‌که‌ی زانست و دادپه‌روه‌ریه‌و، داوا
 له‌موسلمانانیش ده‌کات ئه‌م مه‌نه‌جه‌ په‌یڤه‌و بکه‌ن و، ئه‌وه‌ش لای
 شیخی ئیسلام شاراه‌و نه‌بووه‌-که‌ماوه‌یه‌کی زۆر له‌نیو ئه‌و
 نا‌کوکیانه‌ی ئومه‌ته‌دا ژیاوه‌و نه‌هامه‌تیه‌کانی بینیه‌وه‌-که‌ ده‌ردی
 ئه‌وانه‌ی به‌شداری ئه‌م نا‌کوکیانه‌ ده‌که‌ن له‌دوو شته‌دا خو‌ی
 ده‌بینیته‌وه‌:

بیئاگایی له‌باب‌ه‌تی نا‌کوکیه‌که‌و، که‌مه‌ته‌رخه‌میی له‌گه‌ران و
 تاوتویکردنیدا وه‌ک پێویست، که‌خالی جیی نا‌کوکی بدۆزنه‌وه‌و،
 له‌راستگویی ئه‌وه‌ی گیراویه‌تیه‌وه‌ بکو‌لنه‌وه‌و، له‌هۆکارو پالنه‌ره‌کانی

پووداوه‌کان ئاگادارین و، به‌شداریکردنی بیئاگایانه‌ش پیچه‌وانه‌ی
 ئەم ھۆشداریه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ده‌فرموویت: ((وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ^۱))، هه‌روه‌ها پیچه‌وانه‌ی فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله
 علیه وسلم) سه‌باره‌ت به‌سی قازی، که‌قازی بیئاگای له‌پیتری
 ئەوانه‌دا باسکردوو که‌ده‌چنه‌ ئاگره‌وه^۲.

سه‌ته‌مکردن له‌لایه‌ک له‌دوولا ناکۆکه‌که، به‌ده‌مارگیری و
 سنووربه‌زاندن، یاخود به‌چاوپۆشی له‌لایه‌کی تر و موجامه‌له‌کردنی،
 هه‌رچه‌نده‌ خوای گه‌وره‌ ھۆشدار ی داوه‌ پیمان که‌له‌گه‌ل ئاره‌زووی
 دوژمنایه‌تی نه‌بیته‌ پالنهر، یاخود رکابه‌رایه‌تی نه‌مانترسییت و،
 سنووری راگه‌یاندنی حق و وه‌رگرتنی نه‌به‌زینین، هه‌روه‌ک چۆن
 فەرمانمان پنده‌کات به‌شاهییدی دادپه‌روه‌رانه، بانه‌و شاهیدی له‌سه‌ر
 خومان یاخود دایک و نزیکانمان بیت، له‌مباریه‌وه‌ خوای گه‌وره
 ده‌فرموویت: ((وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ
 لِلتَّقْوَىٰ))^۳، له‌ئایه‌تیکی تر دا ده‌فرموویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
 قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ
 غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ
 تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا))^۴.

ئهمه‌ ئه‌و واتایانه‌یه‌ که‌ئێبن ته‌یمیه‌ وه‌ری گرتوون و،
 راسپاردی ئه‌وه‌یه‌ که‌هه‌رکس زانستی پیویست و دادپه‌روه‌ری
 تیدا نه‌بوو خۆی له‌قه‌ره‌ی ئەم بابته‌ نه‌دات، بابابه‌ته‌که‌ بۆ که‌سانی

^۱ - سورته‌ی الاسراء: ئایه‌تی ۳۶.

^۲ - دواتر ته‌خریجی فەرمووده‌که‌ ده‌نووسین.

^۳ - سورته‌ی المائدة: به‌شیک له‌ئایه‌تی ۸.

^۴ - سورته‌ی النساء: ئایه‌تی ۱۳۵.

شاره‌زای بواره‌که به‌جی به‌یلت و، نا‌کوکیه‌کان بخاته‌وه به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری به‌نده‌کان که‌حاکمی دادپه‌روه‌رو، ئین ته‌یمیه‌بابه‌تی ((وازه‌ینان له‌وه‌ی که‌له‌نیوان هاوه‌ل‌اند‌ا پرویداوه)) نه‌کرد‌وته‌وه بابه‌تیکی عه‌قیده‌یی سه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وانه‌ی جیاوازی نا‌که‌ن له‌نیوان وه‌حی و می‌ژوودا کرد‌وو‌یانه‌- به‌ل‌کو پروونی کرد‌وته‌وه کو‌که‌روه‌ی هه‌موو کاره‌که بریتییه له‌زانست و دادپه‌روه‌ری، ئه‌گه‌رنا با باسی ئه‌و چاکه‌و ئاین‌دارییه‌یان بکات که‌ده‌یزانیت و، ئه‌و نا‌کوکی و ململانیه‌شی پرویداوه له‌نیوانیاندا ئه‌وا فه‌رمان له‌سه‌ردانی لای خ‌وای گه‌وره‌یه))^۱.

شین‌خی ئیسلام له‌چه‌ندین کتیبیدا جه‌ختی له‌سه‌ر هه‌بوونی زانست و دادپه‌روه‌ری له‌م بابه‌ته‌دا کرد‌وو:

- ئه‌وه‌ی را‌گه‌یان‌دوو‌ه که ((ئاین هه‌مووی زانین و دادپه‌روه‌رییه))^۲ و، ((خ‌وای گه‌وره ئه‌و قسه‌کردنه‌ی پ‌یخ‌وشه که‌به‌زانین و دادپه‌روه‌ریه‌وه بیت و، هه‌موو خ‌اوه‌ن ماف‌یک مافی خ‌وی بدریتی و، هه‌موو که‌س له‌پیگه‌ی خ‌وی داب‌نریت))^۳، به‌راستیش له‌مه‌دا راستی فه‌رمووه، چونکه بو زانین و داپه‌وه‌ری و له‌پ‌یناوی ئه‌و دووانه‌دا په‌یامه‌کان و، په‌یامبه‌رانی نار‌دوو‌ه تاخه‌ل‌کی ف‌یری زانین و دانایی بکه‌ن و، پ‌یگای ئه‌نجام‌دانی دادپه‌روه‌ری نیشان‌یان بدات، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ((هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ))^۴، هه‌روه‌ها

^۱ - منهاج السنة ۲۵۴/۶.

^۲ - مجموع الفتاوى ۱۷۹/۲۸.

^۳ - مجموع الفتاوى ۲۰۵/۱۲.

^۴ - سورته‌ی الجمعة، ئایه‌تی ۲.

دهفهرمووئیت: ((لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ))^۱.

- سونه تیش بونیاته که ی له سهر زانین و دادپهروه رییه، ئه مهش مهنه جی ئه وانیه که به راستی سهر بهم مهنه جه بن نهک ته نها به بانگه شه، ده لئیت: ((خوای گه و ره له قورئاندا نه هی کردووه له ئاژاوو و په رته وازه یی و، فه رمانی کردووه ده ست بگرن به په یامه که یه وه و، ئه مهش بابه تیکه له سهر بر وادار پیویسته دامه زراو بیت تئیداو، ده ست به پربازی خواوه بگریت، چونکه سونه ت له سهر زانین و دادپهروه ری و، شوینکه وتنی قورئان و سونه تی پیغه مبه ر پاوه ستاوه))^۲ و ده لئیت: ((به لام په یره و کارانی سونه ت ئه واهه موو بر واداران له خو ده گرن و، به زانین و دادپهروه ری وه قسه ده که ن، له بیئاگیان و، پیری هه واهه وه س نین و، خو یان بیبه ری ده که ن له هه موو پربازی رافزی و ناصبی و، شوین پیشینانی یه که مین ده که ون و، ریزو به هاو چاکه ی هاوه لان ده زانن و، ره چاوی مافه کانی ئال و به یت ده که ن که شهرع بو ی بریار داو و، به وه پازی نابن که موختار (کوپی ئه بو عوبه یده) و هاوشیوه کانیان ئه نجامیانداو به درو زنیان داده نین و، به وهش پازی نابن که حه جاج (کوپی یوسف) و سته مکارانی هاوشیوه ی ئه نجامیاندا))^۳، به مجوره ((ئه هلی سونه به زانین و دادپهروه ری قسه ده که ن و، مافی هه موو خاوه ن مافی که دده ن))^۴، ئیین ته میمهش لی ره دا باسی ئه وه ده کات که ده کریت واکریت، به لام

^۱ - سوره تی الحديد، ئایه تی ۲۵.

^۲ - مجموع الفتاوی ۴۰۹/۳.

^۳ - منهاج السنة ۲/ ۷۱.

^۴ - منهاج السنة ۴/ ۳۵۸.

ئەوھى بەكردارى ھەيە، ئەوا ھەندىك لەوانەى شوئىنكەوتەى سوننەتن پابەند نەبوون پىئەوھ، ھەروەك لەم توئىژىنەوھىدا لەرپى قسەكانى خودى ئىبن تەيمىيەو، لەرپى ئەو نمونانەى دەيخەينە پروو لەكۆتايى ليكۆلئىنەوھەكەدا پروونى دەكەينەوھ.

• زانين وداپەرورەى ئەگەر لەلقە لاوھەكەكاندا داواكراو بن، ئەوا ھەردووكان لە((بابەتەكان -مقالات))ى پەيوەنددار بەئوصلى ئاينەوھ و ھەمەكەكانى شەرىعەت- لەپىشتەرن و، خەلكىش لەمانەدا زياتر پىويستيان پىئەتى، لەمبارەيەشەوھ و توويەتى: ((لەسەر مروؤف پىويستە زانين وداپەرورەى ھەبىت لەو قسانەى بو خەلكى دەكات، چونكە ھوكمدان بەزانين و داپەرورەيىوھ لەوھدا لەپىشتەرە لەكاروبارە بچوكەكان، پىغەمبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموويەتى: ((القضاة ثلاثة: قاضيان فى النار، وقاض فى الجنة، رجل علم الحق وقضى به فهو فى الجنة، ورجل قضى للناس على جهل، فهو فى النار، ورجل علم الحق وقضى بخلافه فهو فى النار))، واتە: قازىيەكان سى جوړن: دوو جوړ قازيان دەچنە ئاگرەوھ، جوړىكىشان دەچىتە بەھەشت، يەككىيان ھەقى زانىوھ ھوكمى پى كړدوھ ئەمەيانە لەبەھەشتايە، يەككىشان بەپىي نەزانى ھوكمى بەسەر خەلكىدا داوھ، ئەمەيان لەئاگرەدایە، يەككىشان ھەقى زانىوھ بەپىچەوانەيەوھ ھوكمى كړدوھ، ئەمەشان لەئاگرەدایە))، ئەگەر ئەمە بو ئەو كەسانە بىت كە ھوكم لەبارەى درھەم و پۇشاكەوھ دەدەن، ئەبىت بو ئەوانە چۆن بىت كە ھوكم لەبارەى ئوصلەكانەوھ دەدەن كەقسەكردن سەبارەت بەخوای گەورەو دروستكراوھەكانى و، فەرمان و بەلئىن و تۆلەكردنەوھەكانى -أمره ووعده ووعيدہ-¹، لەمەشدا

¹ - ابن تيمية: درء تعارض العقل والنقل ٤٠٩/٨، فەرموودەكەى ((سى قازىيەكانى سىيان..)) بەدەرپىنى جوړاو جوړ گىږدراوھتەوھ: حاكم ١٠١/٤ و، بېھقى لە الكبرى

ئامۆزگارى بۇ ئەو كەسانە ھەيە كەبوئىرى دەكەن بەبى زانين و بەبى دادپەرورەرى قسە لەم بابەتانەدا دەكەن و، ئەوانەشى كەبەبى بىرکردنەووە بەبى لىكدانەووە يان پامان قسە لەوبارەيەووە دەكەن.

• ئەمە مەنھەجى پىشەوايانى ئومەتە كەلەزانستدا پۆچوون و، دەلەيت: ((ھەركەس لەئومەت خاوەن قسەى راستگويانە بىت، بەجۆرىك كەلەئىو كۆمەلى خەلكيدا بەباشى و ستايشەووە باسى بكرىت، ئەوانە پىشەوايانى ريگا رۆشنكاروچراى (مصابيح الدجى) بوون، بەراورد بەراستەكانيان ھەلەيان كەم بوووە، بەگشتيش لەبابەتەكانى ئىجتىھاددا كەلەوھشدا پاساويان ھەيە تىيداو، ئەمانەش ئەو كەسانەن كەشوین زانين و دادپەرورەرى كەوتوون، ئەوان لەنەزانى و ستەمەووە دوورن، لەشوینكەوتنى گومان و ويستەكانى ئارەزوووە دوورن))^۱.

• گەنگەشەى زانستى لەبابەتى ناكوكيدا بەبى ئەم دوو بنەمايە گونجاو نيە، ئەمەيە ئەو ((گەنگەشە دادپەرورەرانەى كەمروۆف تىيدا بەزانين و دادپەرورەرييەووە قسە دەكات نەك بەنەزانى وستەمەووە))^۲، ھەركەس پابەند نەبوو بەمەووە ئەو لەبيدەووە نزىكتەر لەوھى لەسونەتەووە نزىك بىت ئىدى ھەرناوئىكى ھەبىت، چونكە سوننە رىيازو مەنھەجە، نەك تەنھا دروشم و بانگەشەو، وتوويەتى: ((قسەكردن لەبارەى خەلكيەو پىويستە بەزانين و دادپەرورەرييەووە بىت، نەك بەنەزانى و ستەمەووە، وەك ئەوھى بىدەچيەكان دەيكەن))^۳.

۱۱۷/۱۰ و، لە الشعب ۷۲/۶، ترمذى ۶۱۳/۳ و، طبرانى لە الاوسط دا ۳۹/۷ و لە الكبير ۲۱/۲ دا.

^۱ - مجموع الفتاوى ۴۳/۱۱.

^۲ - منهاج السنة ۳۴۳/۲.

^۳ - منهاج السنة ۳۳۷/۴.

• قسه کردن به زانین و دادپه روه‌ری سه‌بارت به‌وه‌ی له‌نیوان هاوه‌لانی پایه‌به‌رزدا (خوا لییان رازی بیټ) کاریکه‌و هر ده‌بیټ وا بیټ، ئه‌مه‌یان له‌پیشتره‌و پیویستره له‌وه‌ی قسه له‌باره‌ی ناکوکیه‌کانی موسلمانانی تر به‌گشتی بکریټ، وتویه‌تی: ((لیره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر وا پیویست بیټ که‌سه‌بارت به‌وه‌ی له‌نیوان باوه‌رداران به‌گشتی روویداوه به‌زانین و دادپه روه‌ری بیټ و، ئه‌وه بگه‌رینریته‌وه بۆ لای خوداو پیغه‌مبه‌ر، ئه‌وا ئه‌مه له‌کاروباری هاوه‌لاند له‌پیشتره‌و))^۱، ((ناشکرایه ئیمه ئه‌گه‌ر قسه‌مان له‌باره‌ی ئه‌و که‌سانه‌وه کرد که‌له‌هاوه‌لان نین، وه‌ک پادشایان که‌ناکوکیان له‌سه‌ر پاشایه‌تی هه‌بووه، زانایان و گه‌وره‌کان که‌له‌بابه‌تی ئاین و زانستدا ناکوک بوون، له‌سه‌رمان پیویسته به‌زانین و دادپه روه‌ریه‌وه قسه بکه‌ین، نه‌ک به‌نه‌زانی و سته‌م، چونکه دادپه روه‌ری له‌سه‌ر هر که‌س له‌هه‌موو حاله‌تیکدا به‌رانبه‌ر به‌که‌سانی تر پیویسته‌و، سته‌میش به‌ره‌هایی هه‌رامکراوه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ریگی پینادریټ))^۲.

• له‌کو‌تایدا لادانی په‌له له‌هاوه‌لانی پایه‌به‌رز نابیته پاساو بۆ ده‌رچوون له‌م دوو بنه‌مایه، به‌لکو ((ئه‌گه‌ر بیدعه‌چییه‌ک ده‌رکه‌وت که‌به‌به‌تال پیندا هه‌ل‌ده‌دان، ئه‌وا پیویسته ئه‌و قسانه‌ی که‌راست نین لییان لادریټ و، به‌به‌لگه‌کانی زانین و دادپه روه‌رانه پوچه‌ل بکرینه‌وه))^۳، له‌به‌ر ئه‌وه پیویسته له‌قسه‌کانی به‌رانبه‌ر دُنیا ببیته‌وه که‌ناپه‌وايه، پیویسته که‌به‌رگریان به‌پیی هه‌ردوو رِیسای زانین و دادپه روه‌ری بیټ، ئه‌گه‌رنا ئه‌وا به‌نه‌زانی و سته‌مه‌و، وه‌لامدانه‌وه‌ی پوچه‌له به‌پوچه‌ل.

^۱ - منهاج السنة ۱۳۳/۵.

^۲ - منهاج السنة ۱۳۶/۵.

^۳ - منهاج السنة ۲۵۴/۶.

بنه‌مای مهنه‌جی

ئەوێ لەم توێژینه‌وه‌یه‌دا دەمانه‌وێت تهن‌ها قه‌تیسکردنی قسه‌کانی ئێبن ته‌یمیه‌و شیکردنه‌وه‌کانی بۆ ناکۆکییه‌ سیاسیه‌کانی نیوان هاوه‌لان نیه‌ —ئەوه‌ کاریکه‌ له‌دەر‌وه‌ی بایه‌خ‌دانمانه‌وه‌— به‌لکو ده‌مانه‌وێت هه‌ندیک رێسای مهنه‌جی دهر‌به‌ینین که‌ئێبن ته‌یمیه‌ له‌نووسینه‌کانیدا به‌راشکاوی باسی کردوون، یاخود بکریته‌ له‌رپیی ئاماژه‌دانه‌کانیه‌وه‌ له‌شیکاری بۆ ناکۆکییه‌کان دهر‌به‌ینرین، له‌به‌ر ئەوه‌ ئهم توێژینه‌وه‌یه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌بنه‌ما مهنه‌جیه‌ گشتیه‌کان له‌مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ئەو ناکۆکییانه‌دا، نه‌ک درێژ‌ه‌ی ئەو ناکۆکیانه‌وبه‌شه‌ ورده‌کانی، ئەوه‌ی وایکردووه‌ ئهمه‌ بکه‌ین بۆ ئەو لادانه‌ مهنه‌جیه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه‌ که‌له‌لای هه‌ندیک له‌وانه‌ی قسه‌یان له‌بار‌ه‌ی ئهم بابته‌وه‌ کردووه‌ یاخود گه‌نگه‌شه‌یان سه‌بارته‌ به‌م بابته‌ کردووه‌ له‌گه‌ڵی ژیاوین و بینیومانه‌ که‌له‌سنووری زانین و دادپه‌روه‌ری ده‌ری کردوون، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که‌به‌زۆری نیه‌تان باش بووه‌ و مه‌به‌ستیان دروست بووه‌.

ئێبن ته‌یمیه‌ گرنگی ئەو ئوصوله‌ گشتی و بنه‌ما مهنه‌جیه‌ گشتیانه‌ی له‌پا‌به‌ندبوون به‌زانین و دادپه‌روه‌رییه‌وه‌ پروون کردۆته‌وه‌، وتوویه‌تی: ((ده‌بیته‌ مروّف ئوصولی گشتی لا بیته‌ تا به‌شه‌کیه‌کانی بۆ بگێرپێته‌وه‌، بۆ ئەوه‌ی به‌زانین و دادپه‌روه‌رییه‌وه‌ قسه‌ بکات و، پاشان بزانیته‌ چۆن ئەو به‌شه‌کیانه‌ پرویانداوه‌، ئەگه‌ر وانه‌کات ئەوا له‌دروو نه‌زانی نیو ئەو به‌شه‌کیانه‌، نه‌زانی وستهمی له‌گشته‌کیه‌کاندا ده‌مینیت‌ه‌وه‌و به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ خراپه‌کاریه‌کی مه‌زن دیته‌ ئارا))^۱.

^۱ - منهاج السنة ۸۳/۵، هه‌روه‌ها ب‌روانه‌ هه‌مان واتا له (الفتاوی) ۲۰۳/۱۹.

ئەم ھەمەکیە مەنھەجیانە بەبۆچۆنی ئیمە بەنرخترینی ئەو ھە
کەئین تەیمە لەم بوارەدا پیشکەشی کردووە، کەئەوانیش ئەو
ھەمەکیانە ھەمەھیچ توێژەرێک لەمێژووی ئیسلامی و فێقی
سیاسی ئیسلامی دەستبەرداریان نایێت.

ئەو بەشەکیانەشی کەئین تەیمە پیشکەشی کردوون و
ھەندیک لە ھەلە بچوکیەکانی گیرانەو ھاویدا شیکردنەو ھە
گرتووە، ئەو لەمیانێ ئەم لیکۆلینەو ھەیدا نمونەیان لێ پوون
دەکەینەو، چونکە ئیمە خۆمان بەتەواوی بەقسەکانی ئین
تەیمەو ھەبەستووەو، ھێچ ناپەتەتەیک لەپەتەکردنەو ھە
ھەندیکاندا نابین، ئەگەر ھاو لای سەندەکیان دەرتەوت،
یاخود زۆری لەخۆ کردبوو لەخستە پویدا، کەئەمەش بەھەر حال
کاریکی دەگمەنە.

ھەرچۆنیک بێت ئەم نامە ھەمە توێژینەو ھەکی پێست نە بۆ
ھەموو ناکوکیە سیاسەکانی نێوان ھاو لای و، باسکردنی ھەموو
ئەو نە کەئین تەیمە سەبارەت بەم بابەتە نووسیویەتی، بەلکو
تەنھا پێسا مەنھەجیەکانەو ھەولمانداو ھەنووسینە سیاسەکانەو
و ھەریان بگرن، کەخوای گەر ئەو ھەزلە لەگەل کردین ماو ھەیک
لەگەل ئەو نووسینە ژیان.

لەوانە ھەندیکجار شیکاری ھەندیک لەزانایانی ھەرموودەناس
زیاد بکەن، وەک ھەردوو زانای پایەبەر زەھەبی و ئین ھەجەر،
دەخووزین ئەو پێسا یانەش بێنە یارمەتیدەری لیکۆلەر لەگەران
بەشوین راستی و، ئەوانە ھەدیەنەو یت پەندەکانی ئەو
ناکوکیانەو ھۆکارەکانی پشتیان بزان و، گرنگی ئەو ھەیان بۆ
دەرتەوت لەپێناوی بونیاتنانی ئایندە ئەم ئومەتە.

رېسای يه که م
دلنیا بوون له نه قل و گیرانه و ده دا
(التثبت فی النقل والروایة)

دهردی زوړیک له وانه ی باسیان له ناکوکیه سیاسیه کانی نیوان
هاوہ لان کردووه بریتییه له دلنیا نه بوون له نه قلدا، بهم هو یه شه و ه
نه وه موسلماننه کان میراتیکی گه وره ی گیرانه وه ی د ژیه کیان
سه باره ت به و پروودا وانه بؤ ما و ته وه، له مه شدا خواست و
ئاره زو وه کان کاری خو یان کردو وه، وایلن هاتو وه زوړینه ی
لیکول ه ران ئه و گیرانه وانه و درده گرن که له گه ل دیدو تیروانیاندا
دهگونجیت، به بی ئه وه ی پشت به پیوهریکی باب ه تی له نه قلدا به ستن.
له م بواره شدا هیچ پیوهریک نیه با شتر بیت له مه نه هجی ئه هلی
فه رمو وده له نه قلدا، چونکه مه نه هجیکی باب ه تییه و له دهره ویه وه
حوکم به سهر گیرانه وه که دا ده دات و، گرنگی به وه نادات که ئه م
تیروانینه یان ئه و بؤ چوونه پشتیوانی ده کات یان نا، ئه گه ر هاتو و
به سه نه دیکی نه پچرا و له گیره روه داپه روه ره کانه وه هاتبو و،
هه روه ها له ریز دهرچوون یا خود نات ه واویه کی خرابی تیدا نه بو و.
ئه وه ی سهیره و جیگه ی داخه له ئیستادا ئه وه یه که هه ندیک
له نو و سه رانی ها وچه رخ که به پابه ند بوون به مه نه هجی ئه هلی
فه رمو وده ناسراون - به هو ی پهیره وکردن و پسپوړبو و نیانه وه -
به لام له توژی نه وه کانیاندا سه باره ت به ناکوکیه سیاسیه کانی نیوان
هاوہ لان خو یان ته نها له پرووی تیوریه وه پابه ند کردو وه به و
مه نه هجه وه و، دین هیرش ده که نه سهر ئه وانه ی که به دروژن و

ئاسانكار لەنەقلدا ناسراون، پاشان ڕيگە بەخۆيان دەدەن كەهەموو جۆرێك لەئاسانكارى ئەنجام بدەن ئەگەر هاتوو هەندىك لەگىرپانەوهكان پشتیوانى تىروانىنەكەيانى لەخستنه پوو شىكردنه وەدا دەكرد، لەكۆتايى ئەم نامەيەدا لەكاتى قسەكردن لەسەر مەنەهەجى ئىبن عەرەبى و قوتابىيە هاوچەرخەكانى لەمياني بڕگەى: ((وتويژ لەگەل قوتابخانەى شيعەگەرايى سونيدا)) باسى نمونەى لەمجۆرە دەكەين.

چەندىن ليكۆلینەوهى ژمارەيەك لەتويژەرى هاوچەرخمان بينيوى، نوسەرانىيان كۆششى باشيان كردوو لەرهخنەگرتن لەگىرپانەوهكانى ميژوونوسان سەبارەت ئاشوب -بەتايەت تەبەرى- و خستنه پووئەوهى راستە، ئەمەش هەولێكە تويژەرانى خاوەن تواناي شىكردنه وه پيوستيان بەوهيه سوودى لى بينين، ئەگەر ويستيان سوود لەو ميژوونوسانە وەرگرن. لەگەل ئەوهشدا ئەم ليكۆلینەوانە لەدوولاوه ناتەواويان تىدايه:

يەكەميان: نوسەرانىيان هەولێ زۆريان نەداوه بۆ بەدواداچوون و زانينى ئەو گىرپانەوانەى لەكتيبەكانى فەرموودەدا هاتوون، خۆ ئەگەر ئەوانەيان بەفراوانى پيوستەوه ئەنجام بدايە، ئەوا پيوستيان بەگىرپانەوهى ميژوونوسان -لەنيويشياندا تەبەرى- زۆر بەكەمى دەبوو، ئەمەش كەمتەرخەمىيەكى نەشايە، بەتايەت لەلایەن پسپۆرانى زانستى فەرموودەوه.

دووهميشيان: ئەوان خۆيان پابەند نەكردوو بەو مەنەهەجەى كەبانگەشەيان بۆ كردوو، ئەواتا هەركاتى لەپەخنەگرتن لەگىرپانەوهكانى ميژوونوسان دەبنەوه و، دەستدەكەن بەشىكردنه وهى پووداوهكان، هەموو پيساكانى فەرموودە لەياد دەكەن و، ئەوهى ميژوونوسان هيتاويانەو پالپشتى

شیکارییه که بیان دهکات -له نیویشیاندا هاوچه رخه کان- دههینن به بی رهخنه و پیداپوونه وهو، ئه و گێرانه وانه ش رت دهکانه وه که له گهل شیکاریه که ی ئه ماندا یه کناگریته وه به بی بوونی به لگه له ریساکانی فهرمودهدا که ئه و کاری له سه ر دهکات.

له گهل ئه مه شدا ئه م لیكۆلینه وانه به هایه کی زانستی مه زنیان له بواری جیاکردنه وه ی گێرانه وه راست و لاوازه کان له میژووی ته به ریدا هه یه، له وانه یه توێژه رانی تر سوود له و هه وله زانستییه شیکاریانه ی ئه و پروودا وانه وه ربگرن زیاتر له وه ی که نوسه رانی ئه و لیكۆلینه وانه خۆیان لێ سوود مهند بوون، بو ی هه یه ئه و که سه ی پێی راده گه یه نریت به ئاگادار بیت له و که سه ی که بیستییه تی.

هه رچۆنیک بیت ئه و که سه ی ده یه ویت له سه ر ناکوکییه سیاسیه کانی نیوان هاوه لا بنووسیت -به بی سه رکه شی له نه قلدا- پێویستی به وه یه که ئا رامگر بیت، به کتێبه (صاح) و (سنن) و (مسانید) هکاندا به بیماندوو بوون بگه ریت، پاش ئه وه به ره و کتێبه کانی (تراجم) بچیت که ئه هلی فهرموده نووسیویانه، که راستکردنه وه ی زۆریک له گێرانه وه میژووییه کان و، تانه دان له که سانی مشه خۆرو نه خۆشیان له خۆ گرتووه و، له و که سانه بن که توانای مه نه هجی ریککردنیان هه یه به جو ریک بتوانن ئه و هه واله په رته وازانه له یه ک سیاقدا به یین و، یه ک وینه ی ته واول لێیان -به بی ئه وه ی پێویستی به چۆنیه تی ریکخستنی ئیشینه کان و بایه خدانه کانیان هه بیت- دروست بکه ن، پاشان هه ستیت به هه لێنجانی گوزارشتی ئه و وینه یه له رابردو ودا و په ندو وانه کانی بو ئاینده.

کاره که هه رچۆنیک بێت، کتیبه کانی فەرمووده زۆری له وه تێدايه، لیکۆلەر به مامه لهی له گه لیداو، به چوونه نیو گه نجینه کانیه وه، ده گاته ئه و برۆایه ی که به درێژی سه باره ت به ژیا نی سه رده می یه که م به جۆریک دوا وه که به سه بۆ هه رکه س ویستی له وه بێت، خۆ ئه گه ر فرا وانکردنی ویست ئه و له کتیبی میژو ونو وساندا ته نها درێژه ی ساده هه یه که که لینه کانی نیو ئه و بۆچو نه ی بۆ پر ده کاته وه که له سه ر گیرانه وه راسته کان بونیاتی نا وه، له وانه یه هه ر پێویستی به وه ش نه بێت.

باشترینی میژو ونو وسانیش ئه وانه ن که ئه هلی فەرمووده ن، زۆریک له زانایان دوو زانستیان پیکه وه تیدا کۆبۆته وه، له دوو پیشه دا شاره زا بو وه، له وانه ش زه هه بی و ئیبن که سیرو ئیبن حه جه رو جگه له وان... ئه و زانایانه با پا به ندیش نه بن به مه نه هجی (جرح و تعدیل) له کتیبه میژو ووییه کانیاندا، له گه ل ئه وه دا به هۆی کارکردنیان له گه ل راست و لاوازدا و، به هۆی ئه زموونیان له په خنه له ئه وه ی گوازا وه ته وه به شیوه یه کی به راوردکاری، واده کات به زۆری ئاگادارین له گیرانه وه ی نا ته وا و له پیزده رچوو درۆکان، که سه ریچی گیرانه وه راسته کان ده کات وه ک ئه وان شاره زاینی و، ئه وانیش له باره ی خرابی یا خود له ریزده رچوونی یان نا راستیانه وه هۆشدار ی دده ن، ئه مه ش یارمه تیده ری باشه بۆ ئه و توێژه رانه ی سوورن له سه ر پا به ندبوون به دروستی گوازا وه کان.

رئیسای دووهم له به رچا و گرتنی باشه‌ی هاوۀ لانی (استصحاب فضل الاصحاب)

له راستیدا زۆریک له وانه‌ی باسی ناکۆکییه سیاسیه‌کانی نیوان هاوۀ لانیان کردوو، زیاده‌په‌ویان کردوو له چاوپۆشی له هه‌ندیکیان به‌په‌واو ناپه‌وا، ته‌نها به‌وه وازیان نه‌هیناوه که ئه‌م هه‌له‌یه یان ئه‌و هه‌له‌یه بده‌نه پال ئه‌م یان ئه‌و هاوۀ له، به‌لکو باشیتیه‌کان و پێشینی و جیهادی ئه‌و هاوۀ لانیان له یاد کردوو، زمان درێژیان به‌خرابه به‌رانه‌ر کردوون و، تۆمه‌تیان داوه‌نه‌ته پال.

ئێبن ته‌یمیه به‌ره‌نگاری ئه‌وانه - له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه شیعه رافزیه‌کان - بۆ ته‌وه له وه‌لامدانه‌وه‌یاندان ئه‌م کتێبه پر به‌هایه‌ی نووسیوه: ((منهاج السنة النبوية في الرد على الشيعة والقدرية))، که به‌هه‌مان شیوه به‌ناوی ((میزان الاعتدال فی نقض کلام أهل الرفض والاعتزال)) ناسراوه، فه‌ره‌ه‌نگیکی بیروباوه‌رو سیاسی گشتیه، بگه‌ له وانه‌یه به‌په‌هایه فراوانترین کتێب بێت که له باره‌ی فیه‌ی خه‌لافه‌ته‌وه نووسرا بێت، به‌هه‌مان شیوه بواریکی فراوانی فه‌واکانیشی ته‌رخان کردوو بۆ ئه‌م بابه‌ته.

له به‌هێزترین به‌لگه‌کانیش که له‌م بواره‌دا ئێبن ته‌یمیه هیناویه‌تی وه‌ خسته‌په‌وی باشیتی هاوۀ لانی به‌سه‌ر تیکرای نه‌وه‌کانی موسلماناندا، به‌و پێیه‌ی که هه‌لگری ئاین و راگه‌یه‌نه‌ری بوون به‌ وانه‌ی پاش خۆیان هاتوون، له‌مباریه‌شه‌وه وتویه‌تی:

((هه موو ئه وانه ی باوه ږیان به خودا هه یه، ئه واهه زلی هاوه لانیان تا ږوژی قیامت له سه ره))^۱.

بیوژدانییه - ویرای پیزانینی کاری جوانیان - به رانبره ئه وانه خراپ بیت که په یامی خوی گه وره و ریگای حه قیان گه یاندوه پیت، ئه م پاساوه به ساده یی و جوان دهر برینه که یه وه به سه بو ئه وه ی سه رنجی هه رکه سیکی به ویزدانی عاقل رابکیشیت.

ږیزگرتنی هاوه لانی پابه رز به زیاده ږه ویکردن له باره یانه وه نابیت، یاخود سیفه تیکیان بدریته پال که هی مروږ نه بیت، به لکو به پابه ندبوون به ږیسا شه رعیه کانه وه ده بیت، که پشینه بوونی به باشیتی داناهو، ږیگری دهکات له وه ی ئه و باشیتیه تنها به هو ی ږوودانی لادانیک یان گونا هیک له لایه ن ئه م هاوه ل یاخود ئه و هاوه له وه به هه در بدریت، به رگریکردن له لادان و پاسا و بو هینانه وه شیان له شه رعدا جی نابیته وه، به لام به هه دهر دانی باشه ی گه وره هاوه لان به هه مان شیوه جی نابیته وه، لیږدها دوو نمونه ده خینه ږوو:

نمونه ی یه که م: میسته ح کوږی ئه ساسه (خوا لی ږازی بیت)، پیاوړیکه له موهاجیه ره کان و به شداری به دری کردووه، له ږووداوی ئیفکا دژی عائیشه ی دایکی باوه ږداران (خوا لی ږازی بیت) به لاریدا چوونیک لی ږوویدا، عائیشه باسی ږووداوی ئیفک دهکات که یه که مجار ئاوا گو یی لیووه، له فهرمووده یه کی دریژدا که چه ند ږرگه یه کی لی وهرده گرین که په یوه ننداره به بابته که وه و ده لیت: ((...)) ئه مچا من و دایکی میسته ح به ږیکه وتین... دایکی میسته ح هه لکه وت و، وتی: له ناو بچیت میسته ح، منیش پیم وت: خراپترین قسه ت کرد، ئایا قسه به پیاوړیک ده لیت که به شداری به دری کردووه؟...

^۱ - منهاج السنة ۳۷۶/۶.

خوای گه وره (قورئانی) بۆ به رائه تی من نارد، ئه بوبه کری صدیق -
 خه رچی میسته حی کوری ئه ساسه ی ده کیشا به هوی خزمایه تی و
 هه ژاریه وه - وتی: سویند به خوا پاش ئه وه ی له باره ی عائیشه وه وتی
 ئیتر هیچی بۆ خه رج ناکه م، ئه مجا خوای گه وره ئه م ئایه ته ی قورئانی
 نارد هه وه: (وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى
 وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ
 يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ)، ئه بوبه کری صدیق وتی: به لئى سویند
 به خوا، زۆرم پېخۆشه خوای گه وره لیم ببوریت، هه ربۆیه گه رایه وه
 بۆلای میسته ح و خه رچی ده کیشاو، وتی: سویند به خوا هه رگیز لئی
 ناگرمه وه..))^۱، ((لای ته به رانی وا گیردراوه ته وه که له وه به دوا
 دوو هینده ی پېشته ری پیده دا))^۲.

ئهم چیرۆکه دوو وانه ی پر بایه خی په یوه ندادار به بابه ته که مانی
 تیدایه:

- وه لآمی عائیشه بۆ دایکی میسته ح و، نیگه رانبوونی
 له قسه پێوتنی ئه و پیاوه موجهیده ی به شداری به درى کردوه،
 ئه مه ش به لگه یه له سه ر داننان به چاکه پېشینداو ئه وانه ی
 له ساته وه خته نا ره حه ته کاندا ئاینیان سه ر خستوه کاریکی شه رعى
 پێویسته و، هاوه لآن ئه مه یان ده زانی وله به رچاویان ده گرت.

- ئه و فه زل وله پېشبوونه ده بیته تاکاکار بۆ خاوه نه که ی و،
 له سه ر بر واداران پێویسته چاوپۆشی له هه لآی بکه ن، خوای گه وره
 خالقی بونه وهر فه رمانی کرد به ئه بوبه کری صدیق که په یوه ندى

^۱ - البخاري ۱۵۲۱/۴، سه بارت به فه رموده ی ئیفک به شتیه یه کی گشتی بر وانه:
 البخاري ۱۴۱۵/۴ و مسلم ۲۱۲۹/۴ و بیهقی له (الكبرى) دا ۲۹۵/۵ و عبدالرزاق ۴۱۰/۵
 و هیشمی: مجمع الزوائد ۷/۷.

^۲ - ابن حجر: فتح الباري ۴۷۸/۸.

له گهل ئه و بر واداره موهاجيره دا نه چرپيت كه له پيناوى خوا هيجره تى كردوه، به هوى هه له يه كه وه (هفوة) لى رويداوه، ياخود به هه له داچوونيك (عثرة) تووشى بووييت، له كو تايدا ئه ویش مروقه و هه له دهكات.

نمونه ی دووهم: حاته بی کورپی ئه بی به لتعه كه هه وليدا هه واله كانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و جوله كانی سوپاكه ی دزه پیبكات بۆ بیئاوه ره كان، دیاره ئه مه هه له ی بچوک نیه له کاتی جهنگدا، به پپی ئه وه ی بوخاری چیرۆكه كه ی له ژیر ناویشانی ((باب الجاسوس))^۱ دا هیناوه، ئه بوداودیش له ژیر ناویشانی ((باب فی حکم الجاسوس اذا کان مسلماً))^۲، به لام پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پاساوه كه ی حاته بی قبول کردو، پیشین به وون و به شداری کردنی له جههاددا بوونه تکاکار بۆی، پاش ئه وه ی عومه ر ویستی له گه ردنی بدات ((عومه ر وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ریمبه ده له گه ردنی بدهم، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: ئه و به شداری به دری کردوه، تو چوزانیت له وانه یه خوای گه و ره به به شداری بووانی به دری فه رموویی: چیتان ده ویت ئه نجامی بدهن من لیتان خو شبووم، عه مری کورپی دینار وتی: ئه م ئایه ته ی له باره وه هاته خواره وه: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ))^۳، ئه م فه رمووده یه ش وه ک فه رمووده كه ی پیشو و وانه یه کی

^۱ - صحيح البخاري ۱۰۹۴/۳.

^۲ - سنن ابی داود ۴۷/۳.

^۳ - صحيح البخاري ۱۰۹۵/۳ و ۱۸۵۵/۴.

مهزنی داننان به باشه‌ی پیاوچاکان و، به‌ه‌ده‌ر نه‌دانی ئه‌وچاکه‌یان به‌ه‌وی هه‌له‌ یاخود که‌وتنیکه‌وه‌ که‌ئه‌نجامی دابیت.

به‌لام لی‌رده‌دا ده‌بیت ئاگاداری شتیک بین که‌زۆریک له‌زیاده‌رپۆکاران له‌هه‌موو سه‌رده‌میکدا لیتی بیئاگا بوون، ئه‌ویش داننانه‌ به‌چاکه‌و پیشینبوونی خاوه‌ن چاکه‌کان، ئه‌وه‌ له‌خۆ ناگریت به‌هه‌له‌کانیان رازی بین، یاخود ببیته‌ ه‌وی راگیرانی هوکمه‌کانی ئیسلام به‌گشتی به‌رانبه‌ریان و، دووفاقه‌یی له‌هوکی شه‌رعیدا دروست ناکات، به‌جۆریک به‌سه‌ر هه‌ندی‌کدا جیبه‌جی بکریت و به‌سه‌ر هه‌ندیکی تردا جیبه‌جی نه‌کریت، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) هه‌دی بوختانکردنی (القذف) به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌دا جیبه‌جی کرد که‌له‌ئیفکدا به‌شداربوون، له‌نیویشیاندا میسته‌حی کوپی ئه‌ساسه‌ که‌موهاجیربوو به‌شداریه‌ به‌دریشی کردبوو^۱، قورئانی پیرۆزیش هاته‌ خواره‌وه‌و ه‌وشداریدا له‌باره‌ی پشتگیری دوژمنانی خواو دوژمنانی باوه‌رداران پاش ئه‌وه‌ی حاته‌بی کوپی ئه‌بی به‌لتعه‌ که‌موهاجیربوو، به‌شداریه‌ به‌دریشی کردبوو ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجامدا..

¹ - ب‌روانه: فتح الباری ۴۸۲/۸.

پیتسای سیتیەم

جیاوازیکردن لەنیوان گوناھی لیخۆشبوو و هەولی سوپاسگوزاردا (التمیز بین الذنب المغفور والسعی المشکور)

چەندی دەق لە پیغەمبەرەو (صلی اللہ علیہ وسلم) هاتووە
شاھیدی چوونە بەھەشت دەدات بۆ هەندیک لەھاوہلانی پایەبەرز،
لەوانە دە مژدە پێدراوہکەو، بەشداربووانی بەدرو، بەشداربوونی
پەیمانی پەزوان، وەک فەرموودەکی حەتەب کە پیشتەر خستمانە
پروو، لەفەرموودەکی تردا پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
دەفەرموویت: ((لن يدخل النار أحد شهد بدرا))^١، واتە: هیچ کەس
لەوانە بەشدار بەدریان کردووہ ناچنە ئاگرەوہ،
لەفەرموودەکی دیکەدا دەفەرموویت: ((لايدخل النار أحد بايع
تحت الشجرة))^٢، واتە: ناچیتە ئاگرەوہ کە سیک لە ژێر درەختەدا
بەیعەتی داویت، ئەمەش ئەو دەگەیتەت کە خوای گەورە ئەوانە
لەو پووداوہ بەرزانەدا بەشداربوون لیان خویشبووہو
لەگوناھەکانیان بوراوہو، لەتێگەشتنی ئەم دەقانەدا دوو پێر
لەخەلکی بەھەلەدا چوون:

^١ - ئەحمەد بە پشتبەستن بە مەرجی مسلم گیراویەتیەوہ، بروانە مبارکفوری: تحفة
الاحوذی بشرح جامع الترمذی ١٤٢/٩ و ابن عبدالبر: التمهيد لما فی الموطأ من
المعانی والاسانید ٣٥٥/٦ وفتح الباری ٣٠٥/٧.

^٢ - مسلم (بەدەرپرینی جیاوازی گیراویەتیەوہ ١٩٤٢/٤ و ابن حبان ١٢٨/١١ و ترمذی
٦٩٥/٥ و ابوداود ٢١٣/٤ و نسائی ٤٦٤/٦).

- پېړېک وا له و موژدهیه ی به هه شت تیگه یشتون به شیوه یه کی ناراشکاو جوړیک له بیگوناهی (مه عصومی) دهگه ینیت، خاوه نه که ی پاش ئه وه گونا ه ناکات مه گهر هه له یه کی له سه رهه لگیراو (خطا مرفوع) که ته ئویلی تیدا بکریت و، ئه وه رت ده که نه وه که شته کان به ناوی خو یانه وه ناو بنرین، زوړیان له خو یان کردو وه له لیکدانه وه ی هه ندیک هه له که نه وانه ی تیگه وتوو، یان گونا ه که نه نجامیاند او.

- پېړه که ی تریش گونا هه کان یان وا لیکد او ده ته وه که پهی وه ندیان به موژده ی به هه شته وه نیه، له سه ر ئه مه ش ئه وه به لینانه یان به به لگه هینا وده ته وه له ده قه کانی فه رمو وده دا که واقعی نیه و، ئه وه که سانه ناگریته وه، به هو ی ئه وه موژده دانه تاییه ته ی له باره یانه وه هاتوو وه، که وتو ونه ته هه له وه له تیگه یشتون داو، سه ریچی ده قی راستی راشکاویان کردو وه.

ئین ته یمیه هه له ی هه ردو و مه نه هه که ی دیاری کردو وه ده لیت: ((ئو خه لکه ی له م رو وده لایاندا و دو پېرن: تانه ده ران (قادحون) ئه وانه ی تانه به جوړی له که سیک دده ن که خوا لیتی خوش بییت و، پیا هه لده ران که نه و کارانه ی لیخو شبوونیان بو هیه والیده که ن که له به شی هه ولی سوپا سگوزار (من باب السعی المشکور) بییت، ئه مه یان زیاده روه ی ده کات له که سیکدا به شیوه یه که هه تا چاکه کانیشی ده کاته خراپه، ئه وه شیان به جوړیک سته می لیده کات تا یه که خراپه ی بکاته له ناو به ری چاکه کانی))¹، پاشان ئه م ریسا به رزه له قسه کردنی سه باره ت به ده موژده پیدرا وده که و

¹ - منهاج السنة ۱۹۸/۶.

به‌شداربووانی به‌درو به‌شدارانی په‌یمانی ره‌زوان جیبه‌جی ده‌کات و، ده‌لئت: ((ئیمه شاهیدی ئه‌وه ناده‌ین که‌هر یه‌کیک له‌وانه گونا‌ه ناکات، به‌لکو شاهیدی ده‌ده‌ین که‌یه‌کیک له‌وانه ئه‌گه‌ر گونا‌هی کرد ئه‌وا خ‌وای گه‌وره له‌ر‌وژی د‌واییدا س‌زای ناد‌ات و، نایخ‌اته ئاگره‌وه، به‌لکو بی‌گومان ده‌یخ‌اته به‌ه‌شته‌وه، س‌زای ر‌وژی د‌وایی به‌ه‌وی ته‌وبه‌کردنیه‌وه، یاخ‌ود به‌ه‌وی چاکه ز‌وره‌کانیه‌وه، یا‌ن به‌ه‌وی ئه‌و نار‌ه‌حه‌تیانه‌ی که‌ده‌بنه که‌فاره‌تی، یا به‌ج‌گه له‌وانه لا‌ده‌چیت))^۱، ((مه‌به‌ست ته‌واومه‌ندی (کمال)ی کوتاییه نه‌ک که‌م و‌کورتی سه‌ره‌تا))^۲.

ئه‌مه‌ش هه‌مان لی‌کدانه‌وه‌یه که‌ئین حه‌ج‌ه‌ر پ‌یی گه‌یشته‌وه، کاتی ه‌وش‌داریدا که‌مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ((ئه‌وانه گونا‌ه ده‌که‌ن، به‌لام به‌ستراوه‌ته‌وه به‌لی‌خ‌وش‌بوونه‌وه، وه‌ک بال‌ا‌زانیه‌ک به‌سه‌ر که‌سانی تر‌دا، ئه‌مه‌ش به‌ه‌وی ئه‌و هه‌ل‌و‌یسته مه‌زنه‌وه))^۳.

ئین ته‌یمیه لی‌ره‌دا جیا‌وازی کرد‌وه له‌نیوان ئه‌و گونا‌ه‌ی لی‌خ‌وش‌بوونی ب‌و هه‌یه‌و ئه‌و هه‌ول‌ه‌ی سو‌پاس‌گ‌وزاری ب‌و هه‌یه ئه‌مه‌ش کار‌یکی وردی در‌وسته‌و، بایه‌خ و‌گر‌نگیه‌کی ز‌وری هه‌یه.

چون‌که هه‌ندیک له‌و په‌ر‌وشانه‌ی که‌پا‌به‌ند نه‌بوون به‌مه‌نه‌جی زانین و‌دا‌په‌روه‌رییه‌وه لی‌ره‌دا گونا‌هی لی‌خ‌وش‌بوویان گ‌ور‌ی‌وه ب‌و هه‌ول‌ی سو‌پاس‌ک‌راو، ئه‌مه‌ش کار‌یکی مه‌تر‌سیداره، چون‌که کار‌یگه‌ری ده‌بیت له‌سه‌ر پ‌وونی ر‌یساو بنه‌مای شه‌رعی له‌م‌یشکی

^۱ - منهاج السنة ۲۰۵/۶.

^۲ - منهاج السنة ۲۰۹/۶.

^۳ - فتح الباري ۴۸۰/۸.

نه وهی موسلماناندا، مهنه جی دادپهروه رانه واده خوازیت که هه له یاخود گونا ه به ناوی خویه وه ناو ببریت به بی هه له تاندن، پاشان ئه و موژدهیه پوون بکریته وه که لیخوشبوونی تیدایه بو ئه و که سانه ی دهیانگریته وه، به مهش دهرگا به پرووی ئه وانه دا داده خریت ئاسانکاری ده که ن بو شوینکه وتنی هه له و گونا هی گه وره کان، به لام ئه وانه ی که ده یانه ویت تانه یان لی بدن (قدح فیه م) و زماندریژی به رانه بریان بکه ن و، به ویژدانه وه مامه له له گه ل که س و بنه ما هه ردووکیان ده کریت.

پیسای چواره م

جیا کردنه وهی مهنه جی ریشه دارو مهنه جی میژووپی

(التمیز بین المنهج التأصيلی والمنهج التاريخی)

ئه و ناکوکییه ی له باره ی هه له سه نگاندنی زوړیک له هه له ویسته کانی هاو لان و که سیتیان هاو ته ئارا هو یه که ی جیا نه کردنه وه ی مهنه جی ریشه داره له گه ل مهنه جی میژووپی دا، چونکه مهنه جی ریشه دار له بنه ماوه سه رچاوه ده گریت و خه لکی بو ده گه پینریته وه، خه می خاوه نانی بریتییه له به رگری له بنه ماکانی ئیسلام که تیکه ل به کاری خراپه بکریت، یاخود شیوینه ره کانی میژوو بیشوینیت.

به لام مهنه جی میژووپی له وه صفی ئه زموونی مرویی کردارییه وه سه رچاوه ده گریت و، هه ندیکیان له سه ر هه ندیکی تریان پیوانه ده کات و، خه می خاوه نه کانیشی بریتییه له به رگریکردن له پیوانی ئیسلام که کاره کانیان بشاریته وه، یاخود شکویان

له دهر وونه كاندا بشكینیت، ئه گهر ئیمه ئهم جیاكردنه وه یه مان كرد،
ئه واه بو هه لسه نگاندى به ویزدانانه سوودی ده بیئت بومان.

با ئیستا ببینین كه ئیبن تهیمیه چۆن ئهم ریسایه ی جیبه جی
كردوه له هه لسه نگاندى كه سیتی معاویه ی كوری ئه بوسوفیاندان
(خوا لئی رازی بیئت).

بنه پهرتی حوكمدان له سهر كه سیتی معاویه له سهر ناكۆكى نیوان
دوو مه نه هج بونیات دهنریت:

- ئه وانه ی کاریان به مه نه هجی میژوویى كردوه ئه واه
پاشایه ته كه ی معاویه به و پاشاو فه رمان په وایانه ده پیون كه دواى
ئهو هاتوون یان هاوسه رده می ئهو بوون، ئاره زوویان به لای
ئهو دایه به رگری لیبكه ن، ئه مه ش کاریكى لوژیکییه، چونكه معاویه
له فه رمان په وایه كه ی و به شه كه ی و به رگری كردنى له وه ی له ژیر
ده سه لاتى موسلمانان و خاكی ئیسلامدا بووه، به دلنیا ییه وه له هه موو
ئه وانه با شتر بووه.

- ئه وانه شى په پره ویان له مه نه هجی ریشه دارى كردوو به پیتی
بنه ما ره سه نه ئیسلامیه كان كه ده وه له تی پیغه مبه رو خه لافه تی
راشیدینی له سهر دامه زرابوو دادوه ری ده كه ن و، ئاره زوویان
به لای ره خنه لیگرتنیدایه، ئه مه ش به هه مان شیوه کاریكى لوژیکییه،
به هۆی ئهو كۆسپه گه ورانه ی له سهر ده ستی ئهو هاته نیو
سیستمی حوكمرا نی ئیسلامی.

كاره كه وهك ئه وه ی پروونه - بو ناكۆكى له لوژیکی مه نه هجدا
ده گه رپه ته وه، هه ریك له و دوو هه لسه نگانده له سنووری لوژیکی
خۆیدا راسته، ئه گهر وابه سته بو بیئت به دروستی نه قل و سه لامه تی
لیكدانه وه وه، به راستی ئیبن تهیمیه ئهم ریسایه ی جیبه جی كردبوو،
گه یشتبووه هه لسه نگاندى كه سیتی معاویه و،

له ناکۆکییه که ده‌ربازی بووه‌و، ده‌لیت: ((له پادشایانی موسلمان که سیان له معاویه باشت نه‌بوون، هیچ که‌سیکی سه‌رده‌مه‌که‌شی له پادشایانی سه‌رده‌می معاویه له‌و باشت نه‌بوون ئه‌گه‌ر روژگاری ئه‌و درایه پال روژانی ئه‌وانه‌ی دواتری، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رده‌می ئه‌و بدریته پال سه‌رده‌می ئه‌بو به‌کرو عومهر ئه‌وا به‌باش‌زانین ده‌رده‌که‌وێت و، معاویه -به‌گونا‌هه‌کانیه‌وه- پادشای وه‌ک خو‌ی له‌پاش ئه‌و نه‌هاتووه))^۱، ((ئاشکرایه که ئه‌و له‌عوسمان وعه‌لییه‌وه نزیک نیه، چ جای له‌ئه‌بو به‌کرو عومهر وه))^۲، له‌فتواکانیشیدا ئین ته‌میمه جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م مانایه ده‌کاته‌وه‌و ده‌لیت: ((زانان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی معاویه باشت‌ترین پادشای ئه‌م ئومه‌ته بووه، چونکه ئه‌و چواره‌ی به‌ر له‌ئه‌و خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر بوون و، ئه‌ویش یه‌که‌م پادشا بووه))^۳.

پێشای پێنجهم

دانان به‌سنووری ته‌واومه‌ندی مروّفا

((الاعتراف بحدود الکمال البشری))

ئه‌گه‌ر هه‌موو لیکۆله‌ریکی به‌ویژدان تیگه‌شتایه که‌چینی هاوه‌لان-به‌گشتی نه‌ک دانه‌ دانه‌یان- گه‌یشته‌بوونه ئه‌وپه‌ری ته‌واومه‌ندی مروّی و، هه‌موو برواداریکی راستگۆ که‌خوا به‌رستیت خو‌شی ده‌وین و رقی له‌وانه‌یه که‌رقی لیانه، به‌لام - ئه‌گه‌ر له‌زیاده‌ره‌وی دوور بوو- ئه‌وا ده‌ییت که‌تیگات

^۱ - الذهبي: المنتقى ص ۴۰۲، ابن تیمیة: منهاج السنة ۶/۲۳۲.

^۲ - المنتقى ص ۴۰۳.

^۳ - مجموع الفتاوى ۴/۴۷۸.

ته واومه نديه كه يان ته واومه ندى مرويه، له بهر ئه وه سهير نابيت كه هه نديك حاله تي لاوازي كه له سروشتي مروئن لبيان پو ويدات: له وانه يه مروف ته قوادار بيت، به لام به هوى شه يتانه وه دالغه يان توش بيت، ئه مهش به پي ده قى قورئان: ((إِنَّا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ))^۱.

- له وانه ي موهاجير بيت له پيناوى خوا - به شاهي دى قورئان - وهك ميسته حى كورى ئه ساسه، به لام به شدارى ئيفكيش دهكات و، له تومه تكاران ده بيت.

- له وانه يه پياوچاكيش بيت - وهك سه عدى كورى عوباده - به لام عائيشه له هه لويستيكدا واباسى سه عدى كردوه كه ئه و ((پياو چاك بووه به لام په تا له بيري بردوته وه))^۲.

- له وانه يه موهايديش بيت له پيناوى خوادا - وهك ئه هلى به درو ئوحد بيت - به لام ئاره زوى شتى له مالى دونيا بكات: ((مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ))^۳، ((تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ))^۴.

ئه وه تانى پيغه مبه ر (درودى خواى له سه ر بيت) سزا (حه دى) شه را بخواردنه وهى له سه ر نعيمان كورى عه مرى ئه نصارى^۵ جيه جى

^۱ - سوره تى الاعراف: ئايه تى ۲۰۱.

^۲ - صحيح مسلم ۴/۲۱۳، مسند احمد ۶/۱۹۶، له گيرانه وه يه كيشدا: ((به لام تووشى تا بووه))، البخاري ۲/۹۴۴، ابن حبان ۱۰/۱۸، النسائي ۵/۲۹۸، البيهقي ۱۰/۴۱، احمد ۶/۱۹۷، ابويعلي ۸/۳۲۹، له وانه يه يه كيك له گيرانه وه كان راست كردنه وهى ئه ويتر يان بيت و، مانايان نزيكه له يه كه وه.

^۳ - سوره تى ال عمران، ئايه تى ۱۵۲.

^۴ - سوره تى الانفال، ئايه تى ۶۷.

^۵ - صحيح البخاري ۶/۲۴۸۸.

کرد، ههروهك چۆن عومهرى كورپى خهتاب له سهر قدامهى كورپى مهزوعون¹ جيبهجيى كرد، ههريهك له نعيمان و قدامهش لهو كهسانه بوون كه به شدارى به دريان كردبوو، ئيدى مرووف به مجورهيه: ههچهند بههيز بيت لاوازه، ههچهند تهواومهند بيت ناتهواوى تيدايه، تهنها پيغه مبهرا و نيردراوان نهبيت كه خواى گهوره مهعصومى كردوون، ئهگهر ئه مه به رانبهر ئه و پيشينه راست بيت كه پاش تاكيكرنه وه و نارهحتى زور له قوتابخانهى پيغه مبهرا درهچوون، ئيدى ئهبيت بو دهشتهكيهكان و ئهوانه چۆن بيت كه زور دواتر موسلمان بوون، وهك ئهوانه لهفتهحى مهكهدا موسلمان بوون.

ئيبن تيميه لايه نهكانى لاوازى مرووفى لاي زوريك له گهوره هاوهلان پوون كردوتهوه، ئه و به وه پاساوى بهيعه تنه داني عهلى كورپى ئه بو تاليب به ئه بوبه كرى صديق له شهش مانگى يه كه مى جينشينيه كهيدا بو ئه وه گيراوته وه كه عهلى ((به رپرسياريتيه كهى بو خوى دهويست))² و، ئاماده نه بوونى سه عدى كورپى عوبادهش بو بهيعت پيدانى ئه بوبه كرى صديق جاريك بو ئه وه دهگهريته وه كه ئه نصاريهكان ((دياريان كردبوو بو فهرمانره وايهتى و، ئه ويش ئه وهى له دلى مروفا ده مينيته وه له دليدا مابوويه وه))³، جاريكيش به وه ليكي ده داته وه كه ((به هوى ئه وهى كه داواى فهرمانره وايهتى ده كرد))⁴ و، جاريكيش به لايه نگري بو هوزه كهى: ((سه عد مه به ستي ئه وه بوو كه پياوئيكى ئه نصارى بكريته فهرمانره وا))⁵، له جياگيه كى

1 - سنن البيهقي 315/8.

2 - منهاج السنة 450/7.

3 - منهاج السنة 536/1.

4 - منهاج السنة 518/1.

5 - منهاج السنة 336/8.

دیکه شدا ئیبن تهمیه دهلیت: ((سعد دواکهوت و هوکارهکهی زانرا، چونکه داوی دهکرد بکریته فهرمانرهواو، فهرمانرهوایهک له موهاجیرهکان و فهرمانرهوایهک له ئه نصارهکان دابنریت))^۱. شیخی ئیسلام خوی ماندوو نه کردوو له زورله خوکردن بو پاساو هیئانهوهی ئه و کاره ی سعد ئه نجامی داوه یان به ته ئویلکردن بو، به لکو وتویه تی: ((سعد با پیاویکی چاکیش بوو بیت، خو مه عصوم نیه، به لکو گوناھی ههیه و خوی گه وره لی خوش ده بیت و، موسلمانان یه کیان ناسیوه))^۲، زه هه بیش بو هاوشیوهی ئه مجوره لیکدانه وهیه چوه سه بارهت به سعد که ((گه ورهیه کی به پیزی گوپرایه ل بو، له رۆژی وه فاتی پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) له دهوری کوبوونه وه تابه یه تی پی بدن، له کاتیکیدا تووشی تا بوبوو، هه تا ئه بوبه کرو کومه له که هاتن، له بوچوونه که ی خویان پاشگه زیان کردنه وه، ئه وه بو سعد نه بوو))^۳.

له دانتان به سنووری ته واومه ندی مرۆفدا پاکخو نه کردنی کهسانی نامه عصومه له ئارهزوو ویستی دونیایی هه رچه ند پایه ی به رز بیت و، سه ری به رز بیت، ئیبن تهمیه وتویه تی: ((ئه وهی په یوه نندار بیت به م به شه وه ئه وهیه که بزانی پیاوانی مه زن له زانین و ئایندا له هاوه لان و شوینکه وتوان و ئه وانیه ی پاش ئه وان هاتوون تا رۆژی قیامهت، ئه هلی بهیت و جگه له وانیش، له وانیه هه ندیک ئیجتیهاد که گومان ی تیدا بیت لیان و، جوړیک له ئاره زوی نادیار ی تیدا بیت رووبدات، به هوی ئه مه شه وه شتی روو بدات که نا کریت تیدا شوینی بکه ویت، با له ئه ولایا ته قواداره کانی خوداش بیت، نمونه ی ئه مانه ئه گه ر

۱ - منهاج السنة ۳۳۱/۸.

۲ - منهاج السنة ۳۲۶/۶.

۳ - سیر أعلام النبلاء ۲۷۶/۱.

که و تن ئه و ئاشوب له نڀوان دوو دهسته دا دروست ده بښت: دهسته يه که به مه زن سه یري ده که ن و، ده يانه وښت ئه و کاره ی په یره و بکه ن و شونځي بکه ون و، دهسته يه کيش سه رزه نشتي ده که ن و، ئه وه ده که نه نه نگی پاکيتي و ته قواداريه که ی، به لکو چاکه و ئه وه ی که له ئه هلی به هشت بښت، بگره له ئيمان شيدا، ته نانه ت له ئيمانداريش ده ری ده که ن، ئه م دوو دهسته يه هه ردو وکیان کاره که یان خراپه و، خه واريجه کان و رافزيه کان و ئاره زوو ويستاني جگه له وانيش ئه مه یان له ناخدا بڼ دروست بووه))^۱، ئيبن ته يمي ه ئه م بڼه مايه ی له سه ر هه لوښتي سه عد له شه و ی سه قيفه دا جڼبه جي کردو، ده لښت: ((گوماني تيدا نيه که کډه نگی به هادار له پيشه وایه تی به هو ی دواکه وتنی که سيک يا خود دوان يان چه ند که سيکی که م زياني پښاگات، ئه گه ر ئه وه به هادار بوايه ئه و نه ده توانرا کډه نگی له سه ر پيشه وایه تی دروست بښت، چونکه پيشه وایه تی کارڼکی دياريکراوه (دانراوه)، له وانه يه که سيک به هو ی ئاره زوو يه که وه که ئاگاداري نيه دوا بکه وښت، وه ک دواکه وتنی سه عد، چونکه ئه و نزیک بوو له وه ی له لايه ن ئه نصاريه کانه وه بکري ت به فهرمان ږه و، به لام ئه وه ږووينه دا، ئه وه ش له ده روونيدا وه ک ئاره زوو مايه وه، هه رکه سيش واز له شتيک به ښت له به ر ئاره زوو ئه و وازه ينه که ی کاريگه ری نابښت))^۲، کاتيک ئيبن ته يمي ه قسه ی له باره ی به شدارانی (صفين) ده کات ده لښت ((گونا هکارو خراپه کارو که مته رخه م له جبهاديان به هو ی جوړيک له ئاره زوو وه تيدا بوو))، دواتر هه موو قسه کانی له و باره يوه ده خه ينه ږوو.

^۱ - منهاج السنة ۵۴۳/۴ - ۵۴۴.

^۲ - منهاج السنة ۳۳۵/۸.

رِئسای شه‌شهم
داننان به‌سه‌نگینی میراتی نه‌فامیدا
(الاقرار بثقل الموروث الجاهلی)

خوای گه‌وره محمه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌کۆمه‌لگایه‌کی نه‌فامیدا په‌وانه کرد خه‌سله‌تی جیاوازی هه‌بوو، له‌وانه:
- به‌رز راگرتنی به‌های خوین و په‌چه‌له‌ک و، مانه‌وه‌ی پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دوور له‌پیوه‌ره بابه‌تیه‌کانی توانای که‌سیی یان به‌های په‌وشتیی، عه‌مری کوپی که‌لسوم له‌موعه‌له‌قه‌که‌یدا گوزارشتی له‌مه کردووه‌و ده‌لیت:

إذا بلغ الفطام لنا صبی
یخر له الجابرة ساجدینا^۱

- سوارچاکی و گیانی سه‌ربازی، عه‌ره‌بی ئه‌و کاته سه‌رسامبوو به‌سوارچاکی و شمشیر وه‌شاندن و، شاره‌زای جه‌نگ و زۆرانبازی بوو، ئه‌گه‌ر دوژمنیک هه‌بوایه له‌دژی ده‌جه‌نگان، ئه‌گه‌ر نه‌بوایه له‌نیو خۆدا دوژمنایه‌تی دروست ده‌کردو له‌دژیان ده‌جه‌نگان، وه‌ک یه‌کیکیان ئاوا باسی ده‌کات:

وأحیانا علی بکر أخینا
إذا ما لم نجد الا أخانا^۲

- نه‌مانی پی‌ودانگه په‌وشتیه‌کان، جگه له‌هه‌ندی‌ک رِئسای په‌یوه‌نددار به‌پاراستنی شه‌ره‌ف و ناموس، ئه‌مه‌ش بووه هۆی

^۱ - خزانه الادب ۱/ ۴۲۳.

^۲ - دیوان الحماسة ۱/ ۱۳۰.

ئەوھى لۆژىكى شمشىرو ياساى دارستان سەرۈەر بىت، غەمرى
كۆرى كەلسوم سەبارەت بەم رېئىسايەى نەفامى دەلىت:

ونشرب ان وردنا الماء صفوا

ويشرب غيرنا كدرا وطننا

ئىسلام ھات و واتايەكى نوئى بەخشى بەھاريكاري كۆمەلايەتى،
كەلەسەر بىنەماى بىروبواوېرو ھىزىر بىت، ئەوانە شوئىنى پەيۋەندى
خوئىن و پەچەلەك بىگرنەو، سىپاردەپارىزى و ھىزى كىردە پىۋەرى
لىۋەشاۋەى سىياسى لەبرى مىراتگىرى و پىگەى كۆمەلايەتى و، ئەو
گىانە سەربازىيەى پوۋەو جىھاد لەپىناۋى خوادا ئاراستە كىرد،
لەجىتى ئەوھى لەمىلانئى ناوخۇيدا بىت، پىئودانگى پەۋشىتى وى
بەخشىيە مەۋقەكان كەلەزىادەپەۋىە خودى و ھۆزايەتەكان پاكىيان
بىكاتەو، يەكسانى لەنىۋان خەلىكىدا بىپىاردا، بەمىجۆرە ئىسلام
ھۆزى گۆرى بۇ ئومەت، ياخىگەرى گۆرى بۇ جىھاد، چىنايەتى بۇ
يەكسانى و، مىراتگىرى بۇ لىۋەشاۋەى.

لەگەل ئەۋەشدا ئەو مىراتىيەى نەفامى قورس بوو، مۇسلىمانانى
پىششىن لەدەربازبوون لىتى و، دامالران لەپىۋەرە سىياسى و
كۆمەلايەتەكانى بەشىۋەيەكى تەۋاۋ لەيەك ئاستىدا نەبوون،
ھەروەك لەھەندىك پوۋداۋى سەردەمى پىغەمبەردا دەبىنرەت،
لەۋانە: ئەو پوۋداۋەى لەكاتى گەرانەۋە لەغەزاي (مىرىسىع) لەنىۋان
دوۋ دەستە لەباۋەرداراندا پوۋىدا، تاپىغەمبەر (صلى الله عليه
وسلم)ى ناچار كىرد بىكاتە ئەۋەى پىيان بىفەرموۋىت: ((ما بال دعوى
الجاهلية؟!))¹، واتە: چىتان داۋە لەبانگەشەى نەفامى؟!، ھەروەھا

¹ — مسلم ۱۹۹۸/۴، ابن حبان ۵۴۴/۱۴، النسائي ۲۷۱/۵، الترمذي ۴۱۷/۵، احمد
۳۸۵/۳، عبدالرزاق ۴۶۸/۹، ابويطي ۳۵۶/۳.

ئەوھى لەئەبو زەر (حوا لىي رازى بىت) ڤوويىدا تاپىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پىتى فەرموو: ((انک امرؤ فیک جاھلیۃ))^۱، واتە: تۆ پیاویکیت ھىشتا نەقامیت تىدا ماوہ.

ئەوھى لىژەدا لەمىراتى سەر دەمى نەقامى مەبەستمانە رووکارى بیروباوہ پى بپەرستى نى، چونکە بەھاتنى ئىسلام خوای گەورە دوورگەى عەرەبى لى پاک کردوہ، بەلکو مەبەستمان پىوہرە سیاسى و کۆمەلایەتەکانیەتى، کەئەوھش ئەو مانایەى کەبوخارى لەدانانى ناوینىشانى ئەم دوو فەرموودەىدا دایناوہ، وتوویەتى: ((باب المعاصى من أمر الجاهلیۃ، ولا یکفر بها صاحبها الا بالشکر))^۲ واتە: دەروازەى گوناھەکانى نەقامى، لىژەدا مەبەست لەنەقامى ئەو گوناھانەى کەلەنىو عەرەبدا لەسەر دەمى نەقامیدا بەناوبانگ بووہو خاوەنەکەى پى بیباوہر نابىت مەگەر ھاوبەش بریار بدات، بەتایبەتى لەبواری سستەمى سیاسى و کۆمەلایەتەیداو، پاشان بەدریژایى سەر دەمەکان لەنىو کۆمەلگای ئىسلامیدا پاشماوہى ئەو ئاکارانەى نەقامى ماوہتەوہ.

پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) قورسایى ئەم شىئوہ مىراتیەى نەقامى ڤوون کردۆتەوہ، کاتى کەباسى ئومەتەکەى دەکات کەناتوانىت لەھەندىکى ڤزگارى ببىت و، دەفەرموویت: ((أربع فى أمتى من أمر الجاهلیۃ لا یترکوهن: الفخر فى الاحساب، والطعن فى الانساب... تا کۆتایى فەرموودەکە))^۳، واتە چوار کارى نەقامى لەنىو

^۱ - البخاری ۵/۲۲۴۸، مسلم ۳/۱۲۸۲، ابوداود ۴/۳۴۰، البیهقی ۷/۸، عبدالرزاق ۴۴۷/۹.

^۲ - البخاری ۲۰/۱.

^۳ - مسلم ۲/۶۴۴، الحاکم ۱/۵۳۹، ابن حبان ۷/۴۱۲، احمد ۲/۲۹۱، البیهقی ۴/۶۳، عبدالرزاق ۳/۵۵۹ بەدەرپىنى جیاواز و، دەرپىنەکەى ئىژرە لەموسلىمەوہیە.

ئومەتەكەمدا ماوەتەوہو ناتوانیت وازیان لی بهیئت: شانازیکردن
بەرەچەلەكەوہو، تانەدان لەنەسەب ...

هیچ سەیر نیە لەسەرەتاکانی کۆمەلگای ئیسلامیدا پاشماوہی
سەردەمی نەقامی بمیئت و، خەلکی وەك یەك لەپیوہرە
کۆمەلایەتی وسیاسیەکانی رزگاریان نەبیئت، لەکاتیکیدا لەنیو
موسلماناندا کەسانیکی پیشین ھەبن کەلەرۆژانی پرنەھامەتیدا
موسلمان بووبن و باوہریان ھینا بیئت و چاویان لەپاداشتی خوا
بیئت و، کاتیکی زۆریان بەیاوہری پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
بەسەر بردیئت و دەروونیان پاک بویتەوہ و، موسلمانیش ھەبووہ
درەنگ ئیمانی ھیناوە لەنیو ئەو فەوجانەدا موسلمان بووہ کەپاش
فەتھی مەكە دەھاتتە ناو ئیسلامەوہ، ھەیانبوو لەو عەرەبە
دەشتەکیانە بوون کە بۆ پاکبوونەوہو تەزکیە دەروونی
ماوہیەکی پیویست لەگەڵ پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نەژیا،
پیشەوا بوخاری ئاماژە بۆ ئەمە کردووہ کەموسلمانبوونی
زۆریک لەعەرەبە دەشتەکیەکان خۆبەدەستەوہ دانیکی سەربازی
بووہ، نەك موسلمانبوونیکی بیروباوہری و، لەمبارەییەوہ دەلیت:
(باب اذا لم یکن الاسلام علی حقیقتہ، وکان علی الاستسلام أو
الخوف من القتل، لقولہ تعالی: ((قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا))، فاذا کان علی الحقیقۃ، فهو علی قولہ جل ذکرہ: ((إِنَّ
الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ))^۱، بەھەرچال ئەمە ئەوہ ناگیەنیئت کەئەو
عەرەبە دەشتەکیانە دووروبوون، بەلکو ھەندیکیان برۆاداریەکیان
تەواو بوو پاکبوونەوہ، ھەندیکیشیان پاش وەفاتێ پیغەمبەری خوا
(صلی اللہ علیہ وسلم) ھەلگەرانەوہو بیباوہر بوون، بەلکو مەبەست

¹ - صحیح البخاری ۱/۱۸.

ئەو ھەيەكەل پىئوھ رەكەنى پىكخستنى كۆمەلەيەتى و سىياسى لاي زۆرىكىيان و ھەندىك لەوانەي پاش فەتخى مەككە مۇسلىمانىبون بەناروونى مابوويەو - تەنانت ھەندىك لەوانەي پىشتىش مۇسلىمان بووبون - ھىشتا كاريگەرى نەفاميان لەسەر بوو، ئەو ھەيەكەل بوو لە ھۆكارەكەنى ئاشوبە سىياسى و سەربازىيەكەنى دواترى نىوان مۇسلىمانان.

نمونەي ئەمەش ئەو ھەيەكەل عبدالرزاق بۆمانى گىراۋەتەو: ((كاتى بەيەت درا بەئەبۇبەكر (خو لىي رازى بىت)، ئەبوسوفيان ھات بۆلەي ھەيەكەل و، وتى: لەم كەركەدا بىدەسەلاتتىن مالى قورەيشى بەسەرتانا زال بوو، سويند بەخو پىرى دەكەم لەئەسپ و سوار، دەلىت: وتم: ھەتا ئىستاش دوژمنى ئىسلام و مۇسلىمانان، ئەو ھەيەكەل زىيانكى نابت بۆ ئىسلام و خەلگەكەي، ئىمە وامانىنى كەئەبۇبەكر شىاۋە بۆ ئەو كەركە))¹.

وادىيارە ئەم قەسەنى نىوان ھەيەكەل و ئەبوسوفيان ئەگەر راست بىت - ماۋەي زىاتر لەشەش مانگ پاش بەيەتدان بەئەبۇبەكر بوو بۆ جىنشىنى، ئەگەرنا ھەيەكەل لەسەرەتاۋە نارازى بوو لەسەر بەيەتدان بەئەبۇبەكر، ئەگەرچى ئەمەي ھەيەكەل لەروانگەيەكى جىاۋاز لەو ھەيەكەل و ئەبوسوفيان بوو.

بەھەمانشپوھ ئەو ھەيەكەل حاكم گىراۋەتەيەو: ((لەمەمەدى كورى عبداللە كورى ئەبۇبەكر لەباۋكىيەو دەگىرپەتەو كەخالىدى كورى سەئىد كاتى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كوردەيە والى يەمەن، پاش وەفاتى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) گەرايەو بۆ مەدىنە، دوو مانگ چاۋەرۋانى كورد بەيەتەنى نەدايە ئەبۇبەكر و تى:

¹ - مصنف عبدالرزاق ٥٤١/٥.

((پېغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمانی پیکردووم ولای نه داوم تا خواي گه وره گیانی کیشا)), به عهلی کورپی ئه بوتالیب و عوسمانی کورپی عه فان گه یشته و، وتی: ((ئهی نه وهی عبدالمناف که سیکتان خسته پیش خوتان له م کاره دا که له پاش ئیوه وه ده هات)) عومه ر قسه که ی گه یاند به ئه بوبه کر، ئه بوبه کر گوئی پینده دا، به لام عومه ر له دلی گرت، کاتی ئه بوبه کر سوپای نارد بو شام، یه که م که س که سه رکردایه تی یه ک له سه ر چواری سوپاکه ی پیسپیردرا خالیدی کورپی سه عید بوو، عومه ر نارازی بوو وتی: ((ئایا کاری پیده سپیریت له کاتیکدا ئاواو ئاواي کردو، ئه وه و ئه وه ی وت؟)) هیشتا ئه بوبه کر (خوا لینی رازی بیت) فەرمانی پیده دا تائه و کاته ی لایداو، فەرمانی کرد به یه زیدی کورپی ئه بوسوفیان))^۱.

ئیین ته میمه هه ندیک له پرووداوه سیاسیه کانی ئه و سه رده مه ی بو بؤماوه ی سیاسی سه رده می نه فامی وچری پیوه ره کومه لایه تییه نه ریتییه کان ده گیتیته وه، له وانه:

یه که م: ناره زایه تی هه ندیک له گه وره کانی به نی عبدالمناف - وه ک ئه بوسوفیان و خالید کورپی سه عید - له سه ر به یعه تدان به ئه بوبه کر - هه روه ک بینیمان - چونکه ئه بوبه کر له به نی ته میم بوو، نه ک به نی عبدالمناف که له سه رده می نه فامیدا بنه مالیه ی سه ردارو سه رکردایه تی بوون له قورپه شدا، ئیین ته میمه ده لیت: ((هیچ عاقلیک دوودل نیه له وه ی که عه رب - قورپه شنی وجگه له قورپه ش - قه رزاری به نی عبدالمنافن و، مه زنتر له به نی ته میم و به نی عدی سه یریان ده که ن... هه ر له به ر ئه وه ش بوو ئه یو سوفیان

^۱ - الحاکم: المستدرک ۲۷۹/۳، ده لیت: له سه ر مه رجی مسلم صحیح - و ده ریان نه هیتاوه، ابن عبدالبر: الاستیعاب ۹۷۵/۸.

هات بۆلای عەلی و وتی: ئایا پازی بوون ئەم کارە بدریشتە بەنی تەمیم، عەلی وتی: ئەی ئەبو سوفیان کاری ئیسلام وەک سەر دەمی نەفامی نیه، یاخود بەوجۆرە (کە وتی) ^۱، پاشان شیخی ئیسلام ئەو بەمجۆرە لیک دەداتە وەو دەلیت: ((ئەبو سوفیان پاشماوەکانی نەفامی عەرەبی تیدا مابوو، رقی لەو بوو کە سیک کە لە هۆزە کە نەبیّت بکریشتە فەرمانەرەوای خەلکی و، حەزی لەو بوو کە فەرمانەرەوایەتی تەنها لای بەنی عبد المناف بیّت، بە هەمان شیوە خالیدی کۆری سەعید کە لەو ئی نەبوو، کاتی هاتەوە قسە لە گەڵ عوسمان و عەلیدا کردو، وتی: ئایا بەو پازی بوون کە کارە کە لە دەستی بەنی عبد المناف دەر بچیت)) ^۲.

لێرەدا ئیبن تەیمیە ئاماژە بە هەردوو بەسەر هاتی ئەبو سوفیان و خالیدی کۆری سەعید دەکات کە خستمانە پروو.

دووهم: ئەو هی هەندیک لە خەڵکە کە دەریانبری بە هۆی سوور بوونیانەو بوو لە سەر ئەو هی خەلافەت لە نیو بنە ماله ی پیغەمبەر دا بمینیتەو، ئیبن تەیمیە دەلیت: ((بە لکو ئەو کە سە ی شوینەواری نەفامی عەرەبی یاخود فارسی تیدا بوو وتی: ماله ی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) لە پێشترن بو فەرمانەرەوایەتی، بە هۆی ئەو هی عەرەبەکان لە سەر دەمی نەفامیدا کەسانی نیو بنە ماله ی دەکرده سەر کرده، بە هەمان شیوە فارسەکانیش کەسانی نیو بنە ماله یان دەکرده پادشا، لە کە سیکەو ئەو قسە یە گیردراو تهو کە ئاماژە یە بو ئەمە، هەروەک لە ئەبو سوفیانەو گوازاراوه تهو، خاوەنی ئەم بۆچوونەش هیچ مەبەستی عەلی

^۱ - منهاج السنة ۳۵۹/۴ - ۳۶۰.

^۲ - منهاج السنة ۱۶۸/۶.

نه‌بوو، به‌لکو لای ئه‌و عه‌بباس -به‌پیتی بۆچوونی ئه‌و-له‌پیشتر بوو له‌لای له‌عه‌لی و، باوا ریکه‌و تبتت که‌عه‌لی په‌سهند کردبیت، فیری ئه‌وه‌ی کرد که‌ئیسلاام ئیمان و ته‌قوا ده‌خاته پیش ره‌چه‌له‌که‌وه، ویستی حوکمی نه‌فامی و حوکمی ئیسلامی پیکه‌وه کۆبکاته‌وه، ئه‌وانه‌ی که‌ته‌نها به‌حوکمی ئیسلاام حوکمیان ده‌کرد -که‌ئه‌ویش پیش‌خستنی ئیمان و ته‌قوا بوو- ئه‌وا هیچکامیان له‌وه دوودل نه‌بوون که‌ئه‌وبه‌کر شیاوه بۆ ئه‌و کاره))^۱.

سییه‌م: هه‌ندیک له‌وه‌ی گه‌وره‌کان له‌ده‌مارگیرانه‌وه بۆ هۆزه‌کیان ده‌ریان بریوو، له‌سه‌ر حسابی براهه‌تی ئیمان، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌عدی کوپی عوباده (ره‌زای خوی لیبیت) له‌روژانی ئیفک له‌لایه‌نداری بۆ عبدالله کوپی ئوبه‌ی سه‌رگه‌وره‌ی دوو پوه‌کان کردی، هه‌رچه‌نده ئیبن ئوبه‌ی خراپه‌کاری به‌رانبه‌ر مالی پیغه‌مبه‌راهه‌تی ئه‌نجامدا.

ئین ته‌یمیه ده‌لێت: ((وا زانرابوو هه‌ندیک له‌ئه‌وس و خه‌زه‌ج دوو پون وه‌ک عبدالله کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌لول و هاوشیوه‌کانی، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا بریواداران هه‌ندیکجار لایه‌نداریان ده‌کردن، وه‌ک لایه‌نداری سه‌عدی کوپی عوباده بۆ ئیبن ئوبه‌ی له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، به‌سه‌عدی کوپی مه‌عازی و ت: ((سویند به‌خوا نایکوژیت و، ناشتوانیت بیکوژیت))^۲.

پاشان ئیبن ته‌یمیه لیکدانه‌وه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌کاریگه‌ری بۆماوه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامی گشتگیر تر ده‌کات، تا هه‌موو ئه‌و

^۱ - منهاج السنة ۴۵۶/۶.

^۲ - منهاج السنة ۲۶۹/۶-۲۷۰، سه‌باره‌ت به‌قه‌سه‌که‌شی: ((سویند به‌خوا نایکوژیت...))
 بره‌وانه: مسلم ۲۱۳۴/۴ و، ابن حبان ۱۸/۱۰، البیهقی له (الکبری) ۴۱/۱۰، عبدالرزاق ۴۱۶/۵، احمد ۱۹۶/۶، ابویعلی ۳۲۹/۸ و ۳۴۴ و الطبرانی له (الکبیر) ۵۴/۲۳.

قورپەشى و ئەنصارىانە بگرېتەو ەكەبەبەيەتدان بەئەبوبەكر رازى نەبوون و، دەلېت: ((بەگشتى ەممو ئەو ئەنصارىانە و ئەوانەى بەنى عبدالمناف كەلپانەو ەكويزاوەتەو ەكەداوايان دەكر دجگە لەئەبوبەكر بكرېتە خەلىفە ەيچ بەلگەيەكى شەرعى ئاينيان باس نەكر دوو، باسى ئەو ەش نەكراو ەكەجگە لەئەبوبەكر لەپېشترو باشتەر لەئەبوبەكر، بەلكو ئەو قسانە بەھوى خۆشەويستى ەوزو قەومەكەيەو، ئەو ويستەى كەپېشەوايەتى لەھۆزەكەى بېت بوو. ئاشكرايە كەئەمە بەھيچ شيو ەيەك نابېتە بەلگەى شەرعى وپڭاي ئاينى و، لەو ەش نيە كەخوای گەورەو پېغەمبەرەكەى فەرمانيان بەباوەرداران كر دوو ەكەپەپرەوى بكەن، بەلكو ئەو ەو ەواستىكى سەردەمى نەقاميەو، جۆرىكە لەدەمارگيرى بۆ پرەچەلەك ەوۆز، ئەمەش لەو شتانەيە كەخوای گەورە مەمەد (صلى الله عليه وسلم) ى نارد تا وازى لى بھيتريت وپوچەل بكرېتەو))^۱.

لەپاستيدا نەريتە كۆمەلايەتى و ميژووييەكان كاريگەر ييەكى زۆريان ەبوو لەسەر ەلگيرسانى ئاشوبە سياسىيەكانى نىوان ەاوەلان (خوا لپيان رازى بېت)، لەبەر ئەو ەسەر نايبت كەمعاويە يەكەم كەس بېت كەخەلافەتى گۆپرى بۆ پاشايەتى، لەبەر ئەو ەى بەشيكي تەمەنى لەمالى سەرگەورەى قورپەشدا بەسەر بردوو، بەشى دوو ەميشى لەسەر سنوورى دەولەتى رۆم.

¹ - منهاج السنة ۵۲۰/۱.

رێسای هه‌وته‌م کۆبوونه‌وه‌ی ده‌ستپاکی و هێز له‌خه‌ڵکدا که‌مه (اجتماع الامانة والقوة في الناس قليل)

ئیسلام ده‌ستپاکی وه‌یزی کردۆته‌ دوو پێوه‌ر بۆ لی‌هاتوویی سیاسیی، ده‌ستپاکی سی‌فه‌ته‌ ره‌وشتی‌ه‌کان ده‌گری‌ته‌وه‌ که‌وی‌سته‌کانی فه‌رمانه‌وا کپ ده‌کات و، له‌ناخیدا ده‌بی‌ته‌ رێگر له‌وه‌ی یاری به‌ده‌سه‌لات و سامان بکات، یان بۆ که‌سه‌ نزیکه‌کانی بقۆزیت‌ه‌وه‌، یاخود خراپ به‌کاری به‌ی‌نیت، ئیدی هه‌رجۆره‌ خراپ به‌کاره‌ینانیک بی‌ت، به‌لام هێز ئه‌وا ئه‌زموونی سیاسیی و سه‌ربازی و هونه‌ری ده‌گری‌ته‌وه‌ که‌به‌ه‌ویانه‌وه‌ ده‌توانیت ئه‌رکه‌که‌ی به‌جوانترین و باشت‌ترین شێوه‌ بۆ ئومه‌ته‌که‌ی جێبه‌جێ بکات و، ئه‌م ده‌ستپاکی وه‌یزه‌ له‌چه‌ندین هاوه‌لی به‌توانادا کۆبووبوونه‌وه‌، له‌وانه‌ ئه‌میری باوه‌رداران عومه‌ری کورێ خه‌تاب، له‌وباره‌یه‌وه‌ ((وترا: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، پاش تو‌و کێ بکه‌ینه‌ فه‌رمانه‌ره‌وامان؟ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌بۆبه‌کر بکه‌ن ده‌بینن دونه‌یا نه‌ویسته‌، روژی دوایی لا مه‌به‌سته‌، خو ئه‌گه‌ر عومه‌ر بکه‌ن ئه‌وا ده‌بینن به‌هێزو ده‌ستپاکه‌ له‌پێناوی خوادا لۆمه‌ی لۆمه‌کاران ناترسیت، ئه‌گه‌ر هاتوو عه‌لی‌تان کرده‌ فه‌مانه‌ره‌وا -که‌وا نابینم ئه‌و بکه‌ن- ده‌بینن هێمن و رێنمایکاره‌و به‌ره‌و شارێگه‌ی راستتان ده‌بات))¹، له‌وانه‌ش عتاب

¹ - الحاکم ۷۳/۳ و وتویه‌تی: سه‌نه‌دی سه‌حیحه‌و ده‌ریان نه‌هیناوه‌، المق‌دیس‌ی: الاحادیث المختارة ۸۶/۲ و لیکۆله‌ره‌که‌ی که‌ع‌ب‌د‌ال‌ملک کورێ ده‌یشه‌ ده‌لی‌ت: (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌)، و بزار ۳۳/۳ و هه‌یسه‌می ده‌لی‌ت: (پیاوه‌کانی بزار متمان‌ه‌

کورپی ئه سیدی ئومه وی که فه رمووده ی له ئه نه سه وه له باره وه هاتووه: ((که پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) عتاب کرده فه رمانر هوی مه ککه، زۆر توند بوو به رانبه ر گومانلیکراون و نه رم بوو له گه ل باوه رداران))^۱.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه بو عوبه یده عامری کورپی جه راح (خوا لئی رازی بیّت) ناونا بوو ((ئهمینی ئه م ئومه ته))^۲. به لام ده ستپاکی وه یز به که می له یه ک که سدا کو دهنه وه، خو ئه گه ر کو ببنه وه ئه وا زۆر به که می به هاوسه نگی ده بیّت و، هاوه لانیش له وه دا له خه لکی دیکه جیاواز نه بوون، ئیبن ته میمه ده لیت: ((کو بوونه وه ی ده ستپاکی و هیز له خه لکدا که مه، له به ر ئه مه ش بوو عومه ری کورپی خه تاب ده یوت: ((خودایا سکا لای شه لاق لیدانی فاجر و که می متمانه بو لای تو به رز ده که مه وه))... به هوی ئه مه وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) خالیدی کورپی وه لیدی بو جه نگ به کار ده یینا له وکاته وه ی که موسلمان بو بوو، له گه ل ئه وه ی که هه ندیکجار پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه و کارانه ی ر هت ده کرده وه که ئه نجامی ده دا، ته نانته جاریکیان ده سته کانی به ره و ئاسمان به رز کرده وه وه رمووی: ((اللهم انی أبرأ الیک مما صنع خالد) واته: خواجه من بیبه ریم له وه ی خالید ئه نجامی داوه... ئه بو زه ر له و باشتر بوو له ده ستپاکی و راستگو ییدا، له گه ل ئه مه شدا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پیی فه رموو: ((یا أباذر

پیکراون) مجمع الزوائد ۱۷۶/۵، واحمد ۱۰۸/۱ و ئیبن حه جهر له باره ی فه رمووده که ی ئه حمه ده وه وتویه تی: (سه نه ده که ی باشه) الاصابه ۵۰۳/۲.

^۱ الاصابه ۴/ ۴۳۰.

^۲ - البخاری ۴/ ۱۵۹۲ و مسلم ۱۸۸۱/۴ و الحاکم ۳۰۰/۳ و الترمذی ۶۶۵/۵ و البیهقی ۱۷/۲ و النسائی ۵۷/۵ و ابن ماجه ۴۹/۱ و جگه له وانیش....

أراك ضعيفا ... لاتأمرن على أثنين، ولا تولين مال اليتيم))^١، واته: ئه‌ی ئه‌بو زهر وایده‌بینم که لاوازیت، ناکریتته فه‌رمانه‌وای دوو کهس، سه‌رپه‌رشتی مالی هه‌تیویشته پیتادریت.

له‌م ده‌قه شیکارییه‌دا ئیبن ته‌یمیه دوو نمونه ده‌هینیت له‌سه‌ر نه‌بوونی هاوسه‌نگی له‌نیوان دووان له‌گه‌وره هاوه‌لان: نمونه‌ی یه‌که‌م بریتییه له‌خالییدی کوپی وه‌لید (خوا لئی رازی بیت) که‌خه‌سله‌تی هیز به‌سه‌ریدا زال بوو، له‌مه‌شدا زه‌هه‌بی به‌باشی وه‌سفی کردوو که‌ئه‌و((شمشیری خوداو، شوپه‌سواری ئیسلام و، بیچوه شیرزی روبه‌پوبونه‌وه‌کان بوو))^٢، به‌لام زالبوونی هیزه‌که‌ی به‌سه‌ر سپارده‌پاریزه‌که‌یدا وایکرد پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بیزاری ده‌ربیریته به‌رانبه‌ر کوشتنی که‌سانیک که‌موسلمانبوونی خویان راگه‌یاندبوو، خو‌ی له‌و کاره‌ی بینه‌ری کرد، هه‌رئه‌وه‌ش وایکرد عومه‌ر بیزاری ده‌ربیریته له‌وه‌ی مالکی کوپی نویره‌ی کوشت، پاش ئه‌وه هه‌ستا به‌لادانی.

ئیب‌ن ته‌یمیه ئه‌م کاره‌ی خالید وایک ده‌داته‌وه که: ((خالید رکه‌به‌رایه‌تی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو گوێزایه‌لی بوو، به‌لام له‌فیه‌وه‌ی ئایندا نه‌گه‌شتبووه پله‌ی ئه‌وانی تر، له‌به‌ر ئه‌وه حوکمی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی نه‌ده‌زانی و، ده‌وتریت

١ - ابن تیمیة: السياسة الشرعية ١٦-١٧، له‌باره‌ی فه‌رمووده‌که‌ش: ((اللهم انی أبرأ الیک...)) بروانه البخاری ١٥٧٧/٤ و ٢٦٢٨/٦ و صحیح ابن حبان ٣/١١ و البیهقی: السنن الکبری ١١٥/٩ و النسائی: السنن الکبری ٤٧٤/٣ و عبدالرزاق: المصنف ١٧٤/١٠، به‌لام فه‌رمووده‌ی: ((یا أبا ذر...)) رواه مسلم ١٤٥٧/٣ و البیهقی فی الکبری ١٢٩/٣ و فی شعب الایمان ٤٥/٦ و النسائی له (الکبری) ١١٢/٤ و فی المجتبى ٢٥٥/٦ و البزاز ٤٣٥/٩.

٢ - سیر أعلام النبلاء ٣٩٦/١.

دوژمنایه تیه که له نیوان ئهم و ئه واندا هه بووه له سه رده می نه فامیداو، ئه وهش وایکرد له دژیان بجه نگیت))^۱.

نمونه ی دووه میش بریتییه له ئه بوزه پ (خوا لئی رازی بیّت)، که پیشه وای بوو له دونیا نه ویستی و خو پاریزی و راستگویی و پاکیتی، به لام پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) رازی نه بوو بیکاته فه رمانه وای، ئه مه شی بو لاوازی ئه بوزه پ گێراهه وه که یه کیک له پیکه ئینه ره کانی لیها توویی سیاسی تیدا نه بوو به چاوپۆشی له خو پاریزی که سییه که ی.

ئین تهیمیه له سه ر نه بوونی هاوسهنگی له نیوان سپارده پاریزی و هیزدا نمونه کی تر ده هیئتیه وه، ئه ویش خاوه نی دوو نوره که ئه میری باوه رداران عوسمانی کور ی عه فانه (خوا لئی رازی بیّت) که سپارده پاریزی که ی زالبوو به سه ر هیزیداو ئه مه ش وایکرد هه ندیک له که سانی چاوچنوک هه ست به و لاوازیه بکه ن و ((ویستی دونیای هه ندیک که س سه ریه لداو، ترسیان له خودا، پاشان له و، له لاوازی ئه و که می کردو، ئه وه شی روویدا له خزمانی له والیتی و سامان وایکرد ئاشوب به رپا بیّت تابگاته ئه وه ی به سه تملیکراوی بکوژریت))^۲، دواتر به ویستی خوا هه موو شیکاریه که ی بو هوکاره کانی کوژرانی عوسمان (خوا لئی رازی بیّت) ده خهینه روو. ئه وه ی گوزارشت له قولی فیهی سیاسی ئین تهیمیه دهکات هه سترکرنیه تی به و سووربونه ی خه لیفه کانی راشیدین له سه ر په یره وکردنی ته وای له فه رمانه وایی پیسپاردن و لادان له فه رمانه وایه تی، مه به ستیش له ته وای لیرده ئه وه یه

1 - منهاج السنة ۴/۸۷.

2 - منهاج السنة ۷/۵۲.

کهفه رمانږه وړا راستگو بیت له گهل خوداو له گهل ئومه تدا، لایه نی هیزو لاوازی بزانتیت و، له نیو هاو نیشتمانیا نیدا بگه ریت بو که سیک که نه و ناته واویه ی پر بکاته وهو، که مته رخه میه کانی نه و هیلیت، ته نانه ت نه گهر نه و فه رمانږه وایه له که سانی سپارده پاریزو هیز بیت، چونکه هاوسه نگی رها ته واومه ندی رهایه، نه و هس له مرو قدا نایه ته دی.

ئین ته میه شروق هی نه و له شیکاریدا بو دانانی خالید له لایه نه نه بوبه کرو دانانی نه بو عوبه یده له لایه نه عومه روه دهکات و، دهلیت: ((له بهر خوا عومه ری کوږی خه تاب (خوا لئی پازی بیت) زور توند بوو به وهوی وه نه بو عوبه یده ی کرده والی چونکه نه رم بوو، به لام نه بوبه کر خوی نه رم بوو خالیدیش به رانه ر بیتاوه پان توند بوو، له بهر نه و نه وه دیان که خوی نه رم و نیان بوو که سیکی توندی کرده والی، نه وه شیان که خوی توند بوو که سیکی نه رم و نیانی کرده والی، هه ردو وکیشیان نه و کاره ی نه جامدا که بو مافه که ی لای خوا خوشه ویسته))^۱.

نه وقسه یه شی له باره ی عومه ر وتی: ((عومه ری کوږی خه تاب که سانی فاجبری به کارده هیتا به هو ی له پی شبوونی به رژه وه ندی له کاره که یدا، پاشان به هیزی خوی فجوره که ی لاده بردو راستی ده کرده وه))^۲.

نه رم روانگه ی ته واومه ندیه بووه پالنه ر که نه بوبه کری صدیق له کاتی هه لگه رانه وه ی عه ره به کان و یه کبوونیان بو دژایه تی ئیسلام پشت به خالید بیه ستیت، هه رچه نده نه بوبه کر رخنه ی له خالید

^۱ - الفتاوی ۴/ ۴۵۵.

^۲ - الاصابه ۴/ ۴۳۰.

وپيروژ راييگرين، ههركهس لهوانهيه لهپروويهكهوه شايستهى ستايش بيت و لهپروويهكى ترهوه جيگاي رهخنهليگرتن بيت، ههچهنده ئهوكهسه مهزنيك بيت لهمهزنهكان، خو ئهگه ر ليكولهريك سهبارت بهبابهتيك بنوسيت كهلهواري ((هيژ)) دا بيت، وهك ئهزمووني سهبازي يان بليمهتي كارگيري يان ليوهشاوهيي سياسي، ئهوا دهبيت كهلاي كهسانيكي وهك عهمرى كورپى عاص و معاويهى كورپى ئهوسوفيان دهست دهكهويت كهبهبي دودللى شايستهى ئامارهپيدان وستايشكردن بيت، بهلكو دهبيت كهلهلوتكهى ئهوسهركرده سياسي و سهبازي و كارگيريانهان كهميژووي مرقايهتي بهخويهوه بينوون، بهلام ههمان ليكوله ر ئهگه ر سهبارت بهو بابهتانهى نووسى كهلهچوارچيوهى سپاردهپاريژيدان وهك شهريهتي سياسي، ياخود دادپهروهري لهدابeshكردن وفهرمانهوايدا، يان دونيا نهويستی وبهريوهبردنى گشتى و، خونهويستی يان بهفيرونهان... ئهوا دهبيت ههمان ئهوكهسانهى ناومان هينان شتى وايا تيدايه كهجيگاي رهخنهليگرتن بيت نهك خو پيووه ههلكيشان، گوئ راگره لهزهههبي كاتى قسه لهبارهى موعاويهوه دهكات: ((وتم: چي ئهليت بهرانبهر كهسيك كهعومه ر پاشان عوسمانيش دهيكاته فهرمانهواي ههريميك، ريكي دهخات و بهباشترين شيوه بهريوهى دهبات، خهلكيش لهريزو ئارامگريهكهى رازى بوون، با ههنديكيان جاريكيش نارحهتيان بهدهستى بينييت... با ههنديكي تر لههاولهانى پيغهمهبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) زور لهم باشتر و چاكتر و گونجوتر بن، ئهم پياوه بهليوهشاوهيي و ليزانى تهواومهندي عهقلى و، زور ئارامگري و، سنگراوانى و، هيزى ليزانى و بوچوونيهوه جيهانى

به‌رێوه برد، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا کاری خراپیشی هه‌بووه، **لێپرسینه‌وه‌یان لای خوای** گه‌وره‌یه))^۱.

له‌شوێنکی تردا ده‌لیت: ((معاویه له‌باشترینی ئه‌و پادشایانه بوو که‌داپه‌روه‌ریان زیاتربوو له‌سته‌مکاریان، ئه‌و له‌ئه‌نجامدانی کاری خراپ بێبه‌ری نیه، که‌خوا لێی خۆش ده‌بیٓت))^۲، ((خۆزگه‌ کاره‌که‌ی نه‌دایه‌ته‌ ده‌ست یه‌زیدی کو‌ری و، لێگه‌رابا ئومه‌ت خۆیان که‌سیکیان هه‌لبژاردایه))^۳، به‌هه‌مان شێوه‌ گو‌ی پادیره‌ بۆ زه‌هه‌بیش که‌چه‌ون له‌باره‌ی که‌سیتی عه‌مری کو‌ری عاصه‌وه‌ قسه‌ ده‌کات: ((فیلبازی قوره‌یش و پیاوی جیهان، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌له‌زیره‌کی و فیلبازی و سوربونا نمونه‌ی پێ به‌یئریته‌وه‌))^۴، ((له‌نیو پیاوانی قوره‌یشدا خاوه‌ن زیره‌کی و فیلبازی و سوربوون و لێوه‌شاوه‌یی و به‌رچاو پوونی جه‌نگ بوو، له‌پزدارترین پاشایانی عه‌ره‌ب و، پیاو ماقولانی موهاجیر بوو، خوا لێی خۆش ده‌بیٓت و لێی ده‌بوریت، خۆ ئه‌گه‌ر خوشه‌ویستی بۆ دونیا نه‌بوایه‌ و، نه‌چوایه‌ته‌ کاروباره‌کانی ناو‌بژیوانی له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت، ئه‌وا پێشینه‌یه‌کی هه‌بوو که‌معاویه نه‌یبوو))^۵، ((فه‌تحی هه‌ریمی میسری کردو، له‌سه‌رده‌می عومه‌رو به‌شیک له‌سه‌رده‌می عوسماندا فه‌رمانه‌وای بوو، پاشان معاویه هه‌ریمه‌که‌ی پێبه‌خشی و، به‌هۆی ئه‌وه‌ی پشتیوانی کردبوو بۆ ماوه‌ی شه‌ش سال **داها‌ته‌که‌ی پینداو...** مال و سامانیکی زۆری ده‌ستکه‌وت))^۶.

1 - سیر أعلام النبلاء ۱۳۲/۳-۱۳۳.

2 - سیر أعلام النبلاء ۱۵۹/۳.

3 - سیر أعلام النبلاء ۱۵۸/۳.

4 - سیر أعلام النبلاء ۵۵/۳.

5 - سیر أعلام النبلاء ۵۹/۳.

6 - سیر أعلام النبلاء ۵۸/۳.

رېښاي هه شتم له بهرچاوگرتنى رادهى سهردهمهكه (الاحذ بالنسبة الزمانية)

زۆرىك له پرووداوهكانى رابردوو قهبارهى بچوكتري ياخود گه وره تر له خوى دهبيت ته گهر له له گوشه نياگايه كى دابراو له كات سهيرى بكرىت، به لام له بهرچاوگرتنى پيكهينهري كات له سهيركردنى پرووداويكى ميژووييدا راستيه كى دهردهكه وىت، به دهر له گه وره كردن ياخود بچوكتردن، ئىبن تهيميه ته م ريسايه له كتيبه ميژووييه كانيدا جيبه جى دهكات، له بهر ته وه شيكاريه كانى - به زورى - هاوسهنگ و دوور بوون له زياده پرووى وسهركه شى تيدا نه بووه، له نمونه كانى جيبه جيكردى ته م ريسايه ش ته وهى زه هه بى قوتابى ئىبن تهيميه - له باسكردنى يه زيد كورى معاويه دا دهگيرپته وه: ((تهو (يه زيد) به هيزو ئازا بوو، خاوهن بچوون وبويزى و، زرنك وزمانپاراو بوو، شيعرى باشيشى ههيه و، كه سيكى دهمارگيرو وشكى دلره قى بى ميشك بووه، مه شروبخور بوو، كارى خراپى دهكرد، دهسه لاته كهى به شه هيدبوونى حوسين دهستى پيكرود، به پرووداوى (الحره) كوتايى پيپينا، خهلكى زور رقيان لى بوو، هه رگيز كهس پيروزابايى لينه كرده وه، پاش حوسين چه ندين كهس له دژى راپه رين، وهك خهلكى مه دينه كه له پيناوى خوادا راپه رين و، وهك مرداسى كورى ته ديهى حه نزه لى به صرى و، نافعى كورى ته زرهق و، ته وافى كورى معلى سدوسى و، ئىبن زوبير له مه كهكه))¹.

¹ - سير أعلام النبلاء ٣٧/٤ - ٣٨.

زەھەبى تەنھا بەم ڤادەيە وازى نەھىئاو، بەلكو رادەى سەردەمىتى بەكارھىئاو تا ئۇ ڤوداوانە بخاتە شىو و قەبارەى خۆيان و، لەمبارەيەو دەلىت: ((يەزىدئىش لەو كەسانەيە كەنەجنىوى پىدەدەين ونەخۆشمان دەوئ، لەنىوان خەلىفەكانى دوو دەولەتەكەدا (ئومەوى و عەباسى) ھاوشىوئەى ھەيە، ھەروەھا لەنىو پاشايانى ناوچەكانى تردا، بگرە ھەيانبوو لەو خراپتر بوو، ئەوئەى كارەكەى قورس كردوو ئەوئەى ئەو پاش تىپەپوونى نەوئەو ئۆ سال بەسەر وەفاتى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دا فەرمانرەوايى گرتە دەست و، ئەوئەش سەردەمىكى نزيك بوو، ھاوئەلان لەژياندا بوون، وەك ئىبن عومەر كەلە ئۇ و باوك و باپىرىشى لەپىشتەر بوو بۆ ئەوئەى ئەو كارەى پىسپىردريت))^۱.

سەبارەت بەقسەكەى زەھەبى: ((وەك ئىبن عومەر كەلە ئۇ و باوك و باپىرىشى لەپىشتەر بوو بۆ ئەوئەى ئەو كارەى پىسپىردريت))، ئەو وەلامىكى جوانە لەوئەو لەسەر قسەكەى معاويە كەلە ڤۆژى كۆبوونەوئەى دوو ناوڤژيوانەكەدا لەدەومەت جەبەل كردى: ((ھەركەس دەيەوئەى لەم كارەدا (كارى خەلافەت) قسە بكات باباسى سەردەمى خۆيمان بۆ بكات، چونكە ئىمە لەئەو و باوكىشى لەپىشتەرىن))^۲، لەگىرانەوئەكەى عبدالرزاقدا زيادەيەك ھەيە كەمعاويە ئەو قسەيەى (نارەزايەتى بوو بەرانبەر ئىبن عومەر)^۳، دواتر تەواوى دەقى ئەم قسەيە دەخەينە ڤوو.

زەھەبى بەوئەى كەيەزىدى لەنىوان كاتى دوو دەولەتدا داناو كەئومەوى عەباسى دەگريئەو، بگرە زۆرىك لەپادشا

^۱ - سير أعلام النبلاء ۳۶/۴.

^۲ - صحيح البخاري ۱۵۰۸/۴ و مجمع الزوائد ۲۰۸/۴.

^۳ - مصنف عبدالرزاق ۴۶۵/۵ و فتح الباري ۴۰۴/۷.

موسلمانه‌کانی پاش یه‌زید ده‌گریته‌وه، ئه‌وه‌مان فی‌ر ده‌کات له‌به‌رچاوگرنتی ساته‌وه‌ختی کاتی پروودان و، دانانی پرووداوه‌کان له‌شوینی خۆیدا چه‌نده گرنه‌، بیگومان یه‌زید له‌و پادشا خراپانه بووه‌و، کاری زۆر خراپی ئه‌نجامداوه که‌زه‌هه‌بی باسی کردوون، به‌لام یه‌زید له‌میژوویی ئومه‌تدا به‌داخه‌وه هاوشیوه‌ی زۆره. دروست نیه به‌تیگه‌یشتنیکی ناچاری (جه‌بری) له‌م پرسیایه بپروانین و، بیکه‌ینه پریگایه‌ک بو به‌که‌مگرنتی خراپه‌کاریه‌کانی یه‌زید، چونکه پاساو هه‌لناگرن، به‌لکو بو تیگه‌یشتنی هه‌موو پرووداویکی میژوویی له‌سیاقی خۆیدا په‌نای بو ده‌به‌ین.

پرسیای نۆیه‌م

تیگه‌نه‌کردنی نیوان هه‌ست و پرووداوه‌کان

(عدم الخلط بين المشاعر والوقائع)

له‌راستیدا ناکۆکییه سیاسییه‌کانی نیوان هاوه‌لان هه‌موو نه‌وه‌کانی دواتری موسلمانانی ناره‌حه‌ت کرد، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و پیگه‌یه‌وه‌یه که‌هاوه‌لان له‌دلی هه‌موو باوه‌رداریکی ر‌سشتگۆدا هه‌یانه‌و، له‌به‌ر ئه‌و لیکه‌وتانه‌ی به‌هۆی ئه‌و ناکۆکییه ترسناکانه‌وه دروست بوو بووه هۆی خوین‌رژان و، ئه‌و شوینه‌وارانه‌شی له‌سه‌ر کۆمه‌لگای ئیسلامی به‌دریژایی میژوویی به‌جیی هیشتووه له‌په‌رته‌وازه‌یی سیاسی و سه‌ربازی و، جیابوونه‌وه‌ی تائیفی و مه‌زه‌ه‌بی، گومانی تیدا نیه که‌هه‌ر باوه‌رداریکی راستگۆ له‌قولایی دلیه‌وه خۆزگه ده‌خوازیت که‌ئو پرووداوانه هه‌ر پروویان نه‌دايه، به‌لام خۆزگه شتیکه‌و، پرووداوه‌کان شتیکی تر، ئه‌م هه‌سته باشانه هه‌له‌یه‌کی مه‌نه‌ه‌جی لیکه‌وته‌وه، بووه هۆی ئه‌وه‌ی زۆرکه‌س له‌وانه‌ی له‌باره‌ی ئاشوبه‌کانی سه‌ده‌ی یه‌که‌مه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یان

کرد نه يانتواني راستيه كان له و ههسته يان جودا بکه نه وه، به لکو
 ئه ميان تیکه لکرد به ويان، هه ربويه نووسينه کان يان تیکه له يه کي
 سه يري خودو بابته ي لیده رچوو، که ئه و که سه ي به شوين راستيدا
 ده گه پیت ناخوازیت ونبوه که ي له مجوره کتیبانه دا بدۆزیته وه و،
 له نووسينه که يدا گوزارشت له وه بکات که ئه وانه ئاواته خواز بوون
 وا پووی بدایه، نه ک ئه وه ي به راستی روویداوه.

خۆ ئه گهر ئه وانه خۆيان دوور بگرتایه له قسه کردن له سه ر ئه و
 رووداوانه -وه ک ئه وه ي هه ندیک له ئه هلی عیلم حه زى پیده که ن-
 يا خود رینگاکه ي سیوه يتيان بگرتایه ته به ر له چاوپۆشى له باسکردنى
 هه ندیک له و رووداوه ئازار به خشانه له پیناوى گونجان له گه ل
 هه ستیدا، ئه واهيچ سه ر زه نشتيکیان نه ده کرا، سیوه يتی سه باره ت
 به کوژرانى حوسين ده لیت: ((چيروکیکی دريژ سه باره ت به کوژرانى
 حوسين هاتوو ه که دل توانای به رگه گرتنى باسکردنى نیه))^۱، خۆ
 ئه گهر ئه وان مه نه هجى ((ئه وه ي بوو بوو)) يان په يره و بکریا ه
 که هه ندیک له ئه هلی عیلم بۆ خۆ دوورگرتن له باسکردنى هه ندیک
 رووداو گرتیانه به ر ئه واهيچ نا په حه تی تیدا نه بوو، ئه وه تا پيشه واه
 مسلم ده گيریته وه: ((له عه تاي کوپى ئه بو په واه وتی: کاتى سوپای
 شام دای به سه ریداو مالى خوا (بيت) له سه رده مى يه زیدى کوپى
 معاويه دا سووتا ئه وه ي بوو بوو..))^۲، ئیبن که سیريش ده رباره ي
 معاويه ده لیت: ((پاشان ئه وه و ئه وه روویدا له نيوان ئه و و عه لیدا
 پاش کوژرانى عوسمان))، ((پاشان ئه وانه ي ئه و فه رمانى به سه ردا
 کردبوون و ئه وانه ي ئه میرى باوه رداران فه رمانى پیکردبوون

^۱ - السیوطی: تاریخ الخلفاء ص ۱۲۵.

^۲ - صحیح المسلم ۹۷۰/۲.

ئەوھى بوو بوو)، ھەرودھا دەلیت: ((پاشان ئەوھى پروویدا لەنیوان ھەردوولادا ئەوھى بوو بوو))، ((لەکاری ناوېژیوانیە کەشدا ئەوھى پروویدا پروویدا))^۱، ((لەپۆژانی (صفین)دا ئەوھى بوو بوو))^۲، ئیبن حەجەریش بەھەمانشیوھى وتوو: ((جەنگەکیان لەنیوانیاندا ھەلگیرساند تا ئەوھى پروویدا پروویدا))^۳، ((لەپووداوى (جمل)دا ئەوھى دیار بوو... لەجەنگى (جمل)دا ئەوھى بوو بوو)) (الاصابة ۵۰۱/۲ - ۵۰۲)، ((ئەوھى پروویدا لە (صفین)دا پاش (جمل) پروویدا))^۴، مەنھەجى ((چى بوو بوو)) زۆر کەس دەگریتەو، ھىچ شەرمیکیشى تیدا نیە کەھەلە بیت، ھەلە ئەوھىە تا ئەوپەرى بچیت بەبى پابەندبون بەمەنھەجى دادپەرورەرى و وێژدانەو.

لەوانەى ئەو زیادەرپەویەى کەبەھوى تیکەلکردنى نیوان ھەستەکان و پرووداوەکان لەشیوھى کەلینیکى پرووندا دەرکەوتبیت وەک ئەوھى ھەندىک لەموتەکەلمین کەرەتى دەکەنەو ھەردوو جەنگى (جمل و صفین) ھەر پروویاندابیت: ((لەھەندىک لەموتەکەلمین دەگیرنەو کە پروودانى (جمل و صفین)یان رەت کردۆتەو))^۵، بەلام بۆى ھەىە کەبەشیوھىكى وردترو زانراو لەسەر دەستى زانایانیکى پایەدارتر لەو زانا موتەکەلیمە زۆربلایانە، لێرەدا چەند نمونەىکیان دەخەینە پروو:

نمونه ی یەكەم: رەتکردنەوھى ئەو راستیانەى کەبەدروسترین پێوەرەکانى سەلماندنى مێژوو لای موسلمانان سەلمینراون، وەک

۱ - البداية والنهاية ۱۲۶/۸، ۱۱۹، ۱۲۹، ۱۱۹ به پنى ریکخستنیا.

۲ - ابن کثیر: جامع المسانید والسنن ۵۶۸/۱۱.

۳ - فتح الباري ۵۶/۱۳.

۴ - تهذيب التهذيب ۲۹۴/۷.

۵ - منهاج السنة ۴۹۲/۴.

نکولیکردن له به یعه تنه دانی عه لی کوړی ئه بو تالب به ئه بوبه کړی صدیق (خوا لئی رازی بیت) بو ماوه ی شه ش مانگ، له مانگه کانی سه ره تاي جینشینیدا و، نکولیکردن له به یعه تنه دانی سه عد به ئه بوبه کر تا له ژياندا بووه، هه رچه نده هه ردوو پروداوه که راسته، بوخاری به سه ره تاي سه عدی هیئاوه و تینیدا هاتووه: ((عومه ر دهستی (ئه بوبه کړی) گرت و به یعه تی پینداو خه لکه که ش به یعه تیان پیندا، که سیک وتی سه عدتان کوشت، عومه ر وتی: خوا کوشتی))^۱، له گیزانه وه یه کی ئین حه باندا هاتووه: ((ونزونا علی سه عدی کوړی عوباده، که سیک له ئه نصاریه کان وتی: سه عدتان کوشت، عومه ر ده لیت له کاتیکدا توړه بووم وتم: خوا سه عد بکوژیت چونکه ئاشوبگیز و خراپه کاره))^۲.

بوخاری و موسلم چیرۆکی به یعه تنه دانی عه لی بو ماوه ی شه ش مانگ به ئه بوبه کریان هیئاوه، به لام هه ندیک که س ئه وه ره ت ده که نه وه، له وانه -ته نها وهک نمونه- ئیمامی حه رمه یینی جوهرینی، که ئه و کاره ی به درو یه کی ئاشکرا زانیوه که شیعه دروستیان کرد بیت و، له مباره یه وه ده لیت: ((ئه وه ی رافزیه کان ده لیتن که عه لی به توندی و نارازی بوونه وه له به یعه تدان پیی (واته به ئه بوبه کر) جولاهه ته وه درو یه کی ئاشکرایه))^۳، له وانه ش قازی ئه بوبه کړی کوړی عه ره بی و قوتاییه هاوچه رخه که ی شیخ محب الدین خه تیپ، دواترو له کوتایی ئه م توژیینه وه یه دا به دریژی قسه یان له سه ر

^۱ - صحیح البخاري ۱۳۴۱/۳.

^۲ - صحیح ابن حبان ۱۵۷/۲ به راوردی بکه له گهل عبدالرزاق ۴۴۴/۵ و البزاز ۳۰۲/۱ و احمد ۵۵/۱، بو زیاتر سه یرکردنی قسه کانی موحه قیقین له مباره یه وه بروه: الاصابه ۲۸/۲ والاستعاب ۳۷/۲ و سیر أعلام النبلاء ۲۶۷/۱.

^۳ - الجويني: کتاب الارشاد ص ۳۶۱.

دەكەين، بەلام بەغدادی دەلیت: عەلی وعەباس ((چەند پوژیک بەیعتیان نەدا))^۱، ئاشکرایە کەئەمە لەبەرانبەر ئەو قسەییە عائییشەدا ناسەلمیتریت - لانی کەم سەبارەت بەعەلی - کەلەهەردوو صەحیحەکەدا هاتوووە عەلی بۆ ماوەی شەش مانگ بەیعتی نەداو، تییدا هاتوووە: ((عەلی لەناو خەلکیدا ئاراستەییەکی هەبوو، ژیاڵی فاتیمە، کاتی وەفاتی کرد عەلی نەیدەویست خەلکی ببینیت، لەگەڵ ئەبوبەکر ئاشتەوایی کردو بەیعتی پێدا، لەو چەند مانگەدا بەیعتی نەدابوو))^۲، لەکۆتایی ئەم توێژینەوەیەدا بەویستی خوا دینەووە بەدریژی لێی دەدوین.

نموڤەى دووهم: پشت بەستەن بەدەقی لاواز کەدەقە چەسپاوەکان پێچەوانەى ئەوانن، تەنھا لەبەر ئەوەى ناوەرۆکی دەقە لاوازه‌کان وێژدانى ئەو نوسەرانه ئاسووده دەکات، هەندیک لەباسکردنی بەیعتی سەعد بەئەبوبەکر بەلگە بەگێڕانەووەیەکی یەکلاکەرەو دەهیننەو کەئەحمەد لەمەسنەدەکیدە لە حومەیدی کورێ عبدالرحمانی حومیری لەئەبوبەکرى صدیقه‌وه (خوا لێی رازی بیت) گێراویەتیەو، تییدا هاتوو کەئەبوبەکر بەسەعدی وتوو: ((ئەى سەعد تۆ دەزانیت کەپێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەکاتیکیدا تۆ دانیشتبوویت فەرموو: قورەیشیەکان سەرۆکایەتی ئەم کارە دەکەن و چاکەى خەلکی شوینکەوتەى چاکەى ئەوانەو خراپەکاری خەلکی شوینکەوتەى خراپەکاری ئەوانە)) دەلیت ئەمجا سەعد پێی وت: راستت وت ئیمە وەزیرو

¹ - کتاب أصول الدین ص ۲۸۲.

² - صحیح البخاری ۱۵۴۹/۴ و صحیح مسلم ۱۳۸۰/۳ بەراوردی بکە لەگەڵ صحیحی ابن حبان ۱۵۳/۱۱ و مصنف عبدالرزاق ۴۷۳/۵.

ئۆيۈ فەرمانرەوا دەبن))^۱، ئەو فەرموودەى بوخارى لەبارەى ئەم بابەتەو ھىناوئەى رەت دەكەنەو ە ياخود زۆر لەخۆيان دەكەن بۆ لىكدانەو ەى، ئەو ەى زانراو ە حمىرى لەمنالانى تابەىنە و، لەژيانى ئەبوبەكرى صديق وبەىعەتى سەقىفە تىنەگەىشتوو ە، بەلكو لەلاىەن پاشىن و ھاو ەلە بەتەمەنەكانى وەك ئەبوھورەىرەو ئەبى بكرەو ئىبن عومەر و ئىبن عەباسەو ە گىردراو ەتەو ەو، وتوويەتى ئەم ھەوالە لەلاى ئىبن حەجەر^۲ و ھەيسەمى^۳ و احمد شاکر^۴ و ئەلبانى وجەلەوان پىچرانى تىدایە، بەلام قسەى لىكۆلەرى ((منهاج السنة)): ((وصحح الالبانى الحديث))^۵ ئەمە لەو چوارچىو ەى ە ئارەزوومەندى راستکردنەو ەى ئەو لاوازانە دەرناچىت كەپشتگىرى لەبۆچوون و تىروانىنى نووسەر دەكەن، ئەگەرنا ئەلبانى تەنھائەصلى ئەم فەرموودەى راست كردهتەو ە: ((قریش ولایة هذا الامر)) واتە: قورەىش ھەلگىرى ئەم بەرپرسىارىتتەن، ئەمەش بەپىتى رىگەو شاھىدى دىكەو، دەلىت: ((فەرموودەكە شاھىدى ترى لەفەرموودەكەى جابردا ھەىو، ىەكىكى ترىشى لە فەرموودەى ئەبوھورەىرەو، دەرپىنى: ((الناس تبع لقریش))^۶، واتە: خەلك شوینكەوتەى قورەىشن، بەلام گفگوگوى نىوان سەعدو ئەبوبەكر – كەچەقى ناكوكىيەكەى لىرەدا – ئەلبانى نەھاتوو ە راستى بكاتەو ە، بەلكو ھاوپراى فەرموودەناسانى پىش خۆى بوو ەو، رايگەياندوو ە

¹ - احمد ۵/۱.

² - فتح الباري ۱۱۴/۱۳.

³ - مجمع الزوائد ۱۹۱/۵.

⁴ - مسند الامام احمد ۱۶۴/۱ تحقيق احمد شاکر.

⁵ - منهاج السنة ۵۳۶/۱ پەراويزى ژمارە ۴.

⁶ - الالبانى: سلسلة الاحاديث الصحيحة ۱۴۵/۳.

که چیرانی تیکه وتوو: ((پیاوه کانی متمانه پیکراون، به لام حمید به ئه بوبه کر نه گه شتوو ههروهک له (المجمع) دا هاتوو))^۱ -مجمع الزوائد-

نمونه ی سییه م: ویستی هه ندیک له وانه ی زورشاره زان له زانستی فهرمووده ناسیدا فهرمووده ی (موضوع) دهخه نه نیو بابه ته که، به بی ئه وه ی ئاگاداری (موضع) بوونه که ی بین هه ره له به ره ئه وه ی پشتیوانی بوچوونیان دهکات، له وانه یه ئیبن عه ساکر لیتره دا دیارترین نمونه بیت، به داخه وه ئه گهر تاقانه نه بیت: ئین که سیر باسی ئه وه فهرمووده (موضوع) دهکات که ئیبن عساکر هیناویه تیه وه: ((پینغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) راویژی به جوهره ئیل کرد له (استکتاب) نووسین بو معاویه، فهرمووی: بو ی بنو سه چونکه ئه وه ئه مینه))، پاشان ئیبن که سیر له سه ره ئه مه ی نووسیوو وه ده لیت: ((سهیره که ئیبن عه ساکر له گه ل پابه رزی توانا و ئاگادار بوونیه وه له سه ره دروستکردنی فهرمووده زیاتر له هه ره که سیکی تری خه لکی سه رده مه که ی بگره ئه وانه شی که پیش خوی هاتبوون - که چوون له سه رده می ئه ودا فهرمووده ی له و شیوازه دروست ده کړیت، پاشان حاله ته که ی پروون ناکاته وه و، ئاماژه بو هیچ شتیک ناکات له و باره یه وه، نه ئاشکرا و نه په نهان، ئه م جوړه کاره قسه ی له سه ره و، خوا ئاگادار تره))^۲، له شوینیکی تردا ده لیت: ((ئه وه ی سهیره له ودا ویپرای زیره کی و ئاگاداریی چوون هوشاری نادات له باره یه وه و له سه ره ره تکرانه وه یی و لاوازی

^۱ - سلسله الاحادیث الصحیحة ۱۴۶/۳ فهرموده ی ژماره ۱۱۵۶.

^۲ - ابن کثیر: السیره النبویه ۶۹۶/۴-۶۹۷، سه باره ت به تانه دان له م فهرمووده یه برپاوه: الذهبی: میزان الاعتدال فی نقد الرجال ۲۴۱/۶.

پیاوه‌کانی))^۱، ئەم قسەییە زەهەبی لەووه نزیك بووه: ((ابن عساكر له ژياننامەدا (ژیاننامەى معاویە) فەرموودهى بێنەماو پوچەلى هیناوه و درێژهى پێداوه))^۲.

ئێبن تیمیە سەرچاوهى ئەمجۆره له زیاده‌پره‌وى تیگه‌یشتووه‌و، به‌بێ دوودلى کاره‌که‌ى یه‌کلا کردووه‌ته‌وه‌و، رازى نه‌بووه که‌به‌درۆکردن به‌دهم پێغه‌مبه‌رى خواوه (صلی الله علیه وسلم) به‌رگرى له‌هاوه‌لان بکریت، یاخود شیواندنى راستیه‌کانى میژوو، ئەوه‌ى پاگه‌یانندووه‌ که: ((عه‌لى باشیتى چه‌سپاوى له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌و جگه‌ له‌واندا هه‌یه‌و، معاویه هه‌چ باشیته‌کی تایبه‌تى له‌سه‌حیحا نیه‌))^۳، هه‌رشى کردۆته‌ سه‌ر ئەوانه‌ى که‌باشیتیان بۆ معاویه‌ داناه‌ که‌له‌سوونه‌تدا نه‌هاتووه‌و ((فه‌رمووده‌یان له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) له‌وباره‌یه‌وه‌ زۆر گێڕاوه‌ته‌وه‌ که‌هه‌موویان درۆن))^۴، کاتى ئێبن ته‌یمیە فەرمووده‌ى هه‌میدى حمیری له‌هه‌ندیک نوسخه‌ى ((المنهاج))دا دینیت (ارسال) بوونى را‌ده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک ئەوه‌ى ئەمانه‌تى زانستى پێویستى ده‌کات و، زۆرى له‌خۆى نه‌کردووه‌ بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ى دوو فه‌رمووده‌ى (صحیح)ى سه‌قیفه‌ هه‌روه‌ک زۆریک له‌وانه‌ى پێشتر و هاوچه‌رخه‌کان کردوویانه‌، بگره‌ زۆریک له‌شیکاریه‌کانى خۆى له‌سه‌ر بونیات ناوه‌.

نمونه‌ى چواره‌م: ئەو بانگه‌شه‌یه‌ى که‌هه‌چکام له‌هاوه‌لان ئاماده‌ى ئاشوبه‌که‌ نه‌بووه‌ جگه‌ له‌گه‌وره‌ هاوه‌لانى وه‌ک عائیشه‌و

^۱ - البداية والنهاية ۱۲۰/۸.

^۲ - سير أعلام النبلاء ۱۲۷/۳.

^۳ - منهاج السنة ۴۰/۷.

^۴ - منهاج السنة ۴۰/۴.

عەلى وتەلحەو زوبىرو عەمارى كۆرى ياسرو خوزەيمەى كۆرى سابت نەبىت، ئەمەش بانگەشەيەكە گوزارشت لەهەستى پاكى خاوەنەكانى لەبەرانبەر هاوێلان (خوا لىيان رازى بىت) دەكات، بەلام بەداخەو- حەقىقەتى مېژوو دەرناخت، ئەو دتا لەمبارەيەو هەريەك لەزەهەبى وئىبن حەجەر ناوى دەيان هاوێليان هيناوە كەبەشدارى ئاشووبەكەيان كردوو^١، ئەمە لەكاتىكدايە كەشعبە بانگەشەى ئەوەى كردوو كەجەنگى (صفين) لەئەهلى بەدر تەنها خوزەيمەى كۆرى سابت تىيدا بەشدارى كردوو^٢، لەمەشدا ژمارەيەك لەهاوچەرخەكان شوينى كەوتوون، ئەمەش سەرژمىرىكى ورد نى، بەلكو جگە لەویش لەبەشداربووانى بەدر بەشداریان تىدا كردوو، لەمبارەيەو پيشەوا بوخارى ناوى فەزألەى كۆرى ئەبو فەزألەى ئەنصارى هيناوەو، دەلىت: ((فوزالە كەلەبەرى عەليدا بوو لەرۆژى (صفين) دا كۆژرا، كەلەبەشداربووانى بەدر بوو))^٣، زەهەبىش باسى كردوون لەوانە باسى كەعبى كۆرى عەمرى ئەنصارى كردوو، دەلىت: ((لەگەل عەليدا لە(صفين) دا بەشدارى كردوو، لەبەشداربووانى بەدر بوو))^٤، ئىبن حەجەریش باسى سابتى كۆرى عەبىدو ئوسەيدى كۆرى سەلەبەو سەهلى كۆرى حنيف و ئەبا عەمرى ئەنصارى و ئەبو هەيسەمى كۆرى

^١ - بۇ نمونە نەك تەنها ئەمانە هەبىت بىروانە: سىر أعلام النبلاء ٤٣/٣، ٤٠٨/٣، ٣٠٣٩، ٥٧٤/٢، ٤٦٧/٢، ٦٤٤/٣، ٤٤٤/٢، ٤٣٣/٦، ٥١٥/٦، ٢٧/٢، ١٢٤/٢، ٨٧/١، ١٨٧/١، ١٤٥/٧٦، ٢١/٣، ٧١/٣، ٥٠/٣، ٤٨٩/٢، ٥٦٧/٢، ٥٥٢/٢، ٤٠٩/٤، ٤٦٩/٤، ٤٨٩/٤، ٤٠/٤.

^٢ - منهاج السنة ٢٣٧/٦.

^٣ - البخاري: التاريخ الصغير ٧٨/١.

^٤ - سىر أعلام النبلاء ٥٣٧/٢.

تيهانی کردووہ^۱، ھەروەھا چەندین دەقی گشتی ئەو ھیان تیدا ھاتووہ کە ژمارە ھەکی زۆر لە ھاوہلان بە شداری (صفین)یان کردووہ، وەک ئەو ھەیسەمی لە چیرۆکیکی درێژدا ھیناویەتی: ((عەماری کورپی یاسر بە ھاوہلانی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)ی دەوت، عەمار دەچووہ ھەر دۆلێک لە دۆلەکانی (صفین) ھاوہلانی محەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) بە شوینیەوہ بوون))^۲.

ھەموو ئەم لادانانە لە مەنھەجی زانست و دادپەرورەری ھۆکارەکی جیانە کردنەوہی راستیەکانە لە ھەستەکان لەم بابەتە ھەستیارانەدا کە ھەستی ھەموو موسڵمانێک دەور و ژینیت، کە ئەم جیاکردنەوہیە زۆر پیویستە بۆ ھەموو توێژەرێک کە بیەوێت لە ھەر کات و سەردەمیکدا بە شوین راستیدا بگەرێت.

پێسای دەیەم

دوو رکەوتنەوہ لە نەفرەت و جینۆدان

(الابتعاد عن اللعن والسب)

لە پیغەمبەرەوہ (صلی اللہ علیہ وسلم) گیردراوہ تەوہ کەنەھی کردووہ لە نەفرەتکردن لە ھەندیک موسڵمانی سەرپنچیکار، وەک ئەو فەرموودەیی سەبارەت بە پیاویک کە زۆر سەرخۆش بوو نازناوی (حمارا)ی لێنرابوو، کاتی ھەندیک کەس نەفرەتیان لێکرد: ((پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: نەفرەتی لێ مەکەن سویند بە خوا ئەو ھە زانیومە ئەو ھە کە ئەو خواو پیغەمبەرەکی خۆش دەوێت))

^۱ - بروانہ: الاصابۃ ۳/۱۹۸، ۷/۸۳، ۷/۲۸۷، ۷/۴۴۹.

^۲ - ھەیسەمی وتوویەتی: طبرانی و احمد بە کورتی گێراویانە تەوہ، ابو یعلی بە شیوہی طبرانی و بزاز کە دەلیت: ((دەستەبەکی زیادە ڕەو عەمار دەکوژێت)) تەنھا لە عبداللە کورپی عەمرەو پیاوہکانی احمد و ابی یعلی متمانە پیکراون.

۱، ههروههها له پيغه مبهروهه (صلی الله علیه وسلم) دهگيرنه وه که نه هی کردووه له جنيودان به موسلمان به گشتی و له مباره وه فره موويه تی: ((سباب المسلم فسوق وقتاله كفر)) ۲، واته: (جنيودان به موسلمان سه ريچی (فسق) وه شه کردن له گه لی کوفره)، به هه مان شيوه نه هی کردووه له جنيودان به مردووان: ((لا تسبوا الاموات فانهم قد أفضوا الى ما قدموا)) ۳، واته: جنيو مه ده ن به مردووان چونکه ئه وان چونه ته وه به ره و لای ئه وه ی ئه نجاميان داوه، ((لا تسبوا أمواتنا فتؤذوا به الأحياء)) ۴، واته: (جنيو مه ده ن به مردووانمان چونکه به وه ئازاری زیندووانمان ده ده ن)، به لکو فره مووده ی سه حیح له پيغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) گيرد راوه ته وه که نه هی کردووه له جنيودان به کات (دهر) و، جنيودان به ره شه با و، جنيودان به که له شیر و، له وانه به به شيک له دانایی ئه مه بو ئه وه بیت زمانی باوه ردار به ره هایي له وتتی قسه ی خراپ پاريزراو بیت.

له مباره وه ده قی تاييه ت له پيغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) سه باره ت به نه هيکردن له جنيودان به هاوه لان (خوا لتيان رازی بیت) ها تووه، ديار ترينيان ئه م فره مووده ی ئه بو سه عیدی خدریيه که:

1 - صحيح البخاري ۲۴۸۹/۶ و بهروردی بکه له گه ل مه سنه دی ابی یعلی ۱۶۱/۱.

2 - صحيح البخاري ۲۷/۱ و مسلم ۸۱/۱.

3 - صحيح البخاري ۷۰/۱.

4 - الحاكم ۳۷۱/۳ و تويوتی: ((ئهم فره مووده یه سه نه ده که ی سه حیحه و بوخاری و مسلم ده ريانته هیناوه)).

5 - البخاري ۲۲۸۶/۵ و مسلم ۱۷۶۳/۴.

6 - الحاكم ۲۹۸/۲ و، الترمذي ۵۲۱/۴ و، ابن ماجه ۱۸۲۸/۲ و، ابن ابی شيبه ۳۰۲/۵ و، احمد ۲۵۰/۲.

7 - ابن حبان ۳۷/۱۳ و، ابوداود ۳۲۷/۴ و، النسائي ۲۳۴/۶ و، احمد ۲۵۰/۲.

((خالیدی کورپی وهلیدو عبدالرحمانی کورپی عهوف شتیکیان له نیواندا بوو، خالیدی قسه ی پیوت، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: ((لاتسبوا أحدا من أصحابی فان أحدکم لو أنفق مثل أحد ذهباً ما أدرك مد أحدهم ولانصفه))^۱ واته: جنیو به هیچکام له هاوه لانم مه دهن، چونکه نه گهر یه کیځک له نیوه هینده ی کیوی ئوحدو زیږ ببه خشیت هیشتا ناگاته وه ئاستی یه کیکیان بگره ناگاته نیوه ی.

به پیی ئهم دهقی ئهم فهرمودانه، زورینه ی زانایانی سوننه رقیان له جنیودان ونه فرهت بووهو، ریبارزی خو پاریزی له نه فره تکرده له که سیک دیاریکراو به ناویان په یرو کردووه ئیدی ئه و که سه با گونا هه کانیشی زور گه وره بوو پیټ، ئیبن ته میمه ش ئهم ریسیایه ی توندو تولترو ریشه دارتر کردووهو جینه جیتی کردووه، له مباره یه وه ده لیت: ((ئیمه نه گهر باسی سته مکارانی وهک حه حاجی کورپی یوسف وهاوشیوه کانی لای ئیمه دا کرا نه وه ی له قورئاندا هاتووه ده لیئینه وه: ((أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ))، پیمان خو ش نیه که سیک به دیاریکراوی نه فرهت لی بکه ین، ئهمه له کاتیکدایه که کومه لیک له زانایانان نه فره تیان لی کردووه (واته له حه جاج)، ئهمه ش ریبارزیکه و بواړی ئیجتهادی تیدایه، به لام ریبارزی یه که میان لای ئیمه خو شه ویستترو باشته، به لام نه وه ی حوسه ینی کوشته یاخود هاریکاری کوشتنی کرد یان رازی بوو به کوشتنی نه واه نه فره تی خوداو فریشته کانی و هه موو خه لکی لی بیټ، خوی گه وره توبه و خوینبایان لی وهرناگریټ))^۲، دیاره ئیبن ته میمه له و که سانه

^۱ - البخاري ۱۳۴۳/۳، مسلم ۱۹۶۷/۴.

^۲ - مجموع الفتاوى ۴/۸۷.

نیە کە بەرگری لە کەسێکی وەک حەجاج بکات کە ھێندەى سەتەم و کۆشتار کردووە مەگەر ھەر خوا خۆی بیزانیت، بگرە شتی وا لە بارەییەو دەگێرنەووە کە پەنا بە خوا خۆینی حەلال بکات: ((لە عاصمەو، دەلیت: گویم ئی بوو حەجاج کە لە سەر مینبەر بوو دەیوت: ... سویند بە خوا ئەگەر فەرمان بکەم بە خەلکی لە دەرگایەکی لە دەرگاکی مزگەوتەو بە چنە دەرەووە ئەگەر لە دەرگایەکی ترەو چوونە دەرەووە ئەوا خۆین و سامانیان بۆم حەلال دەبیت، سویند بە خوا ئەگەر رەبیعو مەزەر ببەم ئەوا ئەو کارە لای خوا حەلالە بۆم ...))^۱، مەبەستی ئێین تەیممە لێردا خۆرازان دەوێ بە ئادابە ئیسلامیەکان و، پاکراگرتنی زمان لە جێنۆدان و نەفرەت کردن و بە کافردانان، نەک بەرگری کردن لە سەتەمکارانی وەک حەجاج و یەزیدو ئەوانەى بەرپی ئەواندا رۆشتن، وەک ئەوێ کە بە داخەو لە لای قوتابخانەى ((شیعە گەری سوننە)ى ھاوچەرخی دەیبینن.

ھەلۆیستی ئێین تەیممە لێردا درێژە پێدەری ھەلۆیستی پیشەوا ئەحمەدە کە: ((سەلمینزاوہ لێیەو ئەگەر حەجاج و ھاوشیوہەکانی لە سەتەمکاران باسیان بکرایە لای ئەو و بیویستایە نەفرەتیان لێ بکات دەیوت: ((أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ))، رقی لەوہ بوو کە ئەو کەسەى نەفرەتی لێدەکریت بە ناو دیاری بکریت))^۲.

سەربردەى ئەو دوو شەرەزانەى حەنبەلى (عبدالمغيث الحربي وأبي الفرج بن الجوزي) ھەستیاری ئەم بابەتەو، قولی ناکۆکی لە بارەییەو ئاشکرا دەکات، بە ھۆی نەفرەت کردن لە یەزیدی کورێ، معاویە ناکۆکی کەوتە نێوانیان (واتە عبدالمغيث و ابن الجوزي)،

^۱ - الألباني: صحيح سنن أبي داود ۸۷۸/۳.

^۲ - منهاج السنة ۵۷۳/۴.

(عبدالغیث) ریگری دهکرد له جنیو پیدانی (نه فره تلکړدنې) و له مباره یه وه دانراویکی هه یه و **بو**ی خوینده وه، ئیبن جه و زیش دانراویکی دانا (بو وه لامدانه وه ی) و ناوینا ((الر د علی المتعصب العنید من ذم یزید)) و بو ی خویند رایه وه، شیخ عبدالغیث مرد هیشتا هر دژایه تیان له نیواندا بو))^۱.

له گهل ئه وه دا ئه م مشتمره فیهیه ی نیوان زانیانی ئه هلی سوننه له م باره یه وه، ئه وانه ی گرتوته وه که له هاوه لان نین، وهک حه جاج ویه زید، به لام هاوه لان ئه و هیچ ناکوکیه ک نیه له نیوان سوننه کاند که دروست نیه نه فره ت له هیچ کامیان بکریت، به هو ی تایبه تکر دنی نه هیکردن له قسه پیوتنیان به ده قی فرم ووده.

ئه وه ی سهیره هه ندیک له هاوچه رخه کان که خاوه ن پیگه ن له زانسته کانی سونه تدا هه تا ئیستاش به شیوازی نه فره ت و جنیودان مامه له له گهل پرو وداوه کانی سه رده می یه که م ده کن، له وانه ش دکتور (عبدالمعطی أمين قلجی) که ده لیت: ((... داهینراویکی بیزاروی دیکه له سه رده می معاویه دا ده رکه وت، بریتی بوو له وه ی معاویه خوی وه مو و الیه کانی به فره رمانی معاویه له خوتبه کانیاندا له سه ر مینه ر جنیو وقسه یان به گه وره مان عه لی کوری ئه بو تالب ده وت، به راده یه ک که نه فره تیشیان لیده کرد نه فره تی خویان لی بیت - چونکه ئه و خوشه ویسترین که سی پیغه مبه ری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) له دللی به پزید، له سه ر مینه ری خودی مزگه وتی پیغه مبه ره وه و، له به رده م ره وزه ی خودی پیغه مبه ردا، که مناله کانی گه وره مان عه لی و خزمانی گوئیان له و نه فره تانه ده بوو))^۲.

^۱ - ابن مفلح: المقصد الارشد فی ذکر أصحاب الامام أحمد ۱۳۶/۲.

^۲ - ئه م قسانه له قسه کردنی دکتور قه لعه چیدا له سه ر کتیه که ی ئیبن که سیر هاتووه: جامع المسانید والسنن: ۵۶۶/۱۱.

دکتۆر قلچى - زۆر به داخه وه - ئاماژه به فهرموودهى سهحيح دهكات كه ئه و مانايه ده دات معاويه و فهرمانزده واكانى قسه ده لىن و نه فرته ده كه ن له ئه ميري باوه رداران عه لى كورپى ئه بو تالب له سه ر مينبه رو، فهرمان ده كه ن خه لكيش وا بكه ن، له وانه:

۱- ((له عامرى كورپى سه عدى كورپى ئه بى وه قاص له باوكيه وه ده گيرپته وه و تويه تى: معاويه ي كورپى ئه بو سوفيان فهرمانى كرد به سه عدو، وتى: چى ريگره لىت كه جنيو به ئه بو تراب (نازناوى عه لى بووه) ناده يت، سه عد وتى: سى شت باس ده كه م كه پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) له بارهيه وه و تويه تى و منيش قسه ي پيناليم، هه ريه ك له وانه لاي من له حوشترى سوور خوشه ويستره، گويم لىبوو پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) له كاتيكدا عه لى له يه كيك له غه زاكندا له پشتيه وه بوو، عه لى پيى وت: ئه ي پيغه مبه رى خوا من لاي ئافره تان و منالان به جى ده هيليت؟ پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموو: ئايا رازى نابيت تو بو من وهك هارون بو موسا بوو بيت له گه ل ئه مه شدا پاش من پيغه مبه رايه تى نيه و، گويم لىبوو له رۆژى خه يبه ردا ده يفه رموو: ئالاكه ده ده مه ده ستى پياويك كه خوداو پيغه مبه ره كه ي خوش ده وىت و خوداو پيغه مبه ره كه شى خوشيان ده وىت، (سه عد) وتى: پيشبركيتمان بوو له سه رى، فهرموو: عه ليم بو بانگ بكه، هيناي، خولاويى بوو، ده موچاوى سڤى و ئالاكه ي دايه ده ستى و خواى گه وره فه تحى پييه خشى، كاتى ئه م ئايه ته هاته خواره وه: ((فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ))، پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم)

عەلى وفاتيمە و حەسەن و حوسەينى بانگکردو، فەرمووى: خوايە
ئەوانە كەسى منن...))^۱.

هەندىكى لەگىرەنە وەكان زىاد كردووە: ((سویند بەخوا معاویە
بەيەك حەرفیش ناوى نەهینا تا لەمەدینە دەرچوو))^۲، یاخود: ((ئىتر
سویند بەخوا بەحەرفىكیش ناوى نەبرد تا لەمەدینە دەرچوو))^۳،
((لاى ئەبى یعلی لەسەعدەو لەلایەكى دیکەو دەگىرنەو کەهیچ
جیا نیە و دەلێت: ئەگەر مشار بخەنە سەر تەوقى سەرم تا جنىو
بەعەلى بدەم ئەوا هەرگىز قسەى پینالیم))^۴

۲- ((لەئەبى حازم لەسەهلى كورپى سەعدەو، وتى: پیاویكى
بنەمالەى مەروان كرايە والى مەدینە، وتى: سەهلى كورپى سەعدى
بانگى كردو، فەرمانى پىكرد كەقسە بەعەلى بلیت، دەلێت: سەهل
رەتى كردهو، پێى وت: بەلام ئەگەر هەر رازى نیت، ئەوا بلی:
نەفرەتى لەخوا لە ئەبو تراب، سەهل وتى: عەلى هیچ ناویكى ترى
نەبوو لەوى خۆشەوێستەر بێت لە ئەبو تراب، خوشحال دەبوو
كەبەو ناوە بانگ دەكرا^۵، ((لەعومەیری كورپى ئیسحاق وتى مەوران
بۆ ماوەى شەش سەل فەرمانرەوامان بوو، هەموو روژىكى جومعه
قسەى بەعەلى دەوت، پاشان لا براو سەعیدى كورپى عاص بۆ

^۱ - مسلم ۱۸۷۱/۴ و الحاکم ۱۱۷/۳ و النسائي ۱۰۷/۵ و البزاز ۳/۳۲۴ و الترمذي ۶۳۸/۵
والالباني: صحيح سنن الترمذي - أبواب المناقب.

^۲ - الحاکم ۱۱۷/۳ و النسائي ۱۲۲/۵.

^۳ - البزاز ۳/۳۲۴.

^۴ - فتح الباري ۷/۷.

^۵ - مسلم ۱۸۷۴/۴ و البيهقي ۴۴۶/۲.

ماوهی دوو سال له جیگه یوو، ئەم قسه ی پینه دهوت، پاشان مهروانیان هینایه وه قسه ی پینه دهوت))^۱.

۳- ((له عبدالرحمان کورپی ئەخنهس دهگیرنه وه که موغیره ی کورپی شعبه خوتبه ی ددها، قسه ی بهههلی وت، دهلیت: سههیدی کورپی زهید ههستایه وه وتی: شاهیدی ددهم که من گویم له پیغه مبهری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) دهیفرموو: پیغه مبهری خوا له بههشتایه و، ئەبویه کر له بههشتایه و، عومه ر له بههشتایه و، عهلی له بههشتایه و، عوسمان له بههشتایه و، عبدالرحمان له بههشتایه و، تهله له بههشتایه و، زوبیر له بههشتایه و، سههه له بههشتایه، پاشان فره مووی: ئەگه ر دهتانه ویت هه والی هه ر دهیانت ددهمی، پاشان باسی خوی کرد.

پیشه واهمه دیش له وه کیعه وه له شوعه وه گیراویه تیه وه))^۲، ((له عبدالله کورپی سهو، وتی: کاتی له کوفه بهیعه ت بۆ معاویه کوکرایه وه، موغیره ی کورپی شعبه فرهمانی به وتاریژانه کرد که نه فره تیان لهههلی (خوا لپی رازی بیت) دهکرد، وتی: سههیدی کورپی زهیدی کورپی عهمری کورپی نفیل دهستی گرتم و، وتی: سهیری ئەم پیاوه سته مکاره ناکهیت فرهمان دهکات به نه فره تکردن له پیاویک لهئههلی بهههشت، شاهیدی له سهه رنویان ددهم

^۱ - احمد بن حنبل: العلل ومعرفة الرجال ۱۷۶/۳.

^۲ - المقدسی: الاحادیث المختارة ۲۸۸/۳-۲۸۹، لیکۆلهری کتیه که دهلیت: ((سههه دهکه ی هه سه نه))، بروهه: مسند الشاشی ۲۷۴/۱ واحمد ۱/۱۸۸ و، ابویعلی ۲/۲۵۹، ههروهه بروهه: ابی عاصم: السنة ۲/۶۱۹، وسیر أعلام النبلاء ۱/۱۰۴، وتهذیب الکمال ۱۶/۵۰۴.

که له به هه شتدان، خو ئه گهر شاهیدی له سهر دهیه میس بدهم گوئی
ناده می...))^۱.

گومانی تیدا نیه که چنیودان ونه فره تکردن له ئه میری باوه پداران
عهلی کورپی ئه بو تالب داهینراویکی قیزه ونه، ههروهک دکتور
قلعچی وتویه تی، به لام وه لامدانه وهش به چنیودان و نه فره تکردن
قیزه ونیه که ی له و که متر نیه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
فره موویه تی: ((لیس المؤمن بالطعان ولا اللعان ولا البذیء ولا
الفاحش))^۲، واته: باوه پدار تانه دهر و، نه فره تکارو، دهر و ونپیس و،
داوینپیس نیه.

پێسای یازدهیه م

دوورکه و تنه وه له به بیباوه پداران و تۆمه تبارکردن به دوو پویی

(الابتعاد عن التكفير وعن الاتهام بالنفاق)

نه فامانی شیعه هه موو هاوه لان به بیباوه پوون و دوو پویی و،
هه لگه رانه وه له ئیسلام پاش وه فاتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
وسلم) تۆمه تبار ده که ن، ئه و نه فامانه قسه له سهر ئه و که سانه
ده که ن که نا کوکی سیاسیان له گه ل ئه میری باوه پداران عه لی
هه بو وه و بو ته هو ی به رپا بوونی جه نگ له نیوانیاندا، وه ک معاویه ی
کورپی ئه بو سو فیان و عه مری کورپی عاص، یاخود ئه وانه ی
په یوه ندیان به وانه وه هه بو وه وه ک ئه بو سو فیانی کورپی هه رب.
شیخی ئیسلام ئیبن ته میمه به قه له مه که ی به ره نگاری ئه وانه
بو ته وه و، به به لگه ی ئاشکرا و تاوتوئی بر و ا پیه ئنه ره وه پوونی

^۱ - ابن ابي عاصم: السنة ۶۱۸/۲-۶۱۹.

^۲ - ابن حبان ۴۲۱/۱ والحاكم ۵۷/۱ والترمذي ۳۵۰/۴ والبيهقي ۲۴۳/۱۰.

کردۆتەوێه کەئەو پیاوانە باوەردار بوون و، لەو کاتەوێه ی ئێمانیان
هێناوە بەردەوام لەسەر باوەرداریەکیان ماوەتەوێه، بەلکو
هەندیکیان لەکاتی کدا موسڵمان بوون —وەک عەمری کۆری عاص—
کەپەوشەکە هیچ باری ئەو نادات تۆمەتی دووڕوویی بدڕیتە پال،
بەلام ئەو هەلەو گوناھانە ی کەئەنجامیانداوە خەسلەتی ئێمان و
خۆشەویستی خۆی گەرەو پیغەمبەریان لێ دانامالێت.

سەبارەت بەعەمری کۆری عاص ئەو لەپراستگویی ئێمانەکی و
بێبەربوونی لەدووڕوویی هێندە ی بەسە کەلەموهاجیرینە، هێجەرەت
و دووڕووش دژیەکن، لەمەشدا ئێن تەیمیه بەشیکاریەکی لۆژیکی
قسەبەر بەلگە دەهینیتەوێه، دەلێت: ((عەمری کۆری عاص و
هاوشیوەکانی لەو پیشینانەن کەپاش حودەیبیە هێجەرەتیان کردو
هاتتە خزمەت پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، بەویستی خۆیان
لەولاتی خۆیانەوێه کۆچیان کرد بەزۆرەملی و ناچارکردن،
موهاجیرەکانیش دووڕوویەتیان تێدا نەبوو، بەلکو دووڕوویی
لەهەندیک لەو ئەنصاریانەدا بوو کەموسڵمان بوو بوون، ئەمەش
بەھۆی ئەوێه ئەنصاریەکان خەلکی شاری مەدینە بوون و، کاتی
سەرگەرەکانیان و خەلکەکیان موسڵمان بوون ئەوانی تریش
ناچاربوون بەدووڕوویی خۆیان بەموسڵمان نیشان بدەن، ئەمەش
بەھۆی سەر بەرز ی ئیسلام و دەرکەوتنیەوێه بوو لەنێو
ھۆزەکیاندا، بەلام خەلکی مەککە ئەو سەرگەرەوێه خەلکانی
دەورو بەری ئەوان بپیاوێه بوون، لەبەر ئەوێه تەنھا ئەو کەسانە
موسڵمانبوونی خۆیان پادەگەیاندا کەبەرکەش ولەناخیشەوێه
باوەرپیان هێنابوو، چونکە ھەرکەسیکیان موسڵمانبوونی خۆی
ئاشکرا بکردایە ئەشکەنجە دەدراو دەر بەدەر دەکرا، کەسی
دووڕوو بەھۆی بەرژەوێهندی دۆنیایەوێه خۆی بەموسڵمان نیشان

دهدا، له کاتیکدا ئه وهی له مه ککه موسلمانوونی خوئی ئاشکرا کردبوو له دنیادا ئازار دهدرا...^۱.

خوئه گهر گوزارشتی دهقی فهرمووده شمان هینایه پال ئهم شیکارییه لوژیکیه که عه قل دهیگریت، ئه واه زانین که عه مری کورپی عاص به راستی باوه پدار بووه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((ابنا العاص مؤمنان: عمروا وهشام))^۲، واته: (دوو کورکه ی عاص باوه پدارن: عه مرو هشام) و، ((له عه مری کورپی عاص ده گپ نه وه وتویه تی: ترسیک له مه دینه هه بوو، چوومه لای سالم ئازاد کراوی ئه بو حوزه یفه، له کاتیکدا شمشیره که ی به ده ستیه وه بوو له ئاماده باشیدا، منیش شمشیریکم هه لگرتوو وه که له سه ر سنگم رامگرت، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئایا ترسه که تان بۆلای خواو پیغه مبه ری نه هینان؟ وه که ئه وه ی ئهم دوو باوه پداره کردیان))^۳، عه مر له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) راستگویانه ده لیت: ((ئه ی پیغه مبه ری خوا، له پیناوی مال و ساماندا موسلمان نه بووم، به لکو ئاره زووم له ئیسلام بوو، هه تا له گه ل پیغه مبه ری خوادابم (صلی الله علیه وسلم)...))^۴، پاشان پیغه مبه ر به رفه تار پشتیوانی ئهم شایه تیدانه

^۱ - ابن تیمیة: الخلافة والملک ص ۷۵-۷۶.

^۲ - أخرجه أحمد ۳۰۴/۲ والحاكم ۲۶۸/۳ وصححه، ووافقه الذهبي، بروانه: سير أعلام النبلاء ۳۱۴/۱ و ۵۶/۳، شيخ شعيب ئه رناتوت که لیکوله ری کتبه که یه ده لیت: (سه نه ده که ی حسه نه) ..

^۳ - ابن حبان ۵۶۶/۱۵ والنسائي له الكبرى ۸۵/۵ والهيثمي: مجمع الزوائد ۳۰۰/۹ وتویه تی: (ئه حمده گپراویه تیه وه و پیاوه کانی متمانه پیکراون) و سير أعلام النبلاء ۶۴-۶۵/۳ شيخ شعيب ئه رناتوتی لیکوله ری وتویه تی: سه نه ده که ی حسه نه) ..

^۴ - به شیکي ئه و فهرمووده یه که احمد ۱۹۷/۴ و طبراني له الكبير و له الاوسط داو، ابو يعلى و، بخاری له الادب المفرد ۱۱۲/۱، بیهقی له شعب الایمان ۹۱/۲، هیثمی

گوفتاریه‌ی بوّدا، ئه‌وه بوو عه‌مری کورپی عاص ((له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) ه‌وه له‌غه‌زاکانی (ذات السلاسل) دا کردیه فه‌رمانده، دیاره پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که‌سی دوو‌پووی نه‌کردۆته‌وه فه‌رمانده))^۱، له‌په‌شیمان بوونه‌وه‌ی عه‌مری کورپی عاص و هه‌لکیشانی ئاخ له‌ژیاننامه‌ی سیاسی خو‌ی له‌کاتیکدا له‌سه‌ره‌مه‌رگدایه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئیمانداریه‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((من سرتة حسنته وساءته سیئته فهو مؤمن))^۲، واته: (هه‌رکه‌س کاری چاکی دلخۆشی کردو کاری خراپیشی دلگرانی کرد ئه‌وه ب‌پرواداره)، له‌وه‌ولانه‌شی سه‌باره‌ت به‌هه‌ستکردنی به‌په‌شیمانی له‌سه‌ر سه‌برده‌ی سیاسی عه‌مری کورپی عاصه‌وه (خوا لیتی رازی ب‌یت) هاتووه: ((له‌ئێبن شماسه‌ی مه‌ریه‌وه وتی: چوینه لای عه‌مری کورپی عاص له‌کاتیکدا له‌سه‌ره مه‌رگدا بوو، زۆر گریاو پووی بۆلای دیواره‌که وه‌رگیرا، وایکرد کورپه‌که‌ی ب‌ل‌یت: باوه‌گیان، ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده‌ی ئه‌وه‌و ئه‌وه‌ی پ‌ینه‌داویت؟ ده‌ل‌یت: پووی وه‌رگیراو، وتی: باشترین شت به‌شایه‌تی

وتوویه‌تی: ((پیاوه‌کانی ئه‌حمده وابی یعلی پیاوانی صحیحن) (مجمع الزوائد ۶/۴) ئێبن حه‌جهریش له‌باره‌ی فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌حمده‌وه وتوویه‌تی (ئیسناده‌که‌ی حه‌سه‌نه) (الاصابة ۶/۴) شیخ شعیب ئه‌رنائۆت وتویه‌تی: (بخاری له‌ الادب المفرد له‌ر‌یگه‌ی موسای کورپی عه‌لی، له‌باوکیه‌وه، له‌عه‌مری کورپی عاصه‌وه، گیراویه‌تیوه، ئه‌مه‌ش سه‌نه‌دێکی سه‌حیحه‌و، حاکم راستی کردۆته‌وه و زه‌ه‌بی هاوده‌نگی بووه)) ب‌روانه سیر أعلام النبلاء ۶۶/۳ په‌راویزی لاپه‌رکه‌.

^۱ - ابن تیمیة: الخلافة والملک ص ۷۸.

^۲ - الحاکم ۵۹/۱ و الترمذی ۴/۶۵ و النسائی ۵/۳۸۸ و البزازی ۸/۷۲ و ابویعلی ۱/۳۱۱ و المقدسی فی الاحادیث المختارة ۱/۱۹۲و، حاکم وتوویه‌تی: (صحیح‌ه)، لیکۆله‌ری (المختارة) وتویه‌تی: (ئیسناده‌که‌ی صحیحه‌).

دابنئین شایه تیدانه که (لا اله الا الله وان محمدا رسول الله)، من سئ قوناغم بینووه: منت بینووه که کهس نه بوو له من زیاتر رقی له پیغه مبهری خوا بیټ (صلی الله علیه وسلم)، که سیش نه بوو ئه وهندهی من حه ز بکات به سه ریدا زال بیی و بیکوژی، ئه گهر له سه ر ئه و حاله بمردمایه ئه و ده چومه ناو ئاگر، کاتی خوی گهره ئیسلامی خسته دلمه وه هاتمه خزمهت پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و، وتم: دهستی راستم بدهری تا به یعتت پیبدهم، ئه ویش دهستی راستی بۆ هیتام، دهلیت: دهستی گرتم، فهرمووی: ئه ی عهر چیه؟ دهلیت وتم: ده موست مه رج دابنیم، فهرمووی: چ مه رچیک دابنیت؟ وتم: لیخوشبوونم، فهرمووی: ئایا نه ترانیووه که ئیسلام ئه وه ی پیش خوی ده سریته وه و، هیجره تیش ئه وه ی پیشخوی له ناوده بات، هه جیش پیش خوی ده سریته وه و، ئیتر هیچ کهس نه بوو لام خوشه ویستتر بیټ له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) وله و پایه دارتر نه بووم له چاومدا، له توانامدا نه بوو که چاوم پر له شکوداریه که ی بکه م، خو ئه گهر پرسیارم لی بکرایه که وه صفی بکه م نه مده توانی چونکه چاوم لی تیر نه ده بوو، ئه گهر له سه ر ئه و حاله بمردمایه ئه و ئومیده وار بووم له ئه هلی به هه شت بم، پاشان شتانیکم پی سپێردا نازانم حالم چۆن بووه تییدا، ئه گهر له و حاله دا بمردمایه ئه و تووشی په شیمانی و ئاگر نه ده بووم، کاتی ده منیژن خاکم به سه ردا بپرژینن، پاشان له ده وری گۆره که م بوهستن به و راده یه ی ره گ شین ده بیټ و گوشته که ی په رت ده بیټ، هه تا دلم به ئیوه بکریته وه و، بزانه به چی وه لامی نیرداوی په روه ردگارم ده ده مه وه))^۱، ((له عه مری کوری عاصه وه،

^۱ - مسلم ۱۱۲/۱ وابو عوانه ۷۰/۱.

وتویه تی: ئه گهر ئه بوبه کړو عومه ر ئه م سامانه یان به جیهیشتیا، ئه و
 به هه له دا ده چوون و بوچوونیاں راست نه ده بوو، خوی گه وړه
 ئاگاداره که ئه و دوانه به هه له دا نه چوون و بوچوونیاں ناته و او
 نه بوو، ئه گهر بو ئه وان دروست نه بوو بیت ئه و ئیمه پاش ئه وان
 بردمان و تیاچوون، سویند به خوا ئه و وه همه له پیشمانه وه هات))
 ۱، ((له ئه بو نوفل کورپی ئه بو عقربه وه ده لیت: عه مری کورپی عاص
 له کاتی سه ره مه رگدا ترسیکی زور توند دا یرت بوو، کاتی عبدالله ی
 کورپی ئه وه ی بینی وتی: ئه ی باوکی عبدالله ئه م ترسه چیه
 له کاتیکدا پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کاری
 پیده سپاردیت و به کاری ده ینایت؟ وتی: به لئ کورم وابوو،
 له باره ی ئه وه وه ئاگادارت ده که م، به لام سویند به خوا نازانم ئه وه
 له بهر خو شه ویستیم بوو یان دل را گرتنم بوو، به لام شاهیدی له سه ر
 دوو که س ده دم که دونیای به جیهیشت خو شی ده ویستن: کوربه که ی
 سومه یه (عه ماری کورپی یاسر) و کورپی دایکی عبد (عبدالله ی
 کورپی مه سعود). به لام کاتی گه یشته گیانه لا زنجیری خسته
 گهر دنی و، وتی: خودایا فه رمانت پیکردین و وازمان لی هینا، ریکریت
 لی کردین و ئه نجامماندا، ته نها لی خو شبوونی تو به شمان ده کات،
 ئه مه لا لانه وه ی بوو تا مرد)) ۲.

به لام معاویه ئه وه تا ته نها کردنی به والی له لایه ن عومه ره وه
 به سیه تی وه ک به لگه له سه ری بی به ری بوونی له دو ورووی، ئین

1 - مجمع الزوائد ۲۳۲/۵ و هیثمی ده لیت: ((طبرانی گیراویه ته وه و پیاوکه نانی پیاوانی صحیح)).

2 - احمد ۱۹۹/۴، هیثمی ده لیت: ((پیاوکه نانی پیاوی صحیح)) (مجمع الزوائد ۳۵۳/۹)
 شیخ شعیب ئه رناتوت ده لیت: (ئیسناده که ی صه حیه) (سیر أعلام النبلاء ۷۵/۳)
 په راویزی لاپه رکه).

تەیمیە دەلیت: ((عومەری کورپی خەتاب لەفیراسەدا لەمەزنتەری
 کەسەکان بوو، لەهەمووان زیاتر سەرناس بوو، لەهەمووان زیاتر
 شارەزاو ئاگادارتر بوو لەحەق ... ھەرگیزیش عومەر -تەنانەت
 ئەبوبەکریش- کەسی دوورویان نەکردووە بەفەرمانرەوای
 مۆسڵمانان و، لێرسراوێتیان نەسپاردووە بەخزمانی خۆیان و، ھیچ
 کاتى لۆمەى لۆمەکارانیان لەبەر خوا لەسەر نەبوو، بگرە ئەو
 کاتى لەدژی ھەلگەراوەکان جەنگان و گیرانیانەووە بۆ لای ئیسلام
 رێگریان لیکردن سواری ئەسپ ببن و شمشیر ھەلبگرن، ھەتا
 دروستى تەوبەکەیان نەسەلمینرا، عومەر بەسەعدى کورپی ئەبى
 وەقاصى دەوت ئەو کاتەى ئەمیری عێراق بوو: ((ھیچ کەسیکیان
 بەکار مەھینەو، لەبارەى جەنگەو ھاوێژیان پێ مەکە))، چونکە
 ئەوان فەرماندەى گەورەى وەک تەلیحەى ئەسەدى و، ئەقرەى
 کورپی حابس و، عیینەى کورپی حصن و، ئەشعەسى کورپی قەیسى
 کەندى و، ھاوشیوەکانیان بوو، ئەوانە کاتى ئەبوبەکر و عومەر
 جۆریک لەترسى دورویەتیان لیکردن نەیانکردنە فەرمانرەوای
 مۆسڵمانان))^۱، (چۆن پیاویک چل سال ئەمیری مۆسڵمانان دەبێت
 و سەربەخۆ (خەلیفە) دەبێت، ھەرپێنج نوێژەکەیان پێدەکات و،
 وتاریان بۆ دەدات وئامۆژگاریان دەکات، فەرمانیان پێدەکات
 بەچاکەو، رێگریان لێدەکات لەخرابەو، سزایان لەسەر جێبەجی
 بکات و، دەستکەوت وصدەقەکانیان بەسەردا دابەش بکات و،
 حەجیان پێ بکات و، لەگەڵ ئەوەشدا دورویەتیەکەى لای ھەموویان

¹ - ابن تیمیة: الخلافة والملک ص ۷۷-۷۸.

شاراوه بیت، له کاتیکدا ژماره یه کی زور له گه وره هاو لانیان له ناودا بیت؟^۱

راسته ته نهها سپاردنی والیتی له لایه ن عومه ره وه به که سیکی نابیته پاکه ره وه ی له سته مکړدن یاخود نه نجامدانی سه ریچی، له مباره یه شه وه قسه که ی ئین ته میه مان پیشت هینایه وه: ((عومه ر ئه و که سانه ی فجوریان تیدا بوو به هوی زالبوونی به رژه وه ندی کار که وه به کار ده هینا، پاشان به هیزو دادپه روه ری خوی فجوره که ی نه ده هیشت تیدا)). به لام ئه وه دوو ربوونی له دوو پوی ده گه یه نیت، چونکه نه بووه عومه ر که سی دوو روو بکاته والی، روینه داوه به دوو پویه تی دوو ووه کان تا ئه و راده یه فریو بخوات.

به لام ئه بوسوفیان، ئه گه رچی ئین ته میه له هه ندیک له زانایانه وه ده گتیر ته وه که له سه ر باش موسلمان بوونی قسه یان هه بووه^۲، له گه ل ئه وده ا واده رده که ویت باش موسلمان بوویت، به لکو به شدار ی جهادیشی کړدووه و، زه ه به ی چیروکی به شدار ی کړدن ی ئه بوسوفیانی له جهادی روژی یه رموکدا له ژیر ئالای کور ه که یدا یه زیدی کور ی ئه بو سوفیان هیناوه ، پاشان ده لیت: ((ئه گه ر ئه مه راست بیت ئه و ا به وه حال ی باش ده بیت))^۳، سوپاس بو خوا بینیمان چیروکه که راسته، ئین هه جه ر ده لیت: ((یه عقوبی کور ی سوفیان و ئین سعد به سه نه دیک ی صه حیه وه له سه عیدی کور ی مسیب له باو ده کیه وه گتیر اویه تیه وه، و تویه تی: له روژی یه رموکدا هه موو ده نگه کان کپ بوون ته نهها ده نگ یه ک پیاو نه بیت ده یوت: ((ئه ی سه رکه و تنی خوا نزیک ببه ره وه))، ده لیت که سیرم کړد بینیم

^۱ - مجموع الفتاوی ۴/ ۷۷.

^۲ - بروانه: مجموع الفتاوی ۴/ ۷۷.

^۳ - سیر أعلام النبلاء ۲/ ۱۰۷.

ئەبوسوفيانە لە ژێر ئالای یەزیدی کۆپیدا (یەزیدی کۆپی ئەبوسوفیان) ^۱، ھەروەک زەھەبیش گفتوگۆی ئەبوسوفیان لەگەڵ ھەرقلی کردۆتە بەلگە لەسەر راستی ئیمانی لەو گفتوگۆ درێژە جوانە ی کەبوخاری و ھەندیک لەخاوەن سونەن و مەسنەدەکان گیراویانەتەو، دەلیت: ((گومانی تیدا نیە کە گفتوگۆکە ی لەگەڵ ھەرقل و نووسینی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بەلگە یە لەسەر ئیمانی سوپاس بۆ خوا)) ^۲، ئەو وەک دەلیت، لەکۆتایی ئەو گفتوگۆیەدا ھاتوو: ((ئەبو سوفیان وتی: سویند بەخوا ھیشتا سەرشۆرم و دلنایم کە کارەکە ی (پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- سەردەکەوێت ھەتا خوای گەورە ئیسلامی خستە دڵمەوہ لەکاتی کدا رەقم لیتی بوو)) ^۳.

ئێبن تەیمییەش بەو بەلگە ی بۆ ئیماندار ی ئەبوسوفیان ھیناوەتەو کە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کردیە فەرمانرەوای نەجران ((پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) وەفاتی کرد ھیشتا ئەبوسوفیان فەرمانرەوای نەجران بوو)) ^۴، ئەمەش خەیاڵیکە لەخەیاڵاتەکانی ئێبن تەیمییە (رەحمەتی خوای لێبێت)، چونکە ئەو فەرمودە ی کە داواکاری ئەبوسوفیان ی لە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەوبارە یەو تیدا ھاتووہ بریتی یە لەفەرمودە کە ی ئێبن عەباس: ((دەلیت: موسلمانان وا سەیری ئەبوسوفیانیان نەدەکرد

^۱ - ابن حجر: الاصابة ۱۷۳/۲.

^۲ - سیر أعلام النبلاء ۱۰۷/۲.

^۳ - فەرمودە کە ی ئەبوسوفیان دەربارە ی قیصر و نوسراوی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە: البخاری ۷/۱ والبیہقی ۱۷۸/۹ والنسائی ۳۱۰/۶ واحمد ۲۶۲/۱ وأبو یعلی ۸/۵ وأبو عوانة ۲۶۹/۴ والطبرانی له (الكبير) ۱۷/۴ گیردراوەتەو.

^۴ - مجموع الفتاوى ۴/۴۵۴.

(پاش فەتحی مەككە) و لەگەڵی دانەدەنیشن، ئه‌ویش به‌پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ی وت ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا، ئه‌م سیانەم پێیان بده، فەرمووی: به‌لێ، وتی: باشتترینی عەرەب و جوانترینیان که ئوم حەبیبە ی کچی ئه‌بو سوفاiane هاوسەرگیریتان کردووه، فەرمووی: به‌لێ، وتی: معاویەش بکه‌یتە کاتب به‌رده‌ستی خۆت، فەرمووی: به‌لێ، وتی: فەرمانیشم پێ بکه‌یت له‌گەڵ بی‌باوه‌ران بجه‌نگم هه‌روه‌ک چۆن پێشتر له‌دژی موسلمانان ده‌جه‌نگام، فەرمووی: به‌لێ، ئه‌بو زمیل وتی ئه‌گەر داوای ئه‌وه‌ی نه‌کردایه له‌پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئه‌وا پێی نه‌ده‌دا، چونکه داوای هه‌ر شتیکی ده‌کرد ده‌یفه‌رموو به‌لێ))، ئه‌م فەرمووده‌یه مه‌تنه‌که‌ی ته‌واو نیه‌و، له‌سه‌نه‌ده‌که‌شیدا که‌س هه‌یه که تۆمه‌تبار بێت به‌درۆ کردن، هه‌رچه‌نده له‌صحیحی موسلمیشدا هه‌یه^۱، زۆریک له‌فەرمووده‌ناسان قسه‌یان له‌سه‌ر کردووه، له‌وانه ئیبن حزم و ئیبن جوزی که هه‌ردوکیان مکوړن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی فەرمووده‌که (موضوع)ه، یه‌کیک له‌گیره‌ره‌وه‌کانی (عکرمه‌ی کوړی عمار) به‌درۆکردن تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، به‌ته‌نها ئیبن قه‌ییم قسه‌ی زیاتری له‌سه‌ر ئه‌م فەرمووده‌یه کردووه^۲ و پاشان به‌م ئه‌نجامه گه‌یشتووه: ((راست ئه‌وه‌یه ئه‌م فەرمووده‌یه نه‌پاریزراوه، تیکه‌لکردن تێیدا روویداوه و خوداش ئاگادارتره))، ئیبن حه‌جه‌ر سوره له‌راست نه‌بوونی ئه‌م پێسپاردنی والیتیه‌که‌و، ده‌لالت: ((ده‌گوتریت که پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمانه‌وایی نه‌جرانی پێسپاردووه، به‌لام ناسه‌لمینریت))^۳.

^۱ - صحیح مسلم ۱۹۴۵/۴.

^۲ - بروانه کتبه‌که‌ی: ((جلاء الافهام)) ص ۲۴۵ و دواتر.

^۳ - الاصابة ۱۷۲/۲.

بهه رجۆرىك بىت، ئەوا تۆمەتى بىباوه رېوون و دوو پوى
 درانه پال ئەو كەسانە بەلگەى شەرع وعەقلى تىدا نىەو،
 بهه رىئوۋەك بىت شىكيان لەسەرە، لەهەلس و كەوتى سىياسى و
 لەرۆلىاندا لەو ىرانكردنى پاىەكانى خەلافەتى راشىدىن، بەلام ئەو
 صىفەتى مۇسلمانبون و ئىمانىيان لى ناكاتەو، هەموو ئەوانەى
 تۆمەتى دوو پوىيان دەدەنە پال گومانى تىدايەو، بەدرو داپۆشراو،
 بۆيە واباشە كەئەو كەسەى بەشوین حەقدا دەگەرپىت خۆى لابات
 لەو شىوازە و، شتە پەنەنەكان بەجىهانى پەنەنەنەنە بىسپىرىت.

رېساي دواز دەيەم

دەرباز بون لەمشتومرو كاردانەوكان

(التحرر من الجدل وردود الافعال)

لەراستىدا كاردانەو پەنگدانەو هەبوو لەسەر زۆرىك
 لەوانەى مامەلەيان كردوو لەگەل ناكۆكىيە سىياسىيەكانى نىوان
 چىنى يەكەمى سەرەتاي ئىسلام و، هەستى مشتومرو بگرو بەردە
 بلاوبوو بوو، كاردانەو هەش بەسروشىتى خۆى هاوسەنگ نابىت،
 چونكە كاريكى خۆنەويستە، بەمجۆرە كاردانەوكان بەرانبەر شىعە
 هەندىكجار لای خەلكى رەشوکی سونە و هەندىك لەفەرموودەناس
 و شەرعزانان بەلاپىدا رۆشتوو، گۆراو بو جۆرىك
 لە((شىعەگەرىي سونە)) كەتەنەا بەبەرگىركردن لەخەلىفەكانى
 راشدىن لەدژى ئەوانەى زماندرىژيان بەرانبەر دەكەن لەشىعەكان
 نەو سەتاو، بگرە گەشتۆتە ئەو هەش بەرگى لەلادانەكانى پادشا
 ئەمەوييەكانىش بکەن و پاساو بۆ سەتمەكارىيان بەيئەنەو، مەمەدى
 كۆرى حەنەفىيە - پەحمەتى خۆى لىبىت - يەكەمىن كەس بوو
 هۆشدارى داو سەبارەت بە بەشىعەبوونى ئەمانىش، لىيەو

دەگىرپنە ۋە كەۋتوۋىيەتى: ((كەسانى دوومالى غەرب خەلكى دەيانكەنە ھاۋشىۋەى خوا ھىند گەۋرەيان دەكەن: ئىمە ۋ ئەۋ ئامۇزايانەمان: مەبەستى بەنى ئومەيە))^۱.

ئىبن كەسىر دىمەنىكى ئەۋ بەشيعە بوۋنەى بەرانبەرمان بۇ وينا دەكات و دەلىت: (لەراستىدا رافزىيەكان لەدەۋلەتى بەنى بويە لەسنوۋرى چوارسەدو دەۋروبەرىدا زىادەپەرەپيان دەكردو، دەھۆليان لەرۆژى عاشوردا بەغداۋ دەۋروبەرى دەكوتاۋ، خۆل و كا يان لەرېگاۋ بازارپەكان بالادەكردەۋە، غەباى لەموو چنراۋ(مسوح)يان بەدوكانەكاندا ھەلدەۋاسى و، خەمبارى وگريانيان پيشانى خەلكى دەداۋ، زۆرىكيان ئاويان نەدەخوارەۋە تا ھەمان ئازارى حسىنى ھەبىت، چونكە بەتینويەتى كوژرا، پاشان ئافرەتانىش بەسەرۋ روخسارۋ شان و مىلى دانەپۇشراۋەۋە دەھاتن بەلاۋاندنەۋە لەدەموچاۋى خويان دەداۋ سنگيان لەبازارپەكاندا ئاۋەلا بوو... بەمە ھاۋشىۋەكانى دەيانويست دەۋلەتى بەنى ئومەييە بىزار بكن، چونكە لەدەۋلەتەكەى ئەۋاندا كوژراۋەۋ، خەلكى شام بەپېچەۋانەى رافزىيە ناصبىيەكانەۋە بوون، ئەۋان دانەۋىلەيان دەكولاندو، خويان دەشوردو بۇنى خوشيان لەخويان دەداۋ بەنرخترىن پۇشاكيان دەپۇشى و، كردبوويانە جەژن و، جورەھا خواردينان تيدا دروست دەكردو، شادى وخوشيان دەرەبىرى، بەمە دەيانويست كەلەرەقى لەگەل شيعەكاندا بكن وپېچەۋانەى ئەۋان بچولئەۋە))^۲.

^۱ - سیر أعلام النبلاء ۱۱۶/۴.

^۲ - ابن كثير: البداية والنهاية ۲۰۲/۸.

ههروهك ئىبن تەيمىيە لايەنكى بۆ وىنە كىردووين و، دەلىت: شىيەى عوسمان هەبوو جىئوى بەعەلى دەداو، لەسەر مەنبەرە شويىنى تر ئەوەى دەوت، بەهۆى ئەو كوشتارەى لەنيوان ئەمان وئەودا هەبوو، هەيانبوو نوێژى لەكاتى خۆى دوا دەخست... شىيەى عەلى لەلايەكى ترەو زىادەپەوى دەکرد، تاوا لىهات پيش كاتى تايبەتى خۆى نوێژى عەسريان لەگەل نوێژى نيوەرۆ دەکرد، هەميشە پيش كاتى تايبەتى خۆى نوێژى عيشايان لەگەل مەغريب دەکرد))^۱.

ئىبن تەيمىيە قسەى لەسەر ئەمە كىردوو و هەلەى هەردوولای ديارى كىردوو و، جەختى لەو كىردۆتەو كە بەهۆى پوچەلەو حەق سەرناخريت و، سوننە بەبىدعە سەرناكەوێت و، دەلىت: ((بىدعە و ئارەزوو لەزىادبووندا بوو، تا شتى وا پوویدا كە قسە لەسەر كىردنى دريژە دەكىشيت، وەك ئەوەى زۆرىك لەموتە ئەخرين دايانهيئا ئەویش رۆژى عاشورا بوو: كەسانىك (لە شىيەكان) دەيانكرده ماته مبارى وتييدا شيوەن و گريان و، لەخۆدان و، ستم لەگيانلەبەرەن دەكراو... كەسانىكى بەناو سونيش فەرموودەى (موضوع) يان بۆ گيردرا بوو وەو دەيانگيرايەو، شتى وايان لەسەر بونيات نابو كە لە رۆژەدا بوو بەدروشميان، نە يارىتى دروشمى ئەوانيان پىدەكرد، بەمەش بەپوچەل رۆوبەروى پوچەل و، بەبىدعە وەلامى بىدعيان دەدايەو))^۲.

پيشەوا نەسائى خاوەنى (سنن) (رەحمەتى خواى لىييت) بوو قوربانى ئەم كاردانانەو كۆژرا، چونكە كتيبيكى دانابو بەناوى

^۱ - منهاج السنة ۲۰۱/۶.

^۲ - مجموع الفتاوى ۵۱۳-۵۱۱/۴.

(الخصائص) سەبارەت بەفەزلى عەلى كورى ئەبوتالب، لەكاتىكدە نەسائى شىعە نەبوو، بەلكو پيشەوايەك بوو لەپيشەواكانى سونەو، پشتى بەگيرانەو درۆكانى نەدەبەست لەوێ كەدەگيرايەو لەفەرموودەكانىدا سەبارەت بەفەزلى عەلى، بەلكو ((شتىكى زۆرى لەوانە كۆكردبوو وە كەسەندەكانى زۆريان چاك بوو)) ھەرەك ئىبن ھەجەر وتوويەتى^۱، بەلام ھەموو ئەوانە نەبونە تاكار بۆ: ((دارقطنى دەلىت: نەسائى بۆ ھەج چوويە دەرەو، بەدىمەشقا تىپەرى، سەبارەت بەفەزلى معاويەى كورى ئەبو سوفيان پرسىارى لىكرا، وتى: ئيا معاويە سەربەسەر پازى نىە تا بەباش بزانریت؟)) (الا يرضى راسا برأس حتى يفضل؟...) بەردەوامبوون لەلیدانى (فى خصصية) ھەتا لەمزگەوت كردیانە دەرەو، بەھۆى ئەو وە نەخۆش كەوت، وتى: ھەلمبگرن و بەرەو مەككەم ببەن و، لەوێ وەفاتى كرد^۲.

خۆ ئەگەر ئەو كاردانەو ھەتەنھا لەلای ھەندىك لەخەلكى رەشۆكى ئەھلى سونە دەرەكەوتايە ئەوا كارەكە ئاسان دەبوو، بەلام لەو دەرچووبو گەشتبوو ھەندىك لەزانایان و، ئەمەش وایكردبوو لیان ھەلەى زەقى زانستى ئەنجام بدەن، تووشى دەمەدەمى و مشتومرى كردبوون، لەو ھەلەنە ئەو ھەى پيشتر باسماق كرد لەئارەزووى لاوازکردنى فەرموودەى صەحیح و بەصەحیح دانانى لاوازو بیدەنگبوون لەسەر گيرانەو پوچەلەكان، وەك پشتیوانى لەبۆچونىك كەویژدانایان پىئى ئاسوودە بوو، با ھىچ

^۱ - الاصابة ۵۰۱/۲.

^۲ - الامام النسائي: فضائل الصحابة ص ۴۰ لەپيشەكى لىكۆلەرى كتيبەكە د. فاروق حمادة.

سه نه ديکيشی نه بوو بیت، ده توانین لیږده نمونه ی تریش بخهینه
پوو:

یه که م: تومه تبارکردنی زانایانیکي پایه بهرز به شیعیه بوون و
ره تکرده وهی ستم، له مباره یه وه هندی که س پی شیه وای
راڅه کاران محمه دی کوړی جه ریری ته بهریان به شیعیه بوون
تومه تبار کرد به هو ی راستکرده وهی فهرموده ی (غیر خم): ((من
کنت مولا فعلی مولا))، هه رچه نده ئه م فهرموده یه ژماره یه که
له هاوه لان گیزاویانه ته وه له نیواندا زهیدی کوړی ئه رقه م، به رائی
کوړی عازب و، بریده و، سه عدی کوړی ئه بی وه قاص و، ئه بو
ئیهوب و، ئیبن عه باس و، خودی عه لی^۱ و زوریک له زانایان
هیناویانه، له وانه: ئه حمه د وئین ماجه و حاکم و ترمذی وئین ئه بی
شه ییه و نه سائی وئین حبان^۲ به پیگای جوړاوجور هه موویان
(صحيح وحسن) ن هه روه که ئیبن حه جه ر و توویه تی^۳ و، ئیبن
حه جه ر ئه وه شی بو زیاده کات: ((ئیبن جه ریری ته به ری
له کتینیکدا چهنه هینده ی ئه وه ی باسکرا تیدایه ئه بو عه باسی کوړی
عقده گرنگی به کوکرده وه ی داوه و راستی کردوته وه و،
له فهرموده ی حه فتا هاوه له وه هیناویه تی))^۴، دواتر ئاشکرا بو و ئه و
تومه ته ی درابوویه پال ئیبن ته ییمیه هه لویستی مه زه بی له پشته وه
بوو، هیچ په یوه ندیه کی نه بوو به به رگری له هاوه لان، یاخود
به لیکولینه وه ی زانستی له فهرموده دا، ئه مه ش به هو ی ئه وه بوو

۱ - بړوانه: سیر أعلام النبلاء ۳۲۸/۱۹ په راویزی ژماره ۱.

۲ - بړوانه: أحمد ۸۴/۱ و ابن ماجه ۴۵/۱ و الحاکم ۱۱۹/۳ و الترمذی ۶۳۳/۵ و ابن ابی
شيبه ۶۳۳/۶ و النسائي ۱۳۰/۵ و ابن حبان ۳۷۶/۱۵.

۳ - فتح الباری ۷۴/۷.

۴ - ابن حجر: تهذيب التهذيب ۲۹۴/۷.

که ته بیری کتیبیکێ کۆکردبووه تییدا باسی ناکۆکییه فیهیه کانی کردبوو، هیچ باسی پیشه واته حمه دی کورێ حهنبهلی تیدا نهکردبوو، ئهوهی پێ وترا، لهوهلامدا وتی: ئهوه قیه نهبووه، بهلکو فهرموده ناس بووه، حهنبهلیه کان ئهوهیان زۆر پیناخۆش بوو، وهک دهمارگیریهک بو پیشه واکهیان دهستیان کرد به تانه لیدانی و تۆمه تباریان دهکرد به پافزی وشیه بوون، له بهر ئهوه بوو ئین خزیمه وتی: ته بهری ((حهنبهلیه کان سته میان لیکرد))¹، پیشه واته بهری کۆتا زانا نه بوو به سته م وزیاده رهوی تۆمه تی شیه بوونی بدریته پال، گه وره زانایانی تری سونه به هه مان شیوه تۆمه تبار کران، له وانه (دار القطنی و حاکم و نسائی وابن عبدالبر).

هینده به سه که پیشه واته شافعی به سته م تۆمه تی شیه بوونی دراوه ته پال له بهر ئه وهی هه ندی کاری ده کردو وایده بینێ که ئه مه له سونه ته وه یه وه له گه ل کاری شیه دا یه کی ده گرت ه وه، وه ک وتنی (بسم الله) به دهنگی به رز ((به هوی ئه مه وه هه ندیک که س قسه یان له باره ی شافعی ه وه کردو، به هوی قنوتیشه وه و، دابویانه پال قسه ی رافزیه کان))².

دووهم: حه رامکردنی هه ندیک کار که شه رع حه لالی کردو وه یاخود ریه گی پیداه، ته نها له بهر ئه وهی سه ره پێچی شیه بوو، ئه مه ش هه لیه که و زۆریک وه ک کار دانه وه تیێ که وتن، به لام ئین ته یمی ه - ده ستی گرت بوو به مه نه جی هاوسه نگی ومیانگیریه وه - ئه وهی ره تکرده وه، ده لیت: ((که پیشه وایانمانی له سه ر بوو که ئه وهی ره واه بوو ته نها به هوی کاری ئه هلی بیده وه وازی لیناهینریت،

¹ - بروانه الذهبی: سیر أعلام النبلاء ۲۷۳/۱۴ وابن حجر: لسان المیزان ۱۰۲/۵

والخطیب: تاریخ بغداد ۱۶۴/۲.

² - منهاج السنة ۱۵۰/۴.

نه شيعه و نه جگه له وان و، بنچينه ي پيشه واکان (چوار پيشه واکه) هه موويان له گه ل ئه مه دا يه کده گريته وه))¹، پاشان نمونه ي فيقه ي له سهر ئه مه هينا وه ته وه:

- (تسليم القبور) قوچه کبووني گوړ لای ئه بو حه نيفه و ئه حمه د.
- وتنى بسم الله به دهنگي به رزو قنوت لای شافيعي.
- لاواز کردني مه سحي خوف له ئاوه دانيدا لای مالیک.
- سه لاواتدان له سهر جگه له پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) لای ئه بو حه نيفه.

ئمه له کاتيکدا بوو که شيعه کان به وکارانه به ناوبانگ بوون هه تا واييها ت هه نديک له سونه کان رقيان له وه بوو، به لام ئيبن ته يمه ئه و رق ليئوونه ي به يئ هو دزاني، به تاييه ت ئه گه ر له هه لويستيکي نه ياره وه گوړا بو فه توايه کي هه ميشه يي، راقه ي ئه مه ده کات و ده لیت: ئه گه ر کاريکي به باشزانراو (مستحب) خراپه يه کي زياتري ليده که وه ته وه ئه وا به باشزانراو ي نامينيته وه، لي ره وه هه نديک له زانايان بو ئه وه چوون واز له هه نديک به باشزانراو (مستحب) به يئيريت ئه گه ر (شيعه) کردبوويانه دروشميان به وه وازی له واجبيک نه هينا وه، به لام وتوويه تي: له ده ر خستني ئه وه دا وه ک هاوشيوه بوونيان، ئه وا سونه و شيعه هيچ جياوازيه کيان نيه و، به رژه وه ندي جيا بوونه وه ش لايان مه زنتره له به رژه وه ندي ئه و به باشزانراوه، ئه وه ي ئه م بو ي چووبو و پيوستي به هه نديک بابه ت هه يه ئه گه ر له تيکه لکردن و ليتيکچووندا خراپه يه کي زياتر هه بوو

¹ - منهاج السنة ١٥٠/٤.

به سهر ئه نجامدانی ئه و به باشزانراوه دا، به لام ئه م کاره له ناکاوه
 (عارضه)، پيوستی به وه نيه رهوا به هه میشه یی بکریته نارهوا))^۱.
 ئیبن تهیمیه سه بارهت به ره تکرده وهی ته وای شوینکه وتنی
 ئه و کاردانه وانه له لایه ن پێشه واهمه ده وه ده گیرته وه: ((سه لمه ی
 کوری شه بیب به پێشه واهمه ده ی وت: ئه ی باویکی عبدالله، دلی
 شیعه کانت به هیز کرد، کاتی فه توات بو خه لکی خوراسان دا به مته
 (حه ج؟) وتی: ئه ی سه لمه، له باره ی تو وه پیم ده گه یشته وه
 که گه مژه یهت، ئیستاش وای من سه لماندت که گه مژه یهت، من یازده
 فه رموده ی سه حیحم لایه له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)
 له بهر قسه ی تو وازیان لیبهینم؟!))^۲.

دواتر به ویستی خوا نمونه ی تر له سهر ((شیعه گه ری سونه)
 له کتیی (العواصم من القواصم) ی ئیبن عه ره بی ده هینی وه.
 کاره که هه رچۆن بیت، خو ده ربازکردن له کاردانه وه
 پیوستیه کی شه رع ی ومه نه جیه بو مامه له کردن له گه ل ئه و
 ناکۆکیانه دا به شیوه یه کی زانستی به ویژدانانه، که مافی که سه کان
 پاریزراو بیت و، هه قی هه قیش بپاریزیت.

¹ - منهاج السنة ۱۵۴/۴ - ۱۵۵.

² - منهاج السنة ۱۵۲/۴.

رێسای سیازدهیه‌م تیگه‌یشتن له‌سروستی تیکه‌لی ئاشوبه‌ سیاسیه‌کان (ادراك الطبيعة المركبة للفتن السياسية)

له‌هۆکاره‌کانی وردی سه‌رنجی ئیبن ته‌یمیه‌ له‌م خاڵه‌دا که‌زۆرکه‌س گشتاندنیان تیدا کردوه، بریتییه‌ له‌تیگه‌یشتنی له‌سروستی به‌یه‌که‌داچووی ئاشوب و، کاریگه‌ری هه‌ریه‌ک له‌ئاره‌زوو و گومانه‌کان تیدا، به‌مجۆره‌ شروقه‌ی ئه‌مه‌ ده‌کات وده‌لیت: ((خوای گه‌وره‌ مه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)ی به‌رێنمایی و ئاینی حه‌قه‌وه‌ نارد، به‌هۆی هیدایه‌ته‌وه‌ حه‌ق ده‌ناسریت و، ئاینی حه‌قیش مه‌به‌ستی کاری چاکه‌یه‌ و به‌وه‌ کار پنده‌کریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی‌ت هه‌رکه‌س حه‌قی ناسی و کردیه‌ ئامانج، توانای به‌سه‌ریدا بشکیت.

ئاشوبیش له‌مه‌دا پێچه‌وانه‌یه‌: چونکه‌ رێگه‌ له‌ناسینی حه‌ق یاخود ئامانجه‌که‌ی یان توانا شکان به‌سه‌ریدا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ گومانی وه‌های تیدا به‌یه‌که‌ه‌ق تیکه‌لی پوچه‌ل ده‌کات تا بۆ زۆریک له‌خه‌لکی یاخود زۆربه‌یان لێک جیا نه‌کرینه‌وه‌و، هه‌زو ئاره‌زووه‌کانی به‌جۆریک تیدا به‌یه‌که‌بۆته‌ رێگری له‌ئامانج وویستی حه‌ق و، ده‌رکه‌وتنی خراپه‌کاری به‌جۆریک له‌خۆ گرتوه‌ که‌توانای چاکه‌ (لاواز بکات))¹.

گرنگترین هۆکاره‌کانی ئاشوبی سیاسیش به‌تێروانیی ئیبن ته‌یمیه‌ بریتییه‌ له‌سته‌می سیاسی و، گه‌وره‌ترین خۆپاریزی لێی بریتییه‌ له‌پاره‌وه‌ستان له‌دژی سته‌مکاری و، بده‌ستی سته‌مکار

¹ - منهاج السنة ٥٤٧/٤-٥٤٨.

له سه ره تاوه بگيريت بهر له وهی کاره که توند بییت له دهستی پیاوچاکان ده ربجیت، خوی گه وره دهفه رموویت: ((وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً))^۱، ئیبن تهیمیه به جوریک راقهی ئهم ئایه تی کردوو که خزمهت بهم واتایه بکات و ده لیت: ((سته مکار که ستهم دهکات و خه لکی دو چاری ئاشوبیک ده بن ئه وانهش ده گریته وه که سته میان لی نه کراوه، ئه و کاته ده سته وسان ده میننه وه و توانا ره تکرده وه یان نابیت، به پیچه وانهی ئه وهی ئه گهر له سه ره تاوه ریگری له سته مکاره که بکرایه، ئه و کاته هوکاری ئاشوبه که نه ده هیلا))^۲.

به هوئی ئهم تیروانیه ئاویت به وه، ئیبن تهیمیه دوور که وتوته وه له ئاسانکاری و سهیرکردنی یه کلایه نهی راستیه شیوینراوه کان و، وه به تیروانییکی هه مه لایه ن سهیری کاروباره کانی کردوو وه، له ری ئالوزکاری و تیکه لبوونیانه وه تیگه یشتوو که: له کاتیکدا هه ندیک کهس و ا راقهی بۆ نمونه - کوژرانی عوسمان (خوا لئی رازی بییت) ده که ن که یه ک هوکاری هه بووه، ئه ویش پلانگیر جوله که کان یا خود ئاگر په رسته کان یا جگه له وان بووه، ئیبن تهیمیه به کو مه لیک هوکاری به یه کدا چوو لیکی دداته وه: له وانه خوشه ویستی دنیا لای بکوژه کان ولای هه ندیک له خزمه کانی عوسمان و فه رمان په واکانی، له وانه واقعی کو مه لایه تی گوړاو و کاریگری زوړبوونی سامان له سه ری و، که سیتی عوسمان که زوړ یه کلا که ره وه نه بوو، له گه ل هه ندیک هه له ی سیاسی که له ماوهی کو تای خه لافه ته که یدا که له که بوبوو، ئیبن تهیمیه

^۱ - سوره تی الانفال، ئایه تی ۲۵.

^۲ - منهاج السنة ۳۲۳/۴.

دهلّیت: ((به لام عوسمان له سهر ئه و کاره ی که پیشتر به ئارامی و خوراکری و ږینوینی و به زهیی و ږیز دامه زرابوو کاری ده کردو، هه مان هیزی عومرو سیاستی ئه وی نه بوو، هه مان ته و او مه ندی دادپه روه ری ئه و و دونیانه ویستی ئه وی تیدا نه بوو، له بهر ئه وه هه ندیک له چاوچنۆکان چاویان تیږیږیوو، به فراوانی باوه شیان به دونیادا کردو، هه ندیک له خزمه کانی شی کردبووه والی و سه رپه رشتی دارایی و، به هۆی بوونی خزمانی والی و سه رپه رشتی داراییه وه زور کار رویدا که نا په زایه تی هه بوو له سه ریان، له دونیا ویستی هه ندیک خه لک و، لاوازی ترسیان له خوا و، له خه لیفه و، له لاوازی ئه و و، ئه وه ی به هۆی خزمه کانی هه وه که والی و بهرپرسی دارایی بوون ږوویدا، ئاشوبه که ی پښو یست کرد، تا به سته ملیکراوی شه هیدکرا))^۱، له بابه تیکی تریشدا دهلّیت: ((له کاتی کوتایی خه لافه تی عوسماندا گۆرانکاری و فراوانی دونیا ویستی زیادی کردو، جوړه ها کار ږویاندا که له سه رده می عومه ردا نه بوون، به هۆی ئه وه وه ناکوکی که وته دله کانه وه تابه وه گه یشت عوسمان کوژرا))^۲.

لیکدانه وه ی ئیبن ته میمه بۆ عوسمان له سهر بنه مای ئاراسته ی سیاسه ته کانی عوسمان (خوا لیی رازی بیّت) و، پیشخستنی خزمانی بۆ والیتی و سه رپه رشتی دارایی نیه، به لکو له سهر ئه و بنه مایه یه که: ((عوسمانی کوږی عه فان (خوا لیی رازی بیّت) ته و به یه کی ږوکاری له و کاروبارانه کردبوو که نا په زایه تیان لیی هه بوو و ا دهرده که وت که باش نیه، ئه مه ش له عوسمانه وه (خوا لیی رازی بیّت

^۱ - منهاج السنة ۷/۵۲.

^۲ - مجموع الفتاوی ۱۴/۱۵۸.

ورازی بکات) گوزارواه ته وه^۱، ((له ئیبراهیم - واته کوپی عبدالرحمانی کوپی عه وف - ده لیت: عوسمان وتی: ((ئه گهر له کتیی خوی گه وردها بینیتان قاچم بخه نه ناو کوته و بهنده وه ئه وای بیخه ن))^۲.

به لام ئه وانه ی له سروشتی تیکه لوبوی ئاشوب تینه گه یشتبوون ئه وای ریگایه کی یه ک ئاراسته یان له راقه و، ئاسانکاری له وه صف و، گشتاندن له حوکمه کاندای گرتبووه بهر: شیعه سه رنجیان ته نها له سه ر لایه نی حه زو ئاره زوو (شهوة) یه له ئاشوبه که داو، هه موو شتیکیان له رپی ئه وه وه لیکداوه ته وه و، نیه تی هه مووان - دیاره جگه له ئالوبه یت-یان پی تومه تبار کردوووه تانه یان لیداون و زیاده پوویان کردوووه به رانه ریان، هه ندیک له وانه شی که پوبه پروی شیعه بوونه ته وه له ئه هلی سوننه - له وانه ی پابه ند نه بوون به مه نه هجی زانین و دادپهروه رییه وه - ته نها له سه ر لایه نی حه زو ئاره زوو کورتیان کردو ته وه و، زیاده پوه ی زوریان له خویان کردوووه بو گونجاندن و لیکدانه وه ی به شیوه یه کی وای ئاسانکراوه که خوی وای ئاسان نیه و، پاساویان به شتی واداووه که هیچ پاساوکی بو نیه، به جوړیک که لای ئیبن عه ره بی گه یشتبوووه ئاستیک لیکدانه وه بو بکوژانی حوسه ین و خانه واده که ی ده کات، هه روه ک دواتر دیبینین.

^۱ - منهاج السنة ۲۰۸/۶.

^۲ - مجمع الزوائد ۲۲۷/۷، هیشمی ده لیت: ((عبدالله کوپی ئه حمه د گپراویه تییه وه و پیاوه کانی متمانیه پیکراون)).

رېئساي چواردەيه م

جه ختکردن له سهر هۆکاره نيوخوييه كان

(التركيز على العوامل الداخلية)

زۆريک له پېشين و هاوچه رخه کانيش ئه و رېبازهيان گرتوته بهر که ئاشوبه که به هوى هۆکاره دهره کيه كان راقه بکه، مه بهست تيورى پلانگيرى (نظرية التامر)، بيناگا له گرنگترين ئه و هۆکارانه ي که بۆته هوى ئاشوبه که، که ئه و يش هۆکاره نيوخوييه كانه که له ناوخوى کومه لگايه ئيسلامى سهره تادا هه بوون، ئه و که سانه له که سىتى عبدالله كورپى سبه ئدا باشترين ليکدانه وديان بۆ ئه وهى که پروویداوه دۆزیه و ته وه، به لام ئه وانه له ياديان کردووه که به و کاره يان له تواناي هاوه لان (خو لنيان رازى بيت) که م ده که نه وه - که ههست به وه ناکه ن - کاتيک له شيوه ي کومه ليک که سى بيناگا دا وينا يان ده که ن که که سىکي جوله که ي نه ناسراوى بى ئه سل و نه سه ب ياريان پیده کات و، پاليان پتوه دهنيت بۆ کوشتنى يه کتر به بى ئاگايى يان به نه زانيان، ههروه ها ميژوويى ئيسلامى ده گورن بۆ ئه فسانه، له برى ئه وهى بيکه ن به ميژوويى مروف که ئه وانيش له گوشت وخوين بوون، که سى عاقل چۆن باوه ر ده کات که ئه و هاوه لانه ي ده وله تى ئيسلاميان دامه زران دو، گه وره ترين سوپاي جيهانيان به زان دو، ته ختى کيسرا و قهيسه ريان تیکشکاند، چۆن هه لئه تاويکي جوله که ده توانيت تا ئه و راده يه يارى به عه قليان بکات، له گه ل ئه مه شدا که ساني وا هه يه که ئه م شيوه خسته ن پروه به نيته پاکيه وه ده خاته پروو، له ترسى روبه پروو بوونه وهى حه قيقه ته تاله که، به لام بيردۆزه ي پلانگيرى خو راناکريت و، زورجار خاوه ناني ناچار ده بن په نا بۆ کارى خه يالى وگريمانه ببه ن

له پېنډاوی پر كړدنه وهی كه لینه كانی، له بری ئه وهی راځه ی جهنگی (صفین) به هوکاره حه قیقیه كانی لیک بده نه وه كه چا وچنوكی ده سه لات بوو لای معاویه و عه مرو، به زاندنی سنووری شهرع بوو له خوینړیژی و تاوانكاریدا له وړیگه وهی كه داوای توله ی خوینی عوسمانیان ده كړدو، پاشان په كړدنه و هیان بو ئه و ئاشته واییه ی كه ئه بو موسای ئه شعری ویستی و فرمانكردن به عبدالله كورپی عومر به دامالینی هه ریه ك له عه لی و معاویه، زوركه س هه ول ده دن پیکهینه ری پلانگپړ له نیو هه ردو و سه ربازگه كه دا بدوزنه وه كه ئه و به رپرس بیت له هه موو شتیك.

پیش كه میك بینیمان ئیبن تهیمیه چوون كوشتنی عوسمان (خوا لینی رازی بیت) به هوکاری ناوخواوی لیکدایه وه، كه هه موویان بوو ئاسانکاری ده ولت و، ئه و په فتارو گورانكارینه ی به سه ر كومه لگادا هات، به بی ئه وهی له نزیك یان دوور ئاماژه بو ئیبن سه به ئو جگه له و له پیکهینه ره ده ركه كه كان بكت، ئه و هتا ئیمه لیږدها پوخته یه کی هوکاره كانی عوسمان وهك ئه وهی ئیبن حه جهر باسی كړدووه ده خهینه وو، ده بینین كه چوون ئیبن حه جهر ئه و هوکارانه ی له پالنه ره ناوخواویه كاندا قه تیس كړدووه و، پوخته ی خستنه ووه كه ی له باسكردنی ئیبن سه به ئو جگه له و له پیکهینه ره ده كانی بیردوژه ی پلانگپړی كه زوركه س په ناگه یه کی ئارامیان بوو ووبه ووبوونه وهی ئه و راستیانه ی وویاندا تیدا بینیه ته وه و، شوین ئه و گریمانانه كه وتوون كه و له موسلمانان ناكات له میژوویان تیگهن وپه ندی لی وهر بگرن، ئیبن حه جهر ده لیت: ((هوکاری كوشتنی ئه و بوو فرمانپه وای ناوچه كان له خزمانی بوون: معاویه له شام بوو، سه عیدی كورپی عاص له به صره و، سه عدی كورپی ئه بو سه راح له میسرو، عبدالله كورپی

عامر له خوراسان و، ئەو كەسانەى (له موسلمانانى ئەو ناوچانەوه) بۆ حەج ھاتبوو سكالایان ھەبوو لەفەرمانرەواكانیان و، عوسمانیش سروشتى نەرم و نىيان و زۆر چاكەكارو ئارامگر بوو، ھەندىك لەفەرمانرەواكانى دەگوۆرى و رازى دەکردن، پاشان دواتر دەیگىزپاىەوه بۆ سەر كار، تاگەيشتە ئەوەى خەلكى مىسر سكالایان بوو لە دەستى ئىبن ئەبى سەراح، ئەمىش ھەستا بە لا برنى و لەجىگەيدا فەرمانىدا محەمەدى كۆپى ئەبوبەكرى صديق دابنریت، ئەوانىش بە ھەو رازى بوون، كاتى لەرێگادا بوون دەگەرپانەوه سوارىكان بىنى بەسواری و لاخەكەىەوه بوو ھەوالى ئەوەیان پىدا، ئەویش ھەوالى ئەوەى پىدان كە لەلای عوسمانەوه نێردراو و ئىبن ئەبى سەراح لەجىگەى خۆى ھىلراو تەو و، سزای كۆمەلێك لەپیاو و ديارەكانیان دەدریت، ئەوانىش بەنوسراو كەو و گەرپانەو و رۆبەروى عوسمان بوونەو، سویندى خوارد نەھىچى نووسىو و نەمۆلەتیشى داو، و تیان نوسراوى خۆتمان بدەرئ، ترسى كوژرانى ھەبوو لىيان، لەو كاتەشدا كاتبەكەى مەروانى كۆپى حەكەم بوو كە ئامۆزای بوو، ئەوانىش توپەبوون و لەمالەكەى خۆیدا گەمارۆيانداو، ژمارەىەك كەسەش كۆبوونەو و پارىزگاریان لىدەكرد، عوسمان رێگرى دەكرد لىيان لەشەركردن، تا مال بەمال كەوتنە شوینى تاچوونە مالەكەى و كوشتیان))^۱، ئىبن حەجەر دەلالت: ((توندترین ھۆكارى كوشتنى عوسمان نارازىبوون بوو لەوالىيەكانى، پاشان لەخۆى بەوەى ئەوانەى داناو))^۲، قسەكانى ئىبن حەجەر لىرەدا لەبارەى چاكەى عوسمان و نەرم و نىيانى

^۱ - الاصابة ۴/ ۵۸۸.

^۲ - فتح الباري ۱۳/ ۱۳.

سروشستیه وه، بریتیی له دارشتنیکی پاکخوانه ی ئه وه ی پیشتر ئین تهیمیه به ((لاوازی عوسمان)) و نه ترسانی خه لک لی ناوی بردبوو. له راستیدا هه رکه س ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بخوینیته وه که ده فه رموویت: ((هَلْکَةُ أُمْتِي عَلَى يَدِي غَلَمَةٌ مِنْ قَرِيشٍ))^۱، واته: (له ناوچوونی ئومه ته که م له سه ر دهستی که سانیکی قورپه یش ده بیته)، هیچ پیویستی به زور له خوکردن نیه بو دۆزینه وه ی راقه ی پلانگیپی دره کی بو ئه و ئاشوبه سیاسیانه ی که له و قوناغه میژوو ییه دا پرویدا.

پیتسای پازدهیه م

خۆدوورگرتن له ڕنگپێدانی بیروباوه ڕی به ناکۆکییه لاوه کیه کان

(اجتناب الصیاعة الاعتقادیة للخلافات الفرعية)

زۆریک له پیشین زیاده پۆییان کردووه له دارشتنه وه ی ناکۆکیه کانیا ن له گه ل بیده چه کاندایه به رهنگی پیدانیکی عه قیده یی ((ته نانه ت سوفیانی سه وری وجگه له و له پیشه وایان له بیروباوه ڕه که یاندا باس وازه یان له وتنی (بسم الله) به دهنگی به رزیا ن کردووه، چونکه ئه وان به دروشمی رافزیه کانیا ن داده نا، هه روه ک باس ده که ن (له بیروباوه ڕه کانیا ندا) باسی مه سحی خوفیا ن کردووه، چونکه وازه یه یانی دروشمیک بو ه له دروشمه کانی رافزیه کان))^۲، ئه مه ش ته نها کاردانه وه یکی زیادرۆیا نه یه، ناتوانین ئه وه ی له سه ر بونیات بنیین که له عه قیده دا بپاوه.

^۱ - البخاري ۲۹۸۵/۳.

^۲ - منهاج السنة ۱۵۱/۴.

له بهر ئه وه بووه پيشه و شافعي ئه و پيگايه ي رهت كرده وه،
 را يگه ياند هه رشتي ك بسه لمينري ت له پيغه مبه ره وه يه (صلى الله
 عليه وسلم) ئه وه ري يازي ئه مه، با ئه و شته له گه ل ره فتاري شيعه و
 جگه له شيعه شدا يه كبري ته وه، له م پينا وه دا شافعي به رگه ي با جي
 ئه و تومه ته پوچه له ي گرت، به لكو هه ر چوار پيشه واكه هه روهك
 پيشتر له قسه كاني ئيبين ته يميه دا روونمان كرده وه ئه و ري يازهيان
 رهت كرده وه.

له راستيدا ها وه لان (خوا لتيان رازي بيت) دوور ترين كه س
 بوون له گه وره كردني ناكوكييه لا وه كييه كان، ياخود گوړپينيان بو
 باب ته عه قيده ي:

((له تاريقي كور ي شهابه وه ده گير نه وه كه خاليد ي كور ي وه ليد
 له گه ل سه عدي كور ي ئه بي وه قاصدا قسه كه وتبو وه نيوانيان، لاي
 سه عد با سي خاليد كرا (به خراپه)، وتي: به سه! ئه وه ي له نيوانماندايه
 نه گه يشتو ته ئاينه كه مان))¹.

ئه م چير و كesh ده خه مه روو كه بوخاري له صه حيحه كه يدا
 هيناويه تيه وه: ((ئه بو موسا و ئه بو مه سعود چوونه لاي عه مار ئه و
 كاته ي عه لي ناردي بو لاي خه لك ي كوفه تا ئاماده ييان بكات
 بو شه رو، پتيان وت: ((له وه ته ي موسلمان بوويت نه مان بينيو وه
 كاريك بكه يت لاي ئيمه بي زراوتر بيت وهك په له كردنت له م كار هدا
 (واته په له په ليت له ئاماده سازي خه لك بو شه ر)))، عه مار يش وتي:
 ((له وه ته ي موسلمان بوون كاريكي وام لي نه بينيوون لام بي زراوتر
 بيت له م خا وه خاويه تان له م كار هدا (مه به ست په له نه كردنه

¹ - مجمع الزوائد ٢٢٣/٧ وهيئي وتويه تي: ((ته به راني گيرايه تيه وه و پيا وه كاني
 پيا وي صحيحن.

له پښتياوانی پېشه‌وای حەق)، دوو پوښاکي (ټيبن مه‌سعود) وهک
يه‌کي پېدان، پاشان چوون بو مزگه‌وت))^۱.

بيبنه نه‌ده‌بی ناکوکی چوون بووه له‌کاریکدا که‌هه‌لگرتنی چه‌ک و
شه‌رکردنی له‌سه‌ر بونیات دهنرا، چوون هيچ لایه‌ک تو‌مه‌تی
عه‌قیده‌یی نه‌ده‌دایه پال لای به‌رانبه‌ری.

((له‌ئه‌بی بوخته‌ریشه‌وه ده‌گیړنه‌وه وتوویه‌تی: سه‌باره‌ت
به‌ئه‌هلی (جمل) پرسیار کرا له‌هلی (خوا لئی رازی بیت) ئایا ئه‌وانه
هاوبه‌شېر یاردەر (مشرک)ن؟ وتی: ئه‌وانه له‌هاوبه‌ش بریاردان
هه‌له‌هاتوون، وترا: ئایا ئه‌وانه دوو‌پوون؟ وتی: دوو‌پوه‌کان به‌که‌می
ناوی خوا ده‌هینن، وترا: ئه‌ی باشه ئه‌وا چین؟ وتی: برامانن
زیاده‌ره‌ویان کردووه له‌سه‌رمان))^۲، له‌گیړانه‌وه‌یه‌کی تردا:
((له‌عبدالخیره‌وه وتی: له‌باره‌ی ئه‌هلی (جمل)ه‌وه پرسیار له‌هلی
(خوا لئی رازی بیت) کرا وتی: برامانن زیاده‌ره‌ویان کردووه
له‌سه‌رمان وئیمه‌ش له‌گه‌لیان جه‌نگاین و، گه‌رانه‌وه‌و ئیمه‌ش لی‌مان
قبول‌کردن))^۳.

هه‌روه‌ها ((له‌عاصمی کو‌ری کلیب، له‌باوکیه‌وه گې‌راویه‌تیه‌وه،
ده‌لێت: گه‌راینه‌وه لای عه‌لی (خوا لئی رازی بیت)، باسی عائیشه
کرا، وتی: خو‌شه‌ویستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بوو (صلی الله علیه
وسلم)، زه‌هه‌بی پاش هی‌نانی ئه‌م قسه‌یه ده‌لێت: ((ئه‌مه
فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌سه‌نه... ئه‌مه‌ش قسه‌ی ئه‌میری باوه‌رداران
به‌رانبه‌ر عائیشه وێ‌رای ئه‌وه‌ی که‌له‌نیواناندا روویدا، خوای گه‌وره

¹ - صحيح البخاري ۲۶۰۱/۶.

² - البيهقي ۱۷۳/۸ وابن أبي شيبة ۵۳۵/۷.

³ - البيهقي ۱۸۲/۸.

لهههردو وکیان رازی بیت))^۱. بههه مانشیوه لهسه بربردهیه کی دورود ریژدا سه بارهت بهئه هلی (صفین) هاتووه که کاتی شمشیړه کانیان داناو مالئاواییان له رۆژانی شهړ کرد ((به ره ی ئه ملا ئه چوونه سه ر بازگه ی به ره ی ئه ولا، ههروه ها ئه وانیش ئه هاتنه سه ر بازگه ی ئه مان))^۲، هاوه لان (خوا لینیان رازی بیت) که له در ی یه ک جه نگانو پووکاری بیباوه ری وئیمانیان نه داوه ته ناکوکییه سیاسیه کانی نیوانیان، بویه له سه ر تویره ران پیویسته پابه ندبن به مه وه و، تیکه لی دروست نه که ن له نیوان وه ی و میژوودا، چونکه جوان باسکردن وا له لیکوله ری ناکوکییه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان -نیوان موسلمانان به گشتی- ده خوازیت که سنووریک بۆ دابران له نیوان هه مه کییه کانی بیروباوه ر (کلیات العقیده) ولقه کانی ئاین (فروع الدین) دا دابنیت و، لقه کان نه گوړیت بۆ بنه ر هت (أصل) و، بکه ویته زیاده ر هوییه وه و، له ری لابdat.

ریسای شازدهیه م

دوور که وتنه وه ی له مه نه هجی تر ساندن و گشتاندن

(الابتعاد عن منهج التهويل والتعميم)

پیشتر باسی تیگه یشتنی ئیبن تهیمیه مان له ئالۆزییه کانی ئه م بابه ته و سروشته تیکه لبووه که ی کرد، هه رکه س له وه تیبگات ده بیت سنگی فراوان بیت بۆ قبولکردنی راقه ی جوړاوجوړ سه بارهت به وه ی که روویداوه، هه ندیکیان به ولایه دا ده چن لیکدانه وه و پاساوی

^۱ - سیر أعلام النبلاء ۱۷۶/۳.

^۲ - مستدرک الحاکم ۴۳۶/۳ و مجمع الزوائد ۲۴۰/۷ و هیثمی و تویه تی: ته به رانی به کور تی گپراویه تیه وه و ئه بوی یعلی به نزیک له ته به رانی گپراویه تیه وه و، به زانیش... پیباوه کانی ئه حمه دو ئه بی یعلی متمانه پیکراون.

بۇ بېيىننەۋە، ھەندىكىشىيان بەلای راشكاۋى وپەخىنەگىرتىدا دەچىن، بەھۋى ئۇۋەى ھەموۋان فەزلى ھاۋەلان (خۋا لىيان رازى بىت) لەبەرچاۋ دەگىرن، پىشت بەمەنەجىكى زانىستى دەبەستىن لەخستىنە روۋىدا، بەلام زۆرىكىش لەۋانەى لەۋ قۇناغەيان كۆلىۋەتەۋە وىستىيان بەلای ترساندىن و گىشتاندىدا چۈۋە: ھۆشدارى و ھەپەشە دەدەن و، گىپرانەۋەى صەحىح رەت دەكەنەۋە، دەقۇ قسە دەھىننەۋە، خۇيان بىئاگا دەكەن لەدەقى ترو، لەكاروبارانىكىدا كەجىنى ناكۆكىين قسەيان يەكلا دەكەنەۋە، لەجىئەكدا داۋاى كۆدەنگى دەكەن كەشۋىنى خۇى نىە.

زۆركەس لەئەھلى عىلم بەم لادانە مەنەجىە بەناۋبانگ بوۋە، نەك تەنھا لەلىكۆلىنەۋەياندا لەمىژۋوىى سىياسى موسلمان، بەلگو تەنانت لەھەلۋىستە فىقھىەكانىشىاندا، لەۋانە لەزانايانى مالكى ئىبن عبدالبر ۋەك ئۇۋە كۆدەنگىانەى كەگۋازتۋىەتۋەۋە، ئىبن رشد لەۋەى كەدەيگۋازتۋە لەھاۋدەنگىۋون، لەبەر ئۇۋە (نابغەى شەنقىتى) لەھۋنراۋەيەكىدا سەبارەت بەپىشت (مەتمىد) لەدانراۋەكانى مالكىەكان وقسەكانىان وتۋىۋەتى:

(وحذر الشيوخ من اجماع)

عن ابن عبد البر ذى السماع

وحذروا أيضا من اتفاق

عن ابن رشد عالم الافاق¹

ئۇۋەى لەنوسراۋەكانى زانايانىكى بەناۋبانگى ۋەك پىشەۋا نەۋەۋى و ئىبن حەزم (رەھمەتى خۋايان لىبىت) رابمىنىت تىدەگات كەۋىستىيان بەلای رەھايى و يەكلاكرىنەۋەۋە گۋازتنەۋەى كۆدەنگى

¹ - لەدەستىنوسىكىدا كەلای نوسەرە.

تهنها کۆدهنگی زانایان نا، به لکو کۆدهنگی ئومهت-دا بوو لهو کاروبارانهای که ناکۆکیی تهواوی لهسهه بوو بههوی دژیهکی به لگه کانهوه، ئه مهش ئه و قوتاییانهی که سه رهتای خویندیان بوو قسه کانی ئه وانیان ده خویندهوه له خو بایی ده کردو، له به رانهه ئه وهدا که دژی بوو **عه قلی له دهست** دهدا.

دواتر باسی رهخنه ی ئیبن حه جهر له سهه ئه بویه کری ئیبن عه ره بی ده که یین له سهه ترساندن و گشتاندن و، هه ندیک شوینه واری خراپی مه نهه جی ئیبن عه ره بی له خویندنه وه ی لیکۆلینه وه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان.

به لام شیخی ئیسلام ئیبن ته میمه خوی دوور ده گریت له م لادانه مه نهه جیه، چونکه له راده ی هاوسه نگی و میانگیری که جه ختی له سهه کردۆته وه ده رده چیت، ئه و زیاتر له که سانی تر تیده گات که کۆمه لی ئه هلی سونته له و ناکۆکیه سیاسیه ی له نیوان هاوه لاندایه روویانداوه لیکدانه وه (ته ئویلیان) بۆ ده که ن، ئه ویش له وه ی که لیکدانه وه هه لبریت لیکدانه وه ی بۆ کردوون، به لام به زمانیکی حه دی ره هایه نا، ناشی گوازیته وه بۆ بابه تیکی عه قیده یی، وه که ئه وه ی زۆریک له بربردو ئیستادا ئه نجامیاندا، به لکو ده لیت: ((سووده که ی: ئه وه ی که پێویسته بزانیته که هه رچه نده باشتر وایه قسه نه کریته سه بارهت به وه ی له نیوان هاوه لاندایه روویداوه و داوی لیخۆشبوون بۆ تیکرای هه ردوولایان ولایه نگرانیان بکریته، به لام له گه ل ئه وه دا پێویست نیه له و باوه ردها بین که هه ر یه که له سهه ربازه کان وه که زانایان موجه ته هیدیکی ته ئویلکار نه بووه، به لکو تییاندا بووه گونا هه بارو خراپه کار بووه، هه یان بووه که مه رخم بووه ئیجتیهاد به پیی ویستی خوی کردووه، به لام

ئەگەر خراپىيەك لەگەل چاکەى زۆردا بىت ئەوا لىخۆشبوون لىتى
خواراوه))^۱.

هەرکەس خویندەنەوه بۆ هەلۆیستى ئەهلى سوننە بکات
سەبارەت بەئاشوبەکان، ئەوا تەنها يەک رېياز نابینىت، وەک ئەوهى
خاوەنانى ترساندن وگشتاندن دەیانەوئیت قەناعەتمان پى بکەن،
بەلکو لانی کەم پینچ رېياز بەرچاو دەکەوئیت:

۱- رېيازى ئەوانەى بەرپەهاى قسە لەسەر ناکوکییەکان
ناکەن، مۆتەکەلمینى ئەهلى سوننە لەسەر ئەم رېيازەن، ئەمانە
لەخەلکى کەمتر لەبارەى ئەم بابەتەوه دەنوسن، هەرچەند زۆر
حەزىان لەمشتومرەو قسەزانان لەبابەتى تردا.

۲- رېيازى بانگەشەکاران بۆ قسەنەکردن لەبارەیهوه، لەگەل
قسەکردنیان لەسەرى، وەک زەهەبى لە ((میزووی ئیسلام))و
((سیر أعلام النبلاء))و ئیبن کەسیر لە((البداية والنهاية))دا، ئەم
باسکردنەى خۆیان بەوه رێگە پێدەدەن کەبۆمەبەستى زانستییە،
یاخود ئامانج لەقسەکردنیان لەبارەیهوه بەشیوەى لۆمەکردن و
سەرزنەنشە نیه.

۳- رېيازى ئەوانەى قسەى لەسەر دەکەن لەگەل تەئویلکردن
بۆ هەموو لایەنەکان بەوهى هەردوولایان مۆجتەهیدەو پاداشتى بۆ
هەیه، ئەمەش رېيازىکی بەناوبانگى بلأوه بەدریژایى سەدەکان
کۆمەلى پێشەوايان پەیرەویيان لى کردووه، بەتایبەت ئەوانەى
شارەزاییان نیه لەپاشینەى پرووداوهکان و مەبەستەکانیان.

۴- رېيازى ئەوانەى قسەیان بەبى تەئویل تیدا کردووه،
لەپەیرەوکارانى هەندیک لەزانایانى شوینکەوتوووان دەرکەوتن وەک

¹ - مجموع الفتاوى ۴/۴۳۴.

حه سه نی به سری و ره بیعی کوپی نافع و جگه له وان... هه ره ئه مه یه که ئیبن تهیمیه بهم و تهیه ی ئاماژه ی بو کردووه: ((سووده که ی: ئه وه ی پیویسته بزانیته...)).

۵- که مه بهستی زیاده پویی له بهرگری لی کردن و، هه لچوون به کاردانه وه و، ته ئویلکار بو هاوه ل و جگه له هاوه ل، به ره واو به نا ره وا، ئه مه یه ناو لیناوه ((شیعه گه ری سوننی)) و، ئیبن عه ره بی و قوتاییه هاوچه رخه کانی نوینه رایه تی ده که ن.

ئهم پێبازهی کۆتاییان له ئهمڕۆدا له ههموویان دهنگی بلند تهره، هاوارکردنی به هیزتره، له بهر هۆکاری سیاسی و مه زه به ی زۆر که ئێره بواری قسه کردن نیه له سهریان، ههروه ها نه فامی خه لکانی ئهم ئومه ته له باره ی میژوو بیانه وه له م سهرده مه دا بهرده وامی ده کات.

به لام شیخی ئیسلام ئیبن تهیمیه، خۆی پابه ند نه کردووه به مه زه به یکی دیاریکراوه وه، به لکو به ئه زمونه وه له باب ته که دواوه، له هه ندیک جیگادا -به زۆری به ی زۆر له خۆ کردن- ته ئویل ده کات و، په خنه ی راشکاوانه له جیگای دیکه دا ده گریت و، مافی که سه کان و مافی مافیش ده دات. ههروه ها خۆی به دوور گرتووه له گشتانن و ترساندن و، سوور بووه له سه ره ئه وه ی حه ق به هۆی به تاله وه سه ره نه خات، یاخود به بیدعه وه لامی بیدعه نه داته وه...بائه مه بیته پێبازی ئه و لیکۆله رانه ی به شوینی راستیدا ده گه پین.

رِئسای هه قُدهیه م
جیاکاری له نیوان له پِشان وجگه له له پِشاندا
(التمییز بین السابقین و غیر السابقین)

دوورکه و تنه وهی ئیبن تهیمیه له شیوازی گشتاندن و ئاسانکردن وای لیکردوه له پوانگهی جیاکاری له نیوان له پِشان (سابقین) و جگه له وان مامه له له گه ل ئاشوبدا بکات، ئه و ویستی به لای ئه وه دایه پشت به و وتهیه ببه ستیت که جهنگی (جمل) کوشتاری ئاشوب بووه، جهنگی (صفین) جهنگی نیوان خه لگانی زیاده پۆکارو دادپهروه ر بووه.

له بهر ئه وه پابهنده به ته ئویلکردن بۆ سه رکردهکانی سوپای (جمل): عائیشه و ته له و زوبیر، به لام سه رکردهکانی سوپای شام له (صفین) دا وهک معاویه و عه مر ئه و هه ندیکجار ته ئویلیان بۆ دهکات و، هه ندیکجاریش نایکات و، رِئبازی جوړاو جوړی ئه هلی سوننه له باره یانه وه دهگیریته وه، پاشان ده لیت: ((ئه مه له جهنگی خه لکی شامدا، فه رموده کان به لگه ن که جهنگی (جمل) ئاشوبه و، وازه یانان له شه رکردن تئیدا له پِشته ره، دهقهکانی ئه حمه دو زۆربه ی ئه هلی سوننه له سه ر ئه مهیه))¹.

ئه م جیاکارییه له باش شاره زایی ئیبن تهیمیه و وردی تیگه یشتنیه وهیه، چونکه سه رکردهکانی سوپای (جمل) له و گه ورانه بوون که له پِشبوون و، پاكانه بۆ کرانیان له سه ر زاری پیغه مبه ر خواوه (صلی الله علیه وسلم) چه سپاوه، ئه مه ش وادهکات

¹ - مجموع الفتاوی ۵۱/۳۵.

جەنگە کە یان بە ویستی کە سەیی کارێکی قبوڵکراو نەبێت، لە نمونە ی
 ئەم پاکانە فەرمودە ی پیغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) سەبارەت
 بە تەلحە: ((من سره أن ينظر الى شهيد يمشي على وجه الارض
 فلينظر الى طلحة بن عبيدالله))، واتە: ((هەرکەس پێی خۆشە
 شەھیدیەک ببینێت کە بە سەر زەویدا دەڕوات با سەیری تەلحە ی
 کورپی عەبیداللە بکات))^۱، هەر وەھا قسە کە ی رۆژی ئوحدی
 لە بارە یەوہ: ((أوجب طلحة))^۲، واتە: تەلحە بەھەشتی بو دایینکرا.
 هەر وەھا فەرمودە ی لەبارە ی زوبیر: ((الكل نبی حواری،
 وحواری الزوبیر))^۳، واتە: (ھەموو پیغەمبەرێک حەواری ھەبوو،
 حەواری منیش زوبەرە)، بەھەمانشیوە فەرموویە تی: ((فداک أبی
 وأمی))^۴، واتە: (باوک و دایکم فیدات بن)، ئەو فەرمودە یە شێ کاتی ک
 ((لەسەر (کیوی) حەرا بوو لەرزێ: فەرمووی: ((اسکن حراء، فما
 علیک الا نبی أو صديق أو شهيد))، واتە: ((مەجولێ ئە ی حەرا، تەنھا
 پیغەمبەر و صدیق و شەھیدت لەسەرە))، لەکاتەدا ئەبو بەکر و
 عومەر و عوسمان و تەلحە و زوبیر (لەگەڵیدا) لەسەر کێوە کە
 بوون))^۵، سەبارەت بە عەلی ھێندە ی لەبارە وە ھاتووہ خستە
 رووی ھەموویان ئەستەمە، لەمبارە یەوہ نەسائی ئەوانە ی
 کۆکردۆتە وەو کتیبێکی داناوہ ((لەوانە شتیکی زۆری بەسەنەدەوہ

¹ - الالباني: صحيح سنن الترمذی ۶۴۴/۵.

² - صحيح ابن حبان ۴۳۶/۱۵ ومستدرک الحاكم ۲۸/۳ والترمذی ۲۰۱/۴ وصححه
 الحاكم والالباني.

³ - صحيح البخاري ۲۶۵۰/۶ وصحيح مسلم ۱۸۷۹/۴.

⁴ - صحيح البخاري ۱۳۶۲/۳.

⁵ - صحيح مسلم ۱۸۸۰/۴.

كەزۆر بەيان سەنەدە كەيان باشە كۆكردۆتەو))^۱، بەلام عائىشە ئەوا لەپاش پىياھەلدانى خاى گەورە لەبارەيەو **ه** هىچ پىياھەلدانىكى تر نىە.

ئەو لەپىشانە بەبى ئەوەى بەرھەمى دونىايى شەرەكانىان بەدەست بەيىن گەرەنەو بۆ لای خاى گەورە ئىدى چۆن دەتوانىت تۆمەتبارىك بىت و تۆمەت بداتە پال نىەتيان، ئەوانەشيان پاش جەنگ بەزىندووى مابوونەو -وەك عائىشە- پاشگەزبويەو داواى لىخۆشبوونى كردو، رايگەياند ھەلە بوو و تۆبەى كرد، عائىشە (رەزاي خاى لىبىت) ((ھەركاتى باسى دەرچوونەكەى بكرايە دەگريا ھەتا سەرپۆشەكەى تەر دەبوو))^۲.
ھىنانى ئەو دەقانە گوزارشتن لەفەزلى ئەو لەپىشانەو باشتىرەن يارمەتيدەرە بۆ لىكۆلەرى بەويژدان تالەمەبەستى ئەوانەو نىەتەكانىان تى بگات.

لەبەر ئەو شىخى ئىسلام پابەند بوو بەتەئويلكرەن سەبارەت بەو جەنگەى كەلەنئوانياندا بەرپا بوو.

بەتەنھا پىگەى سەركرەدەكانى جەنگى (جمل) و پىشنىەيان ھۆكارى نىە بۆ ئەوەى ئىبن تەيمىيە تەئويليان بۆ بكات -لەكاتىكدا ئىبن تەيمىيە روونى كردۆتەو كەرقى لەپىنەوپەرۆيە لەتەئويلكرەندا تەنانت بۆ پىشنىش- بەلكو بەھۆى بوونى دەقى زۆرى دىكەو كەبەلگەن لەسەر نىەت باشيان كەمەبەست لەدەرچوونيان بەرەو عىراق هىچ بەرژەوەندىيەكى دونىايى نەبوو لەبەر ئەو تەئويلى بۆ كردوون، لەوانە:

^۱ - ابن حجر: الاصابة ۵۰۱/۲.

^۲ - الذهبي: المنتقى ص ۲۳۶.

۱- ((کاتی عائیشه رۆشت (واته به رهو به سره چوو) که گه یشته ئاوی به نی عامر سه گه کان وهرین، وتی: ئه مه کام ئاوهیه؟ وتیان: ئاوی (حه وئاب)ه، وتی: وا گومان ده بهم که من ده گه پیمه وه. هه ندیک له وانه ی که له گه لی بوون وتیان: نه خیر به ره وپیش ده پۆین و، موسلمانان ده تبیین و خوا ی گه وره نیوانیان چاک ده کات. وتی: رۆژیکیان پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (کیف باحداکن تنبح علیها کلاب الحوآب؟))^۱، واته: ئه و رۆژه که سیکتان چۆن ده بیئت که سه گه کانی حه وئاب لیئ ده وهریت؟ له گنرانه وهیه کی تر دا ئه وکه سه ی ئه وه ی پی وت زوبیر بوو.^۲

۲- ((له محمه مه دی کور ی قه یسه وه، وتویه تی: باسی رۆژی (جمل) کرا بۆ عائیشه، وتی: بۆ خه لکی ده لێن رۆژی (جمل)؟ وتیان: به لێ، وتی: ئاواته خواز بووم منیش وهک هاوه له کان که دانیشتن دابنیشتمایه، ئه وه لام خۆشه ویستر بوو (له وه ی) که ده یان منالم له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ببوایه، که هه موویان وهک عبدالرحمانی کور ی حارس کور ی هاشم و وهک عبدالله کور ی زوبیر بوونایه))^۳، و((عائیشه له کاتیکدا له گه ل خۆی ده دوا که له ماله که ی خۆیدا بنیژریت - (له گه ل پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و خه لیفه کهیدا) عائیشه وتی: من پاش پیغه مبه ری خوا (صلی

^۱ - فهرمووده یه کی سه حیحه، بروانه: سیرأعلام النبلاء ۱۷۷/۲-۱۷۸.

^۲ - مجمع الزوائد ۲۳۴/۷، هیثمی ده لیت: ئه حمه دو ئه بویعلی و بزاز گنراویانه ته وه و پیاوه کانی ئه حمه د صحیح.

^۳ - مجمع الزوائد ۲۳۸/۷، هیثمی ده لیت: ته به رانی گنراویه تیه وه، ئه بو نجیحی تیدایه که لاوازه و فهرمووده که ی نوسیوه ته وه، ئه وانه ی تر که گنراویانه ته وه متمانه پیکراون.

الله عليه وسلم) کاریکم نهجامدا، لهگهل هاوسه رهکانیدا بمنیژن،
 نهوه بوو عائیشه (خوا لیی رازی بیت) له به قیع نیژرا))،^۱ زه هه بی
 وتوویه تی: ((وتم: مه به سستی له پرووداوه که روشتنی روژی (جمل)
 بوو، نه به ته وای له وه په شیمان بوو، توبه ی لی کرد، که نه و
 ته نها بو مه به سستی چاک درچوو بوو، ههروه که ته له هی کوری
 عبیدالله و زوبیری کوری عوام وژماره یه که له گه وره هاوه لان (خوا
 لییان رازی بیت) هه موویان ئیجتهیادیان کرد))،^۲ له شوینیکی تردا
 ده لیت: ((گومانی تیدا نیه که عائیشه ته واد دگران وپه شیمان بوو
 له سه ر روشتنتی بو به سه ره وئاماده بوونی له روژی (جمل) داو، و
 گومانی نه ده برد کاره که بگاته نه و ئاسته))،^۳

۳- ((له ئین عه باسه وه ده گنر نه وه که روژی (جمل) به زوبیری
 وتوو: کوری صه فیه، نه وه عائیشه یه خاوه نی مولکی ته له هیه،
 باشه نه ی تو له بهر چی شه پ له گهل خزمه که ت ده که یت بو، ئین
 شه هاب نه وه ی بو زیاد کردوو: زوبیر گه پایه وه، ئین جرموزی
 پیگه یشته و زوبیری کوشت))،^۴ ((له جون کوری قتاده وه ده لیت:
 له روژی (جمل) دا له گهل زوبیر بووم، وه که سه رکرده یان سلوویان
 لیده کرد، تا وتی: ئین جرموز دووباره برینداری کردو که وت و،
 له دولی سوباع نیژراو، عه لی (خوا لیی رازی بیت) و هاوه له کانی
 له سه ری گریان))،^۵ هه ندیک نیشانده ر هه ن که زوبیر (خوا لیی

^۱ - صححه الحاکم ووافقه الذهبی، سیر أعلام النبلاء ۱۹۳/۲ (په راویز).

^۲ - سیر أعلام النبلاء ۱۹۳/۲.

^۳ - سیر أعلام النبلاء ۱۷۷/۲.

^۴ - صححه ابن حجر، بروانه: سیر أعلام النبلاء ۵۹/۱ (په راویز).

^۵ - نه وانه ی گنروایانه ته وه متمانیه پیکراون، بروانه: سیر أعلام النبلاء ۶۱/۱ (په راویز).

رازی بیټ) ته نانهت پېش شهړه کەش په شیمان بوو له چوونی بو
 ئەوئ: ((له موټره فەوه، دەلێت: بەزوبیرمان (خوا لێی رازی بیټ)
 وت: ئەئى باوکی عبدالله، چى توى هیناوه؟ وازتان له خەلیفه هینا
 هەتا کوژرا، پاشان هاتوون داواى خوینەکەى دەکە.

زوبیر (خوا لێی رازی بیټ) وتی: ئیمە لەسەر دەمى پێغه مبه‌رى
 خودا (صلی الله علیه وسلم) و ئەبوبه‌کرو عومەر و عوسماندا (خوا
 لییان رازی بیټ) ئەم ئایه‌ته‌مان: ((وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
 خَاصَّةً)) و خوینده‌وه، که واما نەدەزانی ئیمه‌ به‌شیک بین لێی، هەتا
 ئەوه‌ى که به‌سەرمان هات پوویدا))^۱.

۴- ((له‌قه‌یس کورپی سه‌عد کورپی عوباده‌وه، وتویه‌تى:
 له‌رۆژى (جمل) دا گویم له‌ه‌لى بوو به‌حه‌سه‌نى کورپی ده‌وت: ((ئەئى
 حه‌سه‌ن، خۆزگه‌ بیست سال پێشتر بمردمايه‌))^۲، ((له‌ته‌له‌ئى
 کورپی مصرفه‌وه ده‌گێر نه‌وه که‌ه‌لى چووه‌ سه‌ر ته‌له‌ئى کورپی
 عبیدالله له‌کاتیکدا مردبوو، له‌ولاخه‌کەى دابه‌زى و، دانیش و، ته‌پ
 وتۆزى سه‌ر روخسار و پێشى ده‌سپیه‌وه‌ دلى بۆى ده‌سوتاو،
 ده‌یوت: بریا بیست سال به‌ر له‌م رۆژه‌ بمردمايه‌))^۳.

^۱ - احمد ۱/۱۶۵، هیثمى وتویه‌تى: ((ئەحمەد به‌دوو سه‌نه‌د گێراویه‌تیه‌وه،
 گێره‌وه‌کانى به‌کێکیان سه‌حیح)) مجمع الزوائد ۷/۲۷، مقدسى: الاحادیث المختارة
 ۳/۶۶، لیکۆله‌ره‌که‌شى که‌عبدالملك بن ده‌یشه‌ وتویه‌تى: (اسناد ه‌سن)، و ذه‌بى: سیر
 أعلام النبلاء ۱/۵۷، لیکۆله‌رى کتێبه‌که‌ش شعیب ئەرنائوت وتویه‌تى: (سند ه‌صحیح).

^۲ - ته‌به‌رانى هیناویه‌تى و شیخ شعیب ئەرنائوتى وتویه‌تى: ((ئەه‌وانه‌ئى
 گێراویانه‌ته‌وه متمانه‌پیکراون و، هه‌یسه‌مى وتویه‌تى سه‌نه‌ده‌که‌ى باشه‌))، بروانه:
 سیر أعلام النبلاء ۱/۳۷ و مجمع الزوائد ۹/۱۵۰.

^۳ - مجمع الزوائد ۹/۱۵۰، هیثمى وتویه‌تى: ته‌به‌رانى گێراویه‌تیه‌وه‌ سه‌نه‌ده‌که‌ى
 سه‌حیحه‌.

له گێڕانه وهیه کیشدا: ((له شعبیه وه، وتوویه تی: عه لی ته له عی بینی له دۆلێکدا که وتیوو، له و لاهه که عی دابه زی و ته پ و تۆزی سه ر پوخساری سه ری و وتی: باوکی محهمه د، ئازیزی له لام که ئه تبینم له دۆله کاندای له ژێر ئه ستیره کاندای که وتوویت، سه کالای بێده سه لاتی ولوازم بۆ لای خوای گه وه ده به م))¹.

له م ده قانه وه ئاشکرا ده بیته که عایشه ی دایکی باوه پداران له کاتی که له یگادا بووه به ره و به سه ره هه ستی به هه له کردووه و، له پێناوی چاککردنی نیوانیادا له پوشتن به رده وام بووه، هه یچ که سه ناتوانیته تۆمه تی ویستنی سه رکردایه تی تۆمه تی بداته پال، هه ره وه ها پوونه که په پیش جه نگه که زوبه یه په شیمان بۆته وه وه گه پراوه ته وه و، عه لیش له جه نگه که په شیمان بووه له سه ر کوژراوانی لایه نی به رانه به ری گریاوه و، ئه و شه ره سه ره تا و کۆتایه کوشتاری ئاشوب بووه ((کوشتاری ئاشوبیش وه ک کوشتاری سه رده می نه فامیه، که مه به ستی خه لکه که ی و به یرو باوه په کانیان یه کناگریته وه))²، هه ره وه ک ئه یب ته یمه به راستی وتوویه تی.

لێره وه یه ئه یب ته یمه ته ئویلی بۆ ئه و پێشینه کردووه که به شداری شه ری (جمل) یان کردووه و، ده لیته: ((عایشه به شداری شه ری نه کردو، بۆ شه ره دهر نه چوو، به لکو به ئامانجی ئاشته وایی له نیوان موسلماناندا پوشت و، وای گومان برد که چوونه که ی به ره ژه وه ندی موسلمانانی تێدایه، پاشان دواتر بۆی دهر که وت که دهر نه چوون باشتتر بوو، له به ره ئه وه بوو هه رکاتی باسی ئه و دهر چوونه ی بکرایه ده گریا هه تا سه ره پوشه که ی ته ره ده بوو،

¹ - سیر أعلام النبلاء ٣٦/١.

² - منهاج السنه ٤٦٨/٤.

به مجوره تيکړای پيشينه کان په شيمان بوون لهو جهنگه ی تیی
 گه وتن، ئه وه بوو ته لحوو زوبیرو عهلی (خوا له هه موویان رازی
 بیت) په شیمان بوون، له روژی (جمل) دا ئه وانه مه به ستیان کوشتار
 نه بوو، به لام به دهر له ویستی ئه وان شهر پرویدا، ئه وه بوو کاتی
 عهلی وته لحوو زوبیر به مه به ستی ریکه وتن له سهر به رژه وه ندی
 په یوه ندیان به یه که وه کردو، ئه وان ئه گهر توانیان ئه و داوی
 بکوژنی عوسمان ده کن له ئاشوب گیره کان، له راستیدا عهلی نه
 به کوشتنی عوسمان رازی بووه، نه ئاگاداریشی بووه... بکوژه کان
 مه ترسی ئه و دیان بو پیدا بوو که عهلی له گه ل ئه وان ریک بکه ویست
 بو گرتنی بکوژه کان، هه ربویه په لاماری سهر بازگی ته لحوو
 زوبیریاندا، ته لحوو زوبیر وا گومانیان برد که عهلی په لاماری داون
 و ناچار بوون بهرگریان له خویان کرد، به وشیه ویه ئاشوبه که به دهر
 له ویستی ئه وان پرویدا))^۱، هه روه ها ده لیت: ((به لام ئه و جهنگه ی
 که له نیوان ته لحوو زوبیر له گه ل عه لیدا هه بوو، هه ریه که یان
 له خویه وه ده جهنگا وای گومان ده برد که شالای به رانبه ری بو
 سهر خوی دوور ده خاته وه: عهلی هیچ ئامانجیکی نه بوو
 له شه پرکردنیدا له گه لیان، ئه وانیش ئامانجیان نه بووه له شه پر کردن
 به رانبه ری، به لکو پیش هاتنی عهلی داوی بکوژنی عوسمانیان
 ده کرد، بکوژه کانیش له نیو هوزه کانیا ندا که سانیک هه بوو بهرگریان
 لی بکات، بویه نه یانتوانی بیانگرن، کاتی عهلی هات و مه به ستی
 خویان بو پروون کرده وه، ئاگاداری کردن که ئه ویش هه مان
 بوچوونی هه یه، به لام هه تا کاروباره کان ریکه خرین ناتوانیت ئه وه

^۱ - منهاج السنه ۳۱۶/۴-۳۱۷، و(المنتقى) ص ۴۱۹-۴۲۰، تبیینی شیکردنه وه ی لای
 تبیین حجر بکه: فتح الباری ۵۷/۱۳.

بكات، كاتى ھەندىك لە بكوژەكان ئەو ھەيان زانى ھېرش كرايە سەر سەربازگە يەكيان، ئەوانەى تر واھەستيان كرد كە ئەوان دەستيان بە شەر كردووە، ئيتەر بەويستى ئاشوبگيرەكان شەرەكە ھەلگيرسا، نەكە خواستى پېشىنەكان، پاشان شەر لەسەر دەسلەلات رويیدا))
 ١، شىخى ئىسلام دەليّت: ((عەلى نەيدەتوانى - لەكاتىكدا خەلك پەرتەوازەيە - بكوژانى عوسمان بگريّت مەگەر بە ئاشوبىك كە شەر پەرتەوازەيە، ھەربۆيە پابەندبوون بەكەمترين خراپيانەو ھەلەى ئەو لەپېشتەر بوو لەرودانى خراپترينى خراپەكان دوور بخاتەو نەك بەپېچەوانەو، چونكە ئەوان جەنگاوەر بوون و، ھۆزەكانيان لەپشت بوو كە لەسەريان دەھاتنە وەلام، ئەوانەى دەويسترا بكوژرين - با كەميش بووبن - ئەوا كەسانىكى بەھيزيان لەپشت بوو، ئەگەر ئەو نەبوايە ئەوا نەياندەتوانى)) ٢، قسەى بدرالدين عەللايش بەھەمانشيوە: ((ئەگەر (عەلى) يەكيانى بگرتايە ئەوا ھۆزەكانيان ھەموويان كۆدەبوو نەو، ئاشوبەكە گەرەتر و، كوشت و كوشتاريش زياتر دەبوو)) ٣.

ئىبن تەيمىيە تەئويلى بۆ عائىشەو تەلھەو زوبير لەجورى تەئويلى بۆ عوسمان بوو (خوا لەھەموويان رازى بيّت) ئەو سىياسەتەكانى عوسمانى لەپېشخستنى خزم و كەس و كاردا بۆ پۆستەكان و سەرپەرشتى دارايى بەراست نەزانىووە - وەك ئەو ھەى زۆر لەخۆكارانى ئەمرۆ دەيكەن - بەلكو بە ئاشكرا و توويەتى: ((ئىمە نكولى لەو ناكەين كە عوسمان (خوا لىي رازى بيّت) بەنى ئومەيەى خۆش ويستوو و، دەسلەلاتى پىدەسپاردن و سامانى زۆرى

١ - منهاج السنة ٣٣٩/٦.

٢ - منهاج السنة ٤٠٧/٤.

٣ - العلائي: تحقيق منيف الرتبة لمن ثبت له شرف الصحبة ص ١٠٣.

پیدەدان))^۱، ((به‌لى! زۆرى دەبه‌خشیه خزمه‌ نزیکه‌کانى و، به‌لام به‌جگه‌ له‌خزمه‌کانیشى دەبه‌خشى، ئه‌و چاکه‌به‌خش بوو به‌رانبه‌ر هه‌موو موسلمانان))^۲، ((عوسمان له‌سه‌ره‌تای خه‌لافه‌ته‌که‌یدا هه‌یچیان به‌رانبه‌رى بۆ نه‌کرا، به‌لام له‌سالانى دوايیدا زۆر شتیان به‌رانبه‌ر کرد، هه‌ندیکیان ئه‌وان بیانویان هه‌یه‌ تییدا، زۆریشیان عوسمان بیانوى هه‌یه‌ تییدا))^۳، به‌لام ئیبن ته‌یمیه ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که‌عوسمان (خوا لى رازى بیت) به‌سته‌ملیکراوى شه‌هید کرا، هه‌موو ئه‌وه‌ی کردبووى پاساوى ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا خوینی پاکى برژیت، هه‌روه‌ها لی‌رده‌دا ده‌رچوونی ئه‌و گه‌وره‌یه‌ی سه‌رکرده‌ی سوپای (جمل)ی به‌رانبه‌ر پیشه‌واى شه‌رعى و، په‌له‌کردنیان له‌داواکردنی خوینی عوسمان به‌شیوه‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی سه‌رده‌می نه‌قامى به‌راست نه‌زانىوه‌، له‌برى ئه‌وه‌ ده‌بوو ریز بگرن ریکاره شه‌رعییه‌کانى به‌رزکردنه‌وه‌ی داوا بۆ لای حاکم و، ده‌رچوونی بریارى کۆتایى، پاشان جیبه‌جیکردنی حوکمه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتى شه‌رعییه‌وه‌.. به‌لام ئیبن ته‌یمیه ئه‌وه‌ش پوون ده‌کاته‌وه‌ که‌ئو که‌سه‌ی نه‌تى ئه‌و گه‌وره‌ هاوه‌لانه‌ تۆمه‌تبار ده‌کات سته‌مکارو ده‌ستدریژیکاره‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌نیه‌ت پاکى و به‌ویژدانى و، خوشویستیان بۆ خوداو پینغه‌مه‌به‌رکه‌ی و، هه‌ستکردنیان به‌گوناهبارى له‌سه‌ر ده‌رچوونیان به‌رانبه‌ر کۆمه‌لى موسلمانان و پیشه‌واکه‌یان سه‌لمیتر.

به‌لام سه‌رکرده‌کانى سوپای شام له‌(صفین)دا خاوه‌نى ئه‌و پێشینه‌و پینگه‌یه‌ نین، به‌ره‌مه‌ی راوه‌ستانیشیان به‌رانبه‌ر عه‌لى

¹ - منهاج السنة ۳۵۶/۶.

² - منهاج السنة ۲۴۹/۶.

³ - منهاج السنة ۲۵۲/۶.

به دسته‌ستهنّا كه پاشايه‌تي بوو بۆ ماوه‌ي چه‌ندين سال دريژهي
 كيشا، به‌لكو نه‌وه‌و منالي نه‌وه‌كانيان بۆ چه‌ندين سال به‌ميراتي
 بۆيان به‌جئما، ئيبن ته‌يميه ناكوكي نيوان زانايان ده‌گيريتته‌وه
 له‌سەر گونجاندني كوشتاري شه‌واني (صفين)و، ده‌ليّت: ((له‌راستيدا
 كوشتاره‌كه كوشتاري ئاشوب بوو لاي زوريك له‌زانايان و، لاي
 زوريشيان له‌پوانگهي شه‌ري ئه‌هلي دادپه‌روه‌ري و كه‌ساني
 زياده‌په‌وكار بووه‌))^۱، له‌پيغه‌مبه‌روه‌ه (صلي الله عليه وسلم)
 فه‌رموده‌ گيردراوه‌ته‌وه كه‌ئه‌و مانايه‌ ده‌دات كه‌بيگومان خه‌لكي
 شام زياده‌په‌وكار بوون، كاتي به‌عه‌ماری كوري ياسري فه‌رموو:
 ((تقتله‌ الفئة‌ الباغية))^۲، ئه‌مه‌ش فه‌رموده‌يه‌كي (موت‌ه‌واتره‌)،
 گيرانه‌وه‌كه‌ي بوخاريش له‌باره‌ي فه‌رموده‌كه‌وه هيچ ناروشنييه‌ك
 سه‌باره‌ت به‌زياده‌په‌وي خه‌لكي شام له‌و جه‌نگه‌دا ناهيلايت، تييدا
 هاتوو: ((ويح‌ عمار، تقتله‌ الفئة‌ الباغية، يدعوهم الى‌ الجنة‌ ويدعونه‌
 الى‌ النار))^۳، واته‌: (ئاي بۆ عمار، ده‌سته‌يه‌كي زياده‌په‌وكار
 ده‌يكوژن، ئه‌م بانگيان ده‌كات بۆ به‌هه‌شت و ئه‌وان بانگي ده‌كه‌ن
 بۆ ناو ئاگر)، به‌هۆي بلاوي ئه‌م فه‌رموده‌يه‌وه، عمار
 روناككه‌ره‌وه‌ي حه‌قه‌ بۆ هه‌ركه‌س كه‌رووداوي ئاشوبه‌كه‌ي لا
 شيواو بيت، هه‌تا ئيبن عيمادي حه‌نبه‌لي وتويه‌تي كه‌((عه‌ماری
 كوري ياسر ته‌رازوي دادپه‌روه‌رييه‌ له‌و جه‌نگانه‌دا))^۴.

^۱ - منهاج السنة ۳۲۸/۶ و به‌راوردی بکه‌ له‌گه‌ل مجموع الفتاوى ۴/۴۴۴.

^۲ - له‌و فه‌رمودانه‌يه‌ كه‌ بوخاري ۱۷۲/۱ و ابن حبان ۵۴/۱۵ و حاكم ۱۶۲/۲ و بيهقي

۱۹۸/۸ و نسائي ۱۵۵/۵ و ابن ابی شيبه ۵۴۸/۷ و احمد ۲۰۶/۲ و جگه‌ له‌وان هينوايانه‌.

^۳ - البخاري ۱۷۲/۱.

^۴ - ابن العماد: شذرات الذهب ۲۱۳/۱.

له بهر ئه وهيه ئيبين تهيميه -هه نديكجار- ويستی به لای ئه وه دايه ته ئويل بو سه ركردنه كانی سوپای شام له (صفين) دا نه كات، به لام ئه وهی زاله به سه ريدا بریتیه له زورله خو كردن بو ته ئويل بویان و، ئه و زورله خو كردنه بو به رگری له سه ركردنه كانی شام له (صفين) دا به تاييه ت معاويه - له خاله سه ره كيه كانی لاوازی شيكاری ئيبين تهيميه، هه روهك دواتر له ((تیبينيه كان له سه ره مه نه جي ئيبين تهيميه)) پوونی ده كهينه وه كه پاش ئه م پيسايانه دیت.

پيسای هه ژديه م

دوو ركه و تنه وه له زورله خو كردن له بهر زكردنه وه و ته ئويل بو كردن

(اجتناب التکلف فی التأول والتأويل)

ده روازه ی ته ئويل كردن ده رگايه کی فراوانه و لادان له عه قیده و له شه ريعه تيش لييه وه هاتون، چونكه ده بيته هوی ليكدانه وهی ئه وهی ليكدانه وه هه لناگريّت و، ئاسانکاری له كار هه ركه كاندا، ته ئويل كردنی زيان به خش ته نها ئه ويان نيه كه په يوه سته به عه قیده وه، وهك ئه وهی ئه مرق هه نديك والي تیده گه ن، به لكو ده روازه ی (تأول و تأويل) ته ئويل زيان ده گه يه نيّت به ته عاليه كانی ئيسلام، ئيبين تهيميه (رحمه تي خوی ليبيّت) به ته نها له م فه رموده فراوانه دا زيان و خراپه كاريه كانی ته ئويلی پوون كردو ته وه و، ده ليت: ((.. به گشتی جيا بونه وهی په يره وانی دوو كتيبه كه و جيا بونه وهی ئه م ئومه ته به سه ره حه فتاو سي ده سته دا ته ئويل كردن پيو يستی كردو وه و، خوینی موسلمانان ئه مرق له (صفين) و (جمل) و (حره) و (ئاشوبی ئيبين زوبير) و (هلم) به هوی ته ئويله وه بووه، بگره دوژمنانی ئيسلام له فه لسه فه خوازان و قه راميته و باتنيه و ئيسماعيليه كان و نصيريه

له ده‌رگای ته‌ئویله‌وه هاتوون، موسلمانان به‌هر نار‌ه‌ه‌تیه‌ک تاقی کرابنه‌وه هۆکاره‌که‌ی ته‌ئویل بووه، نار‌ه‌ه‌تیه‌که‌ی یان ئه‌وه‌تا به‌هۆی ته‌ئویلکارانه‌وه‌یه یاخود به‌هۆی ئه‌و ته‌ئویلانه‌ی کردوویانه‌وه له‌پوکاری ئیسلام لایانداوه‌و خۆیان به‌پوچه‌له‌کانه‌وه به‌ستوته‌وه‌و بی‌باوه‌پان به‌سه‌ریاندا زال بوون، باشه‌ چی بووه هۆی پ‌ژانی خوینی به‌نی جه‌زمه‌ که‌موسلمان بووبون جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ به‌جۆریک که‌پیغه‌مبه‌ر خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه‌و لای خوای گه‌وره‌ خۆی بی‌به‌ریکرد له‌کرده‌ی ته‌ئویل که‌بووه هۆی کوژرانیان و‌بردنی مال و‌سامانیان، ئه‌ی چی بووه هۆی دواکه‌وتنی هاوه‌لان (خوا لییان رازی بیت) له‌روژی حوده‌بییه‌دا له‌هاوده‌نگی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ تا به‌هۆی دواکه‌وتنیانه‌وه له‌ملکه‌چیکردنی تو‌په‌ییکردنه‌که‌ی زیادی کرد تا له‌و ته‌ئویلکردنه‌ پاشگه‌زبوونه‌وه، ئه‌ی چی بووه هۆی پ‌ژانی خوینی ئه‌میری باوه‌رداران عوسمان به‌سته‌ملیکراوی و‌ دوژمنکارانه‌و ئومه‌تی خسته‌ ئه‌و نه‌هامه‌تیه‌ی که‌تیی که‌وت و‌ تائیس‌تاش خه‌لکی گیرۆده‌یه‌تی جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ ئه‌ی خوینی عه‌لی (خوا لیی رازی بیت) و‌ حسه‌ینی کو‌ری و‌ بنه‌ماله‌که‌ی (خوا لییان رازی بیت) به‌هۆی چیه‌وه ر‌ژا جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ ئه‌ی چی خوینی عه‌ماری کو‌ری یاسرو هاوه‌لانی پ‌ژاند جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ ئه‌ی چی بووه هۆی پ‌ژانی خوینی ئیین زو‌بیرو حجری کو‌ری ع‌دی و‌سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یرو جگه‌ له‌وان له‌گه‌وره‌کانی ئومه‌ت جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ ئه‌ی چی خوینی عه‌ره‌به‌کانی له‌ئاشو‌بی ئه‌بی مسلما پ‌ژاند جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ ئه‌ی چی پی‌شه‌وا ئه‌حمه‌دی خسته‌ به‌رده‌م دو‌وسزاو قامچی لی‌دانه‌وه تاگه‌شته‌ ئه‌وه‌ی گیانی بسپ‌یریت جگه‌ له‌ته‌ئویل؟ (مال‌ذی جرد الامام احمد بین العقابین و‌ضرب السیاط حتی عجت الخلیقه‌ الی رب‌ها غیر

التاویل؟)، ئەى چى پىشەوا ئەحمەدى كۆرى نصرى خزاى كوشى و زۆرىك لەزانايانى تامردن خستە بەندىخانەو جگە لەتەئوىل؟ ئەى چى شمشىرى تەتەرەكانى لە دارلئىسلامدا زالكردهتا خەلكەكەيان هەلگەراندەو جگە لەتەئوىل؟ ئەى كەس هەىە لەمولحىدەكان ئەوانەى خەلكانى چارەسەركارو يەكگرتن لەدەرگای تەئوىلەو نەبىت؟^۱

لەلىكۆلىنەوئەى ناكۆكىيە سىياسىيەكانى نىوان هاوەلان (خوا لىيان رازى بىت) واباشە بۆ لىكۆلەر كەكارىگەرى زۆرلەخۆكردن لەتەئوىل و تەئەول لەشىواندى مەعالىمى بنەما ئىسلامىيەكان لەىاد بىت و، شلكردنەوئەى پىئەرە شەرىيەكان، كەئەمەش كارىكەو دەبىتە هوئەى ئەوئەى ئاسان بىت لای خەلكى كەبەشدارى هەموو لەناوبەرە سىياسىيەكان بكەن، وەك كوشتن كەحەرام كراو، سەركوكردن بەفەرمانكردن و، قۆرغكردى دەسەلات و سامان بۆ خۆيان و، ئاسانكارى لەگەل ستم و دەستدرىژى، فەرماؤشكردى بەهاكانى شوراو دادپەرورەى لەسوئندخوارن و برىارداندا... تا كۆتايى، هەموو ئەمانەش بەهوئەى ئەو پاساوبۆهئانەوانەىە كەهەندىك كەس بۆ كارى هەندىك لەگەرە هاوەلان كرديوانە، ئەوانەى كەشەيتان تووشى خلىسكاندى كرديوون لەهەندىك رووداوداو، بەرىنمايىيەكانى ئىسلامەو پابەند نەبوون لەهەندىك هەلوئىستى سىياسىدا.

پىگەى كەسەكان لەنىوئىشياندا هاوەلانى بەرىز نابىت بكرىتە پاساو بۆ شىواندى ئەو بنەما بەرزانەى كەئەو كەسانەى پاىەى خۆيانيان لىيەو وەرگرتو، ئەگەر وابكەىن دەكەوئەىنە

¹ - ابن القيم: اعلام الموقعين ٤/٢٥١-٢٥٢.

دژیه کییه وهو، له کاتیکدا ده مانویست ئیسلام سه ربخه یښ سه رشورمان کرد.

لیږدها ئه وهی ئیبن تهیمیه جیا ده کاته وه دهرده که ویت که توانیویه تی به پپی توانا پاریزگاری له هاوسه نگی بکات، هرچه نده پالنه ری زوریک له کتیه سیاسیه کانی بریتیه له بهرگریکردن له که سیتی هاوه لانی پایه بهرن، به لام توانیویه تی که کاری پاریزه رو کاری قازی پیکه وه کو بکاته وه، لینه گه راوه بهرگریکردنه که ی بگوریت بو چاوپوشي له بنه ماکان، یاخود پاساودان به ستمی سیاسی، وه که ئه وهی ئیبن عه ره بی و که سانی تریش تیی که وتن، ئه وهی ئه مړو پیوستان پیته تی بریتیه له بهرگری زیاتر له بنه ماکان، ئه گه ر بخوازیرت ئه م ئومه ته شتیک له پیزکه ی بو بگه پیته وهو، به پپی په یامه نه مره که ی بژی.

پیسای نۆزدهیه م

وردبونه وه له چه مک و زاراوه کان

(التدقيق فی المفاهيم والمصطلحات)

له مه زنترين بهر به سته کانی که بوته پيگر له بهر ده م موسلماناندا که ليکولينه وه له ژيانی هاوه لانی سه ره تاي هاتنی ئیسلام بکه ن ليکولينه وه په له بهر چا وگرتن و بيرکردنه وه وه هه لسه نگاندن، دهوتریت ئه وکاره قسه پيوتنی به هاوه لان (خوا لييان رازی بيت) و، تانه دان له دادپه روه ريان و، ((قسه کردنه)) له وهی که زانايانی ئه هلی سونه پيگريان کردوه قسه ی تييدا بکريت، به لام هه ريه ک له و بهر به ستانه کاتی ليی دهکوليه وه ده بينيت بو تیکه لکردن له زاراوه و، تينه گه يشتنی زور له موسلمانانی ئه مړو له مانای زاراوه کانی وه ک: ((دادپه روه ری هاوه لان)) و ((قسه پيوتن)) و ((قسه تيذاکردن))... له مانا

شهرعیه بنه پرتیه که ی ده گه پرتیه وه، یا خود له و اتا زاراوه ییه که زانایانی موسلمانان پیتشین مه به ستیان بووه، لیره دا پروونکرده وه سه باره ت به هه ندیک له پرووه کانی تیکه لکردنی ئه م زاراوانه ده خه یینه پروو:

پیتشتر ئه و وته یه ی زه هه بیمان سه باره ت به یه زیدی کوپی معاویه هینا: ((یه زید له و که سانه یه که قسه ی پینالین و خوشمان ناویت...))، پاشان بینیمان چۆن ئه وه بوته تکاکار که یه زید و پیناسه ده کات که: ((که سیک ی ده مارگیری وشکی دلره قی بی میشکی، مه شروبوخوری، خراپه کار بو))، ئایا ئه مه دژیه کییه له زه هه بیدا؟ ئایا هیچ قسه پیوتنیک هه یه ره قتر بیت له وه ی به یه زیدی وتوو؟ له راستیدا ئه وه دژیه کی نیه، به لکو کاره که بو زاراوه ی قسه پیوتن و ماناکه ی ده گه پرتیه وه به وجۆره ی که زه هه بی له میانان قسه کردنیدا له باره ی میژوویی سه ره تان ئیسلام تیی گه یشتوو.

زاراوه کانی (قسه پیوتن) و (جنیودان) و (سه رکونه) له کاتی قسه کردن له سه ره ئاشوبه سیاسییه کانی سه ره تان هاتنی ئیسلام جگه له نه فره تکردن هیچ واتایه کی تر ناگه یه نیت، هه رچه نده ئه م زاراوانه له مانا زمانه وانیه کاناندا جگه له وه هه ره سفیکی بیزاراوه ده گرنه وه، له راستیدا ئه م زاراوانه به مانای نه فره ت- له گه ل ده سه لات گرته ده ستی معاویه و گوژپینی خه لافه ت بو پاشایه تی هاتنه ناو فیکری سیاسی ئیسلامیه وه، پیتشتر چه ندین ده قمان هینایه وه که ئه و مانایه ی ده گه یاند، له وانه قسه که ی سه هلی کوپی سه عد: ((که سیک له ئالی مه روان کرایه فه رمانه وای مه دینه، ده لیت: سه هلی کوپی سه عدی بانگکردو، فه رمانی پیکرد که جنیو به عه لی بدات، ده لیت: سه هل ره تی کرده وه، پی و ت: ئه گه ر به وه هه ر پازی

نابیت، ئەوا بَلَى: نەفرەتی خوا لەئەباتوراب...^۱)، تۆ وای دەبینیت کەئەو ئەمیرە ئەمەوییە لێردا مەبەستی لەجنیوپیدان جگە لەنەفرەتکردن شتیکی تر بێت، لەبەر ئەوەیە دەگەریتەووە دەلیت: ((ئەگەر بەو هەر رازی نابیت، ئەوا بَلَى نەفرەتی خوا لەئەبا توراب). لەقسەکە ی ئیبن تەیمیەشدا: ((یەزید لای زانیانی پیشەوای موسلمانان پاشایە کە لەپاشاکان، وەک پیاوچاکان و وەلیەکانی خوا خوشیان ناوێت و، جنیویشی پێنادەن، چونکە ئەوان پێیان خوش نیە بەداریکراوی نەفرەت لەموسلمانیک بکریت))^۲، ئەمەش بەلگەیەکی ترە لەسەر هاوواتایی جنیوپیدان و نەفرەت لیکردن لەنەریتی ئەو کاتە ی خەلکید.

کاتیکیش ئیبن جەوزی کتیبەکە ی ناونا: ((الرّد علی المتعصب العنید المانع من ذم یزید)) مەبەستی لەوشە ی ((ذم)) جگە لەنەفرەت شتیکی تر نەبوو، ئەو بەبەتی ناکوکی نیوان ئەو و شیخ عبدالمغیث بوو لەبەر ئەوە ئیبن تەیمیە لەبارە ی ناکوکی نیوان ئیبن جوزی و عبدالمغیث وتوویەتی: ((ئەبو فەرەجی بن جوزی کتیبیکی هە یە لەریگەپێدانی نەفرەت لیکردنی یەزید، تێیدا وەلامی شیخ عبدالمغیث حربی داووەتەو، کەپرگیری لەو دەکرد))^۳.
 ڕوگە ی ناکوکیە کە لێردا بریتییه لەنەفرەتکردن، بەلام خراپ باسکردن یەزید بەواتا زمانەوانیەکە ی و، قسەکردن لەبارە ی کارە خراپ و قیزەو نەکانیەو ئەو کاریکە ئەوانە ی نەفرەتیان لیکردووەو ئەوانیشی رازی نەبوون بەنەفرەت لیکردنی لەسەری هاو دەنگن، خۆ ئەگەر مەبەست لەقسەپیوتن واتا زمانەوانییه دانراوەکە ی بوایه

^۱ - مسلم ۱۸۷۴/۴ والبیهقي ۴۴۶/۲.

^۲ - مجموع الفتاوى ۴۱۲/۳.

^۳ - منهاج السنة ۵۷۴/۴.

ئەوا زەھەبى ئەو قسانەى سەبارەت بەيەزىد نەدەکرد، لەکاتیکدا
رايدەگەيەنیت کەقسەى پینالیت.

لەو زاراوانەى دیکە کەتیکەلکردن تیاندا پرویداووەو بۆتە
بەرەستیکى میشكى و دەروونی لەبەردەم لیکۆلینەو لەو قوناغە
زاراوەى ((دادپەروەرى ھاوەلان))، زۆرکەس دادپەروەرى
گیرانەو - کە راستگویی و وردى لەوێ دەگیریتەو پێویستە
تییدا - تیکەلیان کردووە لەگەڵ دادپەروەرى ھەلس وکەوت بەمانا
فیقھیە دادگاییەکەى کەپێویستى بە ((خۆ دورگرتن لەگوناھە
گەرەکان و نەکەوتنە گوناھە بچوکەکان بەدەگمەن نەبیت و،
دوورکەوتنەو لەپینگەپێدراو (مباح)ى کەمکەرەو لەپیاوھتى))
ھەرۆک شەرەزنان و توویانە.

ئەو دادپەروەریەى ھاوەلان کەفەرموودەناسان باسى دەکەن
تەنھا مەبەستیان لێى دادپەروەرى گیرانەو، ئەگەر نا ئەوا
ھەندیکیان نەدەکەوتنە ئەوێ کە سزای حەد بەسەر ھەندیکیاندا
جێبەجێ بکریت لەکاتیکدا پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەژیاندا
بوووە پاش ئەویش، ھەرۆھا ھەندیکیان تووشى گوناھ و
سەرپێچی بوون وەک ئەوێ لەکتیبى فەرموودە صەحیحەکاندا
ھاتووە، بەبێ ئەوێ ئەو بەکارىکی زیاندەر لەراستگویی لەو
فەرموودەى گیراویەتەو دابنریت.

فەرموودەناسان لەو پوانگەيەو دادپەروەرى گیرانەویان لای
ھەموو ھاوەلان وەرگرتووە، بەبێ پێویستى گەرەمان بەشوین
پاشینەیاندا، کە ئەمە کارىکی باشە، ھۆیەکەى ئەوێ کەبوارى
گیرانەو بوارىکی گومانىیە و، تەنھا بەدەستھاتنى گومانى
راستگوبون لێردا بەسە بۆ زالکردنى چاکە لەچینی ھاوەلاندا،
خەلکى لەو نەوێدا درۆکردنیا بەدەم پێغەمبەرى خواوە (صلی

الله عليه وسلم) به‌گه‌وره سه‌یر ده‌کرد، عه‌لائى ئه‌وه‌ی به‌(له‌به‌رچاو‌گرتنى حاله‌ت -استصحاب الحال)) نابردووه، واته‌ حو‌کمدان به‌پيى زو‌رینه به‌سه‌ر خه‌لکى ئه‌و نه‌وه چاکه‌دا به‌راستگويى له‌گيرانه‌وه به‌ئاگابوون له‌سه‌رکه‌شى له‌گوازتنه‌وه‌داو، ده‌ليت: ((... به‌مه‌دا روون ده‌بيته‌وه که‌مانای دادپه‌روه‌رى هه‌موو يه‌کيک له‌هاوه‌لان (خوا ليين رازى بيت) ئه‌وه نيه که‌بيگوناھى (عصمه‌تى) چه‌سپايت و، گوناھکردنى ئه‌سته‌م بيت، به‌لکو به‌مانای ئه‌وه‌يه که‌گيرانه‌وه‌کەى قبولکراوه‌و قسه‌که‌ى راستگويانه‌يه، وه‌ک جگه‌ له‌هاوه‌لان پيويستيان به‌پاکانه‌ نيه، چونکه به‌باشزانی حاليان ته‌نها ئه‌و مانايه ده‌گه‌يه‌نيت))^۱، هه‌يسه‌مى به‌جياواز ده‌روازه‌يه‌کى له‌ (مجمع‌ه‌که‌يدا به‌ناونيشانى : ((باب لا تضر الجاهالة بالصحابه لانهم عدول)) ته‌رخان کردووه‌و، پاشان ئه‌م فه‌رمووده‌يه‌ى هه‌ناوه‌: ((له‌ حومه‌يده‌وه وتويه‌تى: له‌گه‌ل ئه‌نه‌سى کو‌رى ماليکدا بووين وتى: سويند به‌خوا هه‌موومان ئه‌وه‌ى له‌پيغه‌مبه‌رى خواوه (صلی الله عليه وسلم) بيستوومانه بو‌تان باس ده‌که‌ين، به‌لام درۆمان له‌گه‌ل يه‌کتر نه‌ده‌کرد))^۲، پاشان خویندنه‌وه‌و ئه‌زموون پشتيوانى ئه‌م گوازتنه‌وه‌يان کرد، ئيين ته‌يميه‌ش ده‌ليت: ((هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) -سو‌پاس بو‌ خوا- له‌قسه‌کردندا راستگوترين، نه‌زانراوه که‌سيان به‌ئه‌نقه‌ست به‌ده‌ميه‌وه درۆى کردبیت، ئه‌مه وي‌پرای ئه‌وه‌ى که‌يه‌کيکيان که‌وتبیته خراپه‌کاريه‌که‌وه‌و، گوناھيان هه‌بووه‌و بيگوناھ نه‌بوون، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا په‌خنه‌گران و تاقیکاران ((زانايانى جه‌رح وته‌عديل

^۱ - العلانى: تحقيق منيف الرتبة لمن ثبت له شرف الصحبة، ص ۱۰۲.

^۲ - مجمع الزوائد ۱۵۳/۱-۱۵۴، هه‌يمى وتويه‌تى: ((طبرانى له‌ (الكبير)دا گيرايه‌تیه‌وه‌و گيره‌ره‌وه‌کانى گيره‌ره‌وى سه‌حيح)).

فهرموده کانیان هه‌لسه‌نگاندوون و، به‌وپیته‌ی فهرموده‌ی پی
 ده‌پشکیندری فهرموده‌کانیان (پشکنیوه) و له‌هیچکامیان‌ه
 رۆینه‌داوه به‌ئه‌نقه‌ست درۆ بکات))^۱، ئه‌مه‌ش کاریکه هه‌موو
 ئه‌وانه‌ش ده‌گرێته‌وه که‌رێگه‌یه‌کی سیاسی نه‌گونجاویان گرته‌به‌ر،
 وه‌ک معاویه‌و جگه‌ له‌و، ئیبن عه‌باس ده‌لێت: ((معاویه‌ لای
 پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تۆمه‌تبار نه‌بوو))^۲،
 محه‌مه‌دی کورپی سیرینیش ده‌لێت: ((معاویه‌ له‌فهرموده
 گێڕانه‌وه‌دا له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) تۆمه‌تبار ناکرێت))
^۳، ((له‌قاسمی کورپی محه‌مه‌د له‌معاویه‌وه ده‌گێرێته‌وه که‌پیغه‌مبه‌ری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) گێڕاویه‌تیه‌وه که‌به‌خه‌لکی فهرموده: ((ان
 صلی الامام جالسا فصلوا جلوسا)، واته: (ئه‌گه‌ر ئیمام به‌دانیشتنه‌وه
 نوێژی کرد، ئه‌وا ئیوه‌ش له‌پشتیه‌وه به‌دانیشتنه‌وه نوێژ بکه‌ن)،
 ده‌لێت: خه‌لکی سه‌یریان له‌پاستگۆیی معاویه‌ ده‌هات))^۴.

به‌لام هه‌ندیک له‌پاشین به‌خراب له‌دادپه‌روه‌ری هاوه‌لان
 تیگه‌یه‌شتوون و، به‌وجۆره له‌و زاراویه تیگه‌یه‌شتوون که‌هاوه‌ل
 گوناها ناکات مه‌گه‌ر ته‌ئویلی بۆ بکریت، هه‌موو ئه‌و ناکوکی
 وکوشتاره‌ی به‌رپایان کرد ته‌نها ئیجتیهاد بووه‌و، هیچ بواریکی
 ویست وئاره‌زوو چاوچنۆکی دنیا‌یی تیدا نه‌بووه، ئه‌مه‌ش

^۱ - منهاج السنة ۴۵۷/۲.

^۲ - احمد ۹۵/۴ وطبرانی له‌(الكبير) دا ۳۰۹/۱۹، هه‌روه‌ها بروانه ابن کثیر: جامع
 المسانید والسنن ۵۹۶/۱۱-۵۹۷.

^۳ - ابوداود ۶۷/۴ واحمد ۹۳/۴ والبخاري: التاريخ الكبير ۳۲۷/۷.

^۴ - ابن ابی شیبه ۱۱۵/۲ وطبرانی له‌ (الكبير) دا ۳۲۲/۱۹ و، هیشمی وتویه‌تی:
 ((گێره‌وه‌کانی گێره‌وه‌ی سه‌حیح)) بروانه: مجمع الزوائد ۶۷/۲.

زیاده‌په‌ویی وشاردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته‌کانی شهرع و میژوو سروشتی مروّییه.

ئه‌وکه‌سی به‌یه‌کچاو سه‌یری عه‌ماری کورپی یاسرو ئه‌بی غادییه‌ی بکوژی ده‌کات له‌دادپه‌روه‌ری و ئیجتیه‌ادا که‌خاوه‌نه‌که‌ی پاداشتی بۆ هه‌یه‌ بیپیکیت یان نا... ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌هیچ به‌رچاو‌په‌وه‌یه‌کی نیه‌، دیاره‌ که‌ ئه‌بی غادیش هاوه‌ل بووه‌، به‌واتا زاراوه‌یییه‌ فراوانه‌که‌ی که‌فه‌رمووده‌ناسان کاری پێده‌که‌ن و، زه‌هه‌بیش له‌کتیبی (سیر أعلام النبلاء) دا به‌ناونیشانی: ((أبو الغادية الصحابی)) ژياننامه‌که‌ی هیناوه‌و، ((بوخاری ده‌لیت: هاوه‌ل بووه‌))^۱، مسلم وتویه‌تی: ((هاوه‌ل بووه‌))^۲، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئیبن حه‌جهر له‌باسکردنی ژياننامه‌ی ئه‌بو غادییه‌دا وتویه‌تی: ((ئه‌بو غادییه‌ی جهنی: ناوی (یساری کورپی سبع)ه‌، له‌شام نیشته‌جی بووه‌و چۆته‌ واسیت، گه‌یشتووه‌ به‌پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و لێیه‌وه‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی بیستوه‌: ((لا ترجعوا بعدی کفارا یضرب بعضکم رقاب بعض))، واته‌: (پاش من نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ بیئاوه‌ری وه‌ه‌ندیکتان له‌گه‌ردنی هه‌ندیکی ترتان بدات)، که‌لسومی کورپی جبرو جگه‌ له‌و فه‌رمووده‌یان لێیه‌وه‌ گیراوه‌ته‌وه‌، عوسمان خۆشی ویستووه‌، ئه‌م پیاوه‌ عه‌ماری کورپی یاسری کوشتووه‌، ئه‌گه‌ر بیویستایه‌ مۆله‌ته‌ بۆ چوونه‌ لای معاویه‌و جگه‌ له‌ویش وه‌ربگریت ده‌وترا: ((بکوژی عه‌مار له‌به‌ر ده‌رگایه‌)) به‌وه‌ دلخۆش ده‌بوو.

سه‌رنجی ئه‌م کاره‌ سه‌یره‌ بده‌ن: له‌پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌گیرێته‌وه‌ که‌نه‌هی کردووه‌ له‌کوشتارو پاشان که‌سی

^۱ - سیر أعلام النبلاء ۵/۴۴۰.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌ش و لاپه‌ره‌.

وهك عمار دهكوژيټ))^۱، پيشهوا ئهمده لهئيبى غاډيه وه ئهم
 فرموده دهيهى گيړاوه ته وه: ((أَنْ دَمَائِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ))^۲
 واته: (خوښتان ومال و سامانتان له سهرتان حرامه)، ئيښ حهجه ر
 وتوويه تى: ((زور سهيريان ليده هات كه ئه وهى بيستوه: ((أَنْ
 دَمَائِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ)) پاشان عمار دهكوژيټ))^۳.
 كه لسومى كورې جه بر سه بارهت به ئه بو غاډيه، كه ئه و شادى
 دهربرينى كوشتنى عمار لټيه وه گيړاوه ته وه، ده گيړيټه وه،
 وتوويه تى: ((كه سم نه بينيو وه گومراييه كهى ئاشكراتر بيت له م))^۴.
 ئايا دهگونجيت رهوشى عمارى كورې ياسرو ئيبى غاډيه وه
 به پاساوى ئه وهى هه ردووكيان هاوه لن وهك يه ته ماشا بكهين؟!
 له كاتيكا پينغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فرموده وه تى: ((من يعاد
 عمارا يعاده الله، ومن يبغض عمارا يبغضه الله))^۵، واته: (ههركه س
 دژايه تى عمار بكات خواى گه وره دوژمنايه تى دهكات، ههركه س
 عمار نيگه ران بكات خواى گه وره ئه و كه سه نيگه ران دهكات)^۶.

^۱ - مسلم: الكنى والاسماء ۶۶۹/۱.

^۲ - ابن حجر: تعجيل المنفعة ۵۰۹/۱ و هه مان شت لای حسینی: الاكمال ۵۴۱/۱ وابن
 عبدالبر: الاستيعاب ۱۷۲۵/۴.

^۳ - احمد ۷۶/۴.

^۴ - ابن حجر: الاصابة ۳۱۱/۷.

^۵ - مجمع الزوائد ۲۹۸/۹ و هيثمى وتوويه تى: ((طبرانى هه مووى گيړاوه ته و
 وعبداللش به كورتى گيړاويه تيه وه و گيړه ره وه كانى يه كيك له گيړانه وه كانى طبرانى
 گيړه ره وهى صحيح)).

^۶ - احمد ۹۰/۴ و النسائي: فضائل الصحابة ۴۹/۱ و سير أعلام النبلاء ۱/۱۵، شيخ
 شعيب ئه رناتوتى ليكوله رى دهليت: رجاله ثقات، وأخرجه أحمدو الحاكم، وصححه
 ووافقه ذهبى)).

ئېتر ئەبىت ھالى كەسكى دەستدرىژكار چى بىت كەخوئىنى عەمار
بىرژىت؟

چىنى ھاۋەلانىش كۆمەلگەيەكى مەۋىي بون و سەتەمكارو
دەستگر (مقتصد) و پىشېركىكارى لەچاكە (السابق بالخيرات)ى
تىدايەو، زۆرىنەبوونى چاكە لەخەلكى ئەو نەۋەيەدا بەس نىە بۆ
گىشتاندن و رەھايى و، پىدانى خەسلەتى پىرۆزى بەھەموو
تاكەكانى، بەجۆرىك كەلەگەل راستىەكانى شەرع پىش راستىيە
مىژوويىەكان دژ بىت، خۆ ئەگەر فەرموودەناسان پاساويان ھەبىت
بۆ ۋەرگرتنى گىرەنەۋە لەھەموو ھاۋەلان بەبى ھەلاۋىرد، ئەۋا
گوازتنەۋەى دادپەرۋەرى گىرەنەۋە لىرەدا بۆ دادپەرۋەرى لەھەلس
ۋكەوت كەھەموو ھاۋەلىك بگىرىتەۋە تىكەلكردنە لەزاراۋەداۋ،
شىۋاندنى راستىەكى ۋونە كەشياۋ نىە بۆ مۇسلمانىك كەھەق
پىشى كەسەكان دەخات ھەرچەندە كەسەكان بەرز بن كارى لەو
جۆرە بكات.

لەو زاراۋانەى دىكە كەلەھزرى قوتايىيانى زانست و مۇسلمانان
بەگىشتى تىكەل كراون ((ۋازھىنان لەۋەى لەنىۋان ھاۋەلاندا
ۋوويىداۋە)) كەزۆر لەكتىبەكانى عەقىدەۋ و تەكان و فىرەقەكاندا
دووبارە بۆتەۋە، تا دواتر بووتە بنچىنەيەك لەبنچىنەكانى ئەھلى
سوننەۋ جەماعەت و، لەمبارەيەۋە لالكاى لە ((اعتقاد أهل السنة))
دەلىت: ((داۋاى لىخۆشبوون بگىرىت بۆ ھەموو ھاۋەلانى مەھمەد
(صلى الله عليه وسلم) ۋاز بەئىزىت لەۋەى ۋوويىداۋە لەنىۋاندا))
!

¹ - أبو القاسم اللالكائي: اعتقاد أهل السنة ۱/۱۷۷.

هۆکاری ئەم تیکە لکردنە لێردا تینە گیشتنە لەزاراوەکە بە پیتی ئەو سەردەمەى کە زانایانى موسلمانى بە کاریان هیناوە، گەورە زانایانى ئیسلام بەو زاراوەیە دوو مانایان ویستوو: یەكە میان جەلھوگیرى لەو کەسانەى کە لە سەرچاوەى متمانە پیکراوە وە ئاگادارى ئەو ڕووداوانەو وردەکاریەکانى نین تاقسەى تیدا بکەن، ئەمەش وەك هۆشدارى لەبارەى لەخۆوە گوازتنەو وە درۆکردن لەسەر ھاوەلان و، دووهمیشیان: ڕیگری لەو قسەکردنەى دەبیته هۆى نەفرەتکردن لەھاوەلان یاخود بە کافردانانیا... وەك ئەو هوى بیدەعەچەکان لەسەرى راھاتبوون.

بەلام پاشینەکان لێردا وا لە قسەکانى پێشین تینە گیشتن ئەوان مەبەستیان بوو، وا لیکیان دایەو کە مەبەست لێى بەرپەھایى قسەنەکردنە لەو بابەتە یان خۆنەدان لەقەرەى، با بۆ مەبەستى ریشەدارکردنى شەرعى و پەند وەرگرتنى میژوویش بێت، بەمەش فراوانیکیان تەنگ کردەو، خەلکیان بەشتیکەو پابەند کرد کە نە دەبوو پێتەو پابەند بکریت.

خۆ ئەگەر ناودارانى ئیسلام لە ((وازیان لەو هوى ڕوویداوە لەنێوان ھاوەلاندا)) تێگەشتنایە کە خەلکی ئەمڕۆ تێى دەگەن، ئەوا بەھەزاران بەرگ کتیبیان سەبارەت بەم بابەتە نە دەنووسی، دیارە ئەوان مەبەستى تریان ھەبوو، بۆ نمونە ئەو تا زەھەبى دەلیت: ((رێبازى ئیمە داواکردنى لێخۆشبوونە بۆ ھەموویان و، خۆشمان دەوین و، وازدەھێنین لەو هوى کە ڕوویداوە لەنێوانیاندا))^۱، لەبابەتێكى تردا دەلیت: ((رێبازى ئیمە وازیان داواى لێخۆشبوونە بۆ ھاوەلان و، ئەو هوى ڕوویداوە لەنێوانیاندا پێمان

¹ - سیر أعلام النبلاء ۷/ ۳۷۰.

خۆش نیه، په نا به خوا دهگرین لټی و، ئه میری باوه پداران عهلی به راسست ده زانین (ونتولی امیر المؤمنین علیا))^۱، ئیمه ده زانین که زه هه بی هه زاران لاپه ره دی له سه ر ئه و پرووداوانه نووسیوه، خۆ ئه گهر ته نها ئه وه دی له کتیبه کانی (تاریخ الاسلام) و (سیر اعلام النبلاء) دا نووسیوه یه تی کو بکری ته وه چه ن دین به رگی گه وره ی لی ده ر ده چی ت.. ئه وه دی له سه ر زه هه بی ها تو ته دی له سه ر ئین که سیرو که سانی دیکه ش له زانایانی دیاری ئه هلی سونه دیته جی.

پێسای بیسته م

جیا کردنه وه ی هه له و تاوان و، نا ته واوی و که مه تر خه می

(التمییز بین الخطأ والخطیئة، بین القصور والتقصیر)

له مه ز ن تر ین هۆکاره کانی تیکه لکردن له تو یژینه وه ی نا کوکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان (خوا لټی پازی بیت) تیکه لکردنی باوی نیوان هه له و گونا ه و، حوکمدانه له سه ر کرداره کان به هۆی ده ر ئه نجامه کانی وه نه ک به هۆی شی وه مه به سه ته کانی وه.

له نمونه کانی ئه مه ش ئه میری باوه پداران عهلی (خوا لټی پازی بیت) هه ندیک هه له ی سیاسی له مامه له ی له گه ل به شدار بووانی (جمل) و (صفین) و له گه ل (خه وار ج) و، زۆریک له وان ه ی لی کۆلینه وه یان له و قوناغه میژوو ییه کردو وه به کاری گه ری پیشخۆیی گه یشتوو نه ته وه دی که بۆ عه لی و اباشتر بوو که له شوینکه وتنی خه لکی (جمل) هه ل نه چوا یه و، و اباشتر بوو روی بدایه ته معاویه و به دانانی له شام له گه لی هه لی بکرا یه تا ئه و کاته ی کاره که پاش شه هید بوونی عوسمان جیگیر ده بوو، ده روونه کان هیور

¹ - هه مان سه رچاوه ۳/ ۳۹.

دهبوونه وه، دواتر ئه گهر وستی له سهر بوو هه ولی لادانی بدایه و، له گه ل خه واریجه کانیش هه لیکردایه و لیگه رابا چوئن ئاوا بمینه وه له کاتیکدا ئه و له لایه نی دوژمنیکی له وان به هیژتر وریکخراوتر و پلانداره تر و، مه ترسیدارتر له وانه وه هه ره شه له سهر سیستمی خه لافه ت هه بوو که خه واریجه کان -ویرای لادانیان- باوه ری ته و او یان به خه لافه ت هه بوو.

حوسهینی کوپی عه لیش هه ندیک هه لای ئه نجامدا که له مه زنده کردنی هیزی لایه نگرانیدا له عیراق به هه لدا چوو بوو، له و هاوکیشه سیاسیه ش تینه گه یشتبوو که له وئ هه بوو، له و گۆرانه ره وشتی و دهروونیه ی که به سهر کۆمه لگادا هاتبوو له گه ل فراوانبوونی فتوحاته کاندا، که وایکردبوو دلی هه ندیک کهس له گه لی بیت و شمشیره کانیان له دژی بیت..

له نمونه ی ئه مه ش به هه مان شیوه ئه و هه ل مه زنده کردنه بوو که خه لکی مه دینه تی که وتن له شۆرشه که یاندا له دژی یه زید، که به کاره ساتی (حه ره) کۆتایی پتهات و، یه زید کردیه بیانوو بو ئه وه ی خراپه کاری له شاری پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) بلاو بکاته وه و، ئه و هاوه لانه ی که مابوون له ناو بیات..

له نمونه ی تریش پشتبه ستنی عبدا له کوپی زوبیر به هیژی که سانیک که زۆر به خیرایی له بگه ره و به رده که کشانه وه و، له گه ل ژماره یه که له هاوه لانی پاله وانیدا به ته نیا به جییان هیشتن ره به پرووی توندو تیژی و خویند ریژی و ده ستر ریژی بو سهر حه رامکراوه کانی ئیسلام و مالی خوای گه وره له لایه ن حه جاجی کوپی یوسفه وه بینه وه.

له هۆکاره کانی هه موو ئه و هه لانه ئه وه بوو که خه لکی مه دینه و حجاز له مه لبه ندی خه لافه تدا له گه ل سوپاکانی جیهاددا راهاتبوون،

ئەوانەش سوپای خۆبەخش بوون كەتەنھا ئیمان پالئەریان بوو بۆ جیھادکردن و، لەرەوشیكدا كەئالا ئاشكرا دیارەو هیچ ناروونیه‌كی نیەو، سوپای شام لەگەڵ تیپەربوونی كاتدا گۆراوێ بۆ سوپایەكی رێكخراو، پاش ئەوێ كە معاویە سیستمی كارگێڕی و سەربازی كە لە دەوڵەتی بیزەنتینیەكانەو لە شام مابووەو خستە ناو سوپاكەییەو، پاشان ئالاكە كە مەتر پوون بوو چونكە جەنگەكە ئیستایەتی لێیان موسلمان و بێباوەردا نیە، بەلكو لەنیوان موسلمانان دادپەرۆەر و موسلمانان دستدریژكاردا.

سوپای خۆبەخشەكان لەو پەرەشەدا بەجۆرە نەبوو كە توانای شكست پێهێنانی سوپایەكی رێكخراوی هەبێت و، دەروونەكانیش وەك رۆژانی سەرەتای فەتح و غەزاكان ئامادەیی شەر نەبوو، لەوانەییە ئەو گەورانی لەو راستیە نوێیە تێنەگەشتن، سەرەتا لەعەلیەو، تا دەگاتە حسەین و خەلكی مەدینەو، بەئین زووبەر كۆتایی پێدیت.

بەلام توێژەرانی لێزەدا تووشی تێكەلكاری مەنەجی دەبن، كاتی هەلە سیاسی و سەربازی وەك یەك سەیر دەكەن كە خاوەنەكە بۆ داواكردنی راستی ئیجتیهادی تێدا كردبوو، لەهەوڵەكانیدا پابەندیش بوو بە پرسیارە شەریكەكانەو، هەرۆهە لەنیوان **گوناھێ** **شەریكەت** و مەبەدەئێ كە خاوەنەكە ی هیچ هەوڵێكی بۆ داواكردنی حەق نەداو، لەهەوڵەكانیدا پابەند نەبوو بە بنەما شەریكەكانەو.

لەكاتێكدا هەلە عەلی و حسەین و خەلكی مەدینەو ئین زووبەر لەمەزەندی سیاسی و سەربازیدا وایان لێناكات بە گوناھبار دابنرێن، بەلكو ئەوان لە داواكردنی حەق و سەرخستندا بەهۆكارەكانی حەق و كەرەستەكانی ئیجتیهادیان كردووەو، هەلەكەیان لێبوراوەو لەجۆریەكە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) قسەیی لەسەر

کردوو و دهفه رموویت: ((ان الله تجاوز عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه))^۱، واته: (خوای گه وره خو شبووه له هه له و له بیرکردن و ئه و کاره ی به زور پییان ده کریت)، به لکو ئه و ئیجتیهاده که خاوه نه که ی بیپیکت یان هه له بکات پاداشتی بو هه یه له سه ری، هه روه ک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دهفه رموویت: ((اذا حکم الحاكم فاجتهد ثم أصاب فله أجران، واذا حکم فاجتهد ثم اخطأ فله أجر))^۲، واته: (دادوهر ئه گهر ئیجتیهادی کردو پیکای ئه و دو پاداشتی بو هه یه، ئه گهر ئیجتیهادی کردو هه له ی کرد ئه و ا یه ک پاداشتی بو هه یه).

له راستیدا علی و حسین و خه لکی مه دینه و ئیین زو بیر له پیناوی حق و دادپه روه ریدا شه ریان کرد و، رکابه ره که شیان له پیناوی ده سه لات و ساماندا جه نگان، هیچ حق و ویزدانیکی تیدا نیه هه ردوولایان بخه یه یه ک ئاسته وه و، هه له ی یه کیکیان به گوناھی لایه که ی تر ریک بکریت، له به ر ئه وه یه زه هه بی و توو یه تی: ((خه لکی مه دینه له به ر خوا راپه رین)) له شوړشه که یدا دژی یه زید، پښتر ته و او ی قسه کانیمان هیناو، ئیین عه ره بی سه باره ت به حسین ده لیت ئه و توره بووه ((له پیناوی ئایندا و بو حق شوړشی کردوو))، دواتر قسه کانی ده هینینه وه.

ئاشکرایه که دروستکاری بونه وهر سه رکه و تنی دونیایی بو هموو ئه و که سانه ده سه به ر ناکات که له پیناویدا تیده کوشن، به لکو یه کیک له دوو باشیه که یان بو دابین ده کات: سه رکه و تن یان شه هیدبوون.

^۱ - ابن حبان ۲۰۲/۱۶ و البیهقی ۸۴/۶ و ابن ماجه ۶۵۹/۱ و الدار قطنی ۱۷۰/۴ و الحاكم ۲۱۶/۲ و ده لیت: ((صه حیحه له سه ر مه رجی بوخاری و مسلم)).

^۲ - البخاری ۲۶۷۶/۶ و مسلم ۱۳۴۲/۳ و ابن حبان ۴۴۷/۱۱ و جگه له و انیش.

پېوهړی دروست له بریار د اندا بریتیه له هه و لدان له پېناوی حق و، پابه ندبون به رېساکانی شهرعه وه له و هه و له یدا، نه ک نه و دهرئه نجامه دونیاییه ی که به هو ی کاره که وه دیته ئاروه.

قورئانی پېروژ فیرمان دهکات که ئه نجامدانی هه له ی کرداریی وهک پتویست نه و واتایه نادات که خاوه نه که ی تاوانباره و، هیچ ناته واویه ک له هه ول و جیهادیدا له سه ره ئه نجامدا دروست نایت، له مه شدا به دوا دچونیک ی قورئانی جوان سه باره ت به غه زای ئوحد بؤ موسلمانان هیه به بی نه وه ی به روونی باسی نه وه بکات که مته رخه مییان کردو توشبوون: ((قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ))، به لام پت ی راگه یاندوون به بی دوودلی که کوژ راوه کانیان شه هیدن: ((وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءً)) ۲.

باشترین نمونه ش له سه ر جیا کردنه وه ی هه له و گونا ه به و واتایه ی که لیتره دا مه به ستمانه، نه و کاریه که زانای ناودار ئیبن خه لدون کردویه تی، کاتی ئیبن خه لدون له (مقدمه) که یدا باسی کوژرانی شه هید حسین (خوا لی ی پازی بیت) له که ره به لا دهکات، روونی کردو ته وه که حسین به هه له داچوه له مه زنده کردنی ئاماده یی وهیزی شو ینکه و تووانی له عیراق، به لام ئیبن خه لدون له وه بیتاگا نه بووه هو شداری بدات که نه وه ((هه له یه کی دونیاییه، نه ک ئاینی)) به پنی دهر برینه که ی نه و،^۱ واته ناته واوی له پلان وجیبه جیکردندا، نه ک که مته رخه می له شهرع و مه بده ئدا، نه وه ش هه له یه نه ک گونا ه

^۱ - سوره تی ال عمران ئایه تی ۱۶۵.

^۲ - سوره تی ال عمران ئایه تی ۱۴۰.

^۳ - مقدمه ابن خلدون ص ۲۱۷.

به پيچه وانهی ئه وهی دوژمنه کانی ئه نجامياندا، که ئه وهيان تاوان و گوناھيکی ريپينه دراوه.

ئه وهی ئيين خه لدون سه بارهت به حسين و توويه تی ده توانريت به رانه بهر عه لی و خه لکی مه دینه و ئيين زوبیرو ئيين ئه شعه س و، هه ر که س که خوینی له پیناوی چه سپاندن یا خود گیرانه وهی خه لافه تی راشیدین له سه دهی یه که می کوچیدا دابیتی و، له وه لهیدا له به رانه بهر زۆری هیزو توندوتیزانه وه شکستی هینابییت بو تريت.

ئه م هاوکی شه یه یه که ناته واوی له که مته رخه می و، هه له له گوناھ جیا ده کاته وه، هه ر ئه م هاوکی شه یه یه که لیکۆ له رانی میژووی سه ره تای یه که م تا ئه مرۆ نیانه.

رێسای بیست ویه کهم

جیاوازیکردن له نیوان گوتاری شه رعی و گوتاری قه ده ری

(التمیز بین الخطاب الشرعی والخطاب القدري)

فه رموده ی زۆر له پيغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) له باره ی ئاشوبه وه هاتوو، له گه ل ئه و به لاو موسیبه ت و، جه نگه نیوخوی و، دابه شکاری مه زه به ی و تائیفيانه ی له میژویدا تووشی ئه م ئومه ته ده بییت، هینه ده به سه بو ئاگاداربوون له کتیه کانی فه رمووده دا ده روازه ی ((الفتن والملاحم)) بخوینینه وه.

به لام زۆریک له موسلمانان له نیویشیاندا زانیانی پابه رز- به تیگه یشتنیکی جه بری له م فه رموودانه تیگه یشتوون، چونکه به چاکی نه یانتوانیوو ه جیاکاری بکه ن له نیوان گوتاری شه رعی و گوتاری قه ده ریدا.

گوتاری شه‌رعی -لای ئوصولیه‌کان- ئه‌وه‌یه که فه‌رمانکردن و ریگری کردن له‌خۆ ده‌گریت و، رووی له‌ویژدانی دروستکراوه لای باوه‌پدار، پێگای ژێانی کرداری بۆ روۆشن ده‌کات، به‌لام گوتاری قه‌ده‌ری ئه‌مه‌یان ده‌چیتته چوارچیوه‌ی غه‌یبیا ته‌که‌نه‌وه‌و، ئه‌نجامدانی کردار یاخود ریگری لێی له‌خۆ ناگریت، به‌لکو ئیمان و به‌پاستزانیی له‌خۆ ده‌گریت.

له‌نمونه‌کانی گوتاری قه‌ده‌ری په‌یوه‌ندار به‌بابه‌ته‌که‌مانه‌وه فه‌رموده‌ی عامری کوپی سه‌عد له‌باوکیه‌وه: ((که‌پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) روژیکیان له‌سه‌ره‌وه ده‌هات، تاگه‌یشته مزگه‌وتی به‌نی معاویه و چووه ژوره‌وه‌و دوو پکات نوێژی تیدا کردو، ئیمه‌ش له‌گه‌لی نوێژمان کردو، زۆر له‌خوا پارپیه‌وه، پاشان هات بۆ لای ئیمه‌و پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: ((سألت ربی ثلاثا، فأعطانی اثنتین ومنعنی من واحدة، سألت ربی أن لا یهلک أمتی بالسنة فأعطانیها، وسألته أن لا یهلک أمتی بالغرق فأعطانیها، وسألته أن لا یجعل بأسهم بینهم فمنعنیها))^۱، واته: (سی شتم له‌خوا داواکرد، دوانیان پێ به‌خشیم و له‌یه‌کیکیان بپه‌شی کردم، داوام له‌خوا کرد ئومه‌ته‌که‌م له‌بێ ئاویدا تیا نه‌چیت به‌، پێی به‌خشیم، داوامکرد ئومه‌ته‌که‌ به‌نغروبوون له‌ناونه‌چیت پێی به‌خشیم، داوامکرد توندیان نه‌که‌ویتته نیوان خۆیا نه‌وه‌ پێی نه‌به‌خشیم).

کاتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌م فه‌رموده‌یه‌و جگه له‌مه‌شدا هه‌والمان پێده‌دات که‌ئهم ئومه‌ته‌ جه‌نگ وکوشتاری تال به‌خۆیه‌وه ده‌بینیت، ئه‌مه‌ گوتاریکی قه‌ده‌رییه‌و باوه‌رمان وایه

^۱ - مسلم ۲۲۱۶/۴.

که پرووده‌دات، به لّام پيوسته له يادمان نه چيټ که گوتاری شه‌رعی داوای کاریکی ترمان لیده‌کات که زیاتره له‌ته‌نھا باوه‌ره‌ییان به‌پروودانی ئاشوب وکوشتاره‌کان.. داوامان لیده‌کات ئاشته‌وایی له‌نیوان باوه‌رداراندا بکه‌ین و، به‌پرووی ده‌ستدریژیکاراندا بووه‌ستین و، ده‌ستی سته‌مکار له‌کاربخه‌ین: ((وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَاتِلُوا آلَتَايَ تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ))^۱.

خو ئه‌گه‌ر موسلمانان بیلايه‌ن راوه‌ستان و، وتیان: نیوانی براکان چاک ناکه‌ین و، شه‌ر له‌دژی ده‌ستدریژیکار ناکه‌ین، چونکه ئه‌وه‌ی پروویداوه به‌راسته‌رخستنی پیشبینیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم).. ئه‌وا گوناھی تیدا نیه ئه‌مه لادانه له‌تیگه‌یشتنی مه‌به‌ستی شه‌رع و، ده‌ستبه‌ردانه له‌به‌رپرسیاریتی ره‌وشتی.

هاوشیوه‌ی ئه‌مانه له‌و فه‌رموودانه‌دا هاتووه که پیشبینی پروودانی ئاشوبی له‌نیوان هاوه‌لاند (خوا لیان رازی بیټ) تیدا هاتووه، چونکه بیلايه‌نی ره‌وشتی باو له‌فیکری ئیسلامیدا له‌خسته به‌رباسی ئه‌و پرووداواندا به‌شیکی بو تیکه‌لکردن له‌نیوان گوتاری شه‌رعی و گوتاری قه‌ده‌ری ده‌گه‌رپته‌وه، ئه‌مه‌ش بیلايه‌نیه‌که که موسلمانان بیته‌ش ده‌کات له‌لیکولینه‌وه‌ی هه‌لسه‌نگینه‌ر بو ناکوکیه سیاسییه‌کانی نیوان هاوه‌لان و، په‌ند وهرگرتن لیان بو ئاینده.

له‌به‌ر ئه‌وه جیاکاری له‌نیوان گوتاری شه‌رعی وگوتاری قه‌ده‌ریدا که ره‌سته‌یه‌کی مه‌نه‌جی گرنگه له‌توویزینه‌وه‌ی ئه‌و قوناغه میژووییه و که سه‌کانیدا.

¹ - سوره‌تی حجرات، ئایه‌تی ۹.

رېښاي بيست و دووهم

بريار به هوۍ ړوکاره وه په خواي گه وره بړيار له پنه نه کانه دده دات
(الحکم علی الظواهر والله يتولى السرائر)

ئهم رېښايه کړکه ره وهۍ هه موو کاره که و پوخته که يه تي، ئه گهر
موسلمانان پابه ند بن پټيه وه ئه و له زور بگرو به رده و مشتومړ
له سهر ئهم بابته پزگاري ده کړدن و، ده يانتواني ميژووي
سهره تاي هاتني ئيسلام به شيو ده يه کي بابته يانه بخوښنه وه، که تييدا
پيگي که سه کان و پيروزي بڼه ما کاني له هه مان کاتدا بو ده پاراستن
و، سودي بو ئيستا و ئاينده شيان ده بو و، له هه لخليسکانه کاني
ر ابردو دريژده کيشاني خراپه کاني بو ئيستا و مه ترسيي له سهر
ئاينده ده يپاراستن.

شهر يعه تي ئيسلامي هه مووي له سهر بړيار دان به پټي ړووکاري
خه لک بوني ات نراوه و، په نهان وشاراوه کانيان بو خواي گه وره
به جي ده هيلدرت، له بهر ئه مه يه عومه ر (خوا ليي پازي بيت) ده لټت:
(که سانک هه بوون له سهر دده مي پيغه مبه ردا (صلي الله عليه وسلم)
به هوۍ وده حييه وه هه لويستي به رانبه ر ودرده گيرا، به لان ئيستا
وده ي نه ماوه، له بهر ئه وه به پټي ئه و کړده وانه ي دريده خه ن
به رانبه رتان ده جو لټينه وه، هه رکه س چاکه ي نيشاندا ئه و ليي دنيا
ده بين ونزيکي ده که ينه وه، هيچمان به سهر په نه انيه وه نيه، خواي
گه وره له سهر په نه انه کاني ليي چينه وه ي له گه ل ده کات، هه رکه سيش
خراپه ي درخست ئه و ليي دنيا نابين و بړواي پينا که ين، با

بشلیت پنهانی زۆرباشه))^۱، هەر دادوهریک به پیتی رووکاری خه لکی بریار بدات سته مکار نیه به رانه ریان، ته نانه ته گهر ئه و حوکمدانه ش هه له بیت، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که وه حی بو ده هات به خه لکی راگه یاندوه: ((انما انا بشر، وانکم تختصمون الی، ولعل بعضکم أن یكون ألحن بحجته من بعض، فأقضى علی نحو ما أسمع فمن قضیت له بحق أخیه شیئا فلا يأخذہ، فانما يأخذ قطعة من النار))^۲، واته: (منیش وهک ئیوه مروقم، ئیوه ناکوکیه کانتان ده یئنه لای من، له وانه یه هه ندیکتان به لگه که ی له هه ندیکی تر تان به هیزتر بیت و منیش وا داوهری ده که م مافیکی برا که ی بو وهر گرم که مافی نیه، ئه وه پارچه یه که له ناگوکوه دتوینژهران له ناکوکیه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان (خوا لییان رازی بیت) کار به م ریسایه بکه ن، به بی هه لدانه وه ی پنهانه کان و، دوور له زور له خوکردن له ته ئویل و ته ئه ول، ئه وا کاتیکی زوری هه له کانیان بو ده گه رایه وه و، ده یانتوانی ئه زموون و په ند له ناکوکیه کانی سه ره تای هاتنی ئیسلام به جوړیک وهر بگرن که سوودی بو ئیستاو ئاینده ی ئیسلام هه بیت.

ئه و که سه ی به ریساکانی شه رعه وه له حوکمدان به سه ر رووکاردا پابه ند بیت، تیده گات که جیاوازییه سیاسیه کانی نیوان هاوه لان له شه وی سه قیفه دا ده ستی پیکردو، کاتیک دوو که سایه تی ناودار له ئیو هاوه لان به یعه تیان نه دا به ئه بوبه کر زیاتر ده رکه وت، که ئه وانیش عه لی کوپی ئه بو تالب و سه عدی کوپی عوباده بوون به و جوړه ی که پیشتیتر قسه مان له سه ر کردن و روونمان کرده وه و

^۱ - البخاري ۹۳۴/۲.

^۲ - البخاري ۲۶۲۲/۶ ومسلم ۱۳۳۷/۳ وجگه له وان.

دواتریش قسه ی له سهر ده که یین، به لام وهرعی ئه و دوو که سه ناوداره و ده سه لاتی تیگه یشته وانی کومه لگا له سه رده می خه لافه تی راشیدیندا، علی هاندا که به حقه که دا بچیته وه و، سه عدیشی والیکرد گوشه گیر بیت و ئاشوب ناکوکی دروسته نه کات.

له کوتاییه کانی خه لافه تی عوسمانیشدا (خوا لئی رازی بیت) جوریکی تر له ناکوکی دهستی پیکرده وه، که بو لادانه سیاسییه کان و، خوویستی و پیشخستنی ده سه لات و سامان ده گه رایه وه، به لام گه وره هاوه لان سه ره پای نیگه رانیان له سیاسیسه ته کانی عوسمان (خوا لئی رازی بیت) - پابه ندبوون به و به یعه ته ی له گه ردنیاندا بوو به رانبه ر خه لیفه و، هه ولیاندا ئه وه ی ده کریت چاک بکریت چاکسازی تیدا بکه ن به باشه.. پاشان که سانیک بو توله سه ندنه وه هه لچوون که هیچ باشه یان تیدا نه بوو، له سه ر پابه ندبوون به په یمانه کانی ئیسلام و به لاینامه کانی په روه رده نه بووون، په لاماری خه لیفه ی شه هیدیان داو به نارها و کوشتیان، پاش ئه وه ی توبه کردنی خو ی راگه یاندو سووربوونی خو ی له سه ر چاکسازی دووپات کرده وه و، له مه دا هه لویتستی هه ندیک له خزمانی عوسمان وه ک مه روانی کوپی حه که م وجگه له ئه و یارمه تیده ریان بوو، که گو یگرتن له حه قیان ره ت ده کرده وه و، دونیا یان به سه ر ئایندا پیش ده خست و... خه لکی له ره وشیکی ئالوزدا به یعه تیان به خه لیفه ی چواره م دا، ئه وه بوو به شدار بووانی (جمل) له دژی ده رچوون و، ئه وانه ش له هاوه له گه وره کان بوون که کوژرانی خه لیفه ی شه هیدیان پی ناخوش بوو، له کاره که یاندا په له یان کردو پابه ند نه بوون به و ریکارانه ی تاوانکاری که به پیی شه رع پیویست بوو پابه ند بن پییانه وه، ئه مه ش وا پیویست ده کات داواکه یان له لایه ن خزمانی

نزيك كوژراوده كه وه به رز بکريته وه، دهسه لاتي شه رعي داوه ري
تيذا بکات..

پاشان خه لکي شام له دري خه ليفه ههستان، ئه وانيش که سانیک
بوون گوماني کوژراني خه ليفه ي شه هيديان تیکه ل به گوماني
دهسه لات و چاوچنۆکي دونيا کردبوو ((گوماني معاويه و ئه وانه ي
له گه ليدا بوون داواکردني خويني عوسمان بوو، له پرووي
شه رعيه وه له سهريان پيوست بوو بچونايه ته به يعه ته که وه، پاشان
له پيگا شه رعيه کانه وه داواي بکه ن، خاوه ني خوينه کهش له راستيدا
مناله کاني عوسمان بوو، له گه ل ئه وه شدا بکوژاني عوسمان ديارى
نه که رابوون))¹، ئه وه بوو معاويه و ئه وانه ي که له گه ليدا بوون
ئومه تيان تووشي جه نگیکی ناهه موار کرد که تييدا هه فتا هه زار
له باشتريني موسلمانان کوژران.. خراپتر له وهش ئه وان بوونه هوى
تيكداني پايه کاني خه لافه تي راشيدین، نه ئه وان پابه ند بوون
به ريساکاني شه ريعه ته وه له داوه ريکردن سه باره ت به خويني
خه ليفه ي شه هيد، نه ئه مانيش مه نه جی پيغه مبه ريان له سياسه ت و
حوکم پاراست پاش ئه وه ي کاره که له سه ر ده ستيان سه قامگير
بوو، به لکو بيدعه ي پاشايه تيان داهيئا، ئه مه ش يه که م بيدعه بوو
له ئيسلامداو له هه موويان زياتر کاريگه ري له سه ر ئومه ت هه بوو،
به هوى ئه وه ي پاشايه تي ((ئه وه ده خوازيت هه ندیک له وه ي ئاين
پيوستي کردوه ده ستی لی هه لگيريت)) وه ک ئبين ته يميه ده ليت،
له به ر ئه وه ئه وانه ي داياهيئا به وکاره يان زنجيريک له زنجيره کاني
ئيسلاميان پچراند و، که لينیکیان له کياني ئومه تدا دروست کرد که تا
ئه مپروش پر نه کراوه ته وه.. خواي گه وره کومه ک کاره.

¹ - ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب فى اخبار من ذهب ۲۱۲/۱-۲۱۳.

چەند تېئىنىيەك لەسەر مەنھەجى ئىبن تەيمىيە

ئەم رېسا مەنھەجىيە - زۆربەيان لەكتىبەكانى ئىبن تەيمىيە وەيە - گوزارشتن لەسەر تىگەيشتنى ئەم زانايە و قوللى تىگەيشتنى شەرىعى وميژوويى و، تواناي لەسەر ھاوسەنگى لەنيوان بەرگرى لەپىنگەى پياوانى ئىسلام وپىروزي بنەماكانى ئىسلام لەھەمان كاتدا، ماوەتەو ھەندىك رخنەى لاوەكى بخەينە پوو كەوامان بينووە نە لەگەل بەلگەكەدا گونجاو، نەلەگەل ئاراستەى گشتى تىگەيشتنى ئىبن تەيمىيە و مەنھەجەكەيدا، ھەروەك لەرېساكانى رابردوودا رونمان كردۆتەو.

ئىستاش دەستدەكەين بەروونكرندنەو ھى كارىكى پېر بايەخ، ئەويش برىتييە لەو ھى ئىبن تەيمىيە كاتى كتيبەكەى سەبارەت بەناكوكيە سياسىيەكانى نيوان ھاوہلان نووسىووە، ئامانجى رېشەداركردى فېقھى سياسى ئىسلامى نەبوو وەك ئەو ھى ئىمە ئەمرو مەبەستمانە، بەلكو بۆ ئەو نووسىوويەتى وەلامى رەخنەو تانەى شيعە لەپىنگەى خەلىفەكانى راشيدىن وھاوہلانى دىكە (خوا لىيان رازى بىت) بداتەو، لەبەر ئەو خوينەرى بەدقەت ھەندىكجار كاردانەو ھى توند لەكتىبەكانى شىخى ئىسلامدا دەبينىت، ھەيانە بۆ توندى ونا بەجىي تۆمەتەكە دەگەرپتەو، ھەندىكيشيان بۆ مەزاج و سروشتى خودى ئىبن تەيمىيە دەگەرپتەو.

ھەرچەندە ئىبن تەيمىيە ھەولیداو ھاوسەنگى خوى بپارىزىت و، لەزۆربەى كاتدا لەمەدا سەرکەوتوو بوو، بەلام ھەندىك زۆرلەخوكردن و شلەژان - ھەندىكجارىش دژىەكى - لەھەندىك

به‌رگریدا له‌سه‌رکرده‌کانی سوپای شام له‌(صفین) به‌گشتی و، معاویه به‌تایبه‌تی ده‌رده‌که‌وێت، ئێین ته‌یمیه له‌قسه‌له‌سه‌رکردنی جه‌نگی (صفین) دا ده‌شله‌ژێت، هه‌ندی‌کجار په‌نجه ده‌خاته سه‌ر قولایی بابه‌ته‌که و، هاوار ده‌کات که‌ئه‌مه جه‌نگی نیوان دادپه‌روه‌ران و زیاده‌په‌کارانه‌و، ده‌لێت: ((عه‌لی له‌خه‌لیفه‌کانی راشیدینه‌و، معاویه‌ش یه‌که‌م پادشایه، بابه‌ته‌که له‌مجۆره‌یه‌و، جه‌نگی نیوان پادشا خۆسه‌پینه‌ره‌کانه له‌گه‌ڵ دادپه‌روه‌ران وشوێنکه‌وتووani په‌وتی خه‌لیفه‌کانی راشیدین))¹.

هه‌ندی‌کجاریش زۆرله‌خۆی ده‌کات و ده‌رچوونی خه‌لکی شام بۆ سه‌ر عه‌لی بۆ دوو قۆناغ دابه‌ش ده‌کات: قۆناغی پاش ناو‌ب‌ژیوانیه‌که‌و، قۆناغی پیش ناو‌ب‌ژیوانیه‌که‌و، ده‌لێت: ((پرووی دووهم ئه‌وه‌یه (مه‌به‌ستی خه‌لکی شامه) له‌و کاته‌دا بۆ زیاده‌په‌وکار، به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌دانانی پیشه‌وا‌دا لێیان ده‌رکه‌وت و، ناوانانی به‌ئه‌میری باوه‌رداران و، ئه‌وانه‌ی نه‌فره‌تیان له‌پیشه‌وا‌ی حه‌ق و ئه‌وانه‌ کرد، ئه‌مانه زیاده‌په‌وکارن به‌پێچه‌وانه‌ی شه‌رکردن به‌رله‌وه (واته پیش ناو‌ب‌ژیوانیه‌که)، که‌ئه‌مه‌یان کوشتاری ئاشوبه))²، به‌گوێزه‌ی ئه‌م دابه‌شکارییه زۆرله‌خۆکردووه ئێین ته‌یمیه ده‌گاته ئه‌وه‌ی که‌هاوه‌لانی عه‌لی هه‌له‌یان کرد کاتی له‌گه‌ڵیدا جه‌نگان پیش ناو‌ب‌ژیوانیه‌که-چونکه ئه‌و جه‌نگه‌یان له‌وکاته‌دا جه‌نگی ئاشوب بووه- وه‌له‌یان کردووه کاتی پاش ناو‌ب‌ژیوانیه‌که نه‌جه‌نگان بۆی -چونکه شه‌رکردن بووه جه‌نگی نیوان دادپه‌روه‌ران و زیاده‌په‌وکاران³.

¹ - مجموع الفتاوی ٤/٤٤٤.

² - مجموع الفتاوی ٤/٤٤٣.

³ - بروهانه قسه‌کردنی له‌مباریه‌وه له مجموع الفتاوی ٤/٤٣٤-٤٥٢.

ئەگەر ئىبن تەيمە پېچەوانەى ئەمەى بوتايە قسەكانى وردترو زياتر لەگەل فەرموودەى پېغەمبەردا -صلى الله عليه وسلم- گونجاوتر بوو: لەپېغەمبەرەو (صلى الله عليه وسلم) بەتەواوترى گێردراو تەووە کە فەرموویەتى عەمار دەستەىەكى زیادەرەوکار دەیکوژیت، بەپێى ئەوێ کۆدەنگى لەسەرە عەمار بەر لەناو بژیوانیە کە کوژراو، ئیتر ئەبى زیادەرەوێ خەلکى شام کەى بویت ئەگەر پێش ناو بژیوانیە کە نەبیت، کاتى کە شمشیرەکانیان وەشانو عەماریان کوشت؟!

ئەمە تەنھا نمونەىە کە لەسەر ئەو شلەژانەى کە ئىبن تەیمە تى دەکەوێت لەکاتى باسکردنى جەنگى (صفین)دا، ئەمەش شلەژانیکە تەنانەت لەدەر بپرین و شیوازیدا دەر دەکەوێت و، هەرکەس هاوڕێیەتى کتیبەکانى شیخی کردبیت و کارى تیدا کردبەستى پێدەکات.

لەدەرکەوتەکانى ئەم شلەژان و زۆر لەخۆکردنە دووبارەکردنەو دەتەى لە ((منهاج السنة)) و کتیبەکانى دیکەیدا کە معاویە لەکاتیکدا عەلى لەژياندا بوو هەولێ خەلیفایەتى نەداو و، ململانێى لەگەل عەلىدا لەسەر خەلافەت نەکردوو، هەندیکجار بەرەهەییەو، کاتى کە باسى عەلى دەکات -بۆ نمونە- دەلیت: ((.. لەسەردەمى خەلافەتى عەلىدا هەرگیز بانگەشەى ئەوێ نەکردوو کە ئەم لەپێشترە لەعەلى بۆ پێشەواىەتى))¹، هەندیکجاریش تارادەىە ک خۆى دەپاریزیت و، راشکاوانە دەلیت کە ململانێى معاویە لەگەل عەلىدا لەسەر پێشەواىەتى پاش بریارى دوو ناو بژیوانە کە بوو، دەلیت: ((.. بەهەمان شیوہ معاویە هیچ کەس بەیەتەتى

¹ - منهاج السنة ۳۲۸/۶.

لەسەر پێشەوايەتی پێنەداو، ئەو کاتەشی لەگەڵ عەليدا دەجەنگا کەس بەيەتی لەسەر پێشەوايەتی پێنەداو، ناوی ئەمیری باوەردارانیشی لێ نەراو، هیچ کەس بەو ناویان نەبردوو، معاويەش پيش بریاری دوو ناوژيوانە کە بانگەشەي ئەوێ نەکردوو^۱)).

هەموو ئەم زۆرلەخۆکردنە لەيکدانەو، دژيە کە لەگەڵ دەقی راستی راشکاودا.

بەلگەکانی چاوچنۆکی معاويە بۆ بەدەستەيانی دەسلەلات لەکاتی ئاشوبە کەدا زۆر زۆر، هەموو گوزارشت لەو دەکەن کەمەبەستی دەرچوونی لەدژی خەليفەي چوارەم عەلي تەنها بۆ تۆلەسەندنەوێ خەليفەي سێيەم نەبوو، بەلکو لەهەولەکانیدا لەيە کەم هەنگاوێ چاوی بریبوو دەسلەلات، ئەمە سەرەرای ئەوێ کە لەسەر شێوازی تۆلەسەندنەو -بەي دادگایکردن- بەشێوێ سەردەمی نەفامی عەرەب لەدەولەتی ئیسلامیدا هیچ جیگایەکی نەمايوو، لەبەلگەکانی کەملاانی معاويە لەگەڵ عەليدا لەسەر خەلافەت بوو، چاوی بریوێ ئەوێ بێتە پادشا:

يە کەم: فەرموودە کەي بوخاری لەچیرۆکی ناوژيوانیە کەدا: ((لەعیکريمەي کۆری خالید لەئین عومەرەو، دەلێت: چوومە لای حەفصە، نینۆکەکانی ئاوی لیدەچۆرا، وتم: خەلکی ئاویان بەسەر هاتوو کە دەبینیت ومن هیچم لەکارە کەدا نی، حەفصە وتی: لەراستیدا ئەوان چاوەروانت دەکەن و، مەترسی ئەوێم هەيە خو دورگرتت لەوان جیابوونەوێ لێ بکەوێتەو، هیچ لێ نەگەرا هەتا پۆشت، کاتی جیابوونەو پويدا معاويە قسەي بۆ خەلک کردو،

¹ - منهاج السنة ۶/ ۳۳۰.

وتی: هه رکهس دهیه ویت له مه دا قسه بکات باسه رده می خۆیمان بۆ بخاته ږوو، ئیمه له خۆی و له باوکیشی له پېشتترین، حه بیبی کورپی مسلمه وتی: ئایا وه لامت دایه وه؟ عبدالله وتی: ویستم وهات به بیرمدا وه لامی بده مه وهو بلیم: بۆ ئهم کاره له تۆ له پېشتترم، ئهی کئ له سهر ئیسلام له دژی تۆو باوکت جهنگا، ترسی ئه وهم هه بوو قسه یه ک بکه م و خه لکه که جیا بوونه وه یان تیبه که ویت و، خوینږی لیبه که ویته وهو، ئه وهم بکه ویته سه رشان و، ئه وهی خوای گه وره له به هه شتدا ئاماده ی کردووه هاته وه یادم، حه بیب وتی: خۆت پاراست و بیگونا ه بوویت))^۱، له گێرانه وهی ته به رانیدا: ((له ئیبن عومه ره وه، وتی: کاتی ئه و رۆژه هات گه خه لکی بۆ عه لی و معاویه له ده ومه ت جه نده ل کو بوونه وه، حه فسه پیی وتم: بۆ تۆ گونجاو نیه له نأشته واییه ک دوا بکه ویت که خوای گه وره نیوانی ئومه تی محه مه د (صلی الله علیه وسلم) ی تیدا ریکده خات، تۆ زاوای پیغه مبه ری خوایت و کورپی عومه ری کورپی خه تابیت، معاویه له و رۆژدا به ختیکی گه وره ی هه بوو، وتی: کئ چاوی بریوه ته ئهم کاره یان ئاواته خوازیه تی یان گه ردنی بۆ به رز ده کاته وه؟ ئیبن عومه ر ده لیت: به ر له و رۆژه له دلی خۆمدا باسی دونیام نه کردبوو، هات به خه یالما بلیم: ئه و که سه ده یه ویت که له سهر ئیسلام له تۆ و باوکی تۆیدا تا موسلمانن کردن، به لام به هه شت و خوشیه کانیم هاته وه یاد و قسه م نه کرد))^۲، گێرانه وه که ی ئیبن سه عد بۆ ئهم چیرۆکه راشکاوانه تره له دووانه که ی پېشتتر: ((له حه بیبی کورپی ئه بی سابه ته وه، له ئیبن عومه ره وه، وتی: کاتی واده ی عه لی و معاویه بوو

^۱ - البخاری ۱۵۰۸/۴.

^۲ - مجمع الزوائد ۲۰۸/۴ و هیثمی ده لیت: طبرانی له (الکبیر) دا گێراویه ته وه و گێره وه کانی متمانه پیکراون)) و له گه ل (سیر أعلام النبلاء) ۲۲۴/۳ به راوردی بکه.

له ده ومه ت جه نډل هيچ شتيك له وه مه تر سیدار تر نه بوو لای معاویه كه نه و وعلی له خه لافه ت ده رېچن، بویه له و روزه دا معاویه هاته سر به ختی من و وتی: نه وه كښه چاوی بریو ته نه م كار ه یاخو د گهر دنی بو دريژ ده كات، ئیبن عومر ده لیت: پیش نه وه باسی دونیام له دلی خو م دا نه كړد وه، هات به خه یا لمد ا بلیم: نه و كه سه چاوی لیته تی كه له تو و باو کی تویدا له سهری هه تا هینانیه ناوی، پاشان به هه شت و خوشیه كان و به رو بو مه كانیم هاته وه یاد و وه لام نه دایه وه))¹.

گوزار شتی نه م چیر و كه به سه بو نه وه ی بزانی ن كړ و کی ملاملانی معاویه و علی له سر بكوژانی عوسمان نه بوو، به لكو سه باره ت به خه لافه ت و ده سترگرتنه به جل و ی فه رمانړه وایه تی كار وباری موسلمانان وه بوو، معاویه مه ترسی نه وه ی رېگای هه و لدانی بو به ده سته ښانی خه لافه ت لی بگیری ت، زیات ربو و له هه له اتنی بكوژانی خوینی خه لیفه ی شه ید، له بهر نه وه پاش نه وه ی كار ه كی بو یه كلا بوویه وه و، ده و له تی ئیسلامی له هه مو و لایه كه وه گرت ه ده ست له دژی بكوژان نه جو لایه وه، به پیی خودی ئیبن ته یمیه له قسه كانی پیشترو نه مانه شیدا.

دووه م: ((له نه بو برده وه (كوړی نه بو موسای نه شعری) له نه بو موسا وه ده لیت: معاویه بوی نوو سیم: دواتر، عمری كوړی عاص به یعه تی پید او م له سر نه وه ی كه ده مه ویت، سویند ده خو م به خوا نه گه ر توش وه ك نه و به یعه تم پی بده یت نه و ا یه كيك له كور ه كان ت ده كه مه فه رمانړه وای كوفه و، یه كيكیشیان به فه رمانړه وای به سر ه و، هيچ دروازه یه كت به رو ودا دانا خری ت و، هه مو و پیویسته كت بو

¹ - ابن سعد: الطبقات الكبرى ١٨٢/٤.

جتي به جي دهكريت و، ئهه نامه يه شم به خه تي خوم نووسيويه بو،
 توش به دهستي خوت بوم بنوسه ره وه، ئه ویش (ئه بو موسا) بوی
 نووسی: دواتر، تو سه بارهت به مه ترسیدارترین کاری ئهه ئومه ته
 نامهت بو نووسیم، باشه چی به په روه ردگارم بلیم که گه پامه وه بو
 لای، هیچ پیوستم به وه نیه که بو پيشنيار کردووم و، والسلام
 علیک))^۱، زه هه بی له سه ره ئهه نامه گوړینه وه یه قسه ی کردووه و
 ده لیت: ((وتم: ئه بو موسا رږژوه وان و شه ونوږکارو دونه یانه ویست
 و خواجه ست بوو، له و که سانه بوو که زانست و کارو جیهاد و
 سنگپاکی تیدا کو بو بووه وه، ده سه لاتداری نه یگوړی و، دونه ی کاری
 نه کرده سه ری))^۲.

ئهم نامه گوړینه وه یه جیاوازی دونه ی بینه ئه بو موسای
 ئه شعهری بو بابته تی خه لافهت ده ری ده خات، که به ((مه ترسیدارترین
 کاری ئهه ئومه ته)) ی داناو له خوا ی گوره ده ترسیت لپرسینه وه ی
 له گه ل بکات له سه ری، له گه ل دونه ی بینه معاویه که هیچ نارچه ته کی
 له ده سته سه رد اگرتن و دابه شکردنی ده سته کوهت و پوسته کاندای
 نه ده بینه، شمشیر و پمه کانی ده هاویشته، وه که ئه وه ی نامه که
 ده ری ده خات که ئین ته ی میه ورد نه بووه له جه خت کردنه وه ی له سه ره
 ئه وه ی که معاویه ((هیچ کهس له سه ره پيشه وایه تی به یعه تی
 پینه داوه، ئه و کاته شی که له دژی عه لی ده جه نگا کهس له سه ره
 پيشه وایه تی به یعه تی پینه داوو))^۱

ئه وه تا معاویه خوی لیره دا هاوار ده کات که عه مری کوړی عاص
 له سه ره ئه وه ی که ده یه ویت به یعه تی پیداوه، جا ده بی عه مر له سه ره

^۱ - سیر أعلام النبلاء ۳۹۶/۲ و، شیخ شعيب ئه رنائوتی لیکوله ری کتبه که ده لیت:
 ((سه نه ده کی صه حیه)).

^۲ - سیر أعلام النبلاء ۳۹۲/۲.

چی بهیعه تی پیداییت؟ له وانهیه هه ندیک له زۆرله خوکاران بلین:
 عه مر! بهیعه تی له سهر تۆله سه ندنه وهی خوینی عوسمان پیداییت!!
 به لام معاویه ئه و کاتهی جلّه وی فه رمانه وایی ئومه تی که و ته
 ده ست وازی له بابه تی بکوژانی عوسمان هیئا، وهک ئه وهی ئه و
 بابه ته له ئارادا نه بوییت، ئه مه به دانپیدانانی خودی ئیبن ته میمه
 گه ده لیت: ((معاویه (خوا لیی رازی بیت) که ئه وانه ی پشتیوانی بوون
 ده لین: ئه و له شه ر کردن له گه ل عه لیدا له سهر حه ق بوو، چونکه
 داوای کوشتنی بکوژانی عوسمانی ده کرد، کاتی ده سه لاتی که و ته
 ده ست و خه لکی لیی کۆبوونه وه بکوژانی عوسمانی نه کوشت،
 ئه گه ر کوشتیان واجب بو بییت ئه و خۆ ئه و توانای هه بوو،
 ئه نجامدانی ئه و کاره به بی شه ر کردن له گه ل موسلمانان له پشتر
 بوو له وهی له درزی عه لی و هاوه لانی له پیناوی ئه و هدا بجه نگیت، خۆ
 ئه گه ر معاویه بکوژانی عوسمانی بکوشتایه، ئه و ئاشوبی گه و ره تر
 له وهی له شه وانی (صفین) دا رویدا رووی نه ده دا... ئه وه شی ده لیت:
 کوژرانی ئه و خه لکه زۆره ی له نیوان ئه و وعه لیدا کوژران معاویه
 راست بوو چونکه له پیناوی کوشتنی بکوژانی عوسماندا بوو، ئه و
 کوژرانی له وه که متر له پیناوی کوشتنی بکوژانی عوسماندا
 له پشتر بوو بۆ ئه وهی له سهر راست بیت، ئه و که فه رمانه وایی
 که و ته ده ست ئه و کاره ی ئه نجام نه داو، بکوژانی عوسمانی
 نه کوشت))¹.

پاشان مانای به لێندانی معاویه له نامه کهیدا بۆ ئه بو موسا چیه
 که کۆره کانی ده کاته فه رمانه وای به سه ره و کوفه - که ئه و دوو شاره

¹ - بروه: (فیض القدیر شرح الجامع الصغیر) مه ناوی (٤٤٧/١، ٤٤٨) فه رموده ی
 ژماره (٦١٥).

له ژیر دهسه لاتى عه لیدا بوون له و پوژدهدا- جگه له وهى كه معاويه و
عه مر ململانئيانله گه ل عه لیدا له سه ر خه لافه ت ده كردو، به له وه
كه متر رازى نه بوون؟

له راستیدا پيشه وا حه سه نى به سه رى چاكي كردو وه كاى به بى
زوړله خو كردن بابه تى ناوېژوانيه كه ي ديارى كردو وه ده لیت: ((
دوو داوهره كه ئه بو موساو عه مر، يه كيكيان دونياى ده ويست و،
ئه ويتريان قيامه تى ده ويست))¹.

سپته م: ((له ميمون (كوړى مهران) گيړاويه تيه وه: معاويه عه مری
كوړى عاصی هاندا تابزانیّت (عبدالله) ی کوړی عومهر بیر له چى
ده کاته وه، شه پرکړدى ده ویت یان نا، وتی: ئه ی باوکی عبدالرحمن
چى ريگره له وهى بيته ده ره وه به يعه ت پى بده ين، له کاتیکدا تو
هاوه لى پينغه مبه رى خوايت (صلی الله عليه وسلم) و، کوړى
ئه ميرى باوه ردارانيت و، تو له هه مووان ره واترى بو ئه م کاره؟
وتی: ئايا هه موو خه لکى له سه ر ئه و قسه يه ی توّن كه ده يکه يت؟
وتی: به لئ ته نها چه ند كه سيکی كه م نه بیّت، وتی: ئه گه ر ته نها سى
كه سى نا ته واو نارازى (أعلاج بهجر) بميننه وه ئه وا هيچ پئويستيم
پى نيه. (ميمون) وتی: تيگه يشت كه شه پرکړدى ناویت. وتی: ئايا
به يعه ت به كه سيك ده ده يت كه خه ريک بیّت هه موو خه لکى له ده وری
کوښنه وه وه له دوو زه ويه كه و مال و سامان هينده ت بو بنوسیت
كه ئيتر خوّت و كورپه كه ت پئويستيتان به هيچ نه بیّت؟ وتی: ئوّف
له ده ست تو! لای من بچو ده ره وه و ئيتر نه يه يته لام، تيا بچيت! ئاينى

¹ — سير أعلام النبوة ٤٠١/٢ و شيخ شعيب ئه رنائوتى ليكوله رى ده لیت:
(گيړه وه كانى متمان ه پيكراون)).

من به دینارو دره می ئیوه ناکردیّت و، هیواخوایم به دهستی سپی پاکه وه له دنیا دهریچم))¹.

ههولدانى بۆ کړینی به یعت له عبدالله کورى عومه، که پاش داوهریه که وهک دواتر ده بینین- رکابه رى یه که مه بۆ وهگرتنى کاره که وهیچ تیکه لکردنیک له باره ی پالنه ره که ی معاویه وهمر ناهیلته وه، خوای گوره له ئیمه وه ئهوانیش خوش بیّت.

چواره م: بهرده وامبوونی معاویه - به هاوکارى عهر- له کړینی به یعت به پاره و سامان و له سیاسه تیشدا ریځگای وایان گرته بهر که به دریژایى ماوه ی هوکمرانیه که ی گونجاو نه بوو، له کاتى دهسه لاتدانى به یه زیدى کوریشى: ((له محمه د (ئبن سیرین) وه، گیراویه تیه وه: کاتى معاویه هاته کوفه وه خه لک له ده وری کو بوونه وه، عهرى کورى عاص پى و: حه سه ن لای خه لکه که له پیشتره به هوى خزمایه تی نزیکیه وه له پیغه مبه رى خوا (صلی الله علیه وسلم) و، تازه پیغه یشته وه و (عی) به مه به ست نه گه یشته وه، فه رمانى پى بکه قسه بۆ خه لکه که بکات، ئه ویش ئه وه دهکات و له دلى خه لکیدا ده شکیت، ئه ویش رازى نه بوو، هیشتا له وى بوون فه رمانى پیکرد، (حه سه ن) هه ستایه وه و چووه سه ر میمبه ر به یى ناوبردنى معاویه سوپاس وستایشى خوای گه وهرى کردو، پاشان وتى: ئه گه ر بتانه ویت له نىوان (جالبق) و (جابر س) که سیک بدوژنه وه که باپیرى پیغه مبه ر بیّت ئه واه جگه له من و براکه م که س نادوژنه وه، ئیمه به یعته تمان داوه به معاویه وه واده بینین خوین

¹ - طبقات ابن سعد ۱۶۴/۴ و سیر أعلام النبوة ۲۲۸/۳ و، شیخ شعيب ئه رنائوتى لیکوله رى ده لیت: ((سه نه ده که ی صه حیه)).

نەرشتن باشتره، نازانم لهوانهيه ئاشوب بێت بۆ ئێوهو خوشییهکی کاتی، بهدهستی ئاماژهی بۆ معاویه کرد.

معاویه تورپه بوو، پاش ئه‌و وتاریکی بیئاگایانه‌ی خراپی (عییه فاحشه) دا، پاشان له‌میمبه‌ر هاته‌ خواره‌وه‌و وتی: مه‌به‌ستت له‌و قسه‌یه‌ت چی بوو ئاشوب و خوشیه‌ بۆتان؟ وتی: مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ بوو که‌خوای گه‌وره‌ مه‌به‌ستیه‌تی پیی))، ((له‌نافیعه‌وه‌ گیراویانه‌ته‌وه‌ که‌معاویه‌ ویستی ئیین عومه‌ر به‌یعه‌ت به‌یه‌زید بدات، ئه‌وییش رازی نه‌بوو، وتبووی: به‌یعه‌ت به‌دوو ئه‌میر ناده‌م، سه‌ده‌زار دره‌می به‌که‌سیکدا بۆ ناروو پیی وت: چی رێگره‌ له‌وه‌ به‌یعه‌تی پییده‌یت؟ (ئیین عومه‌ر) وتی: ئه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌مه‌یه!! -واته‌ پیدانی ئه‌و سامانه‌ له‌پیناوی به‌یعه‌تداندایه‌ - ئاینه‌که‌م که‌وابوو هه‌رزانه))^۲.

هه‌موو ئه‌م ده‌قانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌معاویه‌ به‌کردارو گوفتار هه‌ولای بۆ ده‌سه‌للات داوه‌و، ئاره‌زووی خو‌ی بۆ سه‌رکردایه‌تی ئومه‌ت به‌بی پیچ وپه‌نا راگه‌یانددوه‌و، پاش ئه‌وه‌ بو‌تریت که‌ململانیی له‌گه‌ل عه‌لیدا له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت نه‌کردوه‌و هه‌ولای بۆ نه‌داوه‌.. خو‌ماندوو کردنیکی بی ئه‌نجامه‌، واباشتر بوو بۆ شیخی ئیسلام ئیین ته‌یمیه‌ که‌پاکی بکاته‌وه‌ لی.

¹ - سیر أعلام النبلاء ۲۷۱/۳ و شیخ شعيب ئه‌رنائوتی لیکۆله‌ری وتویه‌تی: ((سه‌نه‌ده‌ی صه‌حیه‌))و، بیه‌قی هه‌ندیکی لینه‌یناوه‌ ۱۷۳/۸، طبرانی له‌(الکبیر)دا گیراویه‌ته‌وه‌ ۸۷/۳و، هیثمی له‌باره‌ی فه‌رمووده‌که‌ی طبرانی وتویه‌تی: ((گیره‌وه‌که‌نی متمانه‌پیکراون)) (مجمع الزوائد ۲۰۷/۴).

² - فتح الباری ۷۰/۱۳ و سیر أعلام النبلاء ۲۲۵/۳ و شیخی شعيب ئه‌رنائوتی لیکۆله‌ری ده‌لیت: ((سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیه‌)).

له کاتیکدا ږولې معاویه له وه گه وره تره که ته نهها در چوون بیت
له کومه ل و ململانی له سهر ته وای کاره که، هر ئه و بوو سیستمی
پاشایه تی خسته جیی ده وله تی خه لافه ت و، ئه و ریگا خراپه ی
له ئیسلامدا داهینا و، به هوی وه دروازهی ئه و سته مانه ی کرده وه
که نه وه ستاوه و، ئه و خوینانه ش که ماوه ی چوارده سه ده یه وشکی
نه کردو وه و، بونیاتی ده سه لاتی له چوارچیوه ی بنه ماکانی شرع
درهینا: وه ک راویژو به یعت و دادپه روه ری... به ره و لوژیکی هیژو
یاسای دارستان، ئه مه ش کاریکه هه تا ئیستاش موسلمانان
له خراپه کارییه کانیدا ده ژین.

ئیدی گهر لیکدانه وه بو هه لویسته کانی معاویه له کاتی
ئاشوبه که دا بکه یین یان نه یکه یین، ئه و هه لس وکه وتی سیاسی دواتر
به جوړیک نه که لیکدانه وه ی باش هه لبریت، ئه و په فتارانه شی
کاریگه ری له خودی ئاشوبه که زیاتر بوو له سهر ئیسلام
و موسلمانان، بگره له هر ږووداوکی میژووی تر له ماوه ی
چوارده سه ده ی رابوردوودا، چونکه ئه و ئاشوبه ی که معاویه
سه رکرایه تی کرد پایه کانی خه لافه تی راشیدینی له ناوبرد، به لام
ئه وه ی پاش ئاشوبه که معاویه ئه نجامیدا له میراتی ده سه لات بو
کوږه که ی به ترساندن و توقانندن کاریگه ری که ی خراپتر بوو،
درگاگانی گه راندنه وه شی داخست، ئیتر با زورله خوکاران چونیان
ده ویت زورله خویان بکه ن له لیکدانه وه ی ئه وه ی له کاتی ئاشوبه که دا
ږوویدا، به لام ئه وه ی دواتر ږویدا هیچ بو لیکدانه وه ی نادوژنه وه،
ئه گه ر به راستی له و که سانه بن که پیروزی بنه ماکان بخه نه پیش
پیگه ی که سه کانه وه.

له راستیدا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه روه ک پیشتر
بینیمان - پاشایه تی پی خو ش نه بوو بیت ئیدی بو ئیمه ږقمان لئی

نەبىت و، خۇشيمان لەو كەسەش نەبەت كەھىناۋىيەتە ناو ئىسلام
 وموسلمانان؟ پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمانى پىكردووين
 دەستبگرين يەسونەتەكانى وسونەتەكانى خەلىفە راشىدینەكانى
 پاش خۇى، كەبەتوندى دەستى پىۋە بگرين، ئىتر بۇ ئىمە ۋەك
 فەرمانى پىكردووين بەتوندى دەستى پىۋە نەگرين؟ بۇچى بەسەرە
 قەلەمىك و زۆر لەخۆكردن و لىكدانەۋە بۇ كەسانىك باسى بكەين
 كەبىگوناه نين و، لەپىناۋى پاراستنى ئەو كەسانەدا پىرۋزى بنەما
 ئىسلامىيەكان بەھەدەر بدەين؟

ئىبن تەيمىيە خۇى دوور گرتوۋە لەزۆرلەخۆكردن لەلىكدانەۋەدا
 بۇ پىششىنەكانى ۋەك سەعدى كورى عوبادە-ھەرۋەك پىشتەر
 روونمان كرددەۋە- بەيەت نەدانى سەعدى بەئەبۈبەكر وا
 لىكداۋەتەۋە كەسەعد ((ئارەزو لەدلىدا مابۈويەۋە))^۱، ھەرۋەك
 شروڤەى دواكەوتنى عەلى لەبەيەت پىدانى ئەبۈبەكر كرددەۋە
 كە((ئەۋ فەرمانەۋايەتى بۇ خۇى دەۋىست))^۲، لەحاتەبى كورى
 ئەبى بەلتەعەۋە (خو لى رازى بىت) كەلەپىششىنەكانى بەشداربوۋى
 بەدرە دەگىرنەۋە: ((..خراپەى ئاشكرائى ھەبوو، ۋەك نووسىنى
 ھەۋالەكانى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بۇ بىياۋەران و،
 خراپەكانى بەرانبەر ژىردەستەكانى))^۳.

بەلكو ئىبن تەيمىيە لىكدانەۋەى بۇ دوو خەلىفە راشىدەكەش
 عوسمان وعەلى نەكردوۋە، رايگەياندوۋە كەھەرىك لەعوسمان
 وعەلى مۇلەتى بەھەندىك رىپىيدان داۋە، ھەندىك كارى ئەنجامداۋە
 كەنايىت تىيدا شوپىنى بكەون و، وتوۋىەتى: ((ئەۋەى عوسمان

¹ - منهاج السنة ۳۳۵/۸.

² - منهاج السنة ۴۵۰/۷.

³ - مجموع الفتاوى ۴۵۹/۴-۴۶۰.

وعه‌لی له ئیجتیهاد کردیان-که پیش ئه‌وان ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر
 باشتریان کردبوو، ده‌قه‌کان به‌په‌سه‌ندتریان ده‌زانی-بووه هه‌وی
 په‌رته‌وازیی ئومه‌ت و، فه‌رمان نا‌کری‌ت به‌وه‌ی شوینیان بکه‌وین
 تییدا، چونکه ئه‌وه له‌سونه‌ته‌کانی خه‌لیفه‌کانی راشیدی نیه، به‌هه‌وی
 ئه‌وه‌ی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر به‌ویست و ترس و به‌ده‌ر له‌لیکدانه‌وه
 له‌خوین و ساماندا ئومه‌تیان به‌په‌یه‌ بردو، عوسمان (خوا لی‌ی پازی
 بیت) ئاره‌زو و لی‌کدانه‌وه له‌ساماندا زال‌کردو، عه‌لی ترس و لی‌کدانه‌وه
 بو‌ خوینی زال‌کرد، ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر هه‌روه‌ک دونیا
 نه‌ویستیه‌که‌یان له‌سامان و سه‌رکردایه‌تیدا ته‌واومه‌ند کردو،
 عوسمان دونیا نه‌ویستیه‌که‌ی له‌سه‌رکردایه‌تیدا ته‌واومه‌ند کردو،
 عه‌لی دونیا نه‌ویستیه‌که‌ی له‌ساماندا ته‌واومه‌ند کرد))^۱، به‌لام
 مروّف سه‌رسام ده‌بیت کاتیک ئاسانکاری و زور له‌خوکردن
 له‌به‌رگریکردن له‌معاویه ده‌بینیت، له‌و که‌سه‌وه ده‌بینیت که ئه‌م
 قسه‌ را‌شکاوانه‌ی سه‌باره‌ت به‌خه‌لیفه‌کانی راشیدین و پیشینه‌کان
 کردوه!!

ئه‌گه‌ر سه‌عد له‌ئاره‌زو و پاک نه‌بیت و، عه‌لی له‌((لی‌کدانه‌وه
 له‌خوین)) پاک نه‌بیت و، عوسمان له‌((لی‌کدانه‌وه له‌سامان)) پاک
 نه‌بیت به‌په‌ی شیکاری ئه‌بن ته‌یمیه.. ئه‌تر بو‌ دان نه‌ئین به‌وه‌ی
 که‌معاویه‌و عه‌م له‌چاوتی‌برینی پاشایه‌تی پاک نه‌بوون و، به‌لگه‌ی
 زو‌ریشمان له‌سه‌ر ئه‌وه له‌به‌ر ده‌ستایه..

واباشتر بوو بو‌ ئه‌بن ته‌یمیه که‌دان بنیت وه‌ک ئه‌وه‌ی
 هه‌میشه کردوویه‌تی- به‌سروشتی ئاویتیه‌ی ئاشوب و، تیکه‌لبوونی
 گومانه‌کان و ئاره‌زووه‌کان تییداو، ئه‌وه قبول بکات که‌پالنه‌ره‌کانی

¹ - مجموع الفتاوی ۲۳/۳۵.

معاویہ و عمر تہنہا گومانی تۆلہ سەندنەوہی خەلیفە ی شەھید
 نەبووہ، بەلکو تیکەل بووہ بەگومانی دەسلەت و خۆشەویستی
 دونیا و، ھاودەنگی بەشداربووانی (جمل) و (صفین) لەدروشمدا -
 داواکردنی خوینی عوسمان - نابیتە پاسا و بۆ یەکسانیکردن
 لەنیوانیاندا لەپالئەرەکاندا، پاش ئەوہی بەشدارانی (صفین)
 چاوتیبرینی دەسلەتیان لایان بۆ ئاشکرا بوو، ھەولێ تەواویان
 بوّدا، بەپیچەوانە ی بەشداربووانی (جمل) ھوہ.

لەو باوہردام کەئێبن تەیمیہ گەر پابەند بووایە بەمەنھەجیکی
 خۆیەوہ ئەو جیاواز لەوہ قسە ی دەکرد، تا بگونجیت لەگەڵ
 خستنەرووی گشتی وشیکارە قولەکانی بۆ ناکۆکییە سیاسییەکانی
 نیوان ھاوہلان (خوایان پازی بیت).

ھەرچۆنیک بیت وێرایی ئەو تیبیینانە لەسەر مەنھەجی ئێبن
 تەیمیہ، ئەوا ھیشتا بەقولترین و فراوانترینی ئەو کەسانە دەمینیتەوہ
 کەلە ناکۆکییە سیاسییەکانی نیوان ھاوہلانیاں کۆلیوہتەوہو،
 بەردەوام تیبیینی لەسەر مەنھەجەکە ی بەراورد بەو ھەلانە ی
 کەسانی تر تیی کەوتوون زۆر کەمە، ھەروەک دواتر لەبەشەکانی
 تری ئەم لیکۆلینەوہیەدا روونی دەکەینەوہ.

گفتگو له گهل قوتابخانهی ((شیعه گه ری سونه)) دا

بو ئه وهی ئهم پيسا مهنه جيانه له هزری خوینهری به پیزدا زیاتر پروون بیته وه، ئهم تویتینه وهیه به به راوردیکی خیرای مهنه جی ئیبن تهیمیه و فهرمووده ناسان له لیکولینه وهی ناکوکییه سیاسیه کانی نیوان هاوه لالان له گهل مهنه جی ئیبن عهره بی و قوتابیه هاوچه رخه کانیدا - ئه وانه ی که من به قوتابخانه ی شیعه گه ری سونی ناویان ده بم - ده ست پیده کهین هتا خراپه کاری مهنه جی باو ئه مرودا له قسه کردن له سهر ئهم بابته تانه پروون بیته وه.

قازی ئه بوبه کر ئیبن عهره بی (٤٦٨-٥٤٣ هک) به زانایه کی ناسراو له زانایانی مالکی پایه داریک (له پایه داره کانی مالیکیه کان)^١ داده نریت و، له زانایانی ئنده لوسه که به شداریان هه بوو له چه ندین زانستی جیاوازدا له وانه ته فسیرو زانسته کانی قورئان و فهرمووده و فیهو ئوصول و ئه دهب و نه حو و میژوو، سیوتی باسی ئه وهی کردوو که ((دانراو ولینها تووی و کوکردنه وهی هه بووه له ئه دهب و رهوانیژی و، ناوبانگی زور بووه و، له زانستدا ده ریا بووه و، عاقلمه ندو، خاوه ن پیگه و، ئاکاری به رز بووه))^٢.

زه هه بیش باسی ئه وه ده کات که ((زانستیکی زورو پشتیوانیه کی به رزی برده ئنده لوس))^٣، ئیبن فرحون به وه وه سفی کردوو که

^١ - ابن حجر: فتح الباری ٢٣٨/١٠ والمبارکفوری: تحفة الاحوذی ١٤٩/٦.

^٢ - السیوطی: طبقات الحفاظ ٤٦٨/٢.

^٣ - الذهبی: تذکره الحفاظ ١٢٩٥/٤.

((پیشه‌وای ناودار حافزو ده‌ریا بوو، کۆتا زانایانی ئه‌نده‌لوس و، دواين پيشه‌واو حافزيان بووه))^۱.

هه‌روه‌ها ئيبن كه‌سير وا باسي ده‌كات كه ((زاناو فه‌قيه‌و دونيا نه‌ويست و خۆاپه‌رست بووه))^۲.

ئيبن عه‌ره‌بى له‌زۆربه‌ى زانسته‌كاندا دانراوى هه‌يه، له‌به‌ناوبانگه‌رين دانراوه‌كانى ((أحكام القرآن)) و((سراج المريدین)) و((القبس فى شرح موطأ الامام مالك بن أنس)) و((عارضه‌ الاحوذى فى شرح سنن الترمذى)).

له‌نيو كتيبه‌كانى قازى ئيبن عه‌ره‌بيدا كتيبيكى هه‌يه به‌ناوى ((العواصم من القواصم)) تيبدا بيروباه‌رې ئيسلامى له‌سه‌ر رېيازى ئه‌شعه‌ريه‌كان خسته‌وته‌ روو، به‌شيكيشى ته‌رخان كردوو به‌ ناكوكيه‌ سياسيه‌كانى نيوان هاوه‌لان، به‌تايبه‌تى هه‌ردوو جه‌نگى (جمل) و (صفين).

خوالخوشبوو شيخ محب الدين خه‌تيب ئه‌م به‌شه‌ى له‌كتيبيكى بچوكدا بلاو كردۆته‌وه‌و، هه‌ندىكى له‌سه‌ر نووسيوه، كه‌نووسينه‌كه‌ى ئه‌ميش له‌خسته‌ته‌ رووى بابته‌كه‌دا له‌مه‌نه‌جه‌ى ئيبن عه‌ره‌بى ده‌رناچيت، كه‌زۆربه‌ى له‌كتيبه‌كانى ميژوو سه‌ربورده‌يه، بگه‌هه‌ندىكى دراوه‌ته‌ پال هاوچه‌رخه‌كان، كه‌هه‌چ په‌يوه‌نديه‌كيان به‌و كاره‌ نيه‌و، هه‌چ زانباريه‌كيان لى‌ نيه‌، پاش ئه‌وه‌ى كتيبه‌كه‌ چه‌نده‌ين جار چاپ كراو ناوبانگى په‌يدا كردو، له‌نيو قوتايياني زانسته‌دا بلاو بوويه‌وه‌و، ته‌حيقى زۆر له‌سه‌ر نووسراو، له‌گه‌لدا شيوازى نووسيني نوسه‌ره‌كه‌ى له‌نيو زۆريك له‌گه‌نجان و

^۱ - ابن فرحون: الديباج المذهب ۲/۲۸۱.

^۲ - ابن كثير: البداية والنهاية ۱۲/۲۲۸.

قوتابیانی زانستدا بلاو بوویه وه. ئه و چاپه ی که ئیمه پشتمان پی بهستوه له کتیبه که لیردها چاپی (دار الجیل) ه سالی ۱۹۹۴ له بهیروت چاپ بووه، له سهر لاپه رهکانی یه که می پاش لاپه ره ی ناو نیشانی کتیبه که نوسراوه: ((حققه وعلق علی حواشیه العلامة الشیخ محب الدین الخطیب. خرج أحادیثه وعلق علیه الاستاذ محمد بن مهدی الاستانبولی، وثقه وزاد فی تحقیقه والتعلیق علیه الدكتور محمد جمیل غازی))!!

له گهل هه موو ئه ماندها کتیبه که هیشتا پیویستی به لیکولینه وه ی زیاترو قسه له سهر کردنی زۆرتره!!

سهرنجی مهنه جی له سهر ئین عهره بی

خراپ نیه ئه گهر هه ندیک له و خراپییه مهنه جیانه بخهینه روو که له نووسینهکانی قازی ئین عهره بیدا ده بینریت و، شوینکه وته هاوچه رخه کانیشی له وه وه بۆیان ماوه ته وه، هه تا سته م له پیاوه که نه که یین - که زانایه که له زانا ناودارهکانی موسلمانان که ریزیان ده گرین - قسه کردن له سهر ی بۆ هه ندیک له لیکوله رانی پیشین لیده گه رین که به ئاگابوون له م خراپانه و هۆشداریان له باره ی وه داوه:

یه که م: به ده سه لات و توندوتیژبوون (السطوة والشدّة): سیوتی له میانی قسه کانیدا سه بارهت به ژیا نی قازی ئین عهره بی ده لیت: ((...کرایه قازی ئیشبیلیه، که سیک ی به ده سه لات و توندوتیژ بووه...))^۱، ئه م به ده سه لات بوون و توندوتیژییه نه نگیه کی ره ها نیه، به لکو له وانه یه هه ندیکجار بۆ داوه ره له داوه ریکردنیدا به سوود بیت.

^۱ - السیوطی: طبقات الحافظ ۶۹/۲و، به راوردی بکه له گهل الذهبی: تذکره الحافظ ۱۲۹۵/۴.

ئىبن عەرەبى شانازى كردووه -مافى خۆيه تى-
 به چه ره زه بيه كه وه له دادا گيا كردنداو، وتويه تى: ((دادوهرىم له نيو
 خه لكدا كردووهو، پابه ندنم كردوون به نويژو، فه رمانكردن به چاكه و،
 ريگرى له خراپه، هه تا ريگرى نه كراو له زهويدا نه ميئيت و، قسه م
 به رانبهر ده سته به رداگر توندتر بووهو، نارپه هه تى له سه ر
 فاسقه كان زياتر كردووه))^۱، قازى عه يازى به مجوره باسى ئىبن
 عه ربهى كردووه: ((قازى عه ياز وتويه تى: (ئىبن عه ربهى) كرابووه
 قازى له شاره كهى خۆى، به هۆى جه ربه زه بى و توندى و ده سه لاتى
 حوكمه كانيه وه خواى گه و ره سوودى به خه لكه كهى گه ياند.

شيوه كهى ترسيئهرىشى هه بوو لای سته مكاران))^۲، به لام
 گفتوگو زانسته كه كان وهك دادوهرى نيه، ده سه لات و توندو تيژى
 تيدا كاريكى خراپه، خاوه نه كهى به ره و به زاندى سنوورى
 دادپه روه رى و مامناوه ندى و ويژدان له كاتى مامه له كردن له گه ل
 كه سيك پيچه وانهى بيت ده بات، به داخوه ئىبن عه ربه يش كه وتوته
 ئه مه وه.

دووه م: نادادپه روه رى به رانبهر ئه وانهى بوچوونيان
 پيچه وانه يه تى (التحامل على المخالفين) و، خواردنى مافيان و،
 قسه كردنى بئويژدانانه به رانبه ريان، خراپ نيه ليژدها هه نديك نمونه
 له گه ل خستنه رووى كه سانى به ويژدانى ئه هلى عيلم به ئينه وه
 له گه ليدا:

- ئىبن عه ربهى كه قسه له سه ر زاناي پابه رز ئىبن هزم
 ده كات ده لئيت: ((..پروپوچيكي بيابانى ئيشبيليه به ئىبن هزم

^۱ - ابن العربي: العواصم من القواصم ص ۱۴۳.

^۲ - ابن فرحون: الديباج المذهب ۲/۲۸۲و، به راوردى بكه له سيوتى: طبقات المفسرين
 ۱۰۵/۲.

ناسراوه... بانگه‌شهی ئه‌وه‌ی کردووه پیشه‌وای ئومه‌ته، هه‌لده‌گریت و داده‌نیت و، حوکم ده‌دات و شه‌رع داده‌نیت، شتی وا ده‌داته پال ئایینی خوا که‌له‌ودا نیه‌و، شتی وا سه‌بارت به‌زانیان ده‌لێت که‌ئه‌وه‌که‌سانه‌ی به‌دلێش رقیان لیانه نه‌یانوتوووه، له‌سه‌ر رێگای هاوشیوه‌ی خوای گه‌وره‌و صیفاته‌کانی ده‌رچوووه زیاده‌په‌وی تیدا هیناوه... به‌هۆی ئه‌و شاره‌زاییه‌ی له‌ئه‌ده‌ب و نه‌سه‌بدا هه‌یبوو ده‌چوووه سه‌ردانی پادشایان ئه‌وه‌ش یارمه‌تیده‌ری بوو بۆ گه‌وره‌بون، له‌خۆیان ده‌گرت و ده‌یانپاراست، کاتی که‌باسی گومانی بیدعه‌و شیرکی بۆ ده‌کردن...))^۱، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێبن عه‌ره‌بی له‌بیری چووبێت ((ئه‌وه‌ی وه‌ک په‌خنه‌ ئاراسته‌ی ئێبن حه‌زم ده‌کریت و تنی ناشیرینترین ده‌ربهرین و خراپترین وه‌لامه‌ به‌رانبه‌ر گه‌وره‌ پیشه‌وایان))^۲، ئه‌میش هه‌مان هه‌له‌ی کردووه. زه‌هه‌بی قسه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی ئێبن عه‌ره‌بی ده‌کات به‌هینانه‌وه‌ی قسه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ویژدان بوون به‌رانبه‌ر ئێبن حه‌زم و، ده‌لێت: ((وتم: ئه‌مه قسه‌یه‌کی به‌ویژدانانه‌یه، ئه‌مه له‌کوێ و قسه‌ی ئه‌بویه‌کری ئێبن عه‌ره‌بی و تیگه‌یشتنی له‌زانستی ئێبن حه‌زم له‌کوێ؟))^۳.

قوربتی که‌له‌وه‌که‌سانه‌یه زۆر ریزی ئێبن عه‌ره‌بی ده‌گرن و زۆری لێوه ده‌گوازنه‌وه، ده‌لێت: ((ئێبن عه‌ره‌بی زیاده‌په‌وی کردووه له وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌بوحنه‌یفه‌و نکۆلی کاتی ئیشعاری (اشعار الهدی) نه‌بینیوو، و تبووی: ((ئه‌للی ئه‌م (شعیره)یه‌ی نه‌بیستوو! ئه‌و له‌نیو زانیاندا له‌م به‌ناوبانگ تهره))^۴، پاشان به‌شیوازیکێ زانستی

^۱ - الذهبي: تذكرة الحفاظ ۱۱۴۹/۳.

^۲ - ابن حجر: لسان المیزان ۱۹۹/۴.

^۳ - تذكرة الحفاظ ۱۱۵۲/۳.

^۴ - تفسير القرطبي ۳۸/۶.

په سڼ پوونى كړو ته وه كه نه بوحه نيفه بيټاگا نيه له و (شعيره) يه وهك نه وهى ئين عه رهبى به خه ياليدا هاتووه، به لكو نه و به ده قى ديكه له فو رمووده وه لامى داو ته وه كه ريگرى دهكات له نه شكه نجه داني ئاژول و شيواندى))، هه ربويه قسه كردن ئاسانه و، كار هكه پيوستى به نادادپه روه رى و بيټاگايى نيه.

- باركفورى ده لئيت: ((ئين عه رهبى وتويه تى: ((له و باوه پهدام كه سانك له بيټاگايان ريگرىان كړدووه پرسىار سه بارهت به نه هامه تيه كان هه تا رووده دات بكرىت)). نه مه وهك نه وهيه كه وتوويه تى، به لام له ده ربړينى ((بيټاگايان)) دا وهك نه ريتى خوئ خراپى كړدووه)).^۱

- ئين عه رهبى له وه لامى ته به ريدا وتوويه تى: ((له ته به ريدا سهير نه وهيه واى ده بينيت كه دوو لايه كهى روژ به يانيان و مه غريبه، كه نه وانه دوولاي شه ون... ته به رى ده لئيت: ((به لگهش له سه رى كوډه نكي هه مووانه له سه ر نه وهى كه يه كيك له دوو لايه كه به يانييه، نه مه ش واده گه يه نيت نه وى تر مه غريبه))، له مه شدا كه س له گه لى نه بووه))، قورتبى قسه لى له سه ر نه مه كړدووه ووتوويه تى: ((وتم: نه مه نادادپه روه ريبه له ئين عه ره بيدا كه وه لام ده داته وه و، له وه شدا كه س ده نكي له گه ل نه و نيه، له مواه يده وه باسما ن كړد كه لاي يه كه م نوئزى به يانييه)).^۲

- سټيه م: وه لامدانه وهى فو رمووده صه حيح و رووداوى سه لميټراو (رد الاحاديث الصحيحة والوقائع الثابتة): نه گه ر

^۱ - تحفة الاحوذى ۳۳۵/۸ و به راوردى بكه له گه ل فتح الباري ۲۸۰/۸.

^۲ - تفسير القرطبي ۱۰۹/۹.

پێچهوانەى بۆچوونى فێقهى ياخود تێروانينى سياسى بوو، ئەمەش چەند نمونەىەك:

ئيبىن حەجەر دەلیت: ((باسى کردووه (قازى) عەياز لەهیشام و عباد گێراوێهتیهوه كهئەو دووانە پروودانى (جمل)یان لەبنەرەتەوه رەت کردۆتەوه، هەرودها ئاماژەى داوه بۆ نكۆلى لیکردنى لەلایەن ئەبوبەكرى ئيبىن عەرەبییهوه له ((العواصم))دا و ئيبىن حەزمەوه، ئەم دووانە لەبنەرەتەوهو بەتەواوەتى پەتیاى نەکردۆتەوه، بەلكو نكۆلیان لەپروودانى جەنگ کردووه تیییدا بەو جورە تاییبەتە، بەهەر حال ئەوه پەتکاروویە، چونکە رەتکردنەوهى ئەوویە كەبەتەواترى بنبر سەلمینراوه))^۱.

شوکانى دەلیت: ((ئيبىن ئەبى شەیبە له (المنصف)دا بەسەنەدى صەحیح له ئيبىن مسیب گێراوێهتیهوه دەلیت: ((یەكەم كەس كەبانگدانى لەجەژندا داھینا معاویە بوو))، ئيبىن عەرەبى بانگەشەى ئەووی کردووه كەكەسانیک لەمعاویەوه گێراویانەتەوه كەمتمانەیان پى ناکریت))^۲.

قورتبى دەلیت: ((ئيبىن عەرەبى وتوویەتى: نەزانى هەندیک كەس گەیشتۆتە ئەو پادەییەى كەوتووینا: كەسى ئازاد لەسەر كۆیلەكەى خۆى دەكوژریت، بۆ ئەمەش فەرموودەیهکیان لەحەسن لەسمرهوه گێراوەتەوه كەپێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((من قتل عبده قتلناه)) واتە: (هەرکەس بەندەكەى بكوژیت دەيكوژینەوه)، ئەمەش فەرموودەیهكى لاوازه..

¹ - ابن حجر: تلخیص الحبير ۴/۴۴.

² - الشوكاني: نیل الاوطار ۳/۳۶۴و بەراوردی بکە لەگەڵ مبارکفوری: تحفة الاحوذى ۶۲/۳.

وتم: ئەم فەرموودەییەى كەئىبن عەرەبى لاوازى كردووھ
 صەحىحە و نساى وئىبن داود ھىتاوىانە.. بوخارى دەللىت لەعەلى
 كورپى مەدینەوھ: ((ئەوھى حەسەن لەسمرەوھ گوئى لىيووھ
 صەحىحە))و، ئەم فەرموودەییەى وەرگرتووھ، بوخارى دەللىت: ((من
 دەرۆشتەم بۆ لاى))، ئەگەر فەرموودەكەى صەحىح نەبووايە ئەوا
 ئەو دوو پىشەوايە نەدەچوون بۆ لاى، جابزانە كەچۆن بوون
 (وحسبك بهما) --) ١.

ئىبن حەجەر دەللىت: ((سەیرترینى قازى ئەبوبەكر ئىبن عەرەبى
 ئەوھىە كەوشەى (أذن) لەسەر (الاذان)ى پەوا لىك داوھتەوھو،
 تانەى لەراستى فەرموودەكەى ئىبن عومەر داوھو، وتوئەتى:
 ((سەیرە كە ئەبو عىسا (ترمزى) چۆن راستى كردۆتەوھ، ئاشكرايە
 كەبانگدان بەفەرموودەى عبداللە كورپى زەھىد بووھ))، فەرموودەى
 صەحىحىش لەگەل تواناى كۆبوونەى كەباسمان كرد ولانائىت و،
 ئىبن مندە لەفەرموودەكەى ئىبن عومەردا وتوئەتى: كۆدەنگى
 لەسەرە كەصەحىحە)) ٢.

چوارەم: زۆرە لەخۆكردن و خۆسەپاندن لەچەسپاندنى بىروپاى
 ھاوبۆچوون و پەتەكردنەوھى بۆچوونى پىچەوانەدا.

مباركفورى سەبارەت بەفەرموودەى ((خال مىراتگرى ئەو
 كەسەيە كەمىراتگرى نىه)) وتوئەتى: ((قازى ئەبوبەكرى ئىبن
 عەرەبى خۆسەپىنەر بووھ لەوھلامدانەى ئەم فەرموودەيەداو،
 وتوئەتى: مەبەست لەخال لىردە دەسەلاتە)) ٣، شوكانى دەللىت:

١ - تفسير القرطبي ٢/٢٤٩.

٢ - فتح الباري ١١/٢.

٣ - تحفة الاحوزي ٦/٢٣٦.

((لهوه لآمه خو سه پینه ره کانی ئیین عه ره بی ئهم قسه یه یه تی: مه به ست له خال ده سه لات))^۱.

پینجه م: به ره های ره تکرده وه به لگه کان، ئه وانه ی که پیی نه گه یشتون یا خود له یادی نه بووه، له نمونه ی ئه مانه ش:

۱- ئیین چه ره وتویه تی: ((ئهم قسه یه ی ئیین عه ره بی جیی سه رسورمانه: هیچ فهرمووده یه ک سه باره ت به پۆشاک ی زهره نه هاتوو))، له کاتی که دا چه ندین فهرمووده ی له باره وه هاتوو))^۲.

۲- ئیین چه ره ده لیت: ((ئیین عه ره بی وتویه تی: ((سه باره ت به کراس هیچ فهرمووده یه کی سه حیح نه بینوو ته نها له و ئایه ته و له چیرۆکی ئوبه یدا نه بیت، ئه وه ی په یوه ندادار بیت به پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) سییه م له باره یه وه نه دیوو)) ئه مه ی له کتیی ((سراج المریدین)) دا وتوو، ئه لئی ئهم کتیه ی پیش (نوو سینی) (شرح الترمذی) داناوه، فهرمووده که ی ئوم سه له مه و، فهرمووده که ی ئه بو هوره یره و.. فهرمووده که ی ئه سمائی کچی په زیدو.. فهرمووده که ی معاویه ی کوری قوره و.. فهرمووده که ی سه عید... که هه موویان له سوننه کاندان و، زۆربه یان له ترمزیدا هاتوون))^۳.

۳- شوکانی له قورنبیه وه هیناویه تی ده لیت: ((زۆر سه یره ئیین عه ره بی ده لیت: ((ئو قسه یه یان (رموزن) (ممسوخ) نه وه یان نابیت) بانگه شه یه، ئه مه کاریکه به عه قل درکی پیناکریت، به لکو به ریگه ی

1 - نیل الاوطار ۱۸۱/۶.

2 - فتح الباری ۳۰۵/۱۰.

3 - فتح الباری ۲۶۷/۱۰.

نه قل ده زانریت، کاره که شتیکی تیدا نیه بکړیته هو بوی))، وهک
ئوهی له صهحیحی موسلیمدا به رچاوی نه که وتبیټ))^۱.

۴- شوکانی وتوویه تی: ((ئین عه ره بی زیاده پړه وی کردووه
که وتوویه تی: هیچ فهرمووده یک سه باره ت به ئیزهار نه هاتووه))^۲.
شه شه م: توقاندن وزیاده پړه ویکردن، له وکه سانه ی به ئاگابوون
له مه ئین حه جهره که ده لیټ:

۱- ((.. به رده وام بووه (ئین عه ره بی) له سره پړه ته که ی خوی
له توقاندن (تهویل) وده سټیټ شخه ری له گوازتنه وهی کوډه نگی
له کاتی که اراجیای له سره ئو کو ده نگی هه بوویټ))^۳.
۲- ((وهک پیشه ی خوی ئین عه ره بی زیاده پړه وی کردووه،
وتوویه تی: باسکردنی سه عدی کوړی مه عاز له چیروکی ئیفکدا
دووره له راستی..))^۴.

۳- ((وتم: زیاده پړه وی کردووه (ئین عه ره بی) وهک نه ریتی
خوی له شینواندنې ئه وانه ی که فهرمووده یان به پی پو وکاره که ی
وهرگرتووه، ئه وانه ی جگه له خوی وتوویانه هیچ دوور نیه))^۵.
حه وته م: گوازتنه وهی کوډه نگی له وابه تانه ی جیا رایان
له سره، له برگی پیشوودا قسه که ی ئین حه جهر له و باره یه وه
هاتبوو، خراپ نیه لیره شدا به هه ندیک دریځیه وه بیه یننه وه، ئین
حه جهر ده لیټ:

۱ - نیل الاوطار ۲۸۹/۸-۲۹۰، به راوردی بکه له گهل فتح الباری ۶۶۷/۹.

۲ - نیل الاوطار ۵۴/۷.

۳ - فتح الباری ۱۶۱/۱۳.

۴ - فتح الباری ۴۷۲/۸.

۵ - فتح الباری ۳۲۱/۱۱.

۱- ((ئىبن عەرەبى بانگەشەى ئەوھى کردووه که هیچ جیا رایی لهوهدا نیه که خەدیجە باشتەر بووه لهعائیشە، پێشتەر ئەوھ هاتووه که جیارایی له رابردودا چەسپاووه، باپەسەندیش ئەوھ بیت که خەدیجە باشتەر))^۱.

۲- بەلام ئەو قسەیهى ئىبن عەرەبى (سەبارەت بەدوو پرکات پێش مەغریب): ((هاوھلان لەسەر بۆچوونی جیاوازیان هەبووه، پاش ئەوان کەس ئەنجامى نەداوه))، ئەمەش بەقسەى محەمەدى کوپى نصر رەتکراوھیه: ((لەکۆمەڵێک لەهاوھلان وشوێنکەوتووانەوھ گێراومانەتەوھ کەئەوان دوو پرکات نوێژیان پێش مەغریب کردووه ((پاشان ئەمەى بەسەندى جیاواز هیناوه))^۲.

۳- ((سەیرترین قسەى ئىبن عەرەبى ئەوھى کەباسى کۆدەنگى کردووه لەسەر ئەوھى پاکردنى صەفاو مەروا (سەعى) لەعومرەدا پایەیه...))^۳.

۴- ((سەیرترینى ئىبن عەرەبى گوازتنەوھى کۆدەنگیە کە (جمعه) تا کاتى مەیلانى خۆر پێویست نیه.. لەکاتیکدا ئىبن قدامە لەکۆمەڵێک لەپیشینهوھ هیناویەتی))^۴.

۵- قورتى دەلیت: ((.. لەگەڵ ئەوھدا قازى ئەبوبەكرى ئىبن عەرەبى لەكتیپى ((القبس)یدا باسى ئەوھى کردووه کە: ((زانایانمان رەحمەتى خویان لى بیت وتوویانە: ((ئەم فەرموودەیه بەکۆرا رەتکراوھیهوھ))، وتم: ئەمە راست نیه، ئەو و جگە لەویش باسى

¹ - فتح الباري ۱۳۹/۷.

² - فتح الباري ۱۰۸/۲.

³ - فتح الباري ۴۹۹/۳.

⁴ - فتح الباري ۳۸۷/۲، بەراوردی بکە لەگەڵ (العظیم الايادي: عون المعبود ۳/۳۰۰).

ناکوکی و ململانئییان کردووه، ئهوهی که به کوڤا باسم کردووه
راست نیه، هه خوای گه وره پشتیوانه))^۱.

هه شتەم: ته بعی توند بووه، ئیین عه ره بی - رهحمه تی خوای لی
بیت - له وه که سانه یه که به شیوازیکی په لامار ده رانه ده نووسی و
وهخته به ده ستیش هیژش بو به رانه ره کی بیات و، ته نها به زمان
واز نه هیئت، گوئ رادی ره بوئ له کاتی که قسه له سه ره قسه کانی
(الغرابیه) ده کات - که ده سته یه کن له زیاده رۆکارانی شیعه - ده لیت:
ئهم قسانه ((کوفرکی سارده، ته نها گه رمی شمشیره کان ده توانیت
گه رمی بکاته وه، پنیو سته گفتوگو که گه رم بیت ئه گه رنا کاری گه ری
له سه ری نابیت))^۲، چاوی خوینه ریش له سه رنجانی کتیبی (احکام
القران) و (العواصم) دا به هله دا ناچیت و ئهم ته بعه ی تییاندا به دی
ئه کات، له وانه یه هه ندیک که س ئهم جو ره مامه له یه
له به ره نگار بوونه وه ی بیده چه کاندای به خراپ نه زانن، به لام ئهو
شوینه واره خراپه یان له یاد نیه که له سه ره ده روونی خوئ به جیی
ده هیئت له وه ی به باشی شیکاره که ی بکات و، دادپه وه ره بیت
له هو کمدانیدا.

لیره دا پنیو سته ده کات جه خت له وه بکهینه وه که باسکردنی ئهم
خراپییه مه نهه جیانه که له نویسه کانی ئیین عه ره بیدا به دی ده کریت
ئامانج لی شوینکه وتنی نه نگیه کانی نیه، به لکو هو شدار ی دانه
له جیکه وته ی ئهو خراپیانه کاتی باسی له ناکوکییه سیاسیه کانی
نیوان هاوه لان بکریت و، ئه وه ی ئیین عه ره بی بو لاوانی موسلمان

^۱ - تفسیر القرطبی ۳۶۰/۵.

^۲ - العواصم ص ۲۵۹.

و قوتاييانی هاوچه رخی زانستخواز له لادان له مهنه جدا له باسکردنیدا به جی هیشتوو.

ئهم خراپیه مهنه جیانه وایکردوو له نووسینه کانی ئین عهره بی له بابتهی ناکوکییه سیاسیه کانی نیوان هاو لاند دوور بیت له مهنه جی هاوسهنگی و میانگیری که شیخی ئیسلام ئین تهیمیه بانگه شهی بۆ کردوو، هه ربۆیه کاردانه وهی توندی بووه، سنووری دادپهروهی و میانگیری به زاندوو.

ئه وهی له مشتومری باوی ئیستای گۆرپانی ئیسلامی سه بارهت بهم بابته رابمینیت تیدهگات تا چ رادهیهک ئهم خراپیه مهنه جیانه کاریگه رییان هیه تیدا: سه ره پۆی وتوندی، سته مکردن له وانهی پیچه وانهی بۆچوونی ئهمیان هیه، په تکرده وهی فهرموودهی سه حیح و پروداوی سه لمینراو، زۆرله خوکردن و زیاده رهوی له گوازتنه وهی شیکاردا، به ره های په تکرده وهی ئهو به لگانهی که مه بهستی گفتوگوکار نه گه یشتوووه، زیاده رهوی و خۆسه پاندن و، گوزاتنه وهی کۆدهنگی له کاروباراندا که ناکوکی به رچاوی تیدا هتد.

له کاتیکدا ئیمه ههول ددهین ئهم هۆشداریه له سه ره هندی که له ههله زانستی و مهنه جیه کان بدهین که ئین عهره بی تی که وتوو له کتیی (العواصم) داو به شوین ئهو دایکۆله رانی کتیه که، به سه دان هه زار فیرخوازی زانستخوازی دیکه تی که وتوون، مه به ستمان ئه وهیه بۆ خوینه ری به ریزی روون بکهینه وه که چ جیاوازییه کی زۆر هیه له نیوان مهنه جی ئین عهره بی و مهنه جی ئین تهیمیه دا: مهنه جی هاوسهنگی و میانگیری و لیکۆلینه وهی زانستی و، مهنه جی خۆسه پاندن و گشتاندن و لیکۆلینه وه نه کردن، تا هه مووان بزاندن که مهنه جی

ئەھلى سۈننە بىدەنگەردى بەرانى بەھەق و بەناھەق، بەلكو مەنەھجى دادپەرۋەرى و ھاسەنگى و مىانگىرىيە.

ئىمە لەبەھى ھەولەكانى ئىبن عەرەبى -خو پەنامان بدات- كەم ناكەينەو، بگرە دانەنئىن بەفەزلىداو، لەخو گەورە داواكرىن كەئەو ھەولانەھى لى وەر بگرىت و، بەپىي نىەتى خوئى وخۇشەويستى بو ھاوہلان (خو لىيان رازى بىت) دامەزراوى بكات.

بەلام مەبەستى چاك شتىكەو، لىكۆلىنەوھى زانستى شتىكى ترەو، زىادەرەويكرەن لەگەل نىەت باشىدا دەچىتە نىو خەلكىەو ھەرۈەك چۆن لەگەل نىەت خراپىشدا دەچىت، ھىندە بەسە كەئىبن حەجەر دىاردەھى بوونى خەوارىجى پى لىكداوہتەو، ئەو (پەحمەتى خوائ لى بىت) دەللىت: ((زۆربەھى خەلكى عىراق لەو قورئانخوئىنانە بوون كەزىادەرۆيىيان دەكرە لەئىندارىداو، پاشتر خەوارىجىيان لى پەيدا بوو))¹.

¹ - فتح الباري ۲۸۹/۱۳.

چەند تېيىنىيەك لەسەر كىتېبى ((العواصم))

لېرەدا ھەندى تېيىنى لەسەر ئەو كىتېبە دەخەينە پوو، بۇ سى پۆل دابەشيان دەكەين: حوكمەكانى سەر دەقەكان و، حوكمەكانى سەر پووداوەكان و، حوكمەكانى سەر كەسەكان.
يەكەم: حوكمەكانى سەر كەسەكان:

نمونەى يەكەم: ئىبن عەرەبى ئەوھى رەتكردۆتەو كەمەروانى كورپى حەكەم ھەستابىت بەكوشتنى تەلحە لەروژى (جمل)دا لەكاتىكدا كەلەنىو سوپاكەيدا بوو، دەلّيت: ((كى ئەو دەزانىت جگە لەخوا كەئەگادارى پەنھانەكانە، ھىچ سەلمىنراوىك بوى نەگوازوينەتەو)) پاشان لىكۆلەرى كىتېبەكە دەلّيت: ((ئافاتى ئەو رووداوانە گىرەروەكانيانە... ئەم ھەوالەش لەبارەى تەلحەو مەروانەو ھەوالىكى بى خاوەنەو كەس نازانىت كى ھىناوئەتى، بەھوى ئەوھى بەسەلمىنراوى و بەسەنەدىكى زانراوھە لەكەسانى متمانە پىكراوھە نەگوازراواتەو ئەو قازى ئىبن عەرەبى بوى ھەيە لەبارەيەو بلىت: كى ئەو دەزانىت جگە لەخوا كەئەگادارى پەنھانەكانە؟!))^۱.

لەپاستىدا بەسەلمىنراوى ئەم ھەوالە گوزاراوھەتەو راستكراوھەتەو: ئىبن حەجەر دەلّيت: ((ئىبن عساكر لەچەند رىگەيەكەو گىراوئەتيەو كەمەروانى كورپى حەكەم بوو تىرى تى گرتوو (لەتەلحەى گرتوو) و كوشتوئەتى، ئەبو قاسم بەغەوى

¹ - العواصم من القواصم ص ۱۶۰.

به‌سه‌نه‌دیکي صه‌حیح له جارود کورې ئیبن ئه‌بی سبره هیناویه‌تی))^۱.

زه‌هه‌بی ده‌لیت: ((له‌قه‌یسه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لیت مه‌روانی کورې هه‌که‌م مبینی ئه‌و کاته‌ی تیریکی گرتنه‌لحه، به‌ر ئه‌ژنوی که‌وت، خه‌ریکی سپینی بوو هه‌تا مرد))، حاکم و ئیبن سه‌عد به‌سه‌نه‌دیکي صه‌حیح هیناویانه^۲، هیثمی ده‌لیت: ((ته‌به‌رانی گیراویه‌تیه‌وه و گیره‌وه‌کانی متمانه‌پیکراون))^۳.

له‌و فه‌رمووده‌ناسانه‌ی دیکه‌ش که‌باسیان له‌کوژرانی ته‌لحه به‌ده‌ستی مه‌روان کردووه ئیبن عبدالبر، ئه‌مه‌شی بۆ زیاد کردووه: ((زانایانی متمانه‌پیکراو راجیا نین که‌مه‌روان له‌و روژده‌ا ته‌لحه‌ی کوشتووه که‌له‌سوپاکه‌یدا بووه))^۴، له‌وانه‌ش عجلی^۵ و ئیبن حبان^۶ و کلابازی^۷.

نمونه‌ی دووه‌م: ئیبن عه‌ره‌بی فه‌رمووده‌ی (الحوأب)ه‌ی ره‌تکرډۆته‌وه‌و، وتوویه‌تی: (هیچ شتیک له‌وه‌ی باستان نه‌کردووه هه‌رگیز نه‌بووه‌و، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم)یش ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی نه‌وتوووه‌و، ئه‌و قسه‌یه نه‌کراوه))^۸، پاشان شیخ محب الدین قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه‌و وتوویه‌تی: ((ئه‌و قسه‌یه‌ی داویانه‌ته پال پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)و، بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کردووه

۱ - ابن حجر الاصابة ۲/۲۲۲، به‌راوردی بکه‌له‌گه‌ل فتح الباری ۷/۸۲.

۲ - بروهانه: سیر أعلام النبلاء ۱/۳۵-۳۶.

۳ - مجمع الزوائد ۹/۱۵۰، به‌راوردی بکه‌له‌گه‌ل (ابن ابی شیبه) ۷/۵۳۶.

۴ - الاستیعاب ۲/۷۶۲.

۵ - العجلی: معرفة الثقات ۲/۱۵۵.

۶ - بروهانه ئه‌م دوو کتیبه‌ی ابن حبان: مشاهیر علماء الامصار ۱/۷ و الثقات ۲/۲۸۳.

۷ - بروهانه: الکلابازی: رجال صحیح البخاری ۱/۳۷۱.

۸ - العواصم ص ۱۶۲-۱۶۳.

که عائیشه له کاتی گه‌یشتن‌یان به‌و ئاوه باسی کردووه و هیچ شوینیکی نیه له کتێبه باوه‌ر پیکراوه‌کانی فهرمووده‌دا))^۱.

له‌راستیشدا فهرمووده‌که سه‌حیحه‌و، له‌کتێبه باوه‌ر پیکراوه‌کانی فهرمووده‌دا بوونی هه‌یه، له‌وانه مه‌سنه‌دی پێشه‌وا ئه‌حمه‌دو، مسته‌دره‌کی حاکم و، سه‌حیحه ئیبن حه‌بان و حاکم و زه‌هه‌بیش هاو‌رایان بووه‌و، ئیبن حه‌جهر ده‌لێت: ((سه‌نه‌ده‌که‌ی له‌سه‌ر مه‌رج سه‌حیحه)) و، هه‌یسه‌می له‌گێڕانه‌وه‌که‌ی ئه‌حمه‌ددا بو‌ی وتوویه‌تی: ((گێڕه‌وه‌هه‌و‌کانی ئه‌حمه‌د گێره‌وه‌ی سه‌حیحن)) و، له‌گێڕانه‌وه‌ی بزازدا: ((بزاز گێراویه‌تی‌هه‌و‌و گێره‌وه‌هه‌و‌کانی متمانه‌پیکراون))^۲.

نمونه‌ی سه‌ییه‌م: له‌به‌رگریکردنی ئیبن عه‌ره‌بی له‌وه‌لیدی کو‌ری عقبه‌ ده‌لێت: ((به‌لام وه‌لید ئه‌وا هه‌ندیک له‌موفه‌سیرین گێراویانه‌ته‌وه‌ که‌خوا‌ی گه‌وره‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ناوی ناوه‌ فاسق: (إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ...))، به‌پێی قسه‌ی ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌و ئه‌م ئایه‌ته‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌و... جیا رایی تێدایه‌و، وتراوه‌: له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه‌ دابه‌زیووه‌ (واته‌ وه‌لید) و وتراویشه‌: له‌باره‌ی عه‌لی و، وه‌لید له‌چیرۆکیکی تردا))^۳، پاشان شیخ محب الدین به‌دریژی قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه‌و، خو‌ی دوور گرتووه‌ له‌وه‌هه‌والانه‌ی سه‌باره‌ت به‌م بابته‌ هاتووه‌و، ده‌لێت: ((بینیم له‌سه‌ر مجاهد یاخود قتاده یان

^۱ - ب‌روانه: (فیض القدیر شرح الجامع الصغیر) مه‌ناوی (٤٤٧/١، ٤٤٨) فهرمووده‌ی ژماره (٦١٥).

^۲ - ب‌روانه: سیر أعلام النبلاء ١٧٧/٢-١٧٨ و مجمع الزوائد ٢٣٤/٧ و مستدرک الحاكم ١٢٩/٣ و صحیح ابن حبان ١٥/١٢٦ و مسند أبی یعلی ٨/٢٨٢ و مسند الامام أحمد ٥٢/٦ و مسند اسحاق بن راهویه ٣/٨٩١ و فتح الباری ١٣/٥٥ و تعلیق الالبانی فی ختام کتابه ((العواصم)) ص ٢٧٦-٢٧٨.

^۳ - العواصم: ص ١٠٢-١٠٣.

ئىبن ئەبى لەيلى يان يەزىدى كوپى رومان وەستاوہ، ھىچكام لەوانە ناوى گىرہرہوہکانى ئەو ھەوالہيان لەماوہى سەد سال يان زياتر کەلەنيوانيان ئەوا سەر دەمى ڤووداوہ کەدا بووہ باسيان نە کردوہ)، ھىرشى کردۆتە سەر ئەوانەى ((کەدونيانيان ڤر ھەوالى گومانايى کردوہ کە ھىچ بەھايەكى زانستيان نيە)، پاشان باسى ئەوہى کردوہ کە ئەو دوو ھەوالہ دەگەنەوہ بەم کارە لەم ئوم سەلەمەوہيەو گىرہرہوہکانى لاوازن ياخود نەناسراون... ھتدا^۱. واديارە شىخ خەتیب وردبوونەکانى ناپاکيان لەگەل کردوہ لێردا: چونکە ئەم فەرمودەيە ئەحمەدو ئىبن ئەبى حاتم و تەبەرانى و ئىبن مندەو ئىبن مەردويە لەحارسى كوپى بن ئەبى زرار گىراويانەتەوہ، ئەويش ھاوہلەو باوکی جويەريەى دايکی باوہردارنە، ھەر و ھا راستگوترين شاھيد عەيانەو، سەرگەرەى ھۆزى بەنى موسستەلەقە کەوہليدى ناردوہ بۆلايان، ئەمە گىرانەوہکەى ئوم سەلەمە نيەو، لەو ھەوالہ راگىراوانەش نيە کە شىخ خەتیب لەسەريان وەستاوہ، سيوہتیش فەرمودە بەم ريگايە بوويئت وتوويەتى ((سندە جيد))^۲، ھەيسەمى دەليئت: ((ئەحمەدو تەبەرانى گىراويانەتەوہو، گىرہرہوہکانى ئەحمەد متمانە پیکراون))^۳، بەلام قسەکەى ئىبن عەرەبى: ((لەبارەى عەلى وتراوہ))، ئەوہى من بزنام کەس پيش ئەو ئەوہى وتبيئت، يان دواى

^۱ - العواصم: هامش ص ۱۰۲-۱۰۳.

^۲ - بڕوانە سيوہيتى: الدار المنشور فى التفسير بالمأثور ۹۱/۶و، شوکانى: فتح القدير ۸۰/۵و، ابن القيم: بدائع التفسير ۱۷/۴و، ابن ابى حاتم: تفسير القران العظيم ۳۳۰۳۰/۱۰.

^۳ - مجمع الزوائد ۱۰۹/۷و بڕوانە پيشەوا ئەحمەد ۲۷۹/۴ و معجم الطبرانى الكبير ۲۷۴/۳.

ئەو وتبىتى، بەتايىبەت كەموفەسىرەكان ھاتنە خوارەوھى ئەم ئايەتەيان بەسەر وەلیددا جىيەجى كىردوۋە، تەنانت نەسەفى كۆدەنگىانى لەسەر ئەو گوازتۆتەو^۱. بىنەرەتى قسەكەى ئىبن عەرەبى ئەوھىيە كەھەندىك لەئەھلى عىلم باسى ئەوھىيان كىردوۋە كەئەم ئايەتە: (أَقَمْنِ كَانْ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانْ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ) سەبارەت بەوھلىدى كۆرى عقبەو عەلى كۆرى ئەبو تالب^۲ ھاتۆتە خوارەوھ، بەلام باوھەردارى لەفاسق جىا كىردۆتەوھ، كارەكەش لای ئەوان شاراوھ نەبووھ، لەبەر ئەوھىيە شاموخى پاش ھىنانى ئەم گىرەنەھىوھ وتوویەتى: ((باوھەردارەكە عەلى كۆرى ئەبو تالبەو، فاسقەكەش وھلىدى كۆرى عقبەھىيە^۳، ھىوادارم پەرۆشى ئىبن عەرەبى بۆ بىبەرىكىردنى وھلىد پالئەر نەبووبىت بۆ وتنى ئەوھى كەئەو مانايە بگەھەنیت ئەمىرى باوھەرداران عەلى (خو لىتى پازى بىت) فاسقە.

نمونەى چوارەم: لەھەولیاندا بۆ پالېستى بۆچوونى ئىبن عەرەبى دەربارەى چىرۆكى وھلىد شىخ محب الدىن بەلگەى بەفەرموودەھىكى بەھىھەقى ھىئاوھتەوھ كەئەو مانايە دەبەخشىت كە وھلىد لەرۆژى فەتھدا منال بووھ، بۆيە ناگونجىت نىردرايىت بۆلای بەنى موستەلەق^۴، بەلام ئەوھى لەياد چوۋە كەلەسەنەدەكەيدا

^۱ - النسفي: مدارك التنزيل ۱۶۷۷/۳.

^۲ - بروانە: تفسير القرطبي ۱۰۵/۱۴-۱۰۶ او فضائل الصحابة لعبدالله بن الامام أحمد وتأريخ بغداد ۳۲۱/۱۳.

^۳ - أحاديث الشاموخي ص ۴۵.

^۴ - البيهقي: السنن الكبرى ۵۵/۹.

نه ناسراو هه‌یه، مزی ده‌لێت: ((فه‌رمووده‌که مونکه‌ری شیواوه ر‌است نه))^۱.

ئێبن حه‌جه‌رو ئێبن عبدا‌لب‌رو جگه له‌وان جه‌ختیان له‌وه کرد‌وته وه که‌وه‌لید له‌پ‌و‌ژی فه‌ت‌ح‌دا پیاو بو‌وه^۲، له‌پ‌و‌دا وه‌کانی ژیا‌نیدا شتی واهات‌وه که‌ئ‌و مانایا‌یه ده‌گه‌یه‌نی‌ت: ته‌نها ئ‌وه به‌سه که‌هه‌ندی‌ک له‌ها‌وه‌لان له‌مه‌سنه‌ده‌کانیا‌نا گ‌ی‌را‌ویانه‌ته‌وه ((ژنه‌که‌ی وه‌لید هاته خزمه‌ت پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، وتی ئ‌هی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا وه‌لیدی ل‌یی ده‌دات -نه‌س‌ری کو‌ری عه‌لی له‌فه‌رمووده‌که‌یدا ده‌ل‌یت: سکا‌لای له‌ده‌ستی ده‌کرد- پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمو‌وی: پ‌یی ب‌ل‌ی په‌نا‌ی داوم (اجار‌فی)، ما‌وه‌یه‌کی ز‌وری پ‌ینه‌چ‌وو گه‌پ‌ایه‌وه‌و، وتی ل‌یدان‌می زیات‌ر کرد‌وه‌و، چ‌م‌کی‌کی ک‌راسه‌که‌ی گ‌رت گ‌رت و‌پ‌یی داو فه‌رمو‌وی: پ‌یی ب‌ل‌ی که‌پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) په‌نا‌ی داوم، ز‌وری پ‌ینه‌چ‌وو گه‌پ‌ایه‌وه‌و وتی: ل‌یدان‌می زیات‌ر کرد‌وه‌و چاک نه‌بو‌وه، پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ده‌ستی به‌رز کرد‌وه‌و فه‌رمو‌وی: خوا‌یه س‌زای وه‌لید ب‌ده دو‌وجار تا‌وانی به‌ران‌به‌ر کرد‌م))^۳.

ن‌مونه‌ی پ‌ی‌نجه‌م: شیخ مح‌ب الدین خه‌تیب ده‌ل‌یت: ((پ‌یشه‌وا ترم‌زی له‌ئ‌ه‌بو ئ‌ید‌ریس خو‌لانی که‌له‌گه‌وره زانایانی تاب‌عینه‌و زان‌ات‌رین که‌سی شام بو‌وه پ‌اش ئ‌ه‌بو ده‌رداء گ‌ی‌را‌ویه‌تی‌ه‌وه که عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب کاتی عومه‌یری کو‌ری سه‌عدی ئ‌ه‌ن‌صاری

^۱ - المزی: ته‌ذیب الکلام ۵۶/۳۱.

^۲ - الاصابه ۶/۶۱۶.

^۳ - الهیثمی: مجمع الزوائد ۴/۳۳۲ و ت‌ویه‌تی عبدا‌لله کو‌ری احم‌د و بزاز و ئ‌ه‌بو ی‌علی گ‌ی‌را‌ویانه‌ته‌وه‌و گ‌ی‌ره‌ره‌وه‌کانیا‌ن متمانه‌پ‌یک‌را‌ون و، مقد‌سی: الاحادیث المختارة ۲/۳۳۲، ل‌یک‌وله‌ره‌که‌ی و ت‌ویه‌تی: اسناد‌ه حسن.

ئەوسى لادا لەوالىيىتى حمص و معاويهى خسته جيگاي، عومەير
 وتى: تەنھا بەچاکە باسى معاويه بکەن، چونکە گويم لەپيغەمبەرى
 خوا بوو (صلى الله عليه وسلم) دەيفەرموو: ((اللهم اهد به)) واتە:
 ((خوايه بەهۆيه وه هيدايتە بدە)). دەگيڤنەوه که ئەو کەسەى ئەم
 شاھيڊيەى بينيوە بۆ معاويه ئەميرى باوەرداران عومەر بوو..))
 بەلام شىخ خەتيب دوو شتى لەياد چوووە کە تووژينه وهى زانستى
 وادەخوازيت فەرامۆش نەکړين: يەکەمیان باسى قسەى ترمزى
 لەسەر فەرموودەکە نەکردوو، لەسوننەنى ترمزیدا راستەوخو
 پاش گيڤانە وهى فەرموودەکە هاتوو: ((ئەبو عيسا وتوويه تى ئەم
 فەرموودەيه غەريبە، دەلالت: عەمرى کوڤى واقد لاوازکاره))^۱،
 دووهميشيان ئەوهيه کە گيڤانە وهى چيڤۆکە کە لەعومەر وه پاست
 نيە هەربۆيه هۆشدارى دان لەوبارەيه وه باش بوو بۆ کەسيک
 کە بەليني بەخوينەرانى داو لەدرۆکانى ميژوونوسان وههوال
 گيڤە وهکان پزگاريان بکات، زەهەبى لەعومەر وه ئەم
 فەرموودەيهى هيناو وه پاشان وتوويه تى: ((ئەمە پچراوه))^۲.

دووهم: حوکمدان لەسەر ڤووداوهکان:

نمونهى يەکەم: شىخ محب الدين خەتیبى ليکۆلەرى کتیبەکە
 (رحمەتى خواى لى بىت) دەلالت: ((ئەو بەيعەت پيدانەى عەلى
 ((واتە پاش شەش مانگ لە دەستپيکى جيڤشيني ئەبوبەکر وه)) ئەو
 دووهم بەيعەت پيدانى بوو پاش بەيعەت پيدانى يەکەم لەسەقيفەى
 بەنى ساعيدە))^۳، ئەمەش کارىکە پيچەوانەى دەربراوى ئەو

^۱ - سنن الترمذى ۶۸۷/۵.

^۲ - سير أعلام النبلاء ۱۲۶/۳.

^۳ - العواصم ص ۵۵ الهامش ۱۵.

فهرمووده یه که له هه ردوو سه ححه که دا له عائیشه وه
 گێڤرداوه ته وه، پیشتر ئاماژه مان به و فهرمووده یه دا، لێره دا ته واوی
 ده که که ی ده هینینه وه: ((له عائیشه وه ده گێڤنه وه که فاتیمه (سه لامی
 خوای لی بیت) کچی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناردی بۆلای
 ئه بوبه کر داوای میراتی خوای له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) له وه ی که خوای گه وره له مه دینه و فدک و ئه و پینچ یه که ی
 خه یبه ر ده کرد، ئه بوبه کر وتی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) فهرموویه تی: ((میراتی به جی ناهیلین ئه وه ی به جیمان
 هیشتوو سه ده قه یه، خانه واده ی محه مه دیش (صلی الله علیه
 وسلم) له وه ده خون))، منیش سویند به خوا له سه ده قه ی پیغه مبه ری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) له و حاله ته ی که هه بووه ناگۆرم
 که له سه رده می پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ری
 بووه و، به وه کار ده که م که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
 کاری پیکردوو، ئه بوبه کر رازی نه بوو هیچ به فاتیمه بدات، فاتیمه
 له سه ر ئه وه له ئه بوبه کر زویر بوو، به جینی هیشت و قسه ی له گه ل
 نه کرد تا وه فاتی کردو، فاتیمه شه ش مانگ پاش پیغه مبه ر (صلی
 الله علیه وسلم) ژیا، کاتی وه فاتی کرد عه لی هاوسه ری به شه و
 ناشتی و، مۆله تی له به ئه بوبه کر وهر نه گرت و، خوای نوێژی له سه ر
 کردو، عه لی به هوای فاتیمه وه له ناو خه لکیدا ریزی زۆر بوو، کاتی
 وه فاتی کرد عه لی هیشتا به یعه تی نه داوه ریزی لای خه لک روو
 له که می بوو، ویستی ناشته وایی له گه ل ئه بوبه کر دا بکات و به یعه تی
 پی بدات و، که له و چه ند مانگه دا به یعه تی پینه دا بوو، ناردی بۆلای
 ئه بوبه کر: وهره بۆ لامان، با که ست له گه ل نه یه ت، پیی خوش
 نه بوو عومه ر له گه لی بجیت، عومه ر وتی: نه خیر به خوا نابیت
 به ته نها بجیت بۆلایان، ئه بوبه کر وتی: گومان ده به یه ت چیم به رانه ر

بکهن، سویند به‌خوا ده‌چم بۆلایان، ئه‌بویه‌کر چوو له‌ایان، عه‌لی
 شاهیدی ده‌دات و ده‌لێت: ئیمه‌ ئاگاداری فه‌زلی توو ئه‌وه‌ین خوا پێی
 به‌خشیویت و ئیره‌یت پێ نابهن، خێریک ناگیرینه‌وه‌ که‌خوا بۆتووی
 نارده‌بێت، به‌لام له‌وکاره‌دا راویژت پێ نه‌کردین، ئیمه‌ وامان ده‌بینی
 به‌هۆی نزیکیمانیه‌وه‌ له‌په‌یغه‌مبه‌ر خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌وه‌دا
 قسه‌یه‌که‌مان ده‌بوو، چاوی ئه‌بویه‌کر فرمیسکی لی هات، کاتی
 ئه‌بویه‌کر قسه‌ی کرد وتی: سویند به‌خوا نزیکایه‌تی په‌یغه‌مبه‌ری خوا
 (صلی الله علیه وسلم) لام خۆشه‌ویستته‌ر له‌به‌جیه‌تانی خزمایه‌تیم،
 به‌لام ئه‌وه‌ی روویدا له‌نیوانماندا له‌سه‌ر ئه‌و مال و سامانه‌ ئه‌وا
 ته‌نها بۆ چاکه‌ به‌لایدا چووم و هه‌یچ کاریکم واز لینه‌هێناوه‌
 که‌به‌ینیبتیم په‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌نجامی دابێت
 منیش ئه‌نجام داوه‌، عه‌لی به‌ئه‌بویه‌کری وت: واده‌مان نیوه‌رۆ بێت
 بۆ به‌یعه‌تدان، کاتی ئه‌بویه‌کر نوێژی نیوه‌رۆی کرد چوو له‌سه‌ر
 مینه‌رو (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله)ی
 کردو باسی پایه‌ی عه‌لی و دواکه‌وتنی له‌به‌یعه‌تدان کردو، به‌وه‌ی
 که‌بۆی باسکردبوو پاساوی دواکه‌وتنه‌که‌ی بۆ هه‌تایه‌وه‌، پاشان
 داوای لیخۆشبوونی کردو عه‌لی قسه‌ی کرد، مافی ئه‌بویه‌کری به‌رز
 راگرت، باسی ئه‌وه‌ی کرد ئه‌وه‌ی وایکرد ئه‌و کاره‌ بکات
 خۆبه‌گه‌وره‌ زانین نه‌بووه‌ به‌سه‌ر ئه‌بویه‌کر، یان نکۆلی کردن له‌و
 فه‌زله‌ی خوا پێی داوه‌، به‌لام ئیمه‌ وامان ده‌بینی که‌له‌و کاره‌دا
 راویژمان پێ ده‌کریت، ئه‌وه‌ به‌سه‌رماندا زال بوو، شتیکه‌مان له‌دڵدا
 بۆ دروست بوو، موسلمانان به‌وه‌ دلخۆش بوون وتیان: راسته‌

وت، موسلمان عهلى له دلياندا نزيكتر بوو كاتى كاره كهى به چاكه
گيږايه وه))^۱.

ئوهى سهيره شيخ خه تيب به شيك له م فهرمووده يه
له صه حى بوخارى هيناوه تاگه يشتوته ئوهى وتى: ((ئيدى
ناشته وايى له گهل ئه بوبه كر كردو به يعه تى پيدا)) پاشان وه ستاووه،
ئهم رسته يه دواترى باس نه كردووه: ((ئو چهند مانگه به يعه تى
نه دابوو)). چونكه له گهل بوچوونه پيشوه خته كهيدا سه باره تى
به پرووداوه كان يه ك ناگريته وه، به راستيش ئهمه كاريكى نامويه،
به تاييه ت كه ئيبن عه رهبى و محب الدين خه تيب به دريژايى
لاپه ره كانى كتيبه كه خويان ده پاريزن له وه وه والانه ي كه جگه
له متمان ه پيكر اوان ده يگيږ نه وه، سوورن له سهر پشت به ستن ته نها
به فهرمووده ناسان، تا گه يشتوته ئوهى ئيبن عه رهبى هه موو
موفه سيرو ميژوونووسانى به دروزن تومه تبار كردووه، ئوهى
زياتر جيى سه رسورمانه ئوهيه كه شيخ محب الدين له ليكولينه وه
له كتيبي (فتح الباري)يدا له گهل خوالينخوشبوون زاناي گه و ره
محهمه د فوئاد عبدالباقي به شدارى كردووه، هه ربويه له وه كه سانه
نيه كه يئئاگا بيت له فهرمووده كانى بوخارى له م بابه ته دا، پاشان
قسه ي شيخ مه حمود محهمه د ئستانبولى ديت كه له گهل مهنه جى
ئيبن عه رهبى و محب الدين له خوسه پاندين يه كده گرپته وه،
گيږانه وهى هه ردوو صه حيه كه شى وه لا ناوه، ده ليت:
((گيږانه وه كان له پروونكر دنه وهى هه لويستى عه لى كورى ئه بو تالب
سه باره ت به خه لافه تى ئه بوبه كرى صديق جياوازن و، پاشان
ده سيسه كان روځيان هه بوو، هه لبه ستر اوو دروځيان له باره يه وه هينا

¹ - صحيح البخاري ١٥٤٩/٤ ومسلم ١٣٨٠/٣ وابن حبان ١٥٣/١١.

به مه به سستی له فکردنی متمانه به ئیسلام به شیوهیهکی گشتی و، به هاوه لانی به شیوهیهکی تایبه تی و، درخستنیان به رووکاری خراپه کارو له ناو بهر له سه ر پۆست و پایه و سامان با ئه وه به هو ی سه ریچی شه ریعه تیشه وه بیّت، ئیمهش لیّره دا راسترینی گێرانه وه کان سه بارهت به هه لۆیسته به رزه که ی عه لی ده هینین، پاشان ئاوړ له هه ندی گێرانه وه ی تر ده دینه وه که باسی ئه وه ده کات تا وه فاتی فاتی مه ی کچی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاماده نه بووه به یعهت بدات و، درۆ هه لبه سترانی ئه وه روون ده که ی نه وه))^۱.

پنۆیسته خوینهر چاوه روانی دروازه ی زانستی به هیز له شیخ ئیستانبولی بکات و، به په رۆشه وه له خویندنه وه ی به رده وام ده بیّت، به تایبهت کاتی بۆچوونی خوی له چوارچیوه ی به رگری له ریزی هاوه لانی پا به رزو پیگه یان ده خاته روو، به لام گو مانه که ی تووشی بیئومیدی ده بیّت کاتی ئه م برگه یه ی دواتری ئه م قسانه ی ده خوینیته وه، که ده لیت: ((زانای پایه به رز محمه د عزه دروزه له کتیه که یدا ((الجنس العربی)) وتویه تی...!!)) پاشان چیرۆکی هیناوه که مامۆستا دروزه له (تاریخ الطبری) وه ریگرتووه، ده لیت که عه لی ((هه والی بۆ هات له باره ی دانیشتنی ئه بوبه کر بۆ به یعهت وه رگرتن، به کراسیکه وه هاته دره وه که قوچچه ی پیوه نه بوو، له په له په لیدا که پیی خو ش نه بوو له به یعهت دان دوا بکه ویت))^۲، شیخ ئیستانبولی له سه ر ئه وه ده لیت: ((گێرانه وه ی تری تیکه ل و درۆ هه یه که عه لی و به نی هاشم ره تیان کردۆته وه به یعهت به ئه بوبه کر

^۱ - العواصم ص ۵۵ هامش ۱۶.

^۲ - العواصم ص ۵۶ هامش ۱۶.

بدەن، بە ھۆی بېتەھايانەو، لەبەر ئەو گێرپانەو زۆرانەو
 كە دەيسەلمىنىت عەلى بەپەلە بەيەتە بەئەبوبەكر داوە ئاورمان لەو
 لاپەرانە نەداو))^۱، بەسەرنجدان لەبنەرەتە چىرۆكەكە لە(تارىخ
 الطبرى)دا دەبينىن كە لەسەنەدەكەيدا سەيف كورى عومەر
 ھەوالگيرەو ھى بەناوبانگ ھەيە كەكتىبەكانى (جرح وتعدیل پر بوو
 لەھۆشداريدان لەبارەيەو ھۆدوورگرتن لەدروكانى، ئەمەش
 ھەندىك لەو ھەيە كەزانايان لەبارەيەو وتوويانە: زەھەبى وتوويەتە:
 ((بەھاودەنگى وازلەھينراو))^۲، ئىبن حبان دەلەيت: ((فەرموودە
 موضوعەكان سەبارەت بەسەلمادن دەگيرپتەو))^۳، ئىبن عەجمى
 دەلەيت: ((سەيف فەرموودەى دادەناو تۆمەتبار بوو بەزەندىق
 بوون))^۴، نسائى و دار قوتنى وتوويانە: ((لاوازە))^۵، ئىبن ئەبى حاتم
 دەلەيت: ((فەرموودەكانى وازلەھينراو قسەى ئەو ھەك قسەى
 واقدى وايە))^۶، ئەبو نەعیم ئەصفەھانى دەلەيت: ((لەئايەكەيدا
 تۆمەتبارە، بەزەندىق زانراو، فەرموودەى راست نە، ھىچە))^۷.

جا ئایا چىرۆكەك سەيفى كورى عومەر لەگيرپانەو ھەكەيدا بېت -
 شىخى ئىستانبولى لە -تارىخ الطبرى- بەناراستەوخۆ ھىنايەتتى -بۆ
 ئەو دەست دەدات بكریتە نەياری فەرموودەى بوخارى و مسلم؟
 يان ئایا كتیبى ((الجنس العربى)) بۆ ئەو دەگونجیت بېتە

1 - الذهبي: المغني فى الضعفاء ۲۹۲/۱.

2 - ابن حبان: كتاب المجروحين ۳۴۵/۱.

3 - العقلي: الضعفاء ۱۷۵/۲.

4 - ابن العجمي: الكشف الحثيث ۱۳۱/۱.

5 - ابن الجوزي: كتب الضعفاء والمتروكين ۳۵/۲.

6 - ابن أبي حاتم: الجرح والتعديل ۲۷۸/۴.

7 - أبو نعيم الاصفهاني: كتاب الضعفاء ۹۱/۱.

رکابه‌ریکی زانستی هه‌ردوو کتییی سه‌حیحه‌که؟ کوا ئه‌و به‌لینه‌ی شیخ که‌وتی ((راستترین گێڕانه‌وه‌کان سه‌باره‌ت به‌هه‌لۆیستی عه‌لی)) ده‌هینیت؟ کوا ((گێڕانه‌وه‌ زۆره‌کان که‌په‌له‌کردنی عه‌لی له‌به‌یعه‌تپێدانی ئه‌بویه‌که‌دا ده‌سه‌لمینیت))؟! ئایا گێڕانه‌وه‌ سه‌حیحه‌کان له‌نیو ئه‌و گێڕانه‌وه‌دان ((تیکه‌ل و درۆیانه‌دایه‌ له‌ره‌تکردنه‌وه‌ی عه‌لی و به‌نی هاشم بۆ به‌یعه‌تی ئه‌بویه‌که‌ر))؟

له‌پاستیدا شیخ محب الدین و شیخ ئستانبولی له‌توانایاندا بوو شاهیدی بۆ بۆچوونه‌که‌یان به‌هیننه‌وه‌ -به‌و زۆرلیکدرنه‌وه‌یه‌وه‌ که‌تییدا بێ- به‌وه‌ی ئیبن حه‌جهر باسی کردووه‌و، و‌توویه‌تی: ((ئین حه‌بان و جگه‌له‌و ئه‌و فه‌رموده‌ی ئه‌بو سه‌عیدی خدریان راست کردۆته‌وه‌ که‌عه‌لی له‌یه‌که‌مجاردا به‌یعه‌تی داوه‌ به‌ئه‌بویه‌که‌ر))^۱، واته‌به‌یعه‌ته‌ گشتیه‌که‌ که‌له‌مزگه‌وتدا بوو روژی پاش به‌یعه‌تی سه‌قیفه‌، ئه‌م گێڕانه‌وه‌یه‌ به‌هیزتره‌ له‌گێڕانه‌وه‌کانی ته‌به‌ری، با گه‌ردو تۆزی دووشتیشی له‌سه‌ر بیت:

۱- ئین حه‌بان له‌پاستکردنه‌وه‌کانیدا ئاسانکاری کردووه‌، هه‌تا زۆریک له‌زانایانی فه‌رمووده‌و هاوچه‌رخه‌کان نا‌را‌زین له‌پاستکردنه‌وه‌کانی، له‌وانه‌ش له‌پیشینه‌کاندا: زه‌هه‌بی و ئین حه‌جهر و سه‌خاوی و سه‌نعانی، له‌هاوچه‌رخه‌کانیش عبدالفتاح ابو غده‌و شعیب ئه‌رنائۆت و حسین سلیم ئه‌سه‌د^۲ و هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ئین حه‌بان مه‌نه‌ه‌جیکی هه‌یه‌ له‌پاستکردنه‌وه‌دا که‌جیا‌یه‌ له‌مه‌نه‌ه‌جی فه‌رمووده‌ناسانی دیکه‌، ئه‌و متمانه‌ ده‌داته‌ گێره‌وه‌و نه‌ناسراوه‌کان و، ئه‌م ئاسانکاریه‌ زیاده‌پۆیه‌ پێچه‌وانه‌یه‌ له‌گه‌ل

^۱ - فتح الباری ۴۹۵/۷.

^۲ - بروه‌نه: محمد عبدالله أبو صعیلیک: ((الامام الحاف؟ أبو حاتم محمد بن حبان البستی)) ص ۱۶۳-۱۶۶.

هه موو فەرمووده ناسان، ئەمەش کاریگەری خراپی هه بووه له سه‌ر (صحیح ابن حبان) چونکه له ((دابەشکاریه‌کانیدا قسه‌و لیكدانه‌وه‌ی دوورو فەرمووده‌ی منکه‌ری سه‌یری تێدایه‌)) به‌پێی قسه‌ی زه‌هه‌بی^۱، سه‌بارەت به‌واز هینانی ئیبن حه‌جەر - که‌ر هه‌خه‌گری به‌راوردکاره‌ - له‌سه‌ر ئیبن حه‌بان له‌مه‌دا ئاماژه‌یه‌کی پێویست هه‌یه سه‌بارەت به‌لاوازی ئەم هه‌واله‌.

۲- ئەو گێڕانه‌وه‌یه‌ی پێشه‌وه‌ که‌له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌ - به‌هه‌مانشیوه‌ ئیبن حه‌بانیش گێڕاوه‌یه‌تیه‌وه‌! - له‌راشکاوی و‌روونیدا گه‌شتوته‌ را‌ده‌یه‌ک که‌نه‌توانرێت وه‌لا بنرێت، چونکه چونکه ده‌توانین له‌م ده‌ربهرینه‌ تێگه‌ین، وه‌ک: ((عه‌لی له‌ناوخه‌لکی ریزی که‌می ده‌کرد، بۆیه‌ روشت ئاشته‌وا‌یی له‌گه‌ل ئەبویه‌کر کردو به‌یعه‌تی پێدا))، ئە‌گەر پێشتر عه‌لی به‌یعه‌تی پێداییت؟ باشه‌ی ئە‌ی واتای ئە‌م قسه‌ی عائیشه‌ چیه‌: ((-ئە‌بویه‌کر- باسی کیشه‌ی عه‌لی و دواکه‌وتنی له‌به‌یعه‌ت پێدان ده‌کات))، ئە‌ی مانای ئە‌م قسه‌یه‌ی عائیشه‌: ((له‌و چه‌ند مانگه‌دا به‌یعه‌تی نه‌دابوو)) ئە‌گەر عه‌لی پێشتر به‌یعه‌تی داییت به‌ئە‌بویه‌کر؟

ئە‌م هه‌موو پینه‌وپه‌رۆیه‌ هۆکاره‌که‌ی زیاده‌ر‌وه‌ی قسه‌ی خۆسه‌پاندن و، هه‌نگاو هه‌ل‌گرتنه‌ له‌ریگه‌ی هه‌له‌وه‌، وه‌ک ئە‌وه‌ی گو‌تر‌اوه‌ دواکه‌وتنی عه‌لی له‌به‌یعه‌ت‌پێدانی ئە‌بویه‌کر مه‌به‌ست لێ‌ی ((لاوا‌زکردنی متمان‌یه‌ به‌ئیس‌لام به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی و، به‌هاوه‌لان به‌شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی و، ده‌رخستنیان به‌شی‌وه‌ی به‌کر‌ی‌گیر‌او هه‌له‌په‌کار بۆ پۆست و پا‌ره‌ با‌ئه‌وه‌ به‌سه‌ر‌پێ‌چ‌یک‌ردنی شه‌ریعه‌تیش بێت))!! به‌گو‌ی‌ره‌ی قسه‌ی شی‌خی ئیستانبولی، کاره‌که‌ش به‌و‌جۆ‌ره‌

¹ - الذهبي: سير أعلام النبلاء ۹۷/۱۶.

نیه که شیخ لئی تیگه یشتوووه، بهو شیوهیهش نیه که ئه و پیشه و پا به رزانه تیی گه یشتوون و هه موو ته مه نیان ته رخا ن کردوو به بۆ به رگری له هاوه لانی پایه به رن، وهک ئیبن ته میمه و زه هه بی و قور تبی، پیشتر لیکدانه وهی ئیبن ته میمه مان سه بهاره ت به به یعه تپیدانی ئه بوبه کر هینایه وه که عه لی ((ده یویست خوی ببیته فه رمان په و))^۱، لیکدانه وهی بۆ دواکه وتنی سه عدی کوری عوباده له به یعه تپیدان به ئه بوبه کر به وهی که سه عد: ((ئهو ریزه ی لیتر ابو که له لایه ن ئه نصاره وه ئهو ببیته ئه میر، ئه وهش رووینه دا، ئه وه له ناخیا مایه وه، هه رکه سیش شتیک له بهر ئاره زووی واز لئ به ینیت ئه واز هینانه که ی هیچ کاریگه ری نابیت))^۲، ئایا مه به ستی ئیبن ته میمه لی رده دا ((نه هیشتنی متمانه بووه به ئیسلام به شیوه یه کی گشتی و، به هاوه لان به شیوه یه کی تایبه تی)) یا خود لای ئه و پا به ندبوون به حقه وه له پیشتره له شوینکه وته یی؟

له راستیدا هیچ شتیک گوزارشت له مه زنی هاوه لان (خوا لیان رازی بیت) ئه بوبه کرو عه لیش به تایبه ت- ناکات وهک گیرانه وه که ی له دوو سه حیه که دا ها تووه، به لگه یه له سه ر ئاماده یی عه لی بۆ پیدچوو به حقه که داو چوونه نیو کومه لی موسلمانان، له مه دا قوربانی به ویسته که سییه که ی و ئاره زووی دونیایی خوی ده دات، هه روه ها له چوونی ئه بوبه کر بۆ مالی عه لی لیورده بی ئه و وهک خه لیفه ی موسلمانان ده رده که ویت هه رچه نده لی ردا عه لی هه له یه- ئه مه ش بۆ ریزگرته له مالی پیغه مبه رو، یه کخستنی دلی موسلمانان و، یه کخستی قسه یان، ئه و قسه یه ی

1 - منهاج السنة ۴۵۰/۷.

2 - منهاج السنة ۳۳۵/۸.

لهفاتیمه دهگرت ږیژیښیان لهم دهگرت، کاتى فاتیمه مردو ئهم
 بهردهوام بوو لهسهر نهچوون بولای ئه‌بویه‌کر خه‌لکه‌که ئه‌وه‌یان
 لهسهر ریږگرتن قه‌تیس کرده‌وه، به‌هوى هه‌بوونی ویستی بو
 ئه‌نجامدانى ئه‌وه‌ی خه‌لکى کردوویانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ عایشه
 له‌کوټایى فهرموده‌که‌دا ده‌لټ کاتى هات وبه‌یه‌تیدا ((کاتى
 به‌چاکى به‌کاره‌که‌دا چووه‌وه‌ خه‌لکى لیى نزیك بوون))، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی که‌پاساو بده‌نه‌ دواکه‌وتنه‌که‌ی ئه‌و کاته‌ی که‌فاتیمه‌ له‌ژياندا
 بووه‌ به‌هوى سه‌رقالییه‌وه‌ به‌فاتیمه‌و نه‌خوشکه‌وتنیه‌وه‌و، دلنه‌وایی
 دانیه‌وه‌ له‌و خه‌مه‌ی به‌هوى وه‌فاتى باوکیه‌وه‌ که‌ئهى تیدایه‌،
 هه‌روه‌ها به‌هوى ئه‌و وه‌لامه‌ی ئه‌بویه‌کره‌وه‌ بو فاتیمه‌ کاتى
 پرسىارى میراتى لی‌کرد عه‌لى وای بینى که‌هاورپای بیت
 له‌دابرانه‌که‌دا))¹.

له‌به‌ر دوو هۆکار عه‌لى (خوا لى رازى بیت) به‌هه‌لوسته‌که‌ی
 سه‌باره‌ت به‌به‌یعتپیدانى ئه‌بویه‌کر چووه‌وه‌: یه‌که‌میان ئه‌و ته‌قواو
 چاکه‌یه‌ی له‌دلیدا بوو وای لی‌کردبوو که‌بیری لى بکاته‌وه‌و
 به‌حه‌قه‌که‌دا بچیته‌وه‌، دووه‌میشیان ئه‌و به‌ره‌نگاریه‌ی له‌کومه‌لى
 موسلمانانه‌وه‌ به‌رانبه‌رى ږوویدا، به‌مجوره‌ ده‌سه‌لاتى کومه‌ل
 که‌متر نه‌بوو له‌ده‌سه‌لاتى ته‌قوا له‌خه‌لافه‌تى راشیدیندا، کومه‌لگا
 ئیسلامیه‌کانى دواتر ئه‌مه‌یان له‌نیودا نه‌ما ږویه‌ له‌ناوچوون.

عه‌لى دواتر ستایشى هه‌ردوو خه‌لیفه‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌رى
 به‌جوانترین شیوه‌ ده‌کرد، ئه‌وه‌ی له‌مباریه‌وه‌ گیراویانه‌ته‌وه‌:
 ((له‌عبدالبره‌وه‌ وتویه‌تى: عه‌لى کورى ئه‌بوتالب هه‌ستایه‌وه‌و چووه‌
 سه‌ر مینه‌رو، باسى پټغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ى کردو، وتی:

¹ - فتح الباری ۷/ ۴۹۴.

پيڻغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) گياني سپاردو ئه بوبه كر بوويه خهليفه، ئه ميش له سهر ريگاي ئه و جولايه وه و كارى كرد هه تا گياني سپارد، پاشتر عومهر بوويه خهليفه، ئه ميش له سهر ريگاي ئه وان پوشت و كارى كرد هه تا وه فاتي كرد له سهر ئه و رييه بو))^۱، ههروهها ((ئهبوبه كر په ناي به خوا دهگرت له هه ر نارهحه تيهك كه ئه بو حه سه نى له گه ل نه بو ايه))^۲ مه به ستي عه ليه، ئه م گوزار شتانه به سه بو ئه وهى كه گياني خو شه وي ستي له نيوياندا بلاو بووه و، ناكو كى سياسى نيويان تهنه ها هه وري هاوين بووه. ئه وه تا عه لى به بو نخشو ترين ده ربهرين مالئاوايى له عومهر بهرو دوا مه نزلئ دهكات: ((له ئيبن عه با سه وه ده لئيت: عومهر خرايه سهر پيخه فه كهى، خه لكه كه ده وره يان دابوو ده پارانه وه نو ئيژيان ده كرد بهر له وهى كه به رز بكريته وه، منيش له نيوياندا بووم، تهنه ها پياويك ئاگايى (يرعنى) هينامه وه كه شانى گرتم، بينيم عه لى كورئ ئه بو تالبه، بو عومهر پارايه وه و تئى: كه س به جئى نه هيشتووم خوشويستتر بو ويئت له لام كه وهك ئه و بگه مه وه به خوا وهك كاره كانى تو، سوئند به خوا واگومان ده به م كه خوا له گه ل دوو هاوه له كه تدا داتبنئ، زورجار من گويم له پيڻغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده بوو كه ده يفه رموو: من و ئه بوبه كرو عومهر پوشتين، من و ئه بوبه كرو عومهر چووين، من و ئه بوبه كرو عومهر ده رچووين))

^۱ - احمد ۱/۲۸۸ و هيشمى و توويه تئى: ((گيزه ره وه كانى متمانه پيكراون)) (مجمع الزوائد ۵/۱۷۵-۱۷۶)، مقدسى: الاحاديث المختارة ۲/۲۸۷ و ليكوله ره كهى عبدالملك بن دهيش و توويه تئى: ((سه نه ده كهى صه حيه هه))، ابن ابى عاصم: السنة ۲/۵۵۲ و ليكوله ره كهى شيخ ناصر الدين الالباني ده لئيت: (سه نه ده كهى باشه)).

^۲ - فتح الباري ۱۳/۳۴۳.

^۱، ههروهه ها که دونهیای بهجیده هیشت هلی ستایشی ئه بوبه کریشی به بونخوشتین شیوه باسکردوه: ((له ئه بی وائیل، گێراویه تیه وه: به هلی و ترا (له کاتیکدا له سه ره مه رگدا بوو): ئایا خه لیفه یه کمان بو دیاری ناکه یه ت؟ وتی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خه لیفه ی پاش خو ی دانه نا، به لام ئه گه ر خوای گه وه چاکه ی خه لکی بویت ئه وا له سه ر باشتینیان کو یان ده کاته وه، ههروهه ک چون پاش پیغه مبه ره که ی به هو ی باشتینیان وه کو ی کردنه وه))^۲.

نمونه ی دوهم: ئیبن عه ره بی گتوگۆیه کی نیوان معاویه و ئیبن عومه ری سه باره ت به به یعه تییدانی یه زید هیئاوه، کرۆکه که ی ئه وه یه که ئیبن عومه رازی نه بوو به یعه ت بدات به یه زید، شیخ محب الدین له سه ر ئه وه قسه ده کات و ده لیت: ((ئهم هه والله پیچه وانیه ئه وه یه که له کتیی غه زاکانی سه حیحی بوخاریدا له ئیبن عومه ره وه هاتوو که حه فصه ی دایکی باوه ردارانی خوشکی ئامۆژگاری کردوو که په له بکات له چوون بو به یعه تدان و، وتی: له راستیدا ئه وا چاوه روانتن، مه ترسی ئه وه م هه یه دواکه وتنت بیته هو ی په رته وازه ییان))^۳، شیخ خه تیب ئاماژه بو ئهم فه رمووده ی بوخاری ده کات: ((له عکر مه کوپی خالید له ئیبن عومه ره وه گێراویه تیه وه و وتوویه تی: چووم بو لای حه فصه نینۆکه کانی ئاوی لیده چۆرا، وتم: کاری خه لکی به و جو ره یه که ده ییبنی و هیچ

^۱ - بروهانه: (فیض القدیر شرح الجامع الصغیر)ی مه ناوی (٤٤٧/١، ٤٤٨) فه رمووده ی ژماره (٦١٥).

^۲ - الحاکم ٨٤/٣ و وتوویه تی: ((ئهم فه رمووده یه سه نه ده که ی سه حیه و نه یانیه ئاوه))و، مبارکفوری و وتوویه تی: ((به یه قی له (الدلائل)دا راستی کردۆته وه)، بروهانه: تحفه الاحوذی ٣٩٦/٦.

^۳ - العواصم ٢٢٣ الهامش ٤١٨.

له کاره که بۆ من نه بوو، وتی: له راستیدا ئه‌وا چاوه‌پروانی تۆن و، مه‌ترسی ئه‌وه‌م هه‌یه نه‌چوونت په‌رته‌وازه‌ی لیڤکه‌وێته‌وه، لی‌ی نه‌گه‌را هه‌تا رۆشت، کاتی خه‌لکی جیا‌بوونه‌وه، معاویه و تاریداو وتی: کئ بوو ده‌یویست له‌م کاره‌دا قسه‌ بکات با باسی سه‌رده‌می خۆیمان بۆ بکات، چونکه ئی‌مه له‌پیشترین له‌و وله‌باوکی ئه‌ویش، هه‌بیبی کورپی مسله‌مه وتی: ئه‌ی بۆ وه‌لامت نه‌دایه‌وه؟ عبدالله وتی: خۆم کۆکرده‌وه‌و هات به‌خه‌یال‌مدا که‌بلیم: له‌تۆ له‌پیشتر ئه‌و که‌سه‌یه له‌دژی تۆو باوکت جه‌نگا له‌سه‌ر ئی‌سلام، ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو قسه‌یه‌ک بکه‌م و ریزی موسلمانان تی‌ک بجیت و، خوین برژیت و، له‌ئه‌ستۆی من بیت، ئه‌مجا ئه‌وه‌ی خوا به‌لینی داوه له‌به‌هه‌شتدا هاته‌ یادم، هه‌بیب ده‌لایت: خۆتپاراست و بی‌گونا‌ه بوویت))^۱.

به‌لام شیخ خه‌تیب له‌به‌ر چه‌ند هۆکارێک خۆی لاداره‌ له‌لی‌کۆلینه‌وه له‌مه:

یه‌که‌میان: ئه‌م گێڕانه‌وه‌یه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی نیه به‌به‌یعه‌تپیدانی یه‌زیده‌وه، به‌لکو له‌باره‌ی کۆبوونه‌وه‌ی دوو ناو‌بژێوانه‌که‌یه له‌ ده‌ومه‌ت جه‌ندل هه‌روه‌ک ئی‌بن حه‌جه‌ر له‌شرۆ‌قه‌یدا بۆی پروونی کردۆته‌وه، بگه‌ر گێڕانه‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ عبدالرزاق و ته‌به‌رانی بۆ فه‌رمووده‌که ئه‌وه‌یان را‌گه‌یان‌دوو‌وه، ئی‌بن حه‌جه‌ر ده‌لایت: ((قسه‌که‌ی: ((کاتی خه‌لکی جیا بوونه‌وه)) واته‌ پاش ئه‌وه‌ی دوو ناو‌بژێوانه‌که که ئه‌بو موسای ئه‌شعهری که‌له‌لایه‌نی عه‌لیه‌وه بوو، له‌گه‌ل عه‌مری کورپی عاص که‌له‌لایه‌نی معاویه‌وه بوو، ناکۆک بوون، له‌گێڕانه‌وه‌که‌ی عبدالرزاقدا له‌معه‌ره‌وه له‌فه‌رمووده‌که‌دا هاتووه: ((

¹ - البخاري ۱۵۰۸/۴.

کاتی دوو ناوېږيوانه که جيا بوونه وه))، له کاتيکدا که نه و مه به سته که ليکده داته وه و ديارى دهکات که چيرؤ که که له (صفين) روويداوه))^۱، پاشان ئين حه جهر وه لامى نه و که سانه ده داته وه که به جگه له وه ليکيان داوه ته وه و، وتوويه تى: ((هه نديکيان به دروستيان زانيو وه که مه به ست کو بوونه وه کۆتايى بو وه که له نيوان معاويه و حه سهنى کوړى عه ليدا بو، گيړانه وه کى عبدالرزاق نه وه رته دهکاته وه))^۲، پاشان به پشت به ستن به گيړانه وه که تى به به رانى کاره که زياتر روون دهکاته وه، ده لیت: ((پاشان له گيړانه وه که حه بيبى کوړى نه بى سابتدا له ئين عومره وه بينيم ده لیت: کاتى له و روژدها بووين که عه لى و معاويه له ده ومه ت جه به ل کو بو و بوونه وه، حه فصه (به من) وتى: شياو نيه بو ت که له ناشته واييه ک دوا بکه ويت که خواى گوره به هويه وه نيوانى ئومه تى محمه د چاک دهکات و، توش زاواى پيغه مبه رى خوايت و، کوړى عومره رى کورى خه تابيت، ده لیت: له و روژدها معاويه به ختيکى مه زنى هه بو، وتى: کى چاوى بريوته نه وه کاره يان به ئاواتيه تى يان گهر دنى بو به رز دهکاته وه.. فهرمووده که ته به رانى هيناويه تى))^۳، له برگه تى تاييه ت به تبينيه کان له سهر مهنه جى ئين ته يميه پيشوودا ده قى ته وواوى گيړانه وه که مان هينا، به هه مان شيوه ده قى گيړانه وه که تى ئين سه عد له کتیبى (الطبقات) دا که له وانه تى پيشتر راشکاوانه تره چونکه تييدا هاتوه: ((..کاتى واده تى عه لى و

^۱ - فتح الباري ۴۰۳/۷.

^۲ - فتح الباري ۴۰۳/۷.

^۳ - فتح الباري ۴۰۳/۷.

معاویہ لہ دہومت جہندہل ہات، ہیچ لای معاویہ لہ وہ زیاتر جیتی
مہترسی نہ بوو کہئو و علی لئی دہریچن (واتہ لہ خہ لافہت)۔^۱

باسی ((جیا بوونہ وہی دوو ناو بیوانہ کہ)) لہ گنپرانہ وہ کہی
عبدالرزاقدا کراوہو، ((کو بوونہ وہی علی و معاویہ لہ دہومت
جہندہل)) لہ گنپرانہ وہ کہی تہ بہرانیداو، ((وادہی علی و معاویہ
لہ دہومت جہندہل)) لہ گنپرانہ وہ کہی ئیبن سہ عدا.. ئہ مانہ بواری
گومانکردن ناہیلنہ وہ کہ چیرۆکہ کہ پھیوہستہ بہ پرووداوی
ناو بیوانہ کہ وہ و، پھیوہندی نیہ بہ بیعہ تپیدانی یہ زیدہ وہ.

بہ ہر حال شینخ خہ تیب بہ تہ نہا بہر پرسیاریتی ئہم ہلہ یہ
ہلناگریٹ، چہ نکہ بہرلہئو ہہیسمی^۲ و ئیبن جہوزی^۳ ہمان
شتیان وتووہ.

دوہ میان: حہ فصہی دایکی باوہرداران ئاموژگاری براکہی
نہ کردوہ پلہ بکات لہ چوون بۆ بیعتدان بہ ہیچ کہس - یہ زیدو
جگہ لہ یہ زیدیش - بہ لکو بۆ چوونی بووہ بۆلای کومہ لی موسلمانان
لہ کاتیکدا بۆ ئاشتہ وایی کو بوو بوونہ وہ، دہر برینی فہرموودہ کہ
لہ گنپرانہ وہ کہی تہ بہرانیدا ئہ وہ دہر دہخات، حہ فصہ بہ براکہی وت:
((جوان نیہ بۆت لہ ئاشتہ واییہ ک دوا بکہ ویت کہ خوای گہورہ نیوانی
ئومہ تی محہ مہدہ پی چاک دہکات، لہ کاتیکدا تۆ زاوای پیغہ مہبری
خواو، کوپی عومہ ری کوپی خہ تابیت...))، لہم دہقہ وہ دہر دہکہ ویت
کہ عبداللہ کوپی عومہر بۆ بیعتداییدانی ہیچ کہس بۆ دہومت
جہندہل نہ چووہ، بہ لکو بۆ ئامادہ بوونی ئاشتہ وایی و، بہ ہوی
سہنگینی مہعنہ وی ہہ بوونی ئہو لہو ئاشتہ واییہ دا رؤشتووہ، بگرہ

^۱ - مجمع الزوائد ۲۰۸/۴.

^۲ - ابن سعد: الطبقات الکبری ۱۸۲/۴.

^۳ - بڑوانہ وہلامی ئیبن جہر بۆ ئیبن جہوزی لہ (فتح الباری) ۴۰۳/۷۱.

خودی ئیبن عومەر بەربژیڕ بوو و بەرگری جێنشینی لەو رۆژەدا، ئەگەر نەخشەی پلانەکە سەرکەوتوو بووایە، ئیبن عمادی حەنبەلی دەلیت: ((لەرۆژی ناوبرژیوانیەکەدا لەگەڵ بوونی عەلی و گەرە هاوەلان (خوا لییان رازی بیّت) دیاریکراو بو جێنشینی))^۱، زەهەبیش لەمبارەییەو و توویەتی: ((وتم: خەریکبوو ئەو رۆژە لەگەڵ بوونی پیشەوا عەلی و سەعدی کوپی ئەبی وەقاص بەیعتی پێ بدریّت، ئەگەر بەیعتیشی پێ بدرایە ئەوا هیچ کەس ناراژی نەبوو لەسەری))^۲، هەرودها لەبارەییەو ئەلیت: ((یەکیکە لەپایەبەرزان لەکردارو گوشتاردا، بەشداری خەندەقی کردوو، لەبەشداران بەیعتی رەزوان بوو، لەوانەبوو بو جێنشینی گونجاو بوو، لەرۆژی دوو ناوبرژیوانەکەدا لەگەڵ بوونی پیشەوا عەلی و سەعد رزگارکاری عێراق و هاوەلانی تر (خوا لییان رازی بیّت) بو ئەو دیاری کرابوو))^۳.

بەیعتپێدانی عبدالله کوپی عومەر ئەگەر رویدایە ئەوا کودەتا بوو بەسەر پێوەرە سیاسیهکانی نەفامیدا کە دەستی بەدەرکەوتن کردبوو لەو رۆژەدا، ئومەتیشی دەگیرایەو بو خەلافەتی راشدین لەسەر مەنەهجی پیغەمبەرایەتی، بەلام بەداخەو ئەو بەیعتپێدانه رووینەدا، چونکە معاویە قبوڵی نەکردو، رایگەیاندا کە ئەو لەپێشترە بو ئەو کارە لەعبدالله کوپی عومەر و باوکیشی!! پیشتر زەهەبی وەلامی عبدالله کوپی عومەری بوی خستە روو کە ئەم بو ئەو کارە لەیەزید لەپێشترە ((لەباوکی و باپیریشی)).

¹ - ابن العماد: شذرات الذهب ۳۱۰/۱.

² - سیر أعلام النبلاء ۲۲۵/۳.

³ - الذهبي: تذكرة الحفاظ ۲۷/۱.

هەرچۆنیک بێت فەرمووده که ئه‌وه‌ی لێده‌خویندریته‌وه که ئێین عومه‌ر له‌کاتی خۆیدا ئاماده‌ نه‌بووه بۆ به‌یعه‌ت پێدانی معاویه -ئێتر چۆن به‌یه‌زیدی ده‌دات- به‌وجۆره‌ش سه‌یری نه‌ده‌کردن که هیچ یه‌کیان بۆ جێنشینێ شایسته‌ بن، له‌به‌ر ئه‌وه به‌خه‌یاڵیدا هات به‌معاویه ب‌لێت: ((ئه‌وه‌ی له‌دژی توو باوکت له‌سه‌ر ئیسلام جه‌نگا له‌پێشتره‌ بۆ ئه‌م کاره)).

راسته‌ عبدالله کو‌ری عومه‌ر پاشتر به‌یعه‌تی داوه به‌معاویه‌و، دواتریش به‌یه‌زیدو، دوا‌ی ئه‌وانیش به‌عبدالملک کو‌ری مه‌وران، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و په‌وته‌ی که‌هه‌یبوو که‌له‌گه‌ل کۆمه‌لدا بێت پاش ئه‌وه‌ی چاوتیبرینی چا‌وچنۆکان بژارد‌ه‌ی ئه‌میان له‌ناوبرد، ئه‌م مه‌نه‌جه‌ش له‌نامه‌ی به‌یعه‌تدان به‌ عبدالملک ده‌رده‌که‌و‌یت که‌تییدا ده‌لێت: ((هه‌والم پی گه‌یشته‌وه که‌موس‌لما‌نان له‌سه‌ر به‌یعه‌تپێدان‌ت کۆده‌نگن، منیش ده‌چمه‌ نیو ئه‌وه‌ی که‌موس‌لما‌نان چونه‌ته‌ ناوی))^١، به‌لام له‌سه‌حیحا هاتوه‌و که‌ئێین عومه‌ر له‌کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا په‌شیمان بوو له‌بێ‌لایه‌نیه‌که‌ی و، خه‌می بۆ ئه‌وه ده‌خوارد که‌له‌ژێر به‌یداخی عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تا‌لبدا بۆ له‌دژی ده‌سته‌ زیاده‌ره‌وکاره‌که نه‌جه‌نگا: ((له‌ئێین عومه‌ره‌وه ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: ((ئێین عومه‌ر ده‌لێت: هیچ شتیک نیه‌ خه‌می بۆ بخۆم بۆ ئه‌وه نه‌ییت له‌دژی ئه‌و ده‌سته‌ زیاده‌ره‌وکاره نه‌جه‌نگام))^٢، له‌گیرانه‌وه‌یه‌کیشدا: له‌ئێین عومه‌ره‌وه کاتی له‌سه‌ره مه‌رگدا بووه وتوویه‌تی: له‌م دونیایه‌دا هیچ شتیکم له‌دا نیه‌ خه‌می بۆ بخۆم جگه‌ له‌وه‌ی که‌له‌دژی ئه‌و

^١ - ئێین سه‌عد به‌سه‌نه‌دیک‌ی سه‌حیح گیراویه‌تی‌ه‌وه، بر‌وانه: سیر أعلام النبلاء ٢٣١/٣.

^٢ - الهیثمی: مجمع الزوائد ٢٤٢/٧، ده‌لێت: ((ته‌به‌رانی به‌سه‌نه‌دی جو‌راو جو‌ر گیراویه‌تی‌ه‌وه که‌یه‌کیان گیره‌ره‌وه‌کانی گیره‌ره‌وه‌ی سه‌حیح)).

دەستە زیادەپەرەوکارە نەجەنگام کە بەرانبەرەلی کورپی ئەبو تالب شەریان کرد))^۱، لەگێڕانەوێهەکی تردا: ئیبن عومەر کاتێ لەسەرە مەرگدا بوو وتی هیچ شتێ لەدەر وونما شک نابەم خەمی لێ بخۆم ئەو نەبێت بۆ لەگەڵەلی کورپی ئەبو تالبدا لەدژی ئەو دەستە زیادەپەرەوکارە نەجەنگام))^۲، ئەوانەیی بەشیوازە جوړاو جوړ هاتبێت: ((لەمێمون کورپی مەرانبەرەو، دەلێت: گویم لێ بوو عبدالله کورپی عومەر دەبیوت: خۆم بەدوور گرت و بەشدار نەبووم کەجەنگان لەسەر حەق زۆرباشتر بوو))^۳، ئەبو عبدالله حاکم وتوویەتی: ((ئەمە دەروازەییەکی گەرەییە کە کۆمەلێک لەگەرە شۆینکەوتووێ لەعبدالله کورپی عومەرەو گێڕاویانەتەو))^۴، ئەبو عومەری کورپی عبدالبر وتوویەتی: ((بەصەحیحی لەعبدالله کورپی عومەرەو (خوا لێیان رازی بیت) لەچەند رێیەکەو گێڕاویانەتەو دەلێت: بۆ هیچ شتیک خەم نەخواردوو وەک ئەوێ خەم بۆ ئەو خواردوو کە لەگەڵەلیدا (خوا لێی رازی بیت) لەدژی دەستە زیادەپەرەوکارە کە نەجەنگام))^۵، ئەمەش زیاد کراو: ((ئەو (خوا لێی رازی بیت) بەهۆی خۆپاریزی و تەقوایەو جەنگەکانی عەلی (خوا لێی رازی بیت) لێی تیکەل بوو کە دانیشتیبوو، لەکاتی سەرەمەرگدا لەو پەشیمان بوو))^۶.

1 - الاستیعاب ۹۵۳/۳.

2 - سیر أعلام النبلاء ۲۳۱/۳-۲۳۴.

3 - المستدرک ۶۴۳/۳ والاستیعاب ۹۵۱/۳، والطبقات ۱۶۴/۴.

4 - المستدرک ۱۲۵/۳.

5 - الاستیعاب ۷۷/۸.

6 - الاستیعاب ۹۵۱/۳.

عبد الله كورې عومەر تەمەنیکى زۆر ژیا هەتا کاریگەر یەکانى ئەو هەلگەرانەو سیاسىی بۆ دەرکەوت کەبەر کۆمەلگای موسلمان کەوت و، دەرئەنجامەکانى ئەو لادانە خراپەى بىنى کە: کوشتارى بنەمالەى پيڤەمبەر لەکەربەلاو، حەلالکردنى خوینپەزى شارى مەدینە لەپرووداوى (الحرّة) داو، پەلاماردنى مەکەو سوتانى کەعبەو، وازهێنان لەبنەمای شوراو دادپەرورەى لەفەرمانپەواى و کارداو، سەرورەى ستمى سیاسى و لەخۆبوردن و تۆلەسەندنەو لەپێى دەسلەلات و سامانەو پەرویدا. لەبەر ئەو پەشیمان بوو لەسەر بێلایەن بوونى، ئەم پەشیمان بوونەو دێ گوزارشت لەحەقیقەتى کۆتا هەلوێست و پوختەى ئەزموونى لەژياندا دەکات و، راستگۆ بوو ئەوکەسەى وتووێت: ئاشوب ئەگەر هات کیشە دەنیتەو (أشکت)، ئەگەر تەواو بوو ئەنجامەکانى دەرەکەوێت (أسفرت).

ئەمەى کە عبدالله كورې عومەر پێى گەشتوووە دوور نیه لەوێ ئیبن تەیمیه پێى گەشتوووە دوور نیه کەپیشتر هینامانەووە خستمان پوو: ((ستەمکار کەستەم دەکات خەلکى بەئاشوبەووە گیرۆدە دەبن ئەوانەشى ستممیان لى نەکراوە تووش دەبن، ئەو کاتە دەستەوسان دەبن لەپریگری لى کردنى، بەپێچەوانەى ئەوێ ئەگەر ستمەکە لەسەرەتاووە ریگری لى بکات، ئەو کاتە هۆکاری ئاشوبەکە نەدەما)).

سێتیم: حوکمدان لەسەر کەسەکان:

نمونەى یەکەم: ئیبن عەرەبى لەحوکمدانى لەسەر کەسێتى مەروانى كورې حەکەم دەلیت: ((مەروان پیاویکى دادپەرورەو لەگەرە پیاوانى ئومەتە لای هاوێلان و شوینکەوتوو و شەرعزانانى موسلمان، سەبارەت بەهاوێلان ئەوەتا سەهلی كورې

سه‌عد فه‌رمووده‌ی لییه‌وه گێڤراوه‌ته‌وه، شوینکه‌وتووانیش ئه‌وا
 هاوڤیکانی له‌سوننه‌کاندان، با رینگه‌شی پیدابن به‌ناوی هاوه‌لیه‌وه
 له‌یه‌کێک له‌دوو بۆچووندا، سه‌بارت به‌شه‌رع‌زانانیش هه‌موویان
 به‌مه‌زن سه‌یریان کردووه‌و، خه‌لافه‌ته‌که‌یان به‌به‌هاپیدراو سه‌یر
 کردووه‌و، له‌ده‌وری فه‌تواکانی بوون و، پابه‌ندبوون
 به‌گێڤرانه‌وه‌کانیه‌وه، به‌لام میژوونوسه‌ نه‌فامه‌کان و ئه‌دیه‌کان ئه‌وا
 به‌گوێره‌ی خۆیان باسی ده‌که‌ن))^۱.

هه‌له‌سته‌یه‌کمان له‌سه‌ر ئه‌م هه‌له‌سه‌نگاندنه‌ی که‌سیتی مه‌روان
 ده‌بیت:

ئه‌وه‌ی که‌سیکی دادپه‌روه‌ر بووه، ئه‌مه‌یان بۆ جیاوازی
 زاواوه‌یی له‌چه‌مکی دادپه‌روه‌ریدا ده‌گه‌ڕێته‌وه، ئه‌گه‌ر دادپه‌روه‌ری
 گێڤرانه‌وه‌ بیت ئه‌وا به‌لێ، مه‌روانی کوڤی هه‌که‌م له‌سه‌ر
 کرده‌وه‌کانی - تۆمه‌تی درۆزنی له‌فه‌رمووده‌ گێڤرانه‌وه‌ له‌پیغه‌مبه‌ری
 خواوه (صلی الله علیه وسلم) نادریته‌ پال، بۆ ئه‌مه‌ش عروه‌ی
 کوڤی زوبیر شاهیدی بۆ داوه‌و ده‌لێت: ((مه‌روان له‌فه‌رمووده‌دا
 تۆمه‌تبار نه‌کراوه))^۲، ئه‌و لای کۆمه‌لی زانایانی فه‌رمووده‌ناس
 له‌گێڤرانه‌وه‌دا تۆمه‌تبار نیه، ((سه‌هلی کوڤی سه‌عدی ساعدی
 که‌له‌هاوه‌لانه‌ به‌پشت به‌ستن به‌راستگۆییه‌که‌ی فه‌رمووده‌ی لی
 گێڤراوه‌ته‌وه))^۳، هه‌روه‌ها کۆمه‌لیک له‌زانایانی شوینکه‌وتووان
 فه‌رمووده‌یان لی گێڤراوه‌ته‌وه‌ هه‌روه‌ک ئیبن عه‌ره‌بی له‌باره‌یه‌وه
 وتوویه‌تی، بوخاریش له‌سه‌حیحه‌که‌یدا فه‌رمووده‌ی لیوه
 گێڤراوه‌ته‌وه‌و، ئه‌گه‌رچی بوخاریش به‌ده‌ر نیه‌ له‌په‌خنه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه،

^۱ - العواصم ص ۱۰۲.

^۲ - ابن عبدالبر: الاستیعاب ۱۳۹۰/۳ وابن حجر: تهذیب ۸۲/۱۰.

^۳ - مقدمة فتح الباري ۴۳۳/۱.

ئېين حەجەر دەلّیت: ئىسماعىلى ئوۋەى بەنەنگى لەسر بوخارى داناوۋە كەفەر مودەكەى ھىناۋەو، شمشىردانى لەتەلە كەيەككە لەدەكەسەكە (ئەوانەى مژدەى بەھەشتيان پىدراۋە) لەرۆژى (جمل) دا يەككە لەتاۋانە گەورەكانى، كەئەوانە ھەموويان لەگەل عائىشە دا بوون و كوشتى، پاشان بەزەبرى شمشىر بوۋىە خەلىفە))
 ۱، و دەلّیت: ((لەبارەى خەلافەتەو قسەى لەگەل كرا)) ۲.

قسەكردن لەسر ئەم گىرپانەوۋەى مەروان بەدەر نىە لەزىادە رىز پىدان(وجاھە)، بەتايبەت پاش ئوۋەى عائىشە (خوا لىى رازى بىت) لەوۋەى بوخارى گىرپاۋىەتەو بەدرۆى خستۆتەو: ((مەروان فەرمانزەوای حجاز بوو، معاویە لەوئ داینابوو، وتارىداو باسى معاویەى كرد تا لەپاش باوكى بەيەتەى پى بدرىت، عبدالرحمن كورپى ئەبوبەكر شتىكى پى وت، وتى: بىبەن، چوۋە مالى عائىشە، ئەوانىش نەيانتوانى بىبەن، مەروان وتى: ئەمە ئەو كەسەىە كەئەم ئايەتەى لەبارەوۋە ھاتە خواریوۋە: ((وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفِ لَكُمْ أَعِدَانِي...))، عائىشە لەپشتى پەردەوۋە وتى: ھىچ ئايەتەىك لەبارەى ئىمەوۋە دانەبەزىوۋە، تەنھا ئەو نەبىت كەخوای گەورە پاساۋى منى بەئايەت نارد)) ۲، لەگىرپانەوۋەى نەسائىدا: ((لەمحەمەدى كورپى زىاد، دەلّیت پاش ئوۋەى معاویە بەيەتەىدا بەكورپەكەى، مەروان وتى: لەسر سونەتى ئەبوبەكر و عومەر، عبدالرحمانى كورپى ئەبوبەكر وتى: بەلكو لەسر سوننەتى ھرقل و قەيسەر، مەروان وتى: ئەمە ئەو كەسەىە ئەم ئايەتەى لەسر دابەزى: ((وَالَّذِي قَالَ

1 - بابن حجر: تهذيب التهذيب ۸۲/۱۰.

2 - مقدمة فتح الباري ۴۶۳/۱.

3 - البخاري ۱۸۳۶/۴.

لِوَالِدَيْهِ أَفٍّ لَكُمْ...))، ئەو قسەيە گەيشتەو بەعائیشە، وتی: درۆی کردوو، سویند بەخوا ئەو لەسەری دابەزیوو، ئەگەر بمەوێت ئەوێ لەسەری دابەزیوو ناوی دەبەم، بەلام پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) نەفرەتی کردوو لەباوکی مەروان و مەروان کە لەپشتی ئەو، جا مەروان (فضض) لەنەفرەتەکە (خوا))^۱، ئیبن حەجەر دەلیت: ((چەند فەرموودەیک لەبارەى نەفرەت لیكرانى حەکەمى باوکی مەروان و ئەوێ لێ دەبیت هاتوو، کەتەبەرانی و جگە لەویش هیناوەیانە، بەزۆری قسەیان لەسەر، هەندیکیان باشە، لەوانە مەبەست تاییەتکردنی ئەو تازەپێگەیشتوانە (غلمان) بیت بەو))^۲، لەوانەى کەسەنەدەکیان باشە ئەوێ کەبەزاز گێراویەتەو)).. مەروان وتی تۆ ئەو کەسەیت ئەم ئایەتە لەسەر هاتە خوارەو: ((وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا...))، عبدالرحمان وتی: درۆ دەکەیت، بەلام پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) نەفرەتی لەباوکت کردوو))^۳.

ئیبن حەجەر پاساوە دەهینیتەو بۆ سەعدو، هەندیک لەگەرە شوینکەوتوو کە لە مەروانەو گێراویانەتەو، وتوویەتی: ((ئەوێ کەسەهلی کوپی سەعدو، عروە (کوپی زوبیر) و، عەلی کوری حسین و، ئەبوبەکر کوپی عبدالرحمان کوپی حارس - کەبوخاری فەرموودەکانی ئەوان لەوێ گێراویانەتەو

^۱ - النسائي ٤٥٨/٦ و بەراوردی بکە لەگەڵ حاکم ٥٢٨/٤ و هیثمی: مجمع الزوائد ٢٤١/٥ والاصابة ٣٢٧/٤، هەرودها بروانه سیوطی: الدرر المنثور ٤٤٤/٧ و شوکانی: فتح القدیر ٢٧٠/٥.

^۲ - فتح الباری ١١/١٣.

^۳ - مجمع الزوائد ٢٤١/٥ و هیثمی وتوویەتی: ((بەزاز گێراویەتیەو و سەنەدەکی زۆرباشە)).

له صهحيحه كهيدا هيتاويه تي - كهئهو كاته بووه كه له لايان ئه مير
 بووه له مهدينه، پيش ئه وهى به هوى ناكوكى له سه ر ئين زوبير
 ئه وهى لى روويدا، خوداش ئاگادار تره))^۱، ئه وان له وه وه - به پتي
 ليكدانه وهى ئين حه جهر - پيش ئه وهى كه به وه پيس بيت ليان
 گيرپاوه ته وه، ئه مه ش لاي ئه وان پاش ئه وه هيچ به لگه يه كي له سه ر
 دادپه روه رى تيدا نيه، به رخنه وه رئاگيريت له سه ر چا كه خوازان
 كه پيش ئه وهى ئه و كارانه ئه نجام بدات له مه روانه وه فه رمووده
 بگيرنه وه، هاوشيوه وهى ئه مه له گه ل كورپه كه شى عبدالملك كورپى
 مه روان روويدا كه سنورداربوو لاي ئه هلى فيقه پيش ئه وهى
 ده ستى سوور بيت به خوينى موسلمانان له كاتى هه ولدانيدا بو
 سه پاندنى ده سه لاته ناشه رعييه كهى به زه برى هين، ئين قه يم
 وتوويه تي: ((عبدالملك كورپى مه روان به موفتى دادنه را به رله وهى
 بيته ده سه لاتدار))^۲.

به لام مه به ست له دادپه روه ريه كهى مه روان لاي ئين عه ربه ي
 دادپه روه رى ره فتاره، وه ك ئه وهى له قه سه كهى وه رده گيريت
 ((دادپه روه ره وه له گه وره كانى ئومه ته)) زور به ده خه وه كه مه روان
 له وانه نيه، خواى گه وره له ئيمه وه ئه ويش خوش بيت، ته نانه ت ئه و
 زانايانه شى كه به رگريان له گيرانه وه لى كردووه به جو ريك كه له گه ل
 ئه و دادپه روه ريه دا ناگونجيت، زه هه بى وتوويه تي: ((ئو له تابعينه وه
 ئه و كرده وانه ي هيه))^۳، ئين حه جهر له باره ي مه روان و زياد
 كورپى ئه بيه و مختار كورپى ئه بو عوبه يده ده ليت: ((ئو وهى سه يره
 كهئه و سى كه سه ره چه له كيان له يه ك نزيكه، به هه مان شيوه

¹ - ابن حجر: مقدمة فتح الباري ٤٤٣/١.

² - ابن القيم: اعلام الموقعين ٢٦/١.

³ - الذهبي: المغنى فى الضعفاء ٦٥١/٢.

ستہ مکاریشیان لہ فہرمانرہ وایدا))^۱، جا ئہ بی ئو دوو ھاوہلہ ی
چۆن بن!!

ئہ بی ئو کہ سہ ی لہ چینی زیاد ی کوری ئہ بیہ و مختار کوری
ئو عوبہ یدہ ی سہ قہ فی بیت بو ئوہ شیاو بیت و سفی بکریّت کہلہ
(گہورہکانی ئومہ تہ))؟ ئایا زہہ بی و ئیبن حہ جہ رو ہہ یسہ می-
کہہ موویان فہرموودہ ی کوژرانی تہلحہ یان بہدہستی مہروان
راست کردو تہوہ و رہفتارہکانیان روون کردو تہوہ- بخریٹہ ناو
(میژوونوس و ئہ دیبانہ ی نہ فامن)) کہ ئیبن عہرہ بی مہ بہستی
بووہ، یان لہ وانہ نہ کہ ((کینہ ی دلّیان بہتانہ دان لہ مہروان و
ئہ وانہ ی لہ مہروان باشترن دہردہ کەن)) بہ پینی دہر برینی شیخ
خەتیب؟ ہہرکەس زانست و ویژدانی ہہ بیت تیدہ گات کہ ئہ وانہ نہلہ
ئہ مانہ نہ و نہلہ وانہ، بہ لکو ئہ وانہ زانایانی پایہ بہرزن و ئہ ہلی
تہقواو لیکوئلینہ وەن، حەقیان بہ سہر کہ سدا داوہو، ہیچ شتیکی
وایان نہ بینووہ رەنگریژ کرابیّت بہ بہتال بو بہرگریکردن
لہ مہروان.

بہ لام ہیمادان بہوہ ی کہ مہروان لہ ھاوہلانہ لہ قسہ کہ ی ئیبن
عہرہ بییدا: ((با دروست بیت ناوی ھاوہلی لی بنریّت))، ئہ وا ئو
کہ سہ لہ وانہ نہ لہ ییہوہ بگوزاریتہوہ: ((ترمزی دہلیّت پرسیارم کرد
لہ محہ مہد واتہ لہ بوخاری- پیّم وت: مہروانی کوری حہ کہم
پیغہ مہر (صلی اللہ علیہ وسلم) ی بینووہ؟ وتی: نہ خیر))^۲ و،

^۱ - ابن حجر: لسان المیزان ۴۹۳/۲.

^۲ - أحمد بن عبد الرحيم الكندي: تحفة التحصيل في ذكر رواة المراسيل ۲۹۸/۱ و
بہراوردی بکہ لہ گەل ابن حجر: تہذیب التہذیب ۸۲/۱۰.

((ئەبو زرعە دەلەیت هیچی لە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) گوی
 لی نہ بوو))^۱، زەھەبیش دەلەیت: ((ساغ نہ بوئەوہ کہ بیستبیتی))^۲.
 هیچ شتیکم لە بارە ی ریزی مەروان کہ چاوی کہ وتبیت
 بە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نہ بینووە جگە لە واقدی
 ھەوالگیر ھەو ی درۆزن، باجی لە ژیاننامە ی مەرواندا وتوویەتی:
 ((واقدی دەلەیت: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ی بینووە هیچ
 شتیکی لێیەوہ نہ بیستووە!!!))^۳، ئیتر بۆ واز لە قسە کە ی بوخاری
 و ئەبو زرعە و زەھەبی بەئیریت – کە لە لوتکە ی لیکۆلینەوہ و
 شارەزایانی پیاوئاسین – بۆ قسە ی واقدی کە ھەمووان کۆدەنگن واز
 لە گیرانەوہکانی بەئیریت؟!

ھەرکەس لە ناکوکییە سیاسییەکانی سەرەتای ھاتنی ئیسلام
 بە مەنھەجیکی دادپەر وەرانی و بەویژدانەوہ بکوڵیتەوہ، نەک
 بە مەنھەجی ((شیعەگەری سوننی)) کە ئیبن عەرەبی و قوتابیە
 ھاوچەرخەکانیان پەیرەویان لی کردووە، تێدەگات کە مەروانی
 کۆری ھەکەم دەستیکی بالای ھەبووە لە سەر ھەلدان ی ئاشوبە کە و
 تیکدانی پایەکانی خەلافەتی راشیدیندا، لە مەشدا عبدالملک کۆری و
 نەوہکانی تریان شوینی کەوتن، ئەگەر خوای گەورە لەنیو بەنی
 مەرواندا خەلیفە ی راشیدین عومەری کۆری عبدالعزیزی نہ ھێتایە
 ئەو گشتاندنی ئەو حوکمە بەسەر ھەموویاندا راست بوو، لەبەر
 ئەو ھەندیک لە ھاوہلان و شوینە کە وتووان وا لەم فەرموودە یە ی
 پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) تێگەشتبوون: ((ھلکة أمتی علی
 أیدی غلمان من قریش)) کە مەبەستی لێی بەنی مەروان بیت،

^۱ - العلانی: جامع التحصیل ۲۷۶/۱.

^۲ - الذھبی: الکاشف ۲۵۳/۲.

^۳ - سلیمان بن خلف الباجی: التعلیل والتجریح ۷۳۱/۲.

پیشہ و بوخاری و توویہ تی: ((موسای کوری ئیسماعیل دہگتپیتہ و ہ
 بۆمان، کہ عہ مری کوری یہ حیای کوری سہ عید کوری عہ مری
 کوری سہ عید و توویہ تی: باپیرہم ہہ والی پیدام و، وتی: لہ گہل ئە بو
 ہورہیرہ دا لہ مزگہ وتی پیغہ مہر (صلی اللہ علیہ وسلم) لہ شاری
 مہ دینہ دانیشتبوون مہروانیشمان لہ گہل بوو، ئە بوہورہیرہ وتی:
 گویم لہ راستگوی باوہرپیکر او بوو فہرمووی: ((ہلکۃ امتی علی
 ایدی غلمۃ من قریش)) واتہ: (تیابہری ئومہ تہ کہم لہ سہر دہستی
 میرد منالانیک لہ قورہیش دہبیت)، مہروان وتی: نہ فرہ تی خوا لہ و
 میرد منالانہ بیت، ئە بوہورہیرہ وتی: ئە گہر بمویستایہ کہ بلیم کام
 بنہ مالہ و بنہ مالہ ی ترہ ئە و دہمتوانی.

لہ گہل باپیرم دہجوم بۆلای بہنی مہروان ئە کاتہ ی فہرمانپہوای
 شام بوون، کاتی منالانیکی تازہ پیگہ یشتووی بینین پنی وتین:
 لہ وانہ یہ ئە و کہ سانہ لہ وانہ بن، وتمان: تو ئاگادارتی))^۱،
 گپرانہ و ہکە ی ئە حمەد پونترو راشکاوانہ ترہ: ((لہ سہ عیدی کوری
 عہ مری کوری سہ عیدی کوری عاصہ و ہ، دہلّیت: باپیرہم سہ عیدی
 کوری عہ مری کوری سہ عید ہہ والی پیدام، لہ ئە بو ہورہیرہ و ہ
 و توویہ تی: گویم لہ پیغہ مہر ی خوا بوو (صلی اللہ علیہ وسلم)
 فہرمووی: ((ہلکۃ امتی علی ید غلمۃ من قریش))، مہروان لہ و
 کۆبوونہ و ہیہ دا بوو پیش ئە و ہ ی ہیچ پۆستیک و ہر بگرت، وتی:
 نہ فرہ تی خوا لہ و میرد منالانہ، (ئە بوہورہیرہ) وتی: بہ لّام و ہ لا ئە گہر
 بمہ ویت بلیم فلانہ بنہ مالہ و فلانہ بنہ مالہ یہ ئە و دہموت، وتی من و
 باوکم لہ گہل باپیرم دہچووینہ لای بنہ مالہ ی مہروان ئە و کاتہ ی
 فہرمانپہو بوون بینیمان ئە وان لہ وانہ بوون و، ئە و ہ ی بہ یعہ تی

^۱ - البخاری ۲۹۸۵/۳.

پیتهدرا له لانکدا (ساواى نيو بيشكه) بوو، پيى وتين: بوى ههيه
 ئهوانه لهوانه بن كه گوييت لهئه بوهورهيره بوو باسى كردن، ئهم
 پاشايانه ههنديكيان لهههنديكيان دهچن))^۱، ئيبن حهجر له شروقهى
 فهرمودهكهى بوخاريدا دهلييت: ((مه بهست لهله ناوبردى خهلكى
 بههوى داواكردى دهسه لاته وهو شهركردنه له پيتاويدا، به وهش
 رهوشى خهلكى تيك دهچييت و، بههوى به شوين يه كداهاتنى
 ئاشوبه كانه وه كوشتار زور دهبييت، لهراستيشدا وهك ئه وهى
 پيغه مبه (صلى الله عليه وسلم) ههوالى دابوو روويدا))^۲.

بهلام قسهكهى مهروان: ((نه فرهتى خوا لهو ميرومنا لانه)) ئه وه
 هوكارهكهى بو ئه وه دهگهريته وه كهئه بوهورهيره فهرمودهكهى
 له سهردهمى معاويه دا گيراوه ته وه ههروهك ئيبن حهجر وتوويه تى
 و، بهرله وه بووه كه مهروان هيچ پوستيكى سياسى بگريته دهست،
 ههروهك گيرانه وهكهى ئه حمه د روونى دهكات وهو، ئيبن حهجر
 قسه له سهه ئه وه دهكات و، دهلييت: ((ئاگادار كردنه وه: نه فرهت
 كردنه كهى مهروان لهو ميرومنا لانه جيى سه رسوپرمانه كه دياره
 له مناله كانى ئه ون، لهوانه يه خواى گه و ره ئه وهى به سىر زاريدا هينا
 بيت تابييته بهلگه يه كى توندتر به وه يوايهى ببيته ئاموزگارى بويان،
 چه ندين فهرمودهوى تر له سهه نه فرهت ليكرانى حهكه مى باوكى
 مهروان و ئه وهى لهو بيت هاتوه، كه ته به رانى و كه سانى تر
 هيناويانه، به زورى قسه يان له سهره، ههنديكيان باشن، لهوانه يه
 مه بهست له تاييه تكردى ئه و ميرومنا لانه بيت كه باسيان كراوه

^۱ - احمد ۳۲۴/۲.

^۲ - فتح الباري ۹/۱۳.

بهوه))^۱، خراپترین رۆلی مهروان لهو ئاشوبه سیاسیانهدا ئەم چوار کاروبارهیه:

یهکه میان: کاریگه‌ری له‌سه‌ر خاوه‌نی دوو نوره‌که عوسمان (خوا لێی پازی بیت)، رۆلی سه‌ره‌کی له‌ده‌سته‌به‌سه‌راگرنتی به‌نی ئومه‌یه به‌سه‌ر ده‌سه‌لات و ساماندا له‌سه‌رده‌می ئەودا هه‌بووه، به‌تایبه‌ت که‌عوسمان چووبوو‌یه ته‌مه‌ن و، به‌هۆی لاوازی سروشتی که‌ئێبن ته‌یمیه قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه و ((نه‌رمی له‌مامه‌له‌دا)) که‌ئێبن هه‌جه‌ر قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه، ئێبن عبدالبر ئاماژه‌ی بۆ ئەو کاریگه‌ریه کردووه به‌وه‌ی وتوو‌یه‌تی که‌مه‌روان ((عوسمان کردیه نوسه‌رو هه‌تایه لای خۆی و ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت))^۲، قسه‌کانی ئێبن عبدالبر ته‌واو گونجاوه له‌گه‌ڵ ئەو ئاگادارکردنه‌وه‌ی ئێبن ته‌یمیه که‌خاوه‌ن دوو نوره‌که (خوا لێی پازی بیت) له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تیدا چووبوو‌وه ته‌مه‌نه‌وه‌و، ته‌واو کاره‌کان له‌ده‌ستیدا نه‌ما‌بوو، ئێبن ته‌یمیه ده‌لێت: ((عوسمانیش (خوا لێی پازی بیت) چووبوو‌وه ته‌مه‌نه‌وه، کاری وا ده‌کرا ئەو لێی بیئاگابوو))^۳.

دووهمیشیان: رۆلی لهو ئاشوبه‌دا هه‌بووه که‌بووه هۆی کوژرانی عوسمان و له‌شه‌ری (جمل)یشدا، زه‌هه‌بی ده‌لێت: ((ئهو (مه‌روان) ئامۆزای عوسمان بوو، ئەنگوستیله‌ی مۆره‌که‌ی لایبوو، ناپاکی لێ کرد، به‌هۆیه‌وه هه‌تایه سه‌ر عوسمان، پاشان ئەو لێی ده‌رچوو، له‌گه‌ڵ ته‌له‌وه‌و زوبیردا چوون بۆ ئەوه‌ی داوای خوێنی عوسمان بکه‌ن، له‌روژی (جمل)دا ته‌له‌هی کوشت و خۆی بو‌ی

^۱ - فتح الباري ۱۱/۱۳.

^۲ - ابن عبدالبر: الاستيعاب ۱۳۸۸/۳.

^۳ - منهاج السنة ۲۴۸/۶.

دهرچوو - نهک رزگار کرابیت - پاشان بۆ چه نندجاریک بووه والی مه دینه له سه رده می معاویه دا))^۱. ئه وکه سه ی له و قوناغه میژوویی به وردیه وه بکولیته وه، به چاوی رووداوه کان نهک گریمانه ی پاساو پیډهر، ئه و ده بینیت که رۆلی مه روان له ئاشوبه که دا خراپتر بووه له رۆلی هه رکه سیکی میژوویی تر و، ده لیم: ((هه رکه سیکی میژوویی تر)) چونکه من عبدالله کوری سه به ئی که بۆچوونی جیاواز له بوونی میژوویی هیه ناخه مه ئه م گشتانده وه، چونکه به هیزترینی ئه وه ی له سه ر رۆلی ئیبن سه به ء له به رده ستماندا بیت بریتیه له گیرانه وه ی سه یف کوری عومه ری ته میمی وئین چه ره و توویه تی: ((سه نه ده کی راست نیه))^۲.

سیئه میان: کوشتنی ته له ی کوری عبیدالله له رۆژی (جمل) دا به ناره واه، له کاتیکدا ته له یه کیکه له پیشینه کان و، له ده مژده ی به هه شت پیډراوه که و له گه وه هاوه لانی پیغه مبه ری خواجه (صلی اله علیه وسلم)، بینیمان که مه روان له نینو سوپاکه یدا چۆن ناپاکی به رانه ره کرد، له کاتیکدا له گه لیدا به ناوی داواکردنه وه ی خوینی عوسمانه وه (خوا لینی رازی بیت) ده رچوو بوو، زه هه بی قسه ی له سه ر چیرۆکی کوژرانی ته له ی له لایه ن مه روانه وه کردووه و توویه تی: ((وتم: بکوژی ته له ی له گوناها دا وه ک بکوژی عه لی وایه))^۳. ئه بیت ئه وه چه نده قیزه ون بیت.

چاره میان: ده سته سه راگرتنی ده سه لات به خوینریژی وه یز پاش ئه وه ی هه موو ناوچه ئیسلامیه کان به یعه تیاندا به عبدالله کوری زوبیر وه ک خه لیفه ی شه ری موسلمانان، پاش به یعه تپیدانی

^۱ - سیر أعلام النبوة ۴۷۷/۳.

^۲ - ابن حجر: لسان المیزان ۲۸۹/۳.

^۳ - سیر أعلام النبلاء ۳۶/۱.

ئىبن زوبير، ((كارى بەنى ئومەيە لاواز بوو خەرىكىو تياپچىت))^۱،
ئىبن حەجەر دەلىت: ((زۆربەى ناوچەكان بەيعەتيان دابوو بەعبدالله
كوپى زوبير، دەسلەلاتى حىجازو يەمەن و مىسرو عىراق و
هەموو رۆژەلات و تىكراى شام هەتا ديمەشق هاتنە پالى، جگە
لەبەنى ئومەيەو ئەوانەى ويستيان وەك ئەوان بوون و، لەفەلەستين
بوون))^۲.

كوژرانى ئىبن زوبير تەنھا بەهۆى ئەووە دزيو نيه كە
((بەپۆژووى شەونويژكار بوو، چەندىن كاتزمير لەپەرستشدا
بوو، پالەوانىكى بوير بوو))^۳، بەلكو بەهۆى ئەووە بوو
مەروان بەوستانى لەدژى ئىبن زوبير كوتا ئوميدى موسلمانانى
بۆ گەرانەووە بۆ سەر ريبازى خەلافەتى راشيدىن لەناو برد.

ئىبن عمادى حەنبەلى دەلىت: ((ئىبن عبدالبرو زەهەبى وجگە
لەوان باسى شەپەكانى مەروانىان كردووە، بەوہى يەكەم كەس
بوو بەبيگومان هيزى موسلمانانى بەش كردووە، نوعمانى كوپى
بەشيري كوشتوو كەيەكەم لەدايكبوو ئەنصارىەكان بوو
لەئىسلامداو، لەدژى ئىبن زوبير دەرچوو پاش ئەوہى بەيعەتى
گوپرايەلبوونى پيداو، لەرۆژى (جمل)يشدا تەلحەى كوپى زوبيرى
كوشت))^۴.

ئىمە نالئىن كەبەتەنھا مەروان ھۆكار بوو لەتيكدانى پاىەكانى
خەلافەتى راشيدىندا، بەلكو ئەوہى ئىبن تەيمىە وتوويەتى
دەليلىنەو: ((كوژرانى عوسمان و ئاشوبەكە تەنھا مەروان ھۆكارى

^۱ - ابن العماد: شذرات الذهب ۲۸۷/۱.

^۲ - فتح الباري ۱۹۵/۱۳.

^۳ - ابن العماد: شذرات الذهب ۳۰۸/۱.

^۴ - ابن العماد: شذرات الذهب ۲۷۹/۱.

نەبوو، بەلکو چەندىن كاروبارى ھەمەجۆر كۆبوو بوونەو
كەيەككە لەوانە خراپى مەروان بوو))^۱، بەلام ئەو كاروبارانە
ئاسان نەبوون، بەلکو ئەو كەسە لەمەترسيان تىدەگات كە
بەبىلايەنيەو لەو قۇناغە ميژووييەى كۆلييتەو، نەك بەمەنەجى
شيەگەرى سوننى ياخود شيەگەرى شيە.

نمونەى دووهم: يەزىدى كورى معاوية، ئىبن عەرەبى كاتى
بەرگى لەيەزىدى كورى معاوية دەكات دەلييت: ((ئەوھش
ئەحمەدى كورى حەنبەل-بەو خۆگى و پاىە مەزنيەو لەئاین و
خۇپاريزيدا ھەيەتى- لە((كتاب الزهد))دا لەبارەى يەزىدى كورى
معاويةو نووسيويتى كەلەوتارەكانيدا دەيووت: ((ئەگەر يەككىتان
نەخۆش كەوت و شفای بۆ ھات و خەرىك بوو چاك دەبوويەو،
باسەيرى باشتىن كەردەوھى خۆى بكات و لەسەرى بەردەوام
بيت، سەيرى خراپترىن كەردەوھى خۆى بكات و وازى لى بەيتىت)).
ئەمەش بەلگەيە لەسەر مەزنى پلەو پاىەى تا بىخاتە ناو كۆمەلى
دونيا نەويستان لەھاوھلان و شوينكەوتوووان كەخەلكى دەست
بەئاكارەكانيانەو دەگرن و لەئامۆژگاريەكانيان سوود وەردەگرن،
چى ھەيە لەو بەشتەر! بىخاتە ناو كۆمەلى ھاوھلان پيش ئەوھى
بچیتە نيو شوينكەوتوووان))^۲.

^۱ - منهاج السنة ۲۴۸/۶.

^۲ - العواصم ص ۲۴۵-۲۴۶.

لەم قىسانەدا سىن ھەلە ھەيە:

ھەلەى يەكەم: ئىبن عەرەبى يەزىدى كورى معاويەى كورى ئەبو سوفيانى لەگەل يەزىدى كورى معاويەى نەخەيدا لى تىكەلاو بوو، كەئەمەيان خواپەرستىكى دونيا نەويست بوو و زۆرىك لەپىشەوايان وتەكانيان لەبوارى خۇپارىزى و دونيا نەويستىدا گىراوئەتەو، ئىبن حەجەر لەبارەى ژيانىيەو و توويەتى: ((يەزىدى كورى معاويەى نەخەى كوفى خواپەرست، ئىبن ئەبى خيسەمە باسى كردوو كەكەسىكى خواپەرستى كەم وئە بوو))^۱، ئىبن حبانىش و توويەتى: ((يەزىدى كورى معاويەى نەخەى، لەئىبن مەسعودەو فەرمودەى گىراوئەتەو، خەلكى كوفە بوو، خەلكەى فەرمودەيان لىيەو گىراوئەتەو، لەولائى فارس لەكاتى غەزادا كوژراو))^۲، ھەرەك بوخارى و ئىبن ئەبى حاتم باسى چىرۆكى شەھىدبوونيان لەولائى فارس كردوو^۳.

ھەلەى دووھەم: ئەم بۆچوونە سەبارەت بە يەزىد كەداويەتە پال پىشەوا ئەحمەد زۆر لەراستىيەو دوورە، چونكە گومانى تىدا نە كەپىشەوا ئەحمەد يەزىد وا دانائىت ((لەكۆمەلى دونيانەويستانى لەھاوئلان و شوئىكەوتووان بىت كەشوينى ئاكارەكانيان دەكەون و لەئامۇزگار يىيەكانيان سوود وەردەگىرئىت)). لەپىشەوا ئەحمەدەو كەسانىك كەزىاتر ئاگادارتەن لەفېقھى ئەو بۆچوونىكىان گىراوئەتەو سەبارەت بە يەزىد كەتەوا پىچەوانەى ئەمەيە: ((صلح كورى ئەحمەد (ئىبن حەنبەل) دەلئىت: بەباوكمم وت: كەسانىك دەلئىن يەزىديان خۆش دەوئىت، وتى: كورم، ئايا كەسىك باوهرى

¹ - تەھذیب التەھذیب ۳۱۵/۱۱.

² - ابن حبان: الثقات ۵/۵۴۵.

³ - البخارى: التاريخ الكبير ۳۵۵/۸ و ابن ابى حاتم: التمدیل والتجريح ۲۸۶/۹.

به‌خواو روژى قیامت بیت یه‌زیدی خوڤ ده‌وئیت؟ وتم: بابە، ئەه‌ی
 بۆ نه‌فره‌تى لى ناکه‌یت؟ وتى: کوڤم، که‌ی بینووته باوکت نه‌فره‌ت
 له‌که‌س بکات؟^۱

به‌هۆی جه‌ورو سته‌مکاریه‌وه پێشه‌وا ئەحمەد ئەوه‌ی ره‌ت
 کردۆته‌وه که‌فه‌رمووده له‌یه‌زیده‌وه بگێرپێته‌وه: ئیبن جه‌وزى
 وتووێه‌تى: ((یه‌زیدی کورى معاویه ئیسنادى فه‌رمووده‌که‌ی
 کردوو، له‌باوکیه‌وه‌و ئەویش له‌پێغه‌مبه‌رى خواوه (صلی الله علیه
 وسلم) گیراویه‌تیوه، ئیسناده‌که‌ی ئیتمه به‌ئەو نه‌چېراو (متصل)ه،
 به‌لام پێشه‌وا ئەحمەد پرسیار ده‌کات: ئایا فه‌رمووده له‌یه‌زیده‌وه
 ده‌گێردرێته‌وه؟ وتى: نه‌خێر، ریزی تیدا نیه (ولا کرامة)، له‌به‌ر ئەوه
 رێگه‌مان به‌خۆمان نه‌دا سه‌نه‌دى بده‌ینه پال))^۲، ئیبن ته‌یمیه ئەوه‌ی
 بۆ زیاد کردوو: (((پێشه‌وا ئەحمەد) وتى: نه‌خێر، ریزی تیدا نیه،
 ئایا هه‌ر ئەو نه‌بوو ئەوه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکی مه‌دینه هینا؟))^۳، هه‌ریه‌ک
 له‌زه‌هه‌بى و ئیبن حه‌جه‌ر له‌باره‌ی یه‌زیده‌وه وتووێه‌یه:
 ((دادپه‌روه‌ریه‌که‌ی تانه‌لیدراوه‌و، له‌و که‌سانه نه‌بووه که‌فه‌رمووده‌ی
 لیوه بگێرنه‌وه‌و، ئەحمەدى کوڤى جه‌نبه‌لیش وتووێه‌تى: ((نابیت
 فه‌رمووده‌ی لیوه بگێردرێته‌وه))^۴، ((مه‌نا ده‌لێت: له‌باره‌ی یه‌زیدی
 کوڤى معاویه‌وه پرسیار له‌ئەحمەدى کوڤى حه‌نبه‌ل کرا، وتى:
 ئەوه‌ی به‌سه‌ر شارى مه‌دینه‌یدا هینا هینا، وتم: باشه‌ی چى
 به‌سه‌ر هینا؟ وتى: تالانى کرد، وتم: باشه‌ فه‌رمووده‌ی لیوه

^۱ - مجموع الفتاوى ۴/۸۳ و بروانه هه‌مان واتا له (منهاج السنة)دا: ۴/۵۷۳.

^۲ - ابن الجوزي: المنتظم ۵/۳۲۲ و به‌راوردی بکه له‌گه‌ل ئیبن ته‌یمیه: مجموع الفتاوى
 ۴/۸۳/۴.

^۳ - منهاج السنة ۴/۵۷۵.

^۴ - الذهبي: ميزان الاعتدال فى نقد الرجال ۷/۲۶۲ و ابن حجر: لسان الميزان ۶/۲۹۴.

دهگیرنه وه؟ وتی: نابی فەرمووده له وه وه باس بکریت و، بۆ که س نیه فەرمووده لێیه وه بنووسیته وه))^۱.

هه له ی سێیه م: ئەو قسه یه یه تی ((ئهمه ش خستویه تیه نا کۆمه لی هاوه لان، پێش ئه وه ی بچیته سه ر باسی شوینکه وتوان)) ئهمه ش به لگه یه له سه ر ورد نه بوونی له بواری میژوو و پیاواناسیدا، چونکه چۆن پێشه وا ئهمه د —ئو له که سه به ئاگاگانه له ژیا نی هاوه لان و پیاواناسیدا— چۆن که سێک که به ده یان سال پاش وه فات ی پێعه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له دایکبووه ده یخاته نیو کۆمه لی هاوه لان؟! ئیبن حه جه ر سه باره ت به یه زید ده لیت: ((له سه رده می جێنشینی عوسماندا له دایکبووه، ئهمه ش ئه وه پوچه ل ده کاته وه که بانگه شه ی له دایکبوونی له سه رده می پێغه مبه ردا کردووه))^۲، ربعی ده لیت: ((یه زیدی کوپی معاویه له سالی بیست شه شدا له دایکبووه))^۳.

هه رچه نده ئه هلی سوننه رقیان له وه یه که سێک به دیاریکراوی نه فره تی لئ بکریت، هه روه ک له رێسای ده یه مدا بینیمان، هه ندیکان —له نیویشیاندا پێشه وا ئهمه د له یه کێک له دوو گیرانه وه دا لێیه وه— بۆچوونیان وابوو که هه یچی تندا نیه ئه گه ر نه فره ت له یه زیدی کوپی معاویه بکریت، ئیبن که سیر ده لیت: ((ئه وه گیرانه وه یه که له ئهمه دی کوپی حه نبه ل که خه لال و ئه بوبه کری کوپی عبدالعزیز و قازی ئه بو یه علی و کوپه که ی قازی ئه بو حه سه ن

^۱ - ابن مفلح: المقصد الارشد فی ذکر أصحاب الامام أحمد ۴/۳.

^۲ - ابن حجر: لسان المیزان ۲۹۳/۶.

^۳ - الربيعي: تاريخ مولد العلماء ووفياتهم ۱۱۲/۱.

هه‌لیانېژاردووهو، ئه‌بو فهره‌جی بن جه‌وزی له‌دانراویکی ته‌نیادا پش‌تگیری ئه‌وه‌ی کردووه‌و نه‌فره‌ت لی‌کردنی ر‌یگه‌ پ‌یداوه‌))^۱.

له‌و که‌سانه‌ی تریش که‌باسی نه‌فره‌ت لی‌کردنیان کردووه‌، ته‌فتازانی: ((ته‌فتازانی ده‌لیت: ئیمه‌ له‌سه‌ر خودی خو‌ی ناوه‌ستین، به‌لکو له‌سه‌ر کوفرو ئیمانی قسه‌ ده‌که‌ین، نه‌فره‌تی خو‌ی گه‌وره‌ له‌خو‌ی و پش‌تیوانانی و یارمه‌تیدارانی بی‌ت))^۲. له‌و که‌سانه‌ش که‌ئه‌م ئاراسته‌یان هه‌بووه‌ شه‌رعزانی شافعی ((کیا هراسی))^۳ ((کیا هراسی له‌باره‌یه‌وه‌ (له‌باره‌ی یه‌زید) پرس‌یاری لی‌کرا، له‌مباریه‌وه‌ به‌ش‌یکی در‌یژی سه‌باره‌ت به‌سه‌رش‌و‌ر‌پ‌یه‌کانی باس‌کردووه‌ تا کاغه‌زه‌که‌ ته‌واو بووه‌، پاشان وتویه‌تی: ئه‌گه‌ر کاغه‌زی سپی ترم بدر‌یتی ئه‌وا زیاترم له‌سه‌ر سه‌رش‌و‌ر‌پ‌یه‌کانی ئه‌و پیاوه‌ ده‌نووسی، غه‌زالی ئاماژه‌ی به‌هه‌لوسته‌ له‌باره‌یه‌وه‌و، خو‌پاراستن له‌نه‌فرت لی‌کردنی ده‌کات، به‌لام به‌قی‌زه‌ن سه‌یری کرده‌وه‌کانی کردووه‌))^۴، له‌مه‌ش‌دا وانه‌یه‌ک ب‌و شوینکه‌وتوانی قوتا‌بخانه‌ی ((شیعه‌گه‌ری سون‌نی)) هاوچه‌رخ هه‌یه‌ که‌به‌خو‌پاراستن له‌نه‌فره‌ت لی‌کردنی ناوه‌ستن، به‌لکو پاساو به‌کرده‌وه‌کانی ده‌دن، وه‌ک دواتر پ‌وونی ده‌که‌ینه‌وه‌.

به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی ر‌یگه‌یان به‌نه‌فرت لی‌کردنی یه‌زید داوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌یه‌زید له‌میانی مانابه‌خشی ز‌و‌ر فه‌رمووده‌دا نه‌فره‌ت لی‌کردنی هه‌رکه‌س ها‌تووه‌ که‌ئازاری خه‌لکی مه‌دینه‌ بدات، له‌وانه‌ ئه‌م

^۱ - ابن کثیر: البدایة و النهایة ۲۲۳/۸ و به‌راوردی بکه‌ له‌گه‌ل (منهاج السنه‌) دا ۷۴/۴ه‌و

ئ‌یین ته‌میمه‌ وای ده‌بینیت که‌ئه‌م گ‌یرانه‌وه‌یه‌ له‌پ‌یشه‌وا ئه‌حمه‌ده‌وه‌ راست نیه‌.

^۲ - ابن العماد: شذرات الذهب ۲۷۷/۱-۲۷۸.

^۳ - مجموع الفتاوی ۴/۸۵.

^۴ - ابن العماد: شذرات الذهب ۲۷۸/۱.

فهرموده‌یه‌ی پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم): ((من أخاف أهل المدينة ظلما أخافه الله، وعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل الله منه يوم القيامة صرفا ولا عدلا))^۱، واته: هه‌رک‌ه‌س به‌سته‌مکاری خه‌لکی مه‌دینه بترسینیت ئه‌وا خوا ده‌یترسینیت و، نه‌فره‌تی خوای گه‌وره و فریشته‌کانی و هه‌موو خه‌لکی لییه، له‌روژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره کارو کرده‌وه‌یه‌کی لی وهرناگریت))، هه‌روه‌ها فهرمودیه‌تی: ((اللهم من ظلم أهل المدينة وأخافهم فآخفه، وعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل منه صرف ولا عدل))^۲، واته: (خوایه هه‌رک‌ه‌س سته‌م له‌خه‌لکی مه‌دینه ده‌کات و ده‌یانترسینیت بیترسینه‌و، نه‌فره‌تی خوداو فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکی لی بیت و، هیچ کارو کرده‌وه‌یه‌کی لی وهرناگریت))، له‌فهرموده‌یه‌کی ترده‌ها‌تووه: ((من أخاف أهل المدينة فقد أخاف ما بين جنبي))^۳، واته: (هه‌رک‌ه‌س خه‌لکی مه‌دینه بترسینیت ئه‌وا دلّی منی ترساندووه)، هه‌روه‌ها فهرمودیه‌تی: ((اللهم اكفهم من دهمهم ببأس-یعنی أهل المدينة- ولا يريدوا أحد بسوء الا أذابه الله كما يذوب الملح في الماء))^۴، واته: (خوایه هه‌رک‌ه‌س به‌هیز دای به‌سه‌ریاندا -مه‌به‌ستی خه‌لکی مه‌دینه‌یه- بیانپاریزه‌و که‌س نیه‌تی

^۱ - أحمد ۵۵/۴ و ابن حبان ۵۵/۹ و ابن أبي شيبة ۴۰۶/۶ و عبد الرزاق ۲۶۴/۹ و سه‌نه‌ده‌که‌ی صحیه، بروانه: سیر أعلام النبلاء ۳/۳۲۴.

^۲ - الهیثمی: مجمع الزوائد ۳/۳۰۶ و توتویه‌تی: ئه‌حمده گێراویه‌تی‌ه‌وه و پیاوه‌کانی پیاوی متمانه‌پیکراون.

^۳ - الهیثمی: مجمع الزوائد ۳/۳۰۶ و ده‌لێت: ئه‌حمده گێراویه‌تی‌ه‌وه و گێره‌وه‌کانی گێره‌وه‌ی متمانه‌پیکراون.

^۴ - الهیثمی: مجمع الزوائد ۳/۳۰۷ و ده‌لێت: له‌صه‌حیحه‌که‌دا به‌شیکی کوتاییه‌که‌ی، به‌زاز گێراویه‌تی‌ه‌وه و سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه..

خراپه‌ی به‌رانبه‌ریان بیټت ئه‌وا خوای گه‌وره هه‌روه‌ک چوڼ خوئ له‌ناو ئاودا ده‌توینیته‌وه ئاوا له‌ناوی ده‌بات).

گومانی تیدا نیه که‌یزید له‌شه‌ری به‌ناوبانگی (الحره) دا په‌لاماری شاری مه‌دینه‌ی داو سه‌رومالی هه‌لالکردن، ئیبن هه‌جهر وتووێه‌تی: ((مسلمی کو‌ری عوقبه‌ی مری نارد بو سه‌ریان و، فه‌رمانی پی کرد که‌سی روژ سه‌رومالی مه‌دینه‌ی بو هه‌لاله‌و، به‌یعه‌تیان لی وه‌برگرت که‌ئه‌وان کو‌یه‌و خزمه‌تکاری یه‌زیدن، که‌ئه‌وپی ته‌واو کرد ئه‌مجا بچیت بو مه‌ککه به‌مه‌به‌ستی شه‌رکردن له‌دژی زوبیر، ئیتر ئه‌وه‌بوو مسلم (کو‌ری عوقبه) ئه‌و کاره قیزه‌وانانه‌ی تیدا ئه‌نجامداو، زو‌ریک له‌هاوه‌لان و مناله‌کانیان و گه‌وره شوینکه‌وتوانی تیدا کوشت و، کیشه‌که‌ی ته‌واو ئاب‌روبه‌رانه کرد، پاشان روویکرده مه‌ککه‌و، پیش ئه‌وه‌ی بگاته ئه‌وی خوای گه‌وره بردییه‌وه‌و، هه‌صیری کو‌ری نمیری سکونی کرایه سه‌رکرده‌ی سوپاکه، گه‌مارۆی ئیبن زوبیریان داو، مه‌نجه‌نیقیان گرته که‌عه‌و، ئه‌وه‌ش بووه هو‌ی تیکچوونی پایه‌کانی و تیکدرانی بیناکه‌ی، پاشان سوتاو، له‌کاتی ئه‌و کرده‌وه قیزه‌وانانه‌یاندا هه‌والی له‌ناوچوونی یه‌زیدی کو‌ری معاویه‌یان پیگه‌یشت، ئه‌وه بوو گه‌رانه‌وه‌و خوای گه‌وره موسلمانانی له‌شه‌ر پاراست))^۱، ئیبن ته‌یمیه ده‌لیت: (سه‌ربازه‌کانی سی روژ له‌مه‌دینه خه‌ریکی کوشتن و تالانکردن و، ئه‌تکردنی ناموس بوون که‌هه‌رامکراوه، پاشان سوپایه‌کی نارد بو مه‌ککه‌ی پیروژ، ئاب‌لو‌قه‌ی مه‌ککه‌یان داو،

^۱ - ابن حجر: ته‌ذیب الته‌ذیب ۳۱۶/۱۱.

له کاتیکدا مه ککه ئابلۆقه درابوو یه زید مرد، ئه مهش له و ستهم و ده ستریزێنه یه که به فه رمانی ئه و ئه نجام دراو))¹.

ئه و که سانه ی که رقیان له نه فرت کردن له یزید بووه ئه م کاره یان به هۆی به گه وره سه یرکردنی یان ریز لیگرتیه وه نه بووه، به لکو له ترسی کرانه وه ی ده رگای نه فره تکردن له معاویه و جگه له ویش بووه له وانه ی هاوه لیتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یان کردووه یاخود بینویانه، ئیبن ته یمیه بنچینه ی بابه ته که پروون ده کاته وه که چۆن زیاده روه ی تیدا کراوه: ((که سانیک هه بوون نه فره تیان له یه زیدی کور ی معاویه ده کرد، له وانه یه مه به ستیان له وه نه فره تکردن له که سانی تریش بیت، زۆربه ی ئه هلی عیلم رقیان له وه بوو به دیاریکراوی نه فره ت له که سینک بکریت، که سانیک که له سه ر ئه و ریتبازه بوون گوینان له وه بوو وای بۆچوون که یه زید له گه وره پیاوچاکان و پیشه وایانی رینماییکار بووه))²، به هه مان شیوه ی قسه که ی ئیبن که سیر که ئه هلی سوننه رقیان له وه بووه نه فره ت له یه زید بکریت ((تا نه فره ت لیگرتنه که ی نه کریته هۆیه ک بۆ نه فره ت لیگرتنی باوکی یان یه کیک له هاوه لان))³.

به لام شیخی ئیسلام ئیبن ته یمیه پیی وایه که نه فره ت لیگرتنی یه زید ((له و بابه تانه یه که ئیجتیهادی تیدا ده کریت)) به لام وای پییاشه نه فره ت نه کریت، ئه مهش وه ک ئه وه ی موسلمان زمانی له خراپه کاری پاک رابگریت و، بۆ داخستنی ده رگایه ک له ده رگاکانی خراپه کاری، جیاوازی نیوان وازهینان له نه فره تکردن له یه زید بۆ پاک راگرتنی زمان له وتنی خراپه و داخستنی ده رگای خراپه کاری چه ند

¹ - مجموع الفتاوى ٤١٢/٣.

² - ابن تیمیة: مجموع الفتاوى ٤٠٨/٣.

³ - ابن كثير: البداية والنهاية ٢٢٣/٨.

جیاوازییه کی مه زنی ههیه له گهڵ ئه وهی واز له نه فرت لیکردنی بهیتریت چونکه یه زید له ((کۆمهالی دونیانه ویستانی هاوه لانی وشوینکه وتوانه که قسه کانیاں رینمایکاره و پهنه له ئامۆژگارییه کانیاں وهرده گیریت)) به پێی دهر پینه که ی ئیبن عه ره بی!!

له گه رمه ی به رگریکردنی تا مردن له یه زید ئیبن عه ره بی سه باره ت به حسینی کورپی عه لی (خوا لییان رازی بیت) ده لیت: ((به هۆی ته ئو لیکردنه وه خه لک له دژی دهر چوون و، له بهر ئه وه له گه لی جه نگان که له با پیره یه وه گیرابو ویانه وه که پیغه مبه ره و هه والی تیکچوون بارو دوخ و، هۆشداریدهر له چوونه ناو ئاشوبی دابوو، فه رمووده کانیشی له م بواره دا زۆره، له وانه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: ((انه ستکون هنات وهنات، فمّن أراد أن یفرق أمر هذه الامّة وهی جمیع، فاضربه بالسيف کائنا من کان))، واته: (خراپه و خراپه کاری پووده دات، جا هه رکه س ویستی ئه م ئومه ته لیک بترازینیت که کۆیه و، ئه و به شمشیر لی بده ن ئیتر ئه وکه سه هه رکی بوو)، خه لکیش به مه و هاوشیوه ی ئه مه هاتن (بو شه پرکردن له دژی حسین))¹. به مجۆره بینوته که قه له میک بکوژانی حسین و ئه نه جامده رانی ئه و قه سا بخانه یه ی که تیتیدا شازده که س له خانه واده ی پیغه مبه ر کوژران که زۆربه یان منالی بچوک بوون، ئه و که سانه ده گۆرین بو موجهید، که وه ک جتیه جیکردنی راسپاردیه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاتبوون بو شه پرکردن له دژی ئه و زیاده رپه وکارانه ی که له ریز دهر چوون و ئومه ت په رته وازه ده که ن؟! ئه مه پاساوه ی تانه وهیه که

¹ - العواصم ص ۲۴۴-۲۴۵.

شک نابەین لەنیۆ زانایانی ئەهلی سوننەدا کەس پیش ئیبن عەرەبی شتی وای وتبیت یان وەک ئەوە بلت، لەبەر ئەوەیە ئیبن خەلدون وپرای سروشتە پاساوی هینەرەوێکە لەشیکاری میژوویی ئیسلامیدا بیزاری بەرانبەر دەربرپووە، دەلت: ((قازی ئەبوبەکر ئیبن عەرەبی لەمەدا بەهەلەدا چووێکە لەو کتیبەیدا ناوی ناوێ ((العواصم من القواصم)) شتیکی وتووێکە واتاکە ئەمە دەگەینەت: ((حسین بەپێی شەری باپیری کوژراوە)). ئەمە هەلەیکەو بەهۆی بیتاگابوونی لەمەرجهکانی پیشەوای دادپەرورە تی کەوتوو، کێ هەبووێک لەحسین دادپەرور تر لەسەر دەمەکیدە لەپیشەوایەتی و دادپەروری لەشەکردن لەگەڵ ئەهلی بۆچوونەکاندا؟))^۱، ئیبن عەرەبی لێرەدا دەکەوتێکە دژیەکی زۆر سەرەو، پیش چەند لاپەرەیک لەو بای ئەوێ کردووێ کەدەرچوونی حسین ((تورەبوونەکی لەسەر ئاین و سەرخستنی حەق بوو))^۲. پاشان ئەو تا دەیکاتە دەرچوویەکی کەیه کیزی موسلمانان تیک دەدات و، قسە موسلمان لەروژیک لەروژاندا لەسەر یەزید کو بوو!!

لەکتیبەیدا هەلەو سەرکێشی تری تێداوە کە ناتوانین زیاتر مشتومر لەسەریان بکەین، تا ئەم لیکۆلینەوێکە لەمەبەستەکی خۆی دەرئەچیت، خۆی گەورە پشتیوانی هەموو چاکەیکە.

^۱ - مقدمة ابن خلدون ص ۲۱۷.

^۲ - العواصم ص ۲۳۷.

ئىبن عەرەبى ۋەك مۆتەكلىم و قازى

بۆ ئۇ ۋەى بەۋىژدانىن بىن بەرانبەر ئىن عەرەبى ۋشەيەك ماۋەتەۋە ھەردەبىت بىللىن، ئۇ ۋىش بالادەستى رېيازى زانايانى كەلام و جەدەلە بەسەر كىتتەكەى ئىبن عەرەبىدا، ئۇ ۋەش رېيازىكە بەباشى مشتومر دەكات ۋبەرەۋا ۋبەنارەۋا ھەۋلى شىكانى بەرانبەر دەدات، بەلام لايەنىكى تىرى كەسايەتى ئىبن عەرەبى ھەيە لەزىادەرەۋەى ئۇ رېيازەى كەم كرەۋتەۋە.

پىشتەر باسى ئۇ ۋەمان كرەبۋو كەئىبن عەرەبى قازى بوۋە، بەلكو بەناۋى قازىۋە بەناۋبانگ بوۋە، ۋادىارە پىشەى قازىتى سوۋدى بەئىبن عەرەبى گەياندوۋە لەنۋوسىنەكانىدا سەبارەت بەناكۋكىيە سىياسىيەكانى نىۋان ھاۋەلان (خو لىيان رازى بىت)، ئۇ ۋەتانى كاتى دەبىنى ئىبن عەرەبى بەلۋژىكى دادگايكرەن قسە دەكات ھىندە ۋرەدەكارى ۋبەدۋاداپوۋن دەبىنىت كەلەقسەكانى تىرىدا بەدى ناكەيت، لەنمۋنەى ئۇمەش:

يەكەم: ۋەلامدانەۋەى ئۇ كەسانەى پاساۋ دەدەنە ھەلۋىستى تەلەۋ زوبىر بەۋەى كەلەسەرەتاۋە بەيەتەتيان داۋە بەعەلى بەۋ مەرجهى تۆلە لەبكوژانى عوسمان بكاۋەۋە، كاتى دۋاتر ئۇ ۋەى نەكرەۋە مافى خۇيان بوۋە لەبەيەتەكەيان بىكشىنەۋە، ئىبن عەرەبى ئۇ پاساۋ ھىنانەۋەى رەت كرەۋتەۋەۋ، ۋتوۋيەتى: ((ئەگەر بوترىت: بەيەتەتيان لەسەر ئۇ ۋە پىداۋە كەبكوژانى عوسمان بكوژىتەۋە، دەللىن: ئۇمە لەمەرجهكانى بەيەت پىداندە درۋست نىە، بەلكو لەسەر ئۇ ۋە بەيەتەتيان پىداۋە كەبەحەق حوكم بكات، ئۇ ۋىش ئۇ ۋەيە كاتى خاۋەن خۋىن و، داۋاكراۋ ئامادە بىرىن و، سكالە بەرز بىرىتەۋەۋ، پىرسىارو ۋەلاميان لى بىرىت و، بەلگە بىرىتە ۋوۋ و، فەرمان دەربرىت، ئاۋەھا دەكرىتەۋە نەك فشار

بخريته سهرى به قسه يه كى ره ها، يان كرداريك كه ليكولينه وهى لى نه كراوه، ياخود به بيستنى قسه يه ك، ئه مانه له ئاينى ئيسلامدا دروست نين))^۱، ئين عهره بى ليردها به زمانى كاره كهى خوئى قسه دهكات وهك قازى، نهك مشتمپركارى هه لچوو و، قسه به يه ك وتننى نيوان دوو كه س.

دووهم: هوشداريدانى له باره ي پابه ند نه بوونى خه لكى شام به پريساكانى شهريعه ته وه له دادگاى كردندا له م قسه يه يدا: ((داواكارى خوئى دروست نيه حوكم بدات، تومه تى (داواكارى خوئى) واپتويست ناكات كه له دژى دهر بچيت، ئه گهر ئه وهى بو جيبه جيكر (به رانه برى) ئه گهر نا بئده نگ ده بيت، چه ند حه ق هيه كه خواى گه وره تيدا حوكم دهكات و، خو ئه گهر ئاينى نه بوو ئه وا له دژى دهر ده چيت، ئه مه يان له دونيادا پاساويكى ده بيت))^۲.

سئيهم: پوونكر دنه وهى ئه وهى ئه گهر خه لكى شام پابه ندى ريكاره شهريعه كانى دادگاى كران بوونايه و، يارمه تى خه ليفه ي موسلمانان يان بدايه له سه ر خوكوكر نه وه و هينور كردنه وهى دهر وونه كان وريك خستنه وهى ريزه كان.. ئه و كاته ده بوو ((كات ه كه ده گونجا بو داوا كردن و، شياوتر بو ره وشه كه و، ئاسانتر ده توانرا بگه نه داوا كراو))^۳، ئه گهر به راستى ته نها داواى توله سه ندنه وهى شه رعيان بو خه ليفه ي شه هيد ده كرد، چونكه دادگاى كرانى پاك و تاوتويى كاره كه واى ليكر دووه كه دوو ره وتى ته واو ليك جياوازى هه بيت.

^۱ - العواصم ص ۱۵۰.

^۲ - العواصم ص ۱۶۸.

^۳ - العواصم ص ۱۷۰.

چوارەم: ھۆشدارىدان سەبارەت بەكەيشەيەك كەدواتر ئىبن تەيمىيە ھۆشدارى لەبارەيەو داو، بەخەيالى زۆر لەپىنەوپەرۆكارانى زۆربەى سەردەمەكاندا نەھاتوو، ئەويش برىتييە لەوہى كەمعاويە تەنھا بەيەكلا بوونەوہى كارەكە بۆى خۆى بىئاگا كەدووہ لەبابەتى بكوژانى عوسمان، بەجۆرىك وەك ئەوہى ھەر لەسەر زەويدا نەبن، ئىبن عەرەبى دەليّت: ((ئەوہى پەردە لەسەر ئەمە لادەدات ئەوہى كەمعاويە كاتى كارەكەى بۆيەكلا بوويەوہ نەيتوانى ھىچ كەس لەبكوژانى عوسمان بكوژيئەوہ بەھوكمدان نەبيّت، مەگەر ئەوانەى لەجەنگى (تأويل)دا كوژران، ياخود فيل كرابيّت لەوہى كەوتراو، تا كارەكە گەيشتە سەردەمى حەجەك كەلەسەر تۆمەت خەلك دەكوژا نەك بەحەقيقەت.

دەركەوت بۆتان ئەوانە (واتە خەلكى شام) لەكاتى دەسلەتدارى خوياندا ئەوہيان ئەنجام نەدەدا كەقوربانيان لەپىناوى داوا كەردنيدا دەدا))¹.

لەراستيدا قازى ئىبن عەرەبى ليئەدا راست بۆى چووہو پەنجەى لەسەر چارەسەرەكە داناو، ھەرچەند پىنەوپەرۆ بۆ خەلكى شام بکەين و، وايدابنئين كەمەبەست و نيازبان باش بوو، ئەوا پابەند نەبوونيان بەپرساكانى شەرع لەدادگايراندا كاريكەو پىنەوپەرۆ ھەلناگريّت و، خو بىئاگاگردنيان لەبكوژانى عوسمان پاش ئەوہى دەسلەلاتيان كەوتە دەست جيى گومانە، ئەگەر كوشتنيان لەتوانادا بوويّت و لەپىناوى پاراستنى سەقامگىرى دەسلەلاتياندا وازيان لى ھىنا بيّت، ئەوا لەپيشترە بۆيان كەسەرزەنشتى عەليان نەكردايە لەسەر واز ليھينانى و، خو ئەگەر

¹ - العواصم ص ۱۷۱.

کوشتنیشیان له توانادا نه بوو بیټ، ئهوا پاساوی عهلی له مه دا
پوونترو ئاشکرا تر بووه.

هه رچونیک بیټ ئهوا ئه م برگانه ی کتیبه که ی ئیبن عه ره بی
به لگه یه له سه ر ئه وه ی کاتی به لوژیکی دادگا بیر ده کاته وه
که ماوه یه کی زوری ژیا نی کاری تی دا کردو وه، ئهوا ده گاته ئه نجامی
نزی کتر له لیکو لینه وه داد په روهری.

له بهر ئه وه ئیبن عه ره بی قازی جیا وازه له ئیبن عه ره بی
قسه که ر، وه ک ئه وه ی ئه م برگانه به لگه ن له سه ر ئه وه ی ئیبن
عه ره بی له لیکو لینه وه (تحقیق) وه نزی کتر بو وه له لیکو له رانی
کتیبه که ی و ئه وانه ی هه مان ئا راسته یان گرتو وه له نه وه کانی
قوتابخانه ی ((شیعه گه ری سوننی)) هاوچه رخ.

کۆتایی

گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ره‌تا

پاش ئه‌مه: له‌سه‌ره‌تای ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یدا ئاماژه‌مان بۆ په‌یوه‌ندی نیوان پ‌یشه‌داریی شه‌رعی (التأسیل الشرعی) و به‌ئاگایی میژوویی (الوعي التاريخی) کردو، ل‌یه‌دا ئه‌وه زیاد ده‌که‌یه‌ن که‌ت‌پروانی‌مان بۆ میژوو کاریگه‌ری گه‌وره‌ی هه‌یه له‌سه‌ر و‌ینا کرد‌مان بۆ به‌ماو پا‌به‌ندبو‌ن‌ما پ‌ی‌یه‌وه، پ‌ن‌چه‌وانه‌که‌شی به‌هه‌مان شی‌وه ر‌اس‌ته: چون‌که روونی به‌ما له‌م‌یش‌ک‌دا یارمه‌ت‌یده‌ره بۆ بو‌نیات‌نانی ت‌پ‌روانی‌ن‌یک‌ی هه‌له‌سه‌نگ‌اند‌نی با‌به‌ت‌یی بۆ رووداو‌ه میژوویی‌یه‌کان.

له‌لا‌په‌ره‌کان‌ی پ‌یش‌وودا ج‌یا‌وا‌زی نیوان مه‌نه‌ج‌ی ئ‌ی‌بن ته‌یم‌یه‌و ل‌یکۆله‌رانی فه‌رمووده‌ناسان له‌گه‌ل مه‌نه‌ج‌ی ئ‌ی‌بن عه‌ره‌بی و قوتاب‌یه ها‌و‌چه‌رخه‌کان‌ی له‌تی‌گه‌یش‌تن‌ی میژووی سه‌ره‌تای ها‌تن‌ی ئ‌ی‌سلام وش‌رو‌قه‌ی نا‌کو‌کی‌یه سی‌اس‌یه‌کان‌ی نیوان ها‌وه‌لان روون ده‌ب‌یت‌ه‌وه، با‌سه‌یر ب‌که‌ین چۆن ئه‌و ج‌یا‌وا‌زیه کاریگه‌ری هه‌بو‌وه له‌ت‌پ‌روانی‌نی هه‌ریه‌ک له‌ئ‌ی‌بن ته‌یم‌یه‌و ئ‌ی‌بن عه‌ره‌ب‌یدا بۆ به‌ما‌ی سی‌اس‌ی ئ‌ی‌سلام‌ی، ته‌نها یه‌ک نمونه‌ش ده‌خه‌ینه روو ئه‌و‌یش شه‌رعیه‌تی ده‌سه‌لات‌داره، چون‌که کرۆکی ک‌یشه‌که‌و شو‌ینی نه‌خۆش‌یه‌که‌یه له‌شارستان‌یت‌ی ئ‌ی‌سلام‌یدا، له‌مه‌دا ئ‌ی‌بن عه‌ره‌بی ه‌ی‌چ سه‌نگ‌یک بۆ بۆ‌چوونی ئ‌ومه‌ت له‌هه‌له‌ب‌ژارد‌نی سه‌رکرده‌کان‌یدا دانان‌یت، به‌ل‌کو بۆ ئه‌وه چو‌وه که‌((یه‌کی‌ک یاخود دو‌وان خه‌لافه‌تی پ‌ی‌ دادمه‌زری‌ت و ته‌واو ده‌ب‌یت، ئه‌و که‌سه‌ی پاش ئه‌وه به‌یعه‌ت

دهدات ئه‌وا له‌سه‌ری پێویسته‌و، له‌رووی شه‌رعییه‌وه‌ ناچاره‌ ئه‌وه‌ بکات!!^۱

له‌مه‌دا ده‌یه‌وی‌ت راقه‌ی به‌یعه‌ت پێدانی ئه‌بویه‌کر له‌لایه‌ن عومه‌ره‌وه‌ له‌شه‌وی سه‌قیفه‌داو جیگرته‌وه‌ی عومه‌ر له‌روژی وه‌فاتی ئه‌بویه‌کر دا بخاته‌ روو که‌ئه‌و مانا چه‌وسینه‌ره‌ ده‌به‌خشیت، به‌لام ئیبن ته‌یمیه‌ سه‌رده‌می راشیدین له‌وه‌ بیه‌ری ده‌کات، به‌لکو ئه‌هلی سوننه‌ش له‌وه‌ بیه‌ری ده‌کات که‌قسه‌ی وا بکه‌ن و، ده‌لێت: ((ئه‌مه‌ قسه‌ی پیشه‌وایانی ئه‌هلی سوننه‌ نیه‌، با هه‌ندیک له‌ئه‌هلی که‌لام بلێن: پیشه‌وایه‌تی به‌به‌یعه‌تپێدانی چوار که‌سیش داده‌مه‌زێت، هه‌ندیکیش وتووایه‌: به‌به‌یعه‌تپێدانی دوو که‌سیش داده‌مه‌زێت، هه‌ندیکیش تریش وتووایه‌: به‌به‌یعه‌تپێدانی یه‌ک که‌سیش داده‌مه‌زێت، ئه‌مانه‌ قسه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ نین))^۲، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیبن ته‌یمیه‌ پوونیده‌کاته‌وه‌ که‌به‌یعه‌تپێدانی عومه‌ر به‌ئه‌بویه‌کرو جیگرته‌وه‌ی عومه‌ر بو‌ ئه‌بویه‌کر له‌هه‌ردوو حاڵه‌ته‌که‌دا به‌بی پالاوتن (ترشیح) نه‌بووه‌و، ده‌لێت: ((ئه‌گه‌ر وا دانرا که‌ئه‌وان (واته‌ هاوه‌لان) به‌لێنه‌که‌ی ئه‌بویه‌کریان جێبه‌جی نه‌کرد له‌عومه‌ردا ئه‌وا نه‌ده‌بووه‌ پیشه‌وا... ئه‌گه‌ر ئه‌بویه‌کر عومه‌رو کۆمه‌لێک به‌یعه‌تیان پێداو هاوه‌لانی تر ئاماده‌نه‌بوون به‌یعه‌تی پێدنه‌ن ئه‌وا ته‌نها به‌وه‌ نه‌ده‌بووه‌ پیشه‌وا، به‌لکو به‌به‌یعه‌تپێدانی له‌لایه‌ن کۆمه‌لی خه‌لکه‌وه‌ بووه‌ به‌پیشه‌وا... به‌لام گواسته‌وه‌ی

^۱ - العواصم ص ۱۴۸.

^۲ - منهاج السنة ۱/ ۵۲۶-۵۲۷.

دهسه لات بۆ عومەر ئه‌وا به‌به‌یعه‌تپیدانی موسلمان بۆی پاش
وه‌فاتی ئه‌بویه‌کر به‌وه‌ بووه‌ پێشه‌وا^۱.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌ ریشه‌دارکردنی بنه‌مایه‌ی نیه‌، به‌لکو
ته‌نها ریشه‌یه‌کانه‌ بۆ شیکاری میژوویی، ئه‌وا به‌و ته‌نها
نمونه‌یه‌ واز ده‌هێنین، ئه‌وه‌ به‌سه‌ بۆ گوزارشت له‌وه‌ی
که‌مه‌نه‌جمان له‌تیگه‌یشتنی میژووی سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامدا
کاریگه‌ری زۆر قوڵی له‌سه‌ر تیگه‌یشتنمان بۆ بنه‌ما ئیسلامیه‌کان
ده‌بێت..

دریژه‌ی ئه‌مه‌و جیه‌جیکردنی ئه‌م ریشه‌یه‌ لێده‌گه‌ریم بۆ دوو
کتیبه‌ی ترم که‌ئێوانیش ((السنة السياسية)) و ((الشرعية السياسية))یه
که‌داوای یارمه‌تی له‌خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ین بۆ ته‌واو کردنیان و، ئه‌و
دوو کتیه‌مان و ته‌واوی کاره‌کانمان و قسه‌کانمان و لای بکات
که‌ته‌نها له‌به‌ر خوای گه‌وره‌یه‌و، ئه‌م کاره‌مان لای قبول بکات و
بیکاته‌مایه‌ی سوود بۆ به‌نده‌ چاکه‌کانی، که‌چاویان له‌وه‌یه‌ ژیا
ئیسلامی بگه‌رێته‌وه‌و، بنه‌ماکان شه‌رع له‌گه‌ردو خه‌وشی میژوو
پاک بکریته‌وه‌.

سوپاس بۆ خودا که‌ته‌نها به‌نیعمه‌ته‌کانی ئه‌و کاره‌ چاکه‌کان
ته‌واو ده‌بن.

^۱ - المنتقى من میزان الاعتدال ص ۶۲-۶۴ که‌کورتکراوه‌ی زه‌هه‌بیه‌ بۆ کتیبی (منهاج
السنة).

پاشکۆ

تیبینی مه نههجه كان له سهر وه لامه كانی دكتور منیر غضبان
له سهر ئه م كتیبه له كتیبه كیدا:

(جولات نقدية فی كتاب الخلافات السياسية بين الصحابة)

یه که م: دكتور منیر گێڕانه وه که ی ته به ری راست کردۆته وه
که سه یفی کوری عومهری تێدایه، ئه مهش ئه وه ده گه یه نیت
که به یعه تێدانی عه لی بۆ ئه بوبه کر له شه وی سه قیفه دا بووه (ل ۲۹ و
په راویزی ل ۳۰) هه روه ها گێڕانه وه یه کی تری بۆ سه یف راست
کردۆته وه (ل ۷۱) هه رچه نده کو ده نگي فه رمووده ناسان له سهر
ئه وه یه که سه یف له گێڕانه وه ی فه رمووده دا لاوازه، له م کتیبه شماندا
له کاتی خسته نه رووی تیبینیه کانمان له سهر کتیبی (العواصم من
القواصم) قسه ی ئه هلی جرح و تعدیلمان سه باره ت به سه یف باس
کرد.

زه هه بی ده لیت: ((به هاوده نگي وازلیه ینراوه)) (الذهبي: المغني فی
الضعفاء ۲۹۲/۱) ئیبن حه بانیش وتویه تی: ((یروي الموضوعات
عن الاثبات)) (ابن حبان: كتاب المجروحین ۳۴۵/۱ و عقیلی
وتویه تی: ((ئه و لاوازه)) (العقيلي: الضعفاء ۱۷۵/۲) و، ئیبن عجمی
ده لیت: ((سه یف فه رمووده ی داده ناو به زه ندیق بوون تومه تبار
بوو)) (ابن العجمي: الكشف الحثيث ۱۳۱/۱) و، نه سائی و دار قوتنی
وتوویانه: ((لاوازه)) (ابن الجوزي: كتب الضعفاء والمتروکین
۳۵/۲) و، ئیبن ئه بی حاته م وتویه تی: ((فه رمووده ی واز لیه ینراوه و

فهرمووده‌ی وهک فهرمووده‌ی واقدی وایه)) (ابن ابی حاتم: الجرح والتعديل ۲۷۸/۴و، ئەبو نه‌عیمی ئەصفه‌هانی ده‌لێت: ((له‌ئاینداریدا تۆمه‌تبار، ده‌لێن زه‌ندیه‌، فهرمووده‌ی که‌وتوو، هه‌یج نه‌ی)) (أبو نعیم الاصفهانی: کتاب الضعفاء ۹۱/۱). ئایا ده‌گونجێت گێڕانه‌وه‌یه‌کی هه‌ردوو سه‌حیه‌که‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گێڕانه‌وه‌ی سه‌یفی کوڕی عومه‌ر واز لێ به‌ئین که‌ئو زانا پایه‌ به‌رزانه‌ ئاوا قسه‌یان له‌سه‌ر کردوو؟! له‌ناجیگیریه‌کانی لۆژیکی دکتۆر منیر ئەوه‌یه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ جه‌خت ده‌کاته‌وه‌ که‌)) (سه‌یف لاوازه‌، ناکوکی له‌مه‌دا نه‌ی)) (ل ۱۵۵) ئەمه‌ پاش ئەوه‌یه‌ که‌سه‌نه‌دی ئەو گێڕانه‌وه‌یه‌ی راست کردۆته‌وه‌، پاشان له‌کوئای کتێبه‌که‌یدا (ل ۱۹۲) راسپاردی ئەوه‌یه‌ که‌گێڕانه‌وه‌که‌ی سه‌یف پشتی پێ ببه‌ستریت، جا ئەمه‌ چ ناجیگیریه‌که‌ له‌حوکمداندا!!!

دووهم: دکتۆر منیر ژماره‌یک فهرمووده‌ی راست کردۆته‌وه‌ به‌بێ ئەوه‌ی بیانگیریه‌وه‌ بۆ که‌سانی پسپوڕی فهرمووده‌ناس (بۆ نمونه‌ بر‌وانه‌: په‌راوێزی ل ۳۲و ۳۳)، به‌لام راستکردنه‌وه‌که‌ی بۆ گێڕانه‌وه‌که‌ی سه‌یف و، ناجیگیری له‌حوکمدان له‌سه‌ر فهرمووده‌کان، هاندەر نین بۆ ئەوه‌ی وه‌ک موخته‌هیدیک له‌جرح و تعدیلا پشتی پێ ببه‌ستریت، هه‌روه‌ها دکتۆر منیر بانگه‌شه‌ی بوونی ژماره‌یه‌ک ((گێڕانه‌وه‌ی سه‌حیح و سه‌سن، یان سه‌حیحی قبولکراو کردوو، که‌ئاماژه‌ بۆ به‌یعتدانی سه‌عد (سه‌عدی کوڕی عوباده‌ به‌ئەب‌وبه‌کر) ده‌که‌ن به‌ده‌قی راشکاو)). به‌لام راسترینی ئەوه‌ی که‌دکتۆر منیر هه‌ناویه‌تیه‌وه‌ له‌ (ل ۴۱) دا بریتیه‌ له‌فهرمووده‌که‌ی ئەحمه‌د که‌چه‌رانی تێدایه‌و حومه‌یدی کوری عبدالرحمان له‌صدیه‌وه‌ گیراویه‌تیه‌وه‌، له‌باره‌ی ئەم هه‌واله‌ چه‌راوه‌وه‌ له‌پێسای نۆیه‌مدا قسه‌مان کردو، پرونمان کردوه‌

که)) وازانراوه که حومه ییری له مناله کانی تابعینه و، له کاتی ژبانی
 نه بوبه کرو به یعه تی سه قیفه دا له دایک نه بووه، به لکو له دواینه کان
 وهاوه لانی به ته مه نه وه فه رمووده ی گپراوه ته وه، وهک
 نه بوهوره ییره و نه بی به کړه و ئیبن عومه رو ئیبن عه باس، ئیبن
 حه جهر پچرانی نه م هه والهی راگه یاندووه (فتح الباری ۱۱۴/۱۳ و
 (الهیثمی: مجمع الزوائد ۱۹۱/۵ و، (احمد شاکر: مسند الامام أحمد
 ۱۶۴/۱ تحقیق أحمد شاکر و، (الالبانی و جگه له وانیس، به لام قسه ی
 لیقولہ ری ((منهاج السنة)): ((وصحح الالبانی الحديث)) (منهاج السنة
 ۵۳۶/۱ الهامش رقم ۴) نه مه له چوارچیوه ی نه وه ی باسمان کرد
 له ویستی به لای ته صحیحی لاوازا که پشتیوانی بوچوونی نوسه رو
 بیرو پای بکات هه بووه، نه گهرنا نه وا نه لبانی نه صلی حه دیسه که ی
 راست نه کردو ته وه: ((قریش ولاة هذا الامر))، له سر بنه مای ریگا و
 شاهیدیه کانی ترو، وتوویه تی: ((فه رمووده که شاهیدیه که ی
 له فه رموده که ی جابرداو، یه کیکی تری له فه رمووده که ی
 نه بوهوره ییره دا هه یه و، به ده ربړینی: ((الناس تبع لقریش)) دیت))
 (الالبانی: سلسلة الاحادیث الصحيحة ۱۴۶/۳) به لام گفتوگوی نیوان
 سه عدو نه بوبه کر - که جیی نا کوکیه لیږه دا - نه لبانی راستی
 نه کردو ته وه، به لکو هاو بوچوونی فه رمووده ناسانی پیښو بووه و،
 رایگه یاندووه که پچراوه و وتوویه تی: ((گیږه ره وه کانی متمانه
 پیکراون، به لام حومه ید نه گه یشتووه به نه بوبه کر وهک نه وه ی
 له (المجمع) دا هاتووه)) (مجمع الزوائد) (سلسلة الاحادیث الصحيحة
 ۱۴۶/۳ الحديث رقم ۱۱۵۶)، سه یر نه وه یه دکتور منیر هه مان هه له ی
 لیقولہ ری (منهاج) ی دووباره کردو ته وه و، پاش هیانی نه م قسانه ی
 ئیمه: ((صححه الالبانی)) نوسیویه تی و، نه مه ی بو زیاد کردووه
 ((أفضل الروایات الضعیفة التي رواها هشام وأبو مخنف)) (ل ۵۹)

هه‌رچه‌نده من یه‌ک پیتم له‌هشامی کورێ کلبی و ئه‌بی مخف
نه‌گواز تۆته‌وه!!

سێیه‌م: دکتۆر منیر نکولی له‌ژماره‌یه‌ک فه‌رمووده کردووه
که‌ئیمه سه‌باره‌ت به‌قسه‌پێوتنی خه‌لکی شام به‌عه‌لی
وشوینکه‌وتووani هیناومانه‌و، ده‌لێت: ((ئهو سی گێرانه‌وه‌یه‌ی
که‌هیناویانی صه‌حیح نین)) (ل ٦٢)، من یه‌که‌م گێرانه‌وه‌ی ناو ئهم
کتیبه‌م به‌مجۆره هیناوه: (مسلم ١٧٨١/٤ و الحاکم ١١٧/٣ و النسائي
١٠٧/٥ و البزازی ٣٢٤/٣ و الترمذی ٦٣٨/٥ و الالبانی: صه‌حیح سنن
الترمذی-أبواب المناقب)، دووه‌میشیان به‌مشێوه‌یه: (مسلم ١٨٧٤/٤
والبیهقی ٤٤٦/٢)، سێیه‌میش ئاوا هیناومه: (المقدسی: الاحادیث
المختارة ٢٨٨/٣-٢٨٩ و قال محقق الكتاب: ((اسناده حسن)) وانظر
مسند الشاشي ٢٤٧/١ وأحمد ١٨٨/١ وأبو يعلي ٢٥٩/٢ وانظر ايضا
ابن ابي عاصم: السنة ٦١٩/٢ وسیر أعلام النبلاء ١٠٤/١ وتهذيب
الکمال ٥٠٤/١٦). سه‌یر ئه‌وه‌ی دکتۆر منیر هه‌چ به‌لگه‌یه‌کی بۆ
پشتیوانی ئه‌و ره‌تکردنه‌وه‌یه‌ی نه‌هیناوه، به‌لکو شله‌ژاو بووه
ته‌نانه‌ت له‌شیوه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و گێرانه‌وه جیگیرانه‌دا، پاش
ئه‌وه‌ی کاری خۆی یه‌کلا کردۆته‌وه که‌ئهو سی گێرانه‌وه‌یه
صه‌حیح نین، له‌لاپه‌ره‌کانی دوایدا (ل ٦٤) هاتۆته‌وه‌و وتوویه‌تی:
((به‌لام گێرانه‌وه‌ی دووه‌میان له‌سه‌ر بۆچوونی ئه‌و صه‌حیحه‌...))!! و
ده‌لێت: ((گێرانه‌وه‌ی کۆتاییان که‌صه‌حیح بوونه‌که‌ی نازانین...))!! جا
ئایا به‌رێزیان ده‌یه‌وێت لیمان له‌به‌ر ئهم قسه‌ ناجیگیرانه‌ی که‌هه‌چ
به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ندی نه‌قل و، گونجانی لۆژیکی تیدا نیه‌ واز
له‌قسه‌ی ئه‌و زانا پایه‌به‌رزانه‌ی پسرۆر له‌زانستی فه‌رمووده‌ناسیدا
به‌هینن؟!

چوارهم: دکتور منیر دهنووسیت: ((جه ختمان له وه کردو ته وه که هاوه لان به شداري ئاشوبه که یان نه کردو وه))!! به مجوره ره هاییه، هه رچه نده ئه مه پیچه وانه ی موته واتری بنبره، پیشتی له ریسیای نویه مده ناوی ژماره یه که له به شداربووانی به درمان هیئاوه -ئه مه جگه له وانه ی تر- که به شداریان له ئاشوبه که دا کردو وه، له ویدا نووسیبوومان: ((پیشوا بوخاری له وانه ناوی فضاله ی کوری ئه بی فضاله ی ئه نصاری هیئاوه، ده لیت: ((فضاله له گه ل عه لیدا له روژی (صفین) دا کوژرا، که له ئه هلی به در بو)) (البخاری: التاريخ الصغير ۷۸/۱)، هه رووه ها زه هه بی له نیویاندا باسی که عی کوری عه مری ئه نصاری کردو وه، ده لیت: ((له (صفین) دا له گه ل عه لیدا به شداري کردو وه، له به شداربووانی به در بووه که مابوون)) (سیر اعلام النبلاء ۵۳۷/۲) ئیبن حه جهر باسی سابتی کوری عبید و ئوسهیدی کوری سه عله به و سه هلی کوری حنیف و ئه با عه مری ئه نصاری و ئه با هه یسه می کوری تیهان، (بروانه: الاصابة ۳۹۲/۱ و ۱۹۸/۳ و ۸۳/۷ و ۲۸۷/۷ و ۴۴۹/۷)، هه رووه که ده قه کان به گشتی به لگه ن له سه ر بوونی ژماره یه که له هاوه لان له (صفین) دا، وه که ئه وه ی هه یسه می له چیرۆکیکی دریزدا هیئاویه تی: ((عه ماری کوری یاسر وه که ئالا بوو) بوو هاوه لانی محمه د (صلی الله علیه وسلم)، عه مار بچوایه ته هه ر دۆلێتک له دۆله کانی (صفین) هاوه لانی محمه د (صلی الله علیه وسلم) به شوینیه وه بوون)) (هه یسه می و توویه تی: ته به رانی و ئه حمه د به کورتی گێراویانه ته وه و ئه بو یه علی به شیوه ی ته به رانی و به زاز به وته ی: ((عه مار له دژی ده سته زیاده ره وکاره که ده جه نگیت)) به ته نها له عبدالله کوری عه مر گێراویه تیه وه و گێره ره وه کانی ئه حمه د و ئه بو یه علی متمانه پیکراون).

پینجهم: دکتور منیر ورد نه بووه له گوازنه وهیدا له منه وه، هیرشی کردوته سهر گپړانه وه له ئه بی مخف وئین کلبی و واقدی و جگه له وان له فهرمووده هه لیه سته ران (وضاعین) (ل ۵۵ و، ل ۱۹۲) گپړانه وهی لیانته وه هیناوه وهک گپړانه وه که ی ئه بی مخف (ل ۴۲) و وه لامي داووته وه، تا ئه و سهرنجه بدات به خوینهر که من لیانته وه گوازنوته وه، هه رچه نده من له هیچکام له و دروزانانه م نه گوازنوته وه، به لکو گپړانه وه که ی سه یفی کورپی عومهرم په ت کردوته وه، که ئه و له ناویاندا له هه موویان متمانه پینکراوترینانه، چونکه ئه هلی فهرمووده گپړانه وه یان په ت کردوته وه، هه روه ها دکتور منیر تیکه لکردنی بو دروست بووه له چنده بابته تیکدا که وه لامي قسه کانی من به قسه ی ئه و زانا پیشینانه ددهاته وه که لیانته وه گواستومه ته وه، له وانیه بو ئاسووده کردنی وپژدانی بیت که وه لامي من ددهاته وه نهک ئه وان، ئه م کاره شی گونجاوه له گهل روشنبیری سه له فی باو که مردوویان لاپروژه و رقیان له زیندووه، له پیشتر بوو بو ماموستای به پیزمان سهیری خودی قسه که ی بکردایه نهک ئه و که سه ی وتوویه تی، له وان هه ش برگه ی کو تایی (ل ۱۱۷) ی کتیه که ی، که له قسه ی ئین عمادی حه نبلیه له (شذرات الذهب) داو، له وان هه قسه ی ئین ته ی میه له باره ی توبه ی عوسمان (خوا لئی رازی بیت) له هه ندیک له سیاسه ته کانی، که دکتور منیر وا وه سفی کردووه که ((دروی ئاشکرایه)) (ل ۷۷).

شه شه م: دکتور منیر له به رگریکردنیدا له فهرمانه وایه کی ئه مه وی که قسه ی له سهر فهرمووده ی موسلم و به یه قی کردووه که له م کتیه دا هیناومانه زوری له خو ی کردووه: ((له ئه بی حازم له سه هلی کورپی سه عده وه، وتویه تی: پیاویکی ئال مه وران کرایه فهرمانه وای مه دینه، ده لیت: سه هلی کوری سه عدی بانگکردو

فه‌رمانی پیکرد که جنیو به‌ع‌لی بدات، ده‌ل‌یت: سه‌ه‌لی رازی نه‌بوو،
 پیی وت: ئه‌گه‌ر به‌وه‌ رازی نابیت ئه‌وا ب‌لی: نه‌فره‌تی خوا له‌ئه‌با
 توراب، سه‌هل وتی: ع‌لی هیچ ناویکی لای خۆشه‌ویستر نه‌بووه‌ له‌
 ئه‌بو تراب، زۆر پیی خۆش بوو به‌وه‌ بانگ بکرایه‌)) (مسلم
 ۱۸۷۴/۴ و بیه‌قی ۴۴۶/۲) وایکردوو له‌توانادا بی‌ت ئه‌و فه‌رمانپه‌وا
 ئه‌مه‌ویه‌ که‌))داوای ئه‌وه‌ی لی کردوو نه‌فره‌ت له‌ئه‌بو تراب بکات
 له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ی که‌ئه‌وه‌ جگه‌ له‌ع‌لی کوری ئه‌بو‌ت‌الب
 ده‌گه‌یه‌نیت)) (ل ۹۷). له‌ده‌رب‌ینی راشکاوانه‌ی نیوان فه‌رمانپه‌وا
 ئه‌مه‌ویه‌که‌و سه‌ه‌لی کورپی سه‌عه‌دوه‌ به‌ئاشکرا دیاره‌ که‌له‌باره‌ی
 ک‌ی قسه‌ ده‌کن، به‌لام دکتۆر ئه‌م پینه‌و په‌رۆ ساردو سه‌ر ده‌کات
 و، فه‌رمووده‌که‌ به‌ش به‌ش ده‌کات و به‌شی کۆتایی لی لاده‌بات تا
 له‌وه‌لامه‌ راشکاوانه‌که‌ی سه‌هل له‌مباریه‌وه‌ ده‌ربازی ببیت: ((ع‌لی
 هیچ ناویکی نه‌بووه‌ خۆشه‌ویستر بی‌ت له‌لای له‌ئه‌بو تراب)).

حه‌وته‌م: دکتۆر منیر ئه‌و قسه‌ی له‌سه‌رم هه‌یه‌ که‌من خۆم
 له‌فه‌رمووده‌که‌ی ترمزی بی‌ئاگا کردوو که‌پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه
 وسلم) له‌باره‌ی معاویه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: ((اللهم اجعله هاديا مهديا
 واهد به‌)) هه‌رچه‌نده‌ که‌ترمزی به‌حه‌سنی داناوه‌، به‌لام له‌راستیدا
 ئه‌و باشکردنه‌ی ترمزی به‌س نیه‌ بۆ قبولکردنی فه‌رمووده‌که‌ وه‌ک
 ئه‌وه‌ی لای ئه‌ه‌لی حه‌دیس ناسراوه‌، هه‌ربۆیه‌ سه‌یر نیه‌ که‌ ئیبن
 عبدالبر تانه‌ی له‌ گه‌یشتنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ داوه‌ چونکه‌
 له‌سه‌نه‌ده‌که‌یدا عبدالرحمن کورپی ئه‌بی عومه‌یره‌ هه‌یه‌و، ئه‌بو
 زرعه‌ی عیراقی له‌(تحفة التحصيل في ذکر رواة المراسيل ۲۰۳/۱) دا
 وتوو‌یه‌تی: ((عبدالرحمن کورپی ئه‌بی عومه‌بره‌ی مه‌زنی و، پیی
 وتراوه‌ ئیبن عومه‌یره‌ی ئه‌زدی و، جگه‌ له‌وه‌ش وتراوه‌، **جیاوازه‌ی**
هه‌یه‌ له‌هاوه‌ل‌یتیدا، ترمزی له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم)

فەرموودەكەى لەبارەى معاویە هیئاو: (اللهم اجعله هاديا مهديا)و،
 جگە لەوەش فەرموودەى تری هەیه، ئیبن عبدالبر دەلیت:
 فەرموودەکانى ناچەسپیت و هاوہلیتی دروست نیە))و، رازی لە
 (علل الحديث ۳۶۳/۲)دا دەلیت: ((ئەم فەرموودەى لەپیغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبیستووہ)). ھەموو ئەمانەش بەلگەن
 لەسەر وردیبنی ئیبن تەیمیە و خویندەوہى فراوانى لەوہى
 لەپرسای نۆیەمدا لێئەوہ گواستمانەوہ: ((معاویە تابیەت بەفەزلى
 لەصەحیحا هیچ نیە)) (منهاج السنة ۴۰/۷).

خوا گەرە بێهاوتایەو یارمەتیدەرە بۆ ھەموو کاریکی باش

له سه رچاوه كانى ئه م كتيبه ..

- ١- محمد بن اسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي: الجامع الصحيح المختصر (صحيح البخاري)، تحقيق: مصطفى ديب البغا، دار ابن كثير، اليمامة، ١٩٨٧.
- ٢- مسلم بن الحجاج أبو حسن القشيري النيسابوري: صحيح مسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- ٣- محمد بن اسحاق بن خزيمة أبو بكر السلمي النيسابوري: صحيح ابن خزيمة، تحقيق: د. محمد مصطفى الاعظمي، المكتب الاسلامي، بيروت، ١٩٧٠.
- ٤- محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي البستي: صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، تحقيق: الشيخ شعيب الارنؤوط، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٣.
- ٥- محمد بن عبدالله أبو عبدالله الحاكم النيسابوري: المستدرک على الصحيحين، تحقيق: مصطفى عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠.
- ٦- أبو عبدالله محمد بن عبدالواحد بن أحمد الحنبلي المقدسي: الاحاديث المختارة، تحقيق: عبدالملك بن عبدالله بن دهيش، مكتبة النهضة الحديثة، مكة المكرمة، ١٤١٠هـ.
- ٧- محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي: سنن الترمذي، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- ٨- عبدالله بن عبدالرحمن أبو محمد الدارمي: سنن الدارمي، تحقيق: فواز أحمد زمرلي وخالد السبع العلمي، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٤٠٧هـ.
- ٩- أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبوبكر البيهقي: سنن البيهقي الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ١٩٩٤.

- ١٠- أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبوبكر البيهقي: السنن الصغرى، تحقيق: د. محمد ضياء الرحمن الاعظمي، مكتبة الدار، المدينة المنورة، ١٩٨٩.
- ١١- علي بن عمر أبو الحسن الدارالقطني البغدادي: سنن دارالقطني، تحقيق: السيد عبدالله هاشم يماني المدني، دار المعرفة، بيروت، ١٩٦٦.
- ١٢- سليمان بن الاشعث أبوداود السجستاني الازدي: سنن أبي داود، تحقيق: محمد محي الدين عبدالحميد، دار الفكر.
- ١٣- أحمد بن شعيب أبو عبدالرحمن النسائي: السنن الكبرى، تحقيق: د. عبدالغفار سليمان البنداري وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩١.
- ١٤- أحمد بن شعيب أبو عبدالرحمن النسائي: المجتبى من السنن، تحقيق: عبدالفتاح أبو الغدة، كتب المطبوعات الاسلامية، حلب، ١٩٨٦.
- ١٥- محمد بن يزيد بن ماجه أبو عبدالله القزويني: سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار الفكر، بيروت.
- ١٦- أبو عوانة يعقوب بن اسحاق الاسفرائيني: مسند أبي عوانة، تحقيق: أيمن بن عارف الدمشقي، دار المعرفة، بيروت، ١٩٩٨.
- ١٧- مالك بن أنس أبو عبدالله الاصبحي: موطأ الامام مالك، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار احياء التراث العربي، مصر.
- ١٨- أبوبكر عبدالله بن محمد بن أبي شيبه الكوفي: الكتاب المصنف في الاحاديث والاثار، تحقيق: كمال يوسف الحوت، مكتبة الرشد، الرياض، ١٤٠٩هـ.
- ١٩- ابوبكر عبدالرزاق بن همام الصنعاني: المصنف، تحقيق: حبيب الرحمن الاعظمي، المكتب الاسلامي، ١٤٠٣ هـ.

- ٢٠- أبوبكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق البزاز: مسند البزاز. تحقيق: د. محفوظ الرحمن زين الله، مؤسسة علوم القرآن ومكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة وبيروت، ١٤٠٩هـ.
- ٢١- سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني: المعجم الكبير، تحقيق: حمدي بن عبد المجيد السلفي، مكتبة العلوم والحكم، الموصل، ١٩٨٣.
- ٢٢- سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني: معجم الاوسط، تحقيق: طارق بن عوض الله بن محمد وعبد المحسن بن ابراهيم الحسين، دار الحرمين، القاهرة، ١٤١٥هـ.
- ٢٣- سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني: الروض الداني (المعجم الصغير)، تحقيق: محمد شكور محمود الحاج أمير، المكتب الاسلامي، بيروت، ١٩٨٥.
- ٢٤- أبو سعيد الهيثم بن كليب الشاشي: مسند الشاشي، تحقيق: د. محفوظ الرحمن زين الله، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ١٤١٠هـ.
- ٢٥- أحمد بن حنبل أبو عبد الله الشيباني: مسند الامام أحمد، مؤسسة القرطبة، مصر.
- ٢٦- أحمد بن علي بن المثنى الموصلي أبو يعلي: مسند أبي يعلي، تحقيق: حسين سليم أسد، دار المأمون للتراث، دمشق، ١٩٨٤.
- ٢٧- أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي: شعب الايمان، تحقيق: محمد السعيد بسيوني زغلول، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤١٠هـ.
- ٢٨- أبو القاسم هبة الله بن الحسن بن منصور اللالكائي: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة من الكتاب والسنة واجماع الصحابة، تحقيق: د. أحمد سعد حمدان، دار طيبة، الرياض، ١٤٠٢هـ.
- ٢٩- أبوبكر أحمد بن محمد بن هارون بن يزيد الخلال: السنة، تحقيق: د. عطية الزهراني، دار الراية، الرياض، ١٤١٠هـ.

- ٣٠- أبو عبدالله نعيم بن حماد المروزي: كتاب الفتن، تحقيق: سمير أمين الزهيري، مكتبة التوحيد، القاهرة، ١٤١٢ هـ.
- ٣١- أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني: فتح الباري شرح صحيح البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي ومحب الدين الخطيب، دار المعرفة، بيروت، ١٣٧٩ هـ.
- ٣٢- أبو عمر يوسف بن عبدالله بن عبدالبر النمري: التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد، تحقيق: مصطفى بن أحمد العلوي ومحمد عبد الكبير البكري، وزارة عموم لوقف والشؤون الإسلامية، المغرب، ١٣٨٧ هـ.
- ٣٣- محمد بن اسماعيل بن ابراهيم أبو عبدالله البخاري الجعفي: التاريخ الكبير، تحقيق: السيد هاشم الندوي، دار الفكر.
- ٣٤- محمد بن عبدالله بن أحمد بن سليمان بن زبر الربعي: تاريخ مولود العلماء ووفياتهم، تحقيق: د. عبدالله أحمد سليمان الحمد، دار العاصمة، الرياض، ١٤١٠ هـ.
- ٣٥- عبد الرحمن بن أبي حاتم محمد بن ادريس أبو عبدالله الرازي التميمي: الجرح والتعديل، دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٩٥٢ م.
- ٣٦- محمد بن ابراهيم بن اسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي: التاريخ الصغير، تحقيق: محمود ابراهيم زايد، دار الوعي، حلب، ١٩٧٧.
- ٣٧- محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي أبو عبدالله: سير أعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الارناؤوط ومحمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤١٣ هـ.
- ٣٨- عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي أبو الفرج: الضعفاء والمتروكون، تحقيق: عبدالله القاضي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٦ هـ.

- ٣٩- أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني: تهذيب التهذيب، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٤.
- ٤٠- أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني: تعجيل المنفعة بزوائد رجال الاثمة الاربعة، تحقيق: د. اكرام الله امداد الحق، دار الكتاب العربي، بيروت.
- ٤١- يوسف بن الزكي عبدالرحمن أبو الحجاج المزي: تهذيب الكمال، تحقيق: د.بشار عواد معروف، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٠.
- ٤٢- سليمان بن خلف بن سعد أبو الوليد الباجي: التعديل والتجريح لمن خرج له البخاري في الجامع الصحيح، تحقيق: د. أبو لبابة حسين، دار اللواء للنشر والتوزيع، الرياض، ١٩٨٦.
- ٤٣- محمد بن سعد بن منيع أبو عبدالله البصري الزهري: الطبقات الكبرى، دار صادر، بيروت.
- ٤٤- أبو عمر يوسف بن عبدالله بن محمد بن عبد البر: الاستيعاب في معرفة الاصحاب، تحقيق: علي محمد البجاوي، دار الجيل، بيروت، ١٤١٢ هـ.
- ٤٥- برهان ابراهيم بن محمد بن عبدالله بن محمد بن مفلح: المقصد الارشد في ذكر أصحاب الامام أحمد، تحقيق: عبد الرحمن بن سليمان العثيمين، مكتبة الرشد للنشر والتوزيع، الرياض، ١٩٩٠.
- ٤٦- احمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني: الاصابة في تمييز الصحابة، تحقيق: علي محمد البجاوي، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٢.
- ٤٧- أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني: العلل ومعرفة الرجال، تحقيق: وصي الله بن محمد عباس، المكتب الاسلامي، بيروت، ١٩٨٨.
- ٤٨- أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني: تلخيص الحبير في أحاديث الرافعي الكبير، تحقيق: السيد عبد الله هاشم اليماني المدني، المدينة المنورة، ١٩٦٤.

- ٤٩- أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني: فضائل الصحابة، تحقيق: د. وصي الله محمد عباس، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٣.
- ٥٠- علي بن أبي بكر الهيثمي: مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٤٠٧ هـ.
- ٥١- محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري أبو العلا: تحفة الاحوذى بشرح جامع الترمذي، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٥٢- تقي الدين أبي بكر علي بن عبدالله الحموي الازراري: خزانة الادب وغاية الارب، تحقيق: عصام شعيتو، دار ومكتبة الهلال، بيروت، ١٩٨٧.
- ٥٣- شمس الدين محمد بن أحمد الذهبي: ميزان الاعتدال في نقد الرجال، تحقيق: الشيخ علي محمد معوض والشيخ عادل أحمد عبد الموجود، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.
- ٥٤- عمرو بن أبي عاصم الضحاك الشيباني: السنة، تحقيق: محمد ناصر الدين الالباني، المكتب الاسلامي، بيروت، ١٤٠٠ هـ.
- ٥٥- محمد بن اسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي: الادب المفرد، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار البشائر الاسلامية، بيروت، ١٩٨٩.
- ٥٦- أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي: لسان الميزان، تحقيق: دائرة المعارف النظامية بالهند، مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٨٦.
- ٥٧- أحمد بن علي أبوبكر الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٥٨- شهاب الدين أبو الفلاح عبد الحي بن أحمد بن محمد العسكري ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، تحقيق: عبد القادر الارتؤوط ومحمود الارتؤوط، دار ابن كثير، بيروت، ١٩٨٨.

٥٩- مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري أبو الحسين: الكنى والاسماء، تحقيق: عبد الرحيم محمد أحمد القشيري، الجامعة الإسلامية، المدينة المنورة، ١٤٠٤ هـ.

٦٠- أحمد بن علي بن الحسن أبو المحاسن الحسيني: الاكمال في ذكر من له رواية في مسند الامام أحمد من الرجال، تحقيق: د. عبدالمعطي أمين قلعجي، جامعة الدراسات الإسلامية، كراتشي، ١٩٨٩.

٦١- عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي أبو الفضل: طبقات الحفاظ، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٣ هـ.

٦٢- محمد بن عبدالله بن محمد بن عبدالله بن أحمد المعافري الاشبيلي أبو بكر بن العربي: العواصم من القواصم في تحقيق مواقف الصحابة بعد وفاة النبي صلى الله عليه وسلم، تحقيق: الشيخ محب الدين الخطيب، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٤.

٦٣- محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح القرطبي أبو عبدالله: الجامع لاحكام القرآن، تحقيق: أحمد عبدالعليم البردوني، دار الشعب، القاهرة، ١٣٧٢ هـ.

٦٤- محمد شمس الحق العظيم ابادي أبو الطيب: عون المعبود في شرح سنن أبي داود، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤١٥ هـ.

٦٥- أحمد بن عبدالله صالح أبو الحسن العجلي الكوفي: معرفة الثقات، تحقيق: عبدالعليم عبدالعظيم البستوي، مكتبة الدار، المدينة المنورة، ١٩٨٥.

٦٦- محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي البستي: مشاهير علماء الامصار، تحقيق: م. فلايشهمر، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٥٩.

٦٧- محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي البستي: الثقات، تحقيق: السيد شرف الدين أحمد، دار الفكر، بيروت، ١٩٧٥.

- ٦٨- أحمد بن محمد بن الحسين البخاري الكلاباذي أبو نصر: الهداية والارشاد في معرفة أهل الثقة والسداد (رجال صحيح البخاري)، تحقيق: عبدالله الليثي، دار المعرفة، بيروت، ١٤٠٧ هـ.
- ٦٩- اسحاق بن ابراهيم بن مخلد بن راهويه الحنظلي: مسند اسحاق بن راهويه، تحقيق: د. عبدالغفور بن عبدالحق البلوشي، مكتبة الايمان، المدينة المنورة، ١٩٩١.
- ٧٠- شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان بن قايمار الذهبي: المغني في الضعفاء، تحقيق: نورالدين عتر.
- ٧١- ابو حاتم محمد بن حبان البستي: كتاب المجروحين، محمود ابراهيم زايد، دار الوعي، حلب.
- ٧٢- أبو جعفر محمد بن عمر بن موسى العقيلي: كتاب الضعفاء الكبير، تحقيق: عبدالمعطي أمين قلجعي، دار المكتبة العلمية، بيروت، ١٩٨٤.
- ٧٣- ابراهيم بن محمد بن سبط ابن العجمي أبو الوفا الحلبي الطرابلسي، الكشف الحثيث عن رمي بوضع الحديث، تحقيق: صبحي السامرائي، مكتبة النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٧.
- ٧٤- أحمد بن عبدالله بن أحمد أبو نعيم الاصبهاني الصوفي: الضعفاء، تحقيق: د. فاروق حمادة، دار الثقافة، الدار البيضاء، ١٩٨٤.
- ٧٥- أحمد بن عبدالرحيم بن الحسين بن عبدالرحمن بن أبي بكر بن ابراهيم الكردي: تحفة التحصيل في ذكر رواة المراسيل، تحقيق: عبدالله نواره، مكتبة الرشيد، الرياض، ١٩٩٩.
- ٧٦- أبو سعيد بن خليل بن كيكليدي أبو سعيد العلائي: جامع التحصيل في أحكام المراسيل، تحقيق: حمدي عبدالمجيد السلفي، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٩.

- ٧٧- شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي: الكاشف في معرفة من له رواية في الكتب الستة، تحقيق: محمد عوامة، دار القبلة للثقافة الاسلامية، جدة، ١٩٩٢.
- ٧٨- أحمد بن عبدالحليم بن تيمية الحراني أبو العباس: مجموع الفتاوى، تحقيق: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم النجدي، الرئاسة العامة لشؤون الحرمين الشريفين، السعودية.
- ٧٩- أحمد بن عبدالحليم بن تيمية الحراني أبو العباس: منهاج السنة النبوية، تحقيق: د. محمد رشاد سالم، مؤسسة قرطبة، ١٤٠٦ هـ.
- ٨٠- أحمد بن عبدالحليم بن تيمية الحراني أبو العباس: درء تعارض العقل والنقل، تحقيق: د. محمد رشد، دار الكنوز الادبية، الرياض، ١٣٩١ هـ.
- ٨١- أحمد بن عبدالحليم بن تيمية الحراني أبو العباس: السياسة الشرعية في اصلاح الراعي والرعية، دار المعرفة.
- ٨٢- شمس الدين أبن القيم محمد بن أبي بكر أيوب الزرعي أبو عبدالله: جلاء الافهام في فضل الصلاة على محمد خير الانام، تحقيق: شعيب الارنؤوط وعبدالقادر الارنؤوط، دار العروبة، بيروت، ١٩٨٧.
- ٨٣- شمس الدين ابن القيم محمد بن أبي بكر أيوب الزرعي أبو عبدالله: اعلام الموقعين عن رب العالمين، تحقيق: طه عبدالرؤف سعد، دار الجيل، بيروت، ١٩٧٣.
- ٨٤- عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي: طبقات المفسرين، تحقيق: علي محمد عمر، مكتبة وهبة، القاهرة، ١٣٩٦ هـ.
- ٨٥- عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي: الدر المنثور في التفسير بالمأثور، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٣.
- ٨٦- محمد بن علي بن محمد الشوكاني: فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير، دار الفكر، بيروت.

- ٨٧- عبدالله بن أحمد بن محمود النسفي: مدارك التنزيل في حقائق التأويل (تفسير النسفي)، تحقيق: الشيخ ابراهيم محمد رمضان، دار القلم، بيروت، ١٩٨٩.
- ٨٨- أبو الفداء الحافظ ابن كثير: البداية والنهاية، تحقيق: د. عبدالله أنيس الطباع، مكتبة المعارف، بيروت.
- ٨٩- عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي أبو الفرج: صيد الخاطر، تحقيق: الشيخ أسامة محمد السيد، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٦.
- ٩٠- عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي أبو الفرج: المنتظم في تاريخ الملوك والامم، دار صادر، بيروت، ١٣٥٨ هـ.
- ٩١- عبدالرحمن بن محمد بن خلدون الحضرمي: مقدمة ابن خلدون، دار القلم، بيروت، ١٩٨٤.
- ٩٢- محمد بن علي بن محمد الشوكاني: نيل الاوطار من أحاديث سيد الاخيار شرح منتقى الاخبار، دار الجيل، بيروت، ١٩٧٣.
- ٩٣- محمد عبدالله أبو صغليك: الامام الحافظ أبوحاتم محمد بن حبان البستي فيلسوف الجرح والتعديل (ضمن سلسلة أعلام المسلمين)، دار القلم، دمشق، ١٩٩٥.

پوخته يه ك له ژيانى نووسه ر (محمد بن المختار الشنقيطى)

نووسه ريكي مؤريتانييه، ئىستا مامؤستاي ميژووى ئاينه كانه له كوليزى خويندى ئىسلامى له زانكوى (حمد بن خليفه) له قهته ر، پيشتر مامؤستاي (تفسيرو نحو) بووه له زانكوى يه مهن، گرنگى ده دات به فقهى سياسى و، به راوردى ئاينه كان و، بابته تائيفيه ت و، گرفتى شوناس و، په يوه ندييه كاني عه رب و ئه مريكا.

هاوه لىتى ژماره يه ك له زانايانى شه نقيتى كردووه و لىبانه وه ئىجازه ي له به ركردنى قورئانى پيرؤزو شيوه و ريككارى وه رگرتووه و، فيقهو ئوصول و نه حوى خوينده وه و، پاشان باكالوريوسى له فيقهو ئوصول له په يمانگاي ئيين عباس بو خويندى ئىسلامى و، باكالوريوس له وه رگيران (عه ربى - فهره نسى - ئىنگليزى) له زانكوى ئيمان له يه مهن به ده سته ئناوه، پاشان چووه بو ويلايه ته يه كگرتووه كاني ئه مريكا و ده سال له وى ژياوه، بره وانامه ي ماسته رى له كارگيرى گشتى له زانكوى كولومبياى باشوور و، ماسته رو دكتوراي له ميژووى ئاينه كان له زانكوى ته كساس به ده سته ئناوه.

له كتيبته چاپكراوه كاني به زمانى عه ربى: ((الحركة الاسلامية فى السودان: مدخل الى فكرها الاستراتيجي والتنظيمي)) (له ندهن ٢٠٠٢، جه زائير ٢٠٠٤، بيروت ٢٠١٠)، ((فتاوى سياسية: حوارات فى الدعوة والدولة)) (جده ٢٠٠٤)، ((خيرة العقول المسلمة فى القرن العشرين)) (دمشق ٢٠١١)، ديوانى شيعرى: ((جراح الروح)).

له كاره كاني به زمانى ئىنگليزى: ((كارىگه رى جه نكه كاني خاچپه رستى له سه ر په يوه ندييه كاني سوننه - شيعه)) (نامه ي دكتورا له ميژووى ئاينه كاندا له زانكوى ته كساس)، ((سه لاحه دينى ئه يوبى

له يادگه ی سوننه و شيعه دا)) (به شيكه له کتیبی ((به ياد هينانه وهی جهنگه
 خاچپه رسته يه کان)) ه واشنتون ۲۰۱۱، ((گه شتيکی به ئازار به ره و لای
 به ديهينه ر: چرکه ساتی گورانی رۆحی له نيوان غه زالی و ئوگستيندا))،
 ((روژ هه لاتيبوون و روژ ئاوايبوون: له نيوان ئيدوارد سه عیدو برنارد
 لوييسدا))، ((تيروانيني ئه مريکيه کانی سه ره تا بۆ موسلمانان))،
 (عبيدالله: ئه فريقيه موسلماننه کانی سه ره تا له ئه مريکا))، زۆربه ی
 به ره مه کانی وه رگيردراون بۆ سه ر زمانی تورکی و، له نيوان سالانی
 ۲۰۰۶ بۆ ۲۰۱۲ له ئه ستنبول چاپ کراون، به به رده وامي له پيگه ی
 جه زيره نيّت ده نووسيت و، له م بواره دا به سه دان بابته ی شيکاري
 بلاوکردۆته وه و، هه نديکجار به تويژينه وه و کۆپ له مه لبه ندي جه زيره بۆ
 تويژينه وه و مه لبه ندي عه ره بی بۆ تويژينه وه و خويندنه وه ی
 سياسه ته کان له ده وحه به شدار ده ييت.